

ဆယ်စောင်တွဲ မဝတ်အပ်

၁။ မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိတော်	၁
။ အနက်	၂
မဟာမင်္ဂလာ တရား ၃၀-ပါးကောက်နှုတ်ချက်	၆
မင်္ဂလာခွဲ အမေး, အဖြေ	၁၂
မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်	၂၃
မင်္ဂလာ တရား ၃၀-ပါးသံပေါက်	၂၅
၂။ အပြိုင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဠိ	၂၇
။ အနက်	၂၈
၃။ အတွင်း အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး	၃၂
။ အနက်	၃၄
၄။ ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ	၃၆
။ အနက်	၃၇
၅။ နမက္ကာရ ပါဠိ	၄၃
။ အနက်	၅၀
၆။ လောကနီတိ ပါဠိ	၆၆
။ အနက်	၈၆
၇။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်	၁၃၁
။ အနက်	၁၅၃
၈။ တောင်ဘီလာဆရာတော်၏ ဆုံးမစာ	၂၀၂
၉။ ရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ	၂၀၅
၁၀။ ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမစာ	၂၁၆
(ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ).....	၂၁၇

မဏ္ဍ မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မင်္ဂလာ-မုနိး

ယံ မင်္ဂလံ ခွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ၊
သောတ္ထာနံ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌဘိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏ္ဍာမ ဟေ။

မင်္ဂလာ-နိဒါန်း

က။ ဇေံ မေ သုတံ။

ခ။ ဇေံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရဘိ ဇေတဝနေ
အနာထ ဝိဇ္ဇိကာဿ အာရာမေ။

ဂ။ အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ
အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩတာ-
သေတွာ..... ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ဂမိ၊ ဥပသင်္ဂ
မိတွာဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌဘိ။

ဃ။ ကေမန္တံ ပြိတာခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ
အဇ္ဈိတာသိ။

မင်္ဂလာ-တောငါး

ဗဟု ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။
အာကာဓိမာနာ သောက္ခာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာ တရားတော်

- ၁။ အသေဝနာစ ဗာလာနုဿိတာနုဿ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂။ ပာဘိရူပ ဒေသ ဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္ဘာပဏိမိစ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၃။ ဗာဟုဿစ္စသ္မိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၄။ မာတာဝိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၅။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ၊ ဉာတကာနုဿ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၆။ အာရတိဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇူပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၇။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ခန္တိစ သောဝစသတော၊ သမဏာနုဿ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသန္တိ ကိရိယာစ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံယဿ နကမ္ပဘိ။
အသောကံဝိရဇံခေမံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ ဘောဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဒိတာ။
သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိဂစ္ဆန္တိ၊ တံတေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

(လယ်တီ-မူ)

မင်္ဂလာ ဖွဲ့နိုး-အနက်

သဒေဝကာ-နတ်နှင့် တကွသော လူတို့သည်၊ ယံမင်္ဂလံ-
အကြင် မင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ ဇွါဒသဟိ-တဆဲ နှစ်နှစ်တို့
ကာလပတ်လုံး၊ စိန္တယိ-သု-ကြံကြကုန်ပြီ၊ သောတ္ထာနံ-စီးပွား
ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဟိ-သဉ္ဇ-သုံးဆဲ
ရှစ်ပါးအဖြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံမင်္ဂလံ-အကြင်မင်္ဂလာ
တရားတော်ကို၊ နာမိ ဂစ္ဆန္တိ- (န+အမိ+ဂစ္ဆန္တိ ဝေ) မသိ နိုင်
ကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။

ဒေဝဒေဝေန- နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်
ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗ လောကဟိတတ္ထာယ-
အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီး၊ အပွား အလိုငှာ၊ ဒေသိ
တံ-ဟောတော် မူအပ်သော၊ သဗ္ဗ ပါပဝိနာသနံ- အလုံးစုံသော
မကောင်းမှုတို့ကို ပယ်ဖျောက် ပေတတ်သော၊ တံမင်္ဂလံ-ထိုမင်္ဂ
လာ တရားတော်ကို၊ ဟေ-သူတော် ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့
သည်၊ ဘဏာမ- ရွတ်ကြ ကုန်အံ့။

မင်္ဂလာ နိဒါန်း- အနက်

က။ ဘန္တေ-ကဿပဟု နာမထင်ရှား အရှင်ဘုရား....၊ မေ-
အာနန္ဒာဟု သညာသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေ-ဤသို့၊ သုတံ-မြတ်
စွာဘုရား မိန့်စကားကို နားဝယ် ဆတ်ဆတ် ကြားနာအပ်ပါ၏။

(ကံသုတံ-အဘယ်သို့ ကြားနာ အပ်ပါသနည်း ဟူမူကား)

ခ။ ဧကံသမယံ- အခါတပါး၌၊ ဘဂဝံ- မြတ်စွာ ဘုရား
သည်၊ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိ ပြည်၌၊ ဇေတဝနေး- ဇေတဝန်
ဥယျာဉ်၌၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ- အနာထပိဏ္ဍိ သဌေး၏၊ အရာ
မေ= ကျောင်းတိုက် အရံ၌၊ ဝိဟရတိ- အလိုက်မှီတင်း သီတင်း
ကြည်ဖြူ နေတော်မူ၏။

ဂ။ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ အညတရာ-အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတော်-နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကဋ္ဌာယ-ညဉ့်ဦးယံကို လွန်ပြီးသော၊ ခုတ္တိယ-ညဉ့် *သန်ကောင်ယံ၌၊ အဘိက္ကဋ္ဌ ဝဏ္ဏာ-အလွန် နှစ်သက်ဘွယ်သော အဆင်း ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ-အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန် ဥယျာဉ် တခုလုံးကို၊ ဩဘာဇောဇွာ-ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၍..... ယေန-အကြင် အရပ်၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အတ္တိ-ရှိတော်မူ၏၊ တေန-ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လာ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လာပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေဘိ-ဝတ်တွားရှိခိုး၏၊ အဘိဝါဒေတွာ-ဝတ်တွား ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်၏။

ဃ။ ဧကမန္တံ-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာခေါ-ရပ်ပြီးသော်၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဂါထာယ-ဂါထာစကားဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ-နားတော် လျှောက်၏။ (ကိံ အဇ္ဈဘာသိ-အတယ်သို့ နားတော် လျှောက် သနည်းဟူမူကား။)

မင်္ဂလာ တောင်း-အနက်

ဘန္တေ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော် ကြီးလှသော မြတ်စွာ ဘုရား၊ ဗဟု-များစွာ ကုန်သော၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ-လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ-ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာကို၊ အာကင်္ခိ မာနာ-သိလျှီ၊ မြင်လျှီ၊ ပြည့်စုံ လိုကြသည် ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ-ကောင်းမြတ် ချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့ကို၊ အစိန္တယံ-ထွေထွေ လာလာ ရှာကြံ ယူဆ ကုန်၏၊ ဥတ္တမံ-အမှန် မချ မြတ်ထွတ်လှသော မင်္ဂလာစစ်တရားနှင့်ကို၊ ဖြူဟိ-ယောင်တော် မူပါလော့၊ ဣဘိ-ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ-နားတော် လျှောက်၏။

ညဉ့်နက်သန်ကောင်၊ နှလုံးနှောင်လျက်၊ သည်းခေါင်တုန်ရှိုက် (ဘုရားဘိအလင်္ကာ)

မင်္ဂလာ တရားတော် အနက်

၁။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ ဗာလာနံ- မကင်း ဒုစရိုက် လူ မိုက်တို့ကို၊ ယာ အသေဝနာ စ- ဆရာအမှတ် မိတ်အမှတ်ဖြင့် မဆည်းကပ် မပေါင်းမေ့ရခြင်းသည်၎င်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ-ဒုစရိုက် ပေါင်း ကင်းလွတ်ရှောင်းလျက် ကျိုးကြောင်းသိမြင် ပညာရှင် တို့ကို၊ ယာသေဝနာ စ-ဆရာအမှတ်ဖြင့် ဆည်းကပ် ပေါင်းမေ့ရခြင်းသည်၎င်း၊ ပူဇနေယျာနံ-ကျေးဇူးရှိနှင့် မိ,ဘ,ဆရာ ရတနာ သုံးပါး တရားကျင့်သူ စင်ဖြူစရိုက် ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို၊ ယာပူဇာစ- ရိုသေသမှု အပြုအမူ ပျူငှါဆေးလေး ကျွေးမွေး ပေးကမ်းသူဒါနံ-ပူဇော်ရခြင်းသည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤတရားသုံးပါး သည်၊ ဥတ္တမံ- အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌ မင်္ဂလာ သုဘမင်္ဂလာ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက် လွန်ကြွေး အထူး မြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ ပွားကြောင်း ကောင်းသော မင်္ဂလာမည်၏။

၂။ ဒေဝတေ- နတ်သား၊ ပဒိုရူပ ဒေသ ဝါသော စ-သူတော် ကောင်းတရား ထွန်းကားရာမှန် လျော်ကန် လျောက်ပတ်သော အရပ်ဒေသ၌ နေရခြင်းသည်၎င်း၊ ပုဗ္ဗေ- ရှေးဘဝ၌၊ ကဏပုည တာစ- ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိသည်၏ အဖြစ် သည်၎င်း၊ အတ္တ သမ္မာ ပဏိဓိစ- မိမိစိတ်ကို အလို မလိုက် ဒုစရိုက်သို့ လိုက်ခွင့်မပေး ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ကောင်းမြတ်ရာ၌သာ ကောင်း စွာ ခိုင်ကြည် အမြဲ တည်စေရခြင်းသည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤတရား သုံးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏။

၃။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- တရားကျမ်းဂန် သင်အံ ကြည့်မှတ် လွန်နှံ့၍သော အတတ်ကောင်း ပညာ ကောင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း၊ သိပ္ပဉ္စ-ဒုစရိုက်အညစ်အကြေး တို့မှ စင်ကြယ်စွာ ကင်းဝေး၍ အသက်မွေးကြောင်း အတတ် ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း၊ သုသိက္ခိတော-ငယ်ရွယ်စဉ်က

သွန်သင်ဆုံးမ အချိုးကျပြီးသော၊ ဝိနယောစ-မိဘဝတ် ငါးပါး အစရှိသော အမျိုးကောင်းသားသွီးတို့ ဝတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း၊ သုဘာသိတာ- အပြစ်စင်ကြယ် ချစ်ကြင်စွယ်နှင့် နာစွယ် ကျိုးလို ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ယာဝါဂာစ- အကြင် စကားမျိုး သည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤသေးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏။

၄။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ မာတာပိတု- မိဘကို၊ ဥပဗ္ဗာနဉ္စ- ပင်စင် အငြိမ်းစား ကောင်းစွာ ထား၍ ဆပွား ကြည်ညို မေတ္တာ ပိုလျက် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ် ဝတ်နိပါတ်ဖြင့် မလပ်မဟင်း လုပ်ကျွေးရခြင်းသည်၎င်း။ ပုတ္တဒါရဿ- သွီးနှင့်သား ကြင်မယားကို၊ သင်္ဂဟောစ- သားသွီးဝတ် မယားဝတ် မချွတ်စေလို မေတ္တာ ပိုလျက် သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်၎င်း၊ အနာကုလာ- အသောက် အစား အကစားနှင့် အကြွားအဝါ မလိမ္မာထွက် စီးပွားပျက်ရန် နှောင့်ယှက်မရှိ ချောမောဘိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ- စီးပွားမှုတို့သည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤသုံးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏။

၅။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ ဒါနဉ္စ- သံသရာရေး သဒ္ဓါ ရှေး၍ ပေးလှူစွန့်ကြဲ မှုသည်၎င်း၊ ဓမ္မစရိယာစ- သုစရိုက် တရားကို အားထုတ် ကျင့်ဆောင်မှုသည်၎င်း၊ ဥာတကာနံ- ဘိုးကြီး၊ ဘွားကြီး၊ ဘကြီး၊ ဘထွေး အစရှိကုန်သော မိနွယ်ဘရီး ဆွေးမျိုး အပေါင်းတို့အား၊ သင်္ဂဟောစ- ဆွေဝတ် မျိုးဝတ် မယွင်း ချွတ်အောင် ဖြူဆွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ကောင်းစွာ သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်၎င်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ- ဒုစရိုက်ပြစ် အညစ်မထင် သန့်ရှင်းစင်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိစ- ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံမှု တို့သည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤသေးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏။

၆။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ ပါပါ- အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ရန် ပြူးခွဲခြင်း၊ ကျေးဇူးမဲ့ခြင်း၊ သူတပါးကိုမနာလိုခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်း၊

ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲခြင်း အစရှိသော ယုတ်မာသော တရား အစုံမှ၊ အာရတိစ- ကိုယ်နှုတ် နှစ်ပြင် ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း၊ ဝိရတိစ- စိတ်မနောတွင် အထူး ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း၊ မဇ္ဇပါနာ- ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စား ခြင်းမှ၊ သံယမောစ- စောင့်ရှောက် ရခြင်းသည်၎င်း၊ ဓမ္မေသု- သီလ၊ ဘာဝနာ စသော ပုညကိရိယာ ဆယ်ပါး ကုသိုလ် တရား တို့၌၊ အပ္ပမာဒေါစ- ဘယ် ည၌၊ နေ့မှ မမေ့ အပ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤ လေးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ- မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏။

၇။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ ဂါရဝေါစ- ရိုသေထိုက်သော သူတို့၌ သူတပါးကို ရိုသေရခြင်းသည်၎င်း၊ နိဝါတော စ- နှိမ့်ချ ရသော သူတို့၌ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်၎င်း၊ သန္တုဋ္ဌိစ- လောက သိုက်မြုံ ကာမဂုဏ်၌ အာရုံမကြီး တရားမှီး၍ သိမ်း ဆည်း ခြိုးခြံ ကံပေးသမျှ ရတတ်သ၍ သူတော်လေ့ဖြင့် ချမ်းမြေ့ စံပယ် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်း သည်၎င်း၊ ကတညုတာစ- ထမင်း တဆုပ် ရေတမျှတ်မျှ မ, စ ပေးဘူး သူ့ကျေးဇူးကို အထူးကြီး ကျယ် မြင့်မိုရ် နှယ်သို့ မကွယ် မပ သိတတ် ရခြင်း သည်၎င်း၊ ကာလေန- မကြာမကြာ အခါခါ၌၊ ဓမ္မဿဝနဉ္စ- ကုသိုလ် ပွားရာ အလိမ္မာပွားကြောင်း သူတော် ကောင်းအား ဆည်းကပ် ငြား၍ တရားဓမ္မ နာခံရခြင်းသည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤငါး ပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ- မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏။

၈။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ ခန္တီစ- ချမ်းသာထွေသော်လည်း မတက်ကြွ ဒုက္ခထွေသော်လည်း စိတ်မပျက် အမျက် မထန် သည်းညည်း ခံရခြင်းသည်၎င်း၊ သောဝစဿတာ စ- ဆို ဆုံးမ လျှင် ကျေးဇူးတင်သဖြင့် ဆုံးမချင်ဘွယ် အလွန် လွယ်သော စကားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း၊ သမဏာနံ- ရဟန်း အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ- ကြည်ဖြူလေးမြတ် ဆည်းကပ် ဖူးမြင် ရခြင်းသည်၎င်း၊ ကာလေန- မကြာမကြာ အခါခါ၌

ဓမ္မသာကန္တာရ- လူကောင်း၊ ရှင်ကောင်း၊ သူတော် ကောင်းနှင့် ပေါင်းဆုံငြား၍ တရားကျမ်းဂန် အတန်တန်ကို ဥာဏ်သွားသန့် ရှင်း လင်းထက်လင်းအောင် အချင်းချင်း နှိုးနှော ပြောဆိုရခြင်း သည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤလေးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ- မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏။

၉။ ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ဓာပေါစ-ရှစ်ပါးဥပုသ်စောင့်ချုပ် ထိန်းသိမ်းခြင်း စသော ခြိုးခြံမှုသည်၎င်း၊ ဗြဟ္မ စရိယာဉ္စ- ကာမဂုဏ်နှင့် အာရုံမစပ် မြတ်သော ရသေ့ရဟန်း အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်၎င်း၊ အရိယသစ္စာနု ဒဿနံ- ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂဟူသည့် ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် လေးရပ်သစ္စာ နက်နုစွာတို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ-ပြက်ပြက်ပြင်ပြင် ဥာဏ်၌ မြင်ရခြင်းသည်၎င်း၊ နိဗ္ဗာနံ- အဇ္ဈတ္တမှန် ကိုယ်သန္တာန်၌ အမိုက်ခပင်း ကုန်ငြိမ်းခြင်းကို၊ သန္တိကိရိယာစ- လင်းလင်း ထင်ထင် ထွေမြင် သမျှ မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်၎င်း၊ ဇေတံ- ဤလေးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏။

၁၀။ ဒေဝတေ- နတ်သား.....၊ လောကဓမ္မဟိ- လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ-ထိခိုက်ထွေကြွီရသော၊ ယဿ- အကြင်တာဝါဒီဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေလတ် ယောက်ျားမြတ်၏။ စိက္ခံ- စိတ်သည်၊ နကမ္ဘာတိ-မတုန်မလှုပ်၊ အသောကံ-ဒုက္ခမျိုးကြောင့် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ ဝိရဇံ- သုခမျိုးကြောင့် ကြိုးကြိုး ကြွကြွ စိတ်ရွှင်ပြသည့် ရာဂဟူသော မြူလည်းမရှိ၊ ခေမံ-အတ္တာနုဝါဒဘေး ပရာနုဝါဒ ဘေးတို့မှ ကင်းဝေး၏၊ တဿ- ထိုတာဝါဒီဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေလတ် ယောက်ျားမြတ်၏၊ ဇေတံ- ဤလေးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ- အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆ,ထက် လွန်ကြူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ ပွားကြောင်း ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်၏။

၁၁။ ဒေဝတေ-နတ်သား.....၊ ဇေတဝိသာနိ- ဤသို့ သဘော
ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌတိံ သမင်္ဂလာနိ-သုံးဆဲ ရှစ် ဖြာသော လောကီ
လောကုတ္တရာ မင်္ဂလာ တရားတို့ကို၊ ကတွာန-ပြည့်စုံစွာ ပြုကျင့်
နိုင်ကြ ကုန်သော်၊ သဗ္ဗတ္ထ- နေလေရာရာ ခပ်သိမ်းသော အရပ်
တို့၌၊ အပ္ပရာဇိတဓ- လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ စီးပွား
တို့မှ ဆုံးရှုံးခြင်း မရှိနိုင်ကြ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သောတ္ထိ-
ကောင်းမြတ် ချမ်းသာ မင်္ဂလာ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ- ရောက်
ကြကုန်၏။ တေသံ- ထိုမင်္ဂလာကို ထွေလာဥဿုံ ကြံကြကုန်
သော နတ်၊ လူ အပေါင်းတို့အား၊ တံ- ထို သုံးဆဲ ရှစ် ပါးသော
မင်္ဂလာသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမ -အများလောက သမုတ်ကြသော
ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက်
လွန်ကြီး အထူး မြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- လောကီ လောကုတ္တရာ
ချမ်းသာ ပွားကြောင်း ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်သတည်း။

မင်္ဂလသုတ် အနက် ပြီး၏။

မဟာ မင်္ဂလာတရား သုံးဆဲ ရှစ်ပါး ကောက်နုတ်ချက်

အသေဝနာဓ ဗလောနံ- ဟူသော မုနိ၌ (၃)ပါး

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ် ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂။ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ် ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃။ ပူဇော် ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော် ရခြင်းလည်း တပါး၊

ပတိရူပ ဒေသ ဝါသေဓ- ဟူသော မုနိ၌ (၃)ပါး

- ၁။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး၊

- ၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု
ရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး၊
 - ၃။ မိမိ ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ရခြင်းလည်း
တပါး၊
-

ဗာဟုသဒ္ဓန္တ သိပ္ပန္တ - ဟူသော ပုဒ်၌(၄)ပါး

- ၁။ အကြား အမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး၊
 - ၂။ အပြစ် မရှိသော အတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၃။ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး၊
 - ၄။ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး၊
-

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ - ဟူသော ပုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ အမိ, အဘ တို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၂။ သား, မယား တို့အား သင်္ကြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း
တပါး၊
 - ၃။ အနှောင့် အယှက် မရှိသော အမှုလည်း တပါး၊
-

ဒါနန္တ ဓမ္မဓရိယာ - ဟူသော ပုဒ်၌(၄)ပါး

- ၁။ အလှူ ပေးရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၂။ တရားတော်နှင့် အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၃။ အဆွေ အမျိုး တို့အား သင်္ကြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း
တပါး၊
 - ၄။ အပြစ် မရှိသော အမှုလည်း တပါး၊
-

အာရတီ ဝိရတီ - ဟူသော ပုဒ်၌(၄)ပါး

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူး သဖြင့် ကြဉ်ရှောင် ရခြင်း လည်း
တပါး၊

- ၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင်
ရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့လျော့ရခြင်းလည်း တပါး၊
-

ဂါရဝေါစနိဝါတောစ- ဟူသော မုနိ၌(၅)ပါး

- ၁။ ရိုသေအပ်သော သူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ ရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၅။ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း
တပါး၊
-

ခန္တီစသောဝစသတာ-ဟူသောမုနိ၌(၄)ပါး

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၂။ သူတော် ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ် ရခြင်းလည်း
တပါး၊
 - ၃။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖူးမျှော်ရခြင်းလည်း တပါး၊
 - ၄။ လျောက် ပတ်သော အခါ၌ တရား စကားကို ဆွေးနွေး
မေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး၊
-

တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ- ဟူသော မုနိ၌(၄)ပါး

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂။ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃။ အရိယ သစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်းလည်း တပါး၊

မုဿ လောက ဓမ္မေဟိ - ဟူသော မုဒိန္ဒြိ (၄)ပါး

- ၁။ လောကဓံ တရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် ထွေကြို ငြားသော်လည်း
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ သည်လည်း
တပါး၊
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး၊
- ၃။ ရမက်ဟူသော မြှူကင်းခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး၊

မဟာ မင်္ဂလာခွဲ အမေး အဖြေ

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
ဖြေ။ မဟာ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည် ဘုရား။
မေး။ မဟာ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြား အဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
ဖြေ။ သုံးဆွဲရှစ်ပါး အပြား ရှိပါသည် ဘုရား။
မေး။ အဘယ်ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရ ပါသနည်း။
ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုဏ်းအဆုံး ဖြစ်သော “ဧတာဒိ
သာနိ-အဋ္ဌဘိံသ မင်္ဂလာနိ” ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်၍
သိရပါသည် ဘုရား။
မေး။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။
ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော် မူပါသည် ဘုရား။
မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။
ဖြေ။ အသေဝနာလည်း တဂါထာ၊ ပဘိရူပလည်း တဂါထာ၊
ဗာဟုဿဗ္ဗလည်း တဂါထာ၊ မာတာ ပီတုလည်း တဂါထာ၊
ဒါနုလည်း တဂါထာ၊ အာရတိလည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါ
လည်း တဂါထာ၊ ခန္တိစလည်း တဂါထာ၊ တပေါစ လည်း
တဂါထာ၊ ဗုဒ္ဓဿလည်း တဂါထာ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟော
တော် မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ် အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။

ဖြေ။ သဗ္ဗံ ဓန မေတ္တ အတ္တိဘိ-ဟု ပါဠိရှိ သော ကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီ စည်းစိမ် ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိ ပြည်ဟု ခေါ်တွင် ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိ ပြည်တွင် အဘယ် အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော် မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သည်နည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာ အတိခင်း ပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက် သောကြောင့် ဇေတဝန် ကျောင်းဟု ခေါ်ဆို ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ် သဌေး ဆောက်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ် သဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထာနံ ပိဏ္ဍိဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဍိကော ဟူသော ပါဠိနှင့် အညီ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသော သူတို့ကို ထမင်း ရေစာပေး တတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သဌေးဟု ခေါ်တွင် ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သို့ ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ, ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိ ပြည်နှင့် နီးသလော၊ ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ် အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိ နဂရဿ အဝိဒ္ဓုရေ ဓနု ပဉ္စသတမက္ခေ ဒက္ခိဏပဿေ ဟူသော သာဓက ပါဠိ ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ် ဖြစ်သော ကုလုပ်လေးတော အံပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စမ္ပယ် ရုံလော ဦးပြည်လော။

ဖြေ။ တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋိသု-ဟူ၍သာဓက ပါဠိရှိသော ကြောင့် စုလစ်မွန်းချွန် တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန် ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော် မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော် မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ အထခေါ် အညတရာ ဒေဝတာ- ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သား အဘယ်သူ ဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန် သနည်း။

ဖြေ။ *သန်ကောင်အခါ တောင်းပန်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ- ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

တကယ် ကဲ့ဟန်၊ အိပ်မက်ပြန်၊ ညဉ့် သန်ကောင် အခါ။ (ကဝိလက္ခဏာ)

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယံကား စတုမဟာ ရာဇနတ်တို့သည် ဆည်းကပ် ဖူးမျှော် ပူဇော်၍ အချိန် အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်ကောင်ယံ အခါ၌ တာဝတိံ သာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်၍ အချိန် အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမျှော်၍ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန် ကာလ သုံးပါးတွင် သန်ကောင်ယံ အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိ ကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ သိကြား တောင်းပန် ကြောင်းကို အဘယ်သူ ကြား သနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရ သနည်း။

ဖြေ။ အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိ ရပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ကသိ ကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာန ပဗ္ဗဇနတော တိ ကဿပေါ-- ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဖြူ ပါဠိနှင့်အညီ လယ် လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရား ကို ရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့် ကဿပဟု ခေါ်ပါ သည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဣအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား၊ ကိုယ်ခေတို့၏ တင့်တယ် ခြင်းရှိသောကြောင့် ဝိပ္ပလိလုလင်ဟုဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ (ပ)ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ- ဟူသော ပဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ပတိရူပ (ပ) ဇေတံ
မင်္ဂလမုတ္တမံ-ဟူသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါး။ ။ဗာဟုဿံစ္စဉ္စ (ပ) ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ- ဟူ
သော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။မာ
တာပိတု(ပ)ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ -ဟူသော စတုတ္ထဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဒါနဉ္စ (ပ)ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ-
ဟူသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။အာ
ရတိ (ပ)ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ- ဟူသော ဆဋ္ဌဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဂါရဝေါစ (ပ)ဇေတံမင်္ဂလ
မုတ္တမံ-ဟူသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါး
ပါး။ ။ခန္တိစ(ပ) ဇေတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ- ဟူသော အဋ္ဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။တပေါစ (ပ)ဇေတံ
မင်္ဂလမုတ္တမံ- ဟူသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ ။ဗုဠဿ (ပ)ဇေတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ- ဟူသော
ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဤသို့ အား
ဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ- အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာ တော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ် ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်
နှိုးနှောရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဘုရားအစ
ရှိသော ရတနာ သုံးပါးတို့အား အရှိအသေ အလေး
အမြတ်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အား
ဖြင့် အသေဝနာစ- အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော် ၌
မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ- အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာ တော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-

အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး ဤသို့ အားဖြင့် ပတ်ပတ်ဝန်းကျင် ဒေသဝါသောစ- အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ပတ်ပတ်ဝန်းကျင် ဒေသဝါသောစ- အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပြီ၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အပြစ် ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆို ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ မာတာပီတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိ၊ အဘ တို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သားမယား တို့အား သင်္ကြိုဟ်တောက်ပုံ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့် အရှက် မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး ဤသို့ အားဖြင့် မာတာပီတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား သုံးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မာတာပီတု-အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ အယူ ပေးရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ တရားကို ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အဆွေအမျိုးတို့ အား ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အပြစ် မရှိသော အကြွင်းအမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး ဤသို့ အားဖြင့် ဒါနဉ္စ- အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ- အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါးကို သိရပြီ၊ အာရတီ-အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ရှောင်ကြည် ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကိုယ်၏ အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏ အသက်ကို

မသတ်မှု၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြည်ရှောင်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး—

မေး။ သုရာ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋ္ဌသုရာ=မုံ့ညက်ဖြင့် ပြုသောသေ၊ ပူပသုရာ=မုံ့ဖြင့် ပြုသောသေ၊ ဩဒနသုရာ= ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ= တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ၊ သန္တာရသံယုတ္တာ-များစွာသော အဆောက်အဦးတို့ဖြင့် ပြုသောသေ ဤသည်ကား သေ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မေရယ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖာသဝေဂါ=အပွင့်အရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဖလာသဝေဂါ= သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ မစ္စာသဝေဂါ= မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဂုဇ္ဇာသဝေဂါ= ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ သန္တာရသံယုတ္တာ= များစွာသော အဆောက်အဦးတို့ဖြင့် ပြုသောအရက် ဤသည်ကား မေရယ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်း ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇာတိကမ္မ တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် အာရတိ— အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အာရဏီ- အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေါစ- အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်ဂုဏ် ရှိသော သူတို့အား အရို အသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံး အဆောင် တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ လွယ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတပါးကျေးဇူးကို သိရ ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး ဤသို့ အားဖြင့် သတ္တမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာ တရား ငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ-၌ မင်္ဂလာ တရား ငါးပါးကို သိရပါပြီ၊ ခန္တီစ-အစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံ ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတော် ကောင်းတို့ ဆိုလွယ် သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖူးမြင် ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ လျှောက် ပတ်သော တရား စကားကို နှိုးနှော ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်း ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး ဤသို့ အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစ-၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီ-၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါင်း- အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ မြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ- တည်း ဟူသော ဗြဟ္မစိုရ် တရားကို ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယ သစ္စာ တရားမှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် တပေါင်း- အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော တပေါင်း- ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဖုဋ္ဌဿ- အစရှိသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော- အလာဘော၊ ယသော- အယသော၊ နိဇ္ဇာ- ပသံသာ၊ သုခံ-ဒုက္ခံ , တည်းဟူသော လောကဓံ တရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် ဧဝံသေဝ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ထိုလောကဓံ တရားရှစ်ပါးတို့ကို ဧဝံသေဝ အခါစိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာရမက် ဟူသော အညစ် အကြေး မတင် သန့်ရှင်းစင်သော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်းကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

- မေး။ မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်သည် အရှင် မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည် ဆိုသော် အဘယ် အရပ်မှာ ပြောသနည်း။
- ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည် ဘုရား။
- မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ် မကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။
- ဖြေ။ စကြာဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင် ပါသည် ဘုရား။
- မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသော အရပ်တွင် အဘယ် အရပ်မှာ ပြောသနည်း။
- ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ် ပြည် မြို့ပြင် မြောက်ဘက် အရပ် ဝေတာရ တောင်ဝှမ်းစရည်းပင် ရောက်သော ကျောက်ဂူလိုဏ်ဝဋ် နတ်တို့ ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့် တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ချောမော ပြေပြစ် ဆန်းကြယ် လှစွာသော ရတနာသတင် မဏ္ဍပ်၌ ဣန္ဒနီလာ မသာရ ဂလ် မနောမယ- အစရှိသော ရတနာ မျိုးတို့ဖြင့် ဗိမ အပ်သော တွေ့တွေ့ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညှီး တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုးအတိုင်း မသိထိုက် သော ခင်းနှီးနေရာ ပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော ယပ်ကို ကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီး လျှင် ပထမ သင်္ဂါယနာကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော် မူလျှင် အရှင် အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက် ပါသည် ဘုရား။ နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေ

ရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ၏ ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဖြစ်သူ အနန္တ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မဟာ မင်္ဂလာခွဲ ဤတွင်ပြီး၏။

မဟာ မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်

မဟာ မင်္ဂလသုတ်၌ အထူး မှတ်သားရန် အဓိပ္ပါယ်ကို အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်း လိုက်ပါဦးအံ့။

ကောမန္တ အဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား..... နိုးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညှာ ဖြစ်သော အရပ်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့တူရှုဖြစ်သော အရပ်၊ နောက်တူရှု ဖြစ်သော အရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလို သည်။

ပတိရူပဒေသဝါသောစ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ် ကား ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆို လိုသည်။

အတ္တသမာပဏိစိစ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ် ကား ဒုစ္စရိုက် ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစယာဝါစာ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ် ကား ပိသုဏ ဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတစကား၊ ဖရ သဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာ စကား၊ သပ္ပပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာ စကား ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍ ကုသိုလ်

ကောင်းမှုကို ပြု၍ တရားတော်နှင့် အညီ သား၊ မယား မွေးမြူရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာပျောင်း၊ နံ့သာ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီဇီး ၎င်းဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေး ဤဆွဲတပါးကို ဒါနဉ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ တေ့ပါရိသုဒ္ဓိ သီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိ- ဟူသော ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိဝိရတိ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ် နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတိမည်၏။ ကိုယ်၊ နှုတ် နှင်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတိ-မည်၏။

မဇ္ဇမပါနာ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သုရာငါးပါး၊ မေရယ ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဇ္ဇီစ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ကိလေသာ တို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ လောဘ အာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မသဝနံ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်- ဤမိစ္ဆာဝိတက် မဝင်လာသော အခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော အခါမည်၏။

သောဓဇသဘာဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သားတော်ရာဟုလာကို ဩဝါဒပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူ လွယ်ရ မည်ဟု ဆိုလိုသည်။

သမဏာနန္ဒ ဒဿနံ— ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သီလဝန္တ ပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက် တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ— ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဝိရိယကိုဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယ သံဝရဗီလကို လုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ— ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား မေထုန် ၇-ပါးမှ ရှောင်ကြဉ် ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသဗ္ဗာန ဒဿနံ— ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သန္တိ ကိရိယာစ— ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင် ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောက ဓမ္မေဟိ— ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား လာဘ် ရခြင်း၊ လာဘ် မရခြင်း၊ အခြံ အရံ ရှိခြင်း၊ အခြံ အရံ မရှိခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံ တရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ် အကျဉ်း ပြီး၏။

မဟာ မင်္ဂလာ တရား ၃၈-ပါး သံပေါက်

၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝ မနုဿာ။

၂။ သက္က-သိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထား ဒေသနာ။

၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြ ဝေးဝေးခွါ။

၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြ ဖိုဝဲရာ။

၅။ ပုဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ် လှသည်သာ။

၆။ ပတိဂ္ဂပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသ အရပ်မှာ။

- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးက ပြုသော်သာ။
၈။ ကိုယ်ကို စောင်မ၊ ဆောက်တည်ကာ၊ လားကြ နိဗ္ဗုတာ။
၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင်၊ ကြည်လင်အားထုတ်ပါ။
၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ဟင်းလွတ်ဘိ၊ ကပ်မှတ်ကုန်ရာ။
၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြ မျိုးလေးဖြာ။
၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှ ဆိုအပ်စွာ။
၁၃။ မာတာပိတ၊ ဝိနိဋ္ဌာ၊ နိစ္စ လုပ်ကျွေးပါ။
၁၄။ မယား၊ သား အား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါး မင်္ဂလာ။
၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြ မှုကိစ္စာ။
၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှ စေတနာ။
၁၇။ အကျင့် ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။
၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မစ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြ အပ်သည်သာ။
၂၀။ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ည ကြည်ကုန်ပါ။
၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြ မှု ပါပါ။
၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြ လှံတကာ။
၂၃။ ကုသိုလ် ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ည မမေ့ရာ။
၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိတုပ်ကွ၊ မြတ်လှ ခွေတာ။
၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာန မထောင်ရာ။
၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စ အလွယ်သာ။
၂၇။ သူ၏ ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူး သိကုန်ပါ။
၂၈။ လျောက်ပတ် ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြ အပ်သည်သာ။
၂၉။ သည်းခံ နှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံး ကျင့်အပ်စွာ။
၃၀။ ကောင်းသည့် စ ကား၊ ဆိုတတ် ငြား၊ အများ ကြည်
မေတ္တာ။
၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလား ကြည်ကုန်ပါ။
၃၂။ ရဟန်း သူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ် မရှိရာ။
၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ည ဆွေးနွေးရာ။

- ၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ် အရိယာ။
၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြံ ပဏ္ဍိတာ။
၃၆။ အရိ သစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြ မျိုးလေးဖြာ။
၃၇။ နိဗ္ဗာန် မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်
မင်္ဂလာ။
၃၈။ လောကဓံကရား၊ ထွေကြွဲငြား၊ လှုပ်ရှား မရှိရာ။
၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြ လွတ်သည်သာ။
၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုး ရှင်းရှင်းကွာ။
၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှ လွတ်သည်သာ။
၄၂။ သုံးဆွဲရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများ မှတ်ကုန်ပါ။
၄၃။ ကျက်၍ အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှ မင်္ဂလာ။
၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ နွေတိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုး ကျော်မည်သာ။
မဟာ မင်္ဂလာ သံပေါက် ပြီး၏။

၂-အပြင် အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဠိ

- ၁။ ဗာဟု သဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဇန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဇောရံ သ သေန မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ဇောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
၃။ နာဠာဂိရိ ဂဇဝရံ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊
ဒါယဂ္ဂိ စက္ကမသနီဝ သုဒါရဏန္တံ။
မေတ္တဗျူသေက ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

- ၄။ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
 ဓာဝံ တိယောဇန ပထဂုံလိ မာလဝန္တံ။
 ဣဒ္ဓိဘိ သင်္ခတမနော ဖိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံတေဇသာ ဘဝတု မေဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။
- ၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂတ္တိနိယံ၊
 ဝိဉ္ဇာယ ဒုဋ္ဌဝစန ဇနကာယ မဏ္ဍေ။
 သန္တေန သောမဝိမိနာ ဖိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံတေဇသာ ဘဝတု မေဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။
- ၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အဘိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
 ဝါဒါ ဘိရော ပိတ မနံ အဘိအန္ဓဘူတံ၊
 ပညာ ပဒိပ ဇလိတော ဖိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံတေဇသာ ဘဝတု မေဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။
- ၇။ နန္ဒော ပနန္တ ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
 ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ရမာပယန္တော။
 ဣဒ္ဓုပဒေသ ဝိမိနာ ဖိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံတေဇသာ ဘဝတု မေဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။
- ၈။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
 ဗြဟ္မ သုတံ ဇုဘိ မဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓာနံ၊
 ဉာဏာဂဒေန ဖိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံတေဇသာ ဘဝတု မေဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။

၂-အပြင် အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်

၁။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂိရိမေခလံ-
 ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို၊ ဥဒိတံ- တက်စီးထသော၊
 အဘိနိဋ္ဌိတ သာဝုဇန္တံ- အလွန်တန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်
 တကွ ဖြစ်သော၊ ဗာဟု သဟဿံ- တထောင်သော လက်ရုံး

ရှိထသော၊ စောရံ- ကြမ်းတမ်းစွာထသော၊ သသေနမာရံ- စစ်သည့်နှင့် တကွသော မာရ်နတ် သားကို၊ ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိမိနာ- ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင် ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသော- မာရ်နတ် သား ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အား ဖြင့်၊ မေ-အက္ခန္တိပိအား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမဂ်လံ-အောင် ခြင်း မဂ်လာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မာရာဘိ ရေကံ- မာရ်နတ် သားထက် အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ- ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး၊ အဘိ ယုတ္တိတံ- အလွန်စစ်ထိုးနိုင်ထသော၊ စောရံ- ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိထသော၊ အက္ခမံ- သူတပါး တို့သည် သည်းခံ နိုင်ခဲ့ထသော၊ ထဒ္ဓံ- ကြမ်းတမ်း ခက်မာစွာ ထသော၊ အာဠဝကံ- အာဠဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခံပန- ဘီလူးကိုကား၊ ခန္တိ သုဒန္တဝိမိနာ- သည်းခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေး စေတော်မူခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင် တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသော- အာဠဝက ဘီလူးကို အောင် တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ မေ- အက္ခန္တိပိအား၊ အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ ဇယမဂ်လံ- အောင်ခြင်း မဂ် လာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေ သတည်း။

၃။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါယဂ္ဂိ စက္ကမသနီဝ- တောမီးမိုးကြိုး စက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏန္တံ- အလွန် ကြမ်းကြုတ် စွာထသော၊ အတိမဒ္ဓဘူတံ- အလွန် မုန်ယစ် စွာထ သော၊ နာဠာဂိရိ- နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော၊ ဂဇဝရံ- မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို၊ မေတ္တဗ္ဗု သေက ဝိမိနာ- မေတ္တာတော် ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော် မူလေပြီ၊ တံ တေဇသော- နာဠာဂိရိ ဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အက္ခန္တိပိအား၊

အဂ္ဂ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊
ဘဝတု- ဖြစ်စေ သတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂ
မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တိ- ချီအပ်သော သံလျှက်လက်၌ ရှိသည်
ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာလှသော၊ တိယောဇနပထံ- သုံးယူ
ဇနာရှိသော ခရီးကို၊ ဓာဝံ- တဟုန်တည်း၊ ခြေးစွမ်း နိုင်ထသော၊
အင်္ဂုလိမာလဝန္တိ- လက်ညှိုး တည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုး
သူကို၊ ဣဒ္ဓိဘိ သင်္ခတ မနော- တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ဘန်ဆင်း
အပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူ
လေပြီ၊ တံ တေဇသာ- အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို
အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊
မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌ- သစ်
သားကို၊ ဂပ္ပိနိယံ- ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော၊ ဥဒရုံဣဝ- ဝမ်းကဲ့သို့
ကတွာန- ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ- တရားနာ ပရိသတ်ဖြစ်
သော လူရဟန်း အပေါင်းတို့ အလယ်၌၊ စိဉ္ဇာယ- စိဉ္ဇမာဏ
ဝိကာ အမည်ရှိသော ဇိနးမညစ်၏၊ ဒုဠဝစနံ- စွပ်စွဲသော အား
ဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို၊ သန္တေန- ငြိမ်သက် စွာသော၊
သောမ ဝိဓိနာ- ဖြူစင် စွာသော အစီ အရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-
အောင်တော် မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ- စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်
ရှိသော ဇိနးမညစ်၏ စွပ်စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကား
ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊
မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေ သတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သစ္စံ- မှန်
သော စကားကို၊ ဝိဟာယ- စွန့်၍၊ အဘိ သစ္စက ဝါဒကေတု၊

မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒ တည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိထသော၊ ဝါဒါဘိရောဗိတမနံ-မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါး တို့အား နှိပ်နင်းလိုသော စိတ် ရှိထသော၊ အတိ အန္တ ဘူတံ- အလွန်မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက ပရိပိုဇ် ကို၊ ပညာ ပဒီပ ဇလိတော- ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီး တန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ- အောင် တော်မူလေပြီ၊ တံတေဇသာ- ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက ပရိပိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓံ- အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိံ- ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ နန္ဒောပနန္တ ဘုဇနံ- နန္ဒောပနန္တ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို၊ ထေရ ဘုဇဂေန- ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်း ဖြစ်တော် မူသော၊ ပုတ္တေန- သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ ဓမ္မာပယန္တော- အချိုး အလျှံကို ထွက်စေလျက်၊ ဣဒ္ဓါ ပဒေသံ ဝိဝိဓံ- တန်ခိုးတော် ဘန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေကို ပေးသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံတေဇသာ- နန္ဒောပနန္တ အမည် ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ ဇယ မင်္ဂလံ- အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန- မကောင်းသောအယူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မြွေ သည်၊ သုဒ္ဓဟတ္ထံ- ပြင်းစွာကိုက်ခဲ အပ်သော လက်နက် ရှိထ သော၊ သုတံ- ကျော်စောစွာထသော၊ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ- တောက်ပ သော ကြီးသော တန်ခိုးရှိထသော၊ ဗကာဘိဓာနံ- ဗကအမည် ရှိသော၊ ဗြဟ္မံ- ဗြဟ္မာမင်းကို၊ ဥာဏာဂဇေန- ဥာဏ်တော်

တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟု ဆိုအပ်
သော၊ ဝိဇ္ဇနာ-အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော် မူလေပြီ၊
တံတေဇသော- ဗကအမည်ရှိသော ဖြဟွာမင်းကို အောင်တော်
မူသောထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အက္ခန္တိ
အား၊ အဂ္ဂ - မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊
ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင် အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါ၌၊ အနက် ပြီး၏။

၃-အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါ၌

၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှ ကောသမိ၊
သက္ကေ တဏှာဇလာ ဗုဇေ။
တမ္ဘာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊
ဒေသနာ ဥာဏာ တေဇသော။
ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ၊မင်္ဂလံ။ ။

၂။ မဟာ မောဟန္တ ကာရေန၊
အဘိ ဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာ စက္ခု လတာပေသိ၊
ဥာဏာ လောကေန သောဇိနော။
ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊
ဒဗ္ဗ ကာယံ မဟာ ဇနိ၊
နိဗ္ဗာပေသိ နရာ နာထော၊
အဋ္ဌ မဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ။
ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၄။ စတုရော ဧဝံဟိ ဝုပ္ပန္နော၊
ဂန္တိရေ သံသာရ ဣဝေ။
ဥက္ကာရေသိ မဟာဝီရော၊
ဓမ္မ နာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊
နိစ္စံ ဒုက္ခေန ဝိဇ္ဇိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊
ယာန ဣယေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၆။ ကဋ္ဌ မုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊
ခုဋ္ဌ ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ မဟာဓမ္မိရော၊
နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၇။ သံသာရ ဒုက္ခ ကန္တာရာ၊
ကိလေသ ဧဝာရ ဝိဇ္ဇိတံ။
ခေမန္တ ဘူမိံ တာရေသိ၊
သတ္တဝါဟော ဝိနယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၈။ ပဉ္စ တာလိသ ဝဿာနိ၊
ဌတွာ လောကံ သဒ္ဓေဝကံ။
ဝိပယိတွာ ဓမ္မ ရသံ၊
နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၃-အတွင်း အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှ ကောသမ္ဘိ- အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥစ္စာ တွင်း၌၊ တဏှာ ဇလာယုဇေ- တဏှာ တည်းဟူသော သားအိမ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ- သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေသနာ ဉာဏတေဇ သာ- ဒေသနာ ဉာဏ် တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်၊ တမ္ဘာဌာနာ- ထိုအဝိဇ္ဇာဥစ္စာ တဏှာသားအိမ်တည်ရာ အရပ်မှ၊ နိက္ခာမေ သိ-သွက်မြောက် စေတော်မူပြီ၊ ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယ မင်္ဂလံ- အောင် ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဉာဏာ လော ကေန- ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာ မောဟန္တ ကာရေန- ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက် တည်းဟူသော မောဟသည်၊ အဘိဘူတေ- အလွန် နှိပ်စက် အပ်သော မဟာ ဇနေ သတ္တေ- များစွာ ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာစက္ခု- ပညာ တည်းဟူသော စက္ခုကို၊ လဘာပေသိ- ရစေတော် မူပြီ၊ ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၃။ နရနာထော- လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ- ရာဂအစ ဂှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်၊ ခုနုကာယံ- ပူလောင်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မဟာဇနံ- များစွာသော သတ္တဝါကို၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ- မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး တည်းဟူသော ရေစဉ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေသိ- ပြီးစေတော် မူပြီ၊ ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယ မင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၄။ မဟာဝီရော- ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိတော် မူသော၊ နာယကော- လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော မြတ်စွာ ဘုရား သခင်သည်။ ဂန္ထိရေ- နက်စွာသော၊ သံသာရဏ္ဏဝေ- သံသရာ တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌၊ စတုရောဃေဟိ- လေးပါးသော ရေအယဉ်တို့ဖြင့်၊ ဝုပ္ပန္နော- မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဓမ္မနာဝါယ- တရား တည်းဟူသော လှေဖြင့်၊ ဥတ္တာရေသိ- ကယ်တင်တော် မူလေပြီ၊ ဇေတန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမဂ်လံ- အောင်ခြင်း မဂ်လာသည်၊ ဟောတု- အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၅။ သောဇိနော- ထို မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သံသာရ စာရကံ- သံသရာ၌ ကျင်လည် ထသော၊ ဒုက္ခေန- ဇာတိ အစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်၊ နိစ္စံ- အမြဲ၊ ဝိဇ္ဇိတံ- နှိပ်စက်အပ်သော၊ လောကံ- လူအပေါင်းကို၊ ယာနတ္တယေန- ယာဉ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပုရံ- နိဗ္ဗာန် ပြည်မြတ်သို့၊ ပါပေသိ- ရောက်စေတော် မူပြီ၊ ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမဂ်လံ- အောင်ခြင်း မဂ်လာသည်၊ ဟောတု- အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၆။ မဟာဓီရော- ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော် မူထသော၊ တိလောက ဝဇ္ဇ ကော- လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမား သဘွယ် ဖြစ်တော် မူထသော၊ နာထော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ- ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်၊ ခုဋ္ဌ ကာယံ- ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မဟာဇနံ- များစွာသော သတ္တဝါကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ- ငြိမ်းစေတော် မူပြီ၊ ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမဂ်လံ- အောင်ခြင်း မဂ်လာသည်၊ ဟောတု- အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော- ယာဉ်မှူး သဘွယ် ဖြစ်တော် မူသော၊
ဝိနာယကော- သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်
သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကိလေသ စောရ ဝိဇ္ဇိတံ- ကိလေ
သာ တည်းဟူသော ခိုးသူ တို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါ
အပေါင်းကို၊ သံသာရ ဒုက္ခ ကန္တာရာ- သံသရာဆင်းရဲ တည်း
ဟူသော ခရီးခဲမှ၊ ခေမန္တဘူမိ- ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ တာရေ
သိ- ပို့ဆောင် ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်တော် မူစေပြီ၊ ဇေတန
သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်
အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- အောင်
သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၈။ သော- ထို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး အပေါင်းတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော် မူပြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလီသ
ဝဿာနိ- လေးဆဲ့ ငါးဝါတို့ ပတ်လုံး၊ ဌတွာ- တည်တော် မူ၍၊
သဒေဝကံ- နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကံ- လူ အပေါင်းကို၊
ဓမ္မရသံ- တရားတည်းဟူသော အမြှိုက်အရသာကို၊ ပိဝယိတွာ-
သောက်စေတော် မူပြီး၍၊ သ သာဝကော- တပည့်သား သံဃာ
တော်အပေါင်းနှင့် တကွ၊ နိဗ္ဗုတော- ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ၊
ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

အတွင်း အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဌ်- အနက် ပြီး၏။

၄-ရတနာ ရွှေချိုင့် ပါဌ်

- ၁။ ဇယာ သန္နာ ဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေ ပိဝိ သုနရာ သဘာ။
- ၂။ တဏှင်္ဂရာ ဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပိဋ္ဌိတာ မယံ၊ မတ္တကေ တေ မုနိဿရာ။

- ၃။ သီလေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊
ဗုဒ္ဓေါ မေ္ဓော နိလော စနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊
ဥရေ သဗ္ဗ ဂုဏာ ကရော။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနူရုဒ္ဓေါ၊
သာ ရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆိမဘာဂသ္မိံ။
မောဂ္ဂလာနော စ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မယှံ၊
အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
နိသိန္ဓော သိရိ သမ္ဗန္ဓော၊ သောဘိတော မုနိပုဂ္ဂံဝါ။
- ၇။ ကုမာရ ကဿပေါနာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါစကော။
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။
- ၈။ ပုတ္တော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ န လာဇေ ဘိလကာ ဝိယ။
- ၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊
ဇိတဝန္တော ဇိနောရသာ။
ဇလန္တာ သီလ တေဇေန၊
အဂ္ဂ မင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဓဇ္ဇံ ပစ္ဆိမတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊
အာဓုနာနိယ သုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊
သေသာ ပါကာရ လင်္ကတာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လင်္ကတေ၊
ဝသတော မေ အင်္ဂိန္ဒြေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ။
- ၁၃။ ဝါတ ဝိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဋ္ဌတ္ထု ပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တ ဂုဏ တေဇသာ။
- ၁၄။ ဇိန ပဉ္စရ မဇ္ဈိမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒ္ဓါ ပါလေန္တု ဓံသဗ္ဗေ၊ တေမဟာ ပုရိသာ သဘာ။
- ၁၅။ ဣဇ္ဈေဝံ မေကန္တံ ကတော၊
သုရက္ခော ဇိနာ နုဘာဝေ။
မာရိတ သံဃော သံဃဿ၊
တေဇေန ဂုဏာ ကရဿ။

၄-ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

၁။ ဇယာသန္ဓာဂတာ- အောင်ခြင်း၏ အနီးသို့ ရောက်တော်
မူကုန်ထသော၊ နရာသဘာ- လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်
လည်း မြတ်တော် မူကုန်ထသော၊ ယေဗုဒ္ဓါ- အကြင် မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိတော်မူကုန်၏၊ တေဗုဒ္ဓါ- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ သဝါဟနံ-စစ်သည်ရဲမက်ဗိုလ်ပါ နှင့်တကွ ဖြစ်
သော၊ မာရံ-မာရ်နတ် သားကို၊ ဇိတွာ-အောင်တော် မူလေကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ စတု သစ္စာ မတရသံ- သစ္စာလေးဖြာ မြှိုက်ရသာ
ကို၊ ဝီရိယု-သောက်တော် မူကြလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ- ရဇေသ၊ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရ တော်မူကုန်သော၊ နာယကာ- လူ၊နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော် မူကုန်သော၊ အဋ္ဌပိသတိ-နှစ်ကျိတ်ရှစ်ဆူသော၊ တဏှက်ရာ ဒယော- တဏှက်ရာ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါ- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ သန္တိ- ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကေ- ဦးခေါင်းထက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော် မူကုန်သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော- ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူသော၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မော- ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဒွိလောစနေ- မျက်စိ နှစ်ဘက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော် မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ သံစော- မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော်သည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယေ- နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ သာရိပုတ္တောစ- အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ၊ လက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော် မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ ကောဏ္ဍညော- ကောဏ္ဍည အရှင်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆာတာဂဗ္ဗိ၊ နောက်အင်္ဂါ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနောစ- အရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမကေ- လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ- အရှင်အာနန္ဒာ အရှင် ရာဟုလာတို့ သည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ သဝနေ- လကျော နား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ- တည်တော် မူကုန်သည်၊ အာသုံ- ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကဿပေါစ- အရှင် ကဿပသည်၎င်း၊ မဟာနာမောစ- အရှင် မဟာနာမ်သည်၎င်း၊ ဥဘော- နှစ်ပါးသောအရှင်တို့သည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမ သောတကေ-လက်ဝဲနား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ- တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ- နေမင်းကဲ့သို့၊ ပတံကရော- အရောင် ကို ပြုတတ်သော၊ သိရိသမ္ပဏန္ဓော- ဘုန်းကြွက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မုနိပုဂံဝေါ- ရဟန်း တကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ သောဘိတော- သောဘိတ အရှင်သည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ကေသန္တေ-ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော၊ ဝိဋ္ဌိတာဂဗ္ဗိ- ကျောက်ကုန်း အဘို့၌၊ နိသိန္ဓော-နေတော်မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသီ- သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ် အထူးကို ရှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာမှီးလေ့ရှိတော်မူထသော၊ စိတြဝါစကော- ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော် မူတတ် ထသော၊ ဂုဏာကရော- ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော် မူသော၊ ကုမာရ ကဿပေါနာမ- ကုမာရကဿပ အမည်ရှိ တော်မူသော၊ သောထေရော-ထိုမထေရ်သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ် ၏၊ ဝဒနေ-နှုတ်ခမ်း၌၊ နိစ္စံ-အဖြူ၊ ပတိဋ္ဌာသိ-တည်တော်မူပြီ။

၈။ ပုဏ္ဏောစ- အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်၎င်း၊ အင်္ဂုလိ မာလောစ- အရှင် အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်၎င်း၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ စ-အရှင် ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိထေရ်၎င်း၊ ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ- ဤငါးပါးသော မဟာထေရ် တို့သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ နုလာဇေ-နဖူးပြင်၌၊ တိလကာဝိယ-မှန်ကူသကဲ့သို့၊ ပတိဋ္ဌိတာ- တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသုံ- ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ တေဟိ- ထိုအရှင် အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော အရှင်တို့မှ၊ သေသာ- ကြွင်းကုန်သော၊ ဖိတဝန္တော- အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာကို ထွေးအံ့ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဖိနောရသာ- မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ သားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလတေဇေန- သီလ တန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဇလန္တာ- ထွန်းတောက်ပကုန်သော၊ မဟာထေရာ- မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ အဂ္ဂမဏိသု- မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌၊ သဏ္ဌိတာ- ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်၊ အာသုံ- ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ- ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ပုရတော- ရှေ့မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ- တည်သည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ မေတ္တသုတ္တကံ- မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော် သည်ကား၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ- လက်ျာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ- တည်သည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ ဇေဝ္ဋိ- ဇေဝ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆတော- နောက်မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ- တည်သည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ အင်္ဂုလိမာလကံ- အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ပါမေ- လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ- တည်သည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ။

၁၁။ ခန္ဓ၊ မောရ ပရိတ္တဉ္စ- ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း၊ အာဇ္ဇာနာဓိယ သုတ္တကံ- အာဇ္ဇာနာဓိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း၊ အာကာသေ- ကောင်းကင်၌၊ ဆဒနံ ဝိယ- ထီးကဲ့သို့၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ သေသာ- ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့ သည်ကား၊ ပါကာရ လက်တာ ဝိယ- တံတိုင်း ကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်၊ အာသုံ- ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ- ငါးပါး မာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏၊ ဗလသံယုတ္တေ- ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ ဓမ္မပါကာရလက်တေ- တရားတည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ- မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော အာချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန- မငြို၊ မငြင်သဖြင့်၊ ဝသတော- နေသော၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား-

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တဘိ သဉ္ဇာတာ- လေ၊ ယည်းခြေ စသည် တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရန္တိတ္တပဒ္ဒဝါ- အတွင်း အပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်၊ အနန္တဂုဏ တေဇသာ- အဆုံး မရှိသော ကျေးဇူးတော် ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ အသေသာ- အကြွင်း အကျန် မရှိ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိနာသံ- ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တု-ရောက်စေကုန် သတည်း။

၁၄။ ဇိန ပဉ္စရ မဇ္ဈမိ- မြတ်စွာဘုရား သခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့် အလယ်၌၊ ဝိဟရန္တံ- နေသော၊ မ- အကျွန်ုပ်ကို၊ မဟိ တလေ- မြေအပြင်၌၊ အာသဘာ- ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေမဟာပုရိသာ- ထို ယောကျ်ားမြတ်တို့ သည်၊ သဒါ- အခါ ခပ်သိမ်း၊ ပါလေန္တု- စောင့်ရှောက် စေကုန် သတည်း။

၁၅။ ဣစ္ဆေဝံ- ဣတိဇေယျာယာဂုတ္တ ပကာရေန- အကြွင်း အကြွင်း ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ မေ မယာ- ငါသည်၊ ဧကန္တံ ဧကန္တေန- စင်စစ် အားဖြင့်၊ သုရက္ခော- ကောင်းသော အစောင့် အရှောက်ကို၊ ကတော- ပြုအပ်ပြီ၊ ဇိနာနုဘာဝေ ဇိနာ နုဘာဝေန- မြတ်စွာဘုရား၏ အာနု ဘော်တော် အားဖြင့်၊ မာရိတ သံဃော- သတ်အပ် ပြီးသော ဘေးရန် အပေါင်းရှိသည်၊ ဘဝေ ယျံ- ဖြစ်ရပါလိ၏၊ ဂုဏာကရဿ- သီလ သမာဓိ အစ ရှိသော ကျေးဇူး အပေါင်းတို့၏ တည်ရာ ဖြစ်သော၊ သံဃဿ- ပရမတ္ထ သံဃာတော်၏၊ တေဇေန- တန်ခိုးအားဖြင့်၊ သုခိတော- ကိုယ် စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်၊ ဘဝေယျံ- ဖြစ်ရပါလိ၏။

ရတနာရွှေချိုင့် ပါဌ်၊ အနက် ပြီးပြီ။

၅-နမက္ကာရ ပါဠိ

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဧဟံ။
 အမတံ အမတံ သန္တိံ၊ အသမံ အသမံ ဒဒိ။
 သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အရဏံ အရဏံ ကရံ။
 အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယိကံ၊ မရရ ဝရ သရော ပေတံ။
 အမိတ ဂုဏ ဂဏာဓာရံ၊ ဒသဗလ မတုလံ ဝန္တေ။

၃။ ယောဗုဒ္ဓေါ ဝိတိမာည ခံရကော၊
 သံသာရေ အနုဘော သိ ကာယိကံ။
 ဒုက္ခံ စေတသိကာဉ္စ လောကတော၊
 တံ ဝန္တေ နရ ဒေဝ မင်္ဂလံ။

(သုန္ဒ ဝိရာဇိတ-ဂါထာ)

၄။ ဗာတ္ထိံသတိ လက္ခဏာ စိတြိဒေဟံ၊
 ဒေဟန္တုတိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ။
 ပညာ မိတိ သီလဂုဏော စာ ဝိန္ဒံ၊
 ဝန္တေ မုနိ မန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ။

(ဥပဋ္ဌိတ-ဂါထာ)

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ ဒိဝါကရံ၊
 မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ။
 ပုဏ္ဏိန္ဒု သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
 ဝန္တောမိ သဗ္ဗညုမတံ မုနိန္ဒံ။

(ဣန္ဒ ဝိရာ-ဂါထာ)

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိ မူလေ၊
 သ သေန မာရံ သုဂတော ဇိနိတော။
 အဗောဏ္ဍိ ဗောဓိ အရုဏော ဒယသိ၊
 နမာမိ တံ မာရဇိနံ အဘင်္ဂံ။

(ဥပေန္တဝိရာ-ဂါထာ)

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါ မလညဏ ခင်္ဂံ၊
 သတိ သမညာ ဖလကာ ဘိဂါဟံ။
 ဘီလော ဃာ လင်္ကာရ ပိဘုသိတံ တံ၊
 နမာမိ ဘိညာ ဝရ မိဒ္ဓု ပေတံ။
 (ဥပေန္တဝဇိရာ-ဂါထာ)

၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကမံ၊
 ဘဝဏ္ဏဝါ တိက္ခမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
 တိလောက နာထံ သု သမာဟိတံ ဟိတံ၊
 သမန္တ စက္ခု ပဏမာမိတံ မိတံ။
 (ဝံသဌ-ဂါထာ)

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဗ္ဗယံ စယံ၊
 ဂတံ ဂတံ သန္တိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
 နရာ နရာနံ သုခ သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
 နမာ နမာနံ ဇိန ပုဂံဝံ ဂဝံ။
 (သဗ္ဗပါဒါဒါနန္တ ယမက ဝံသဌ-ဂါထာ)

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂ နာဝံ မုနိဒက္ခ နာဝိကော၊
 ဤဟာ ဖိယံ ဥာဏ ကရေန ဂါဟကော။
 အာရုပ္ပ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
 တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ မဃပ္ပဟံ နမေ။
 (ဣန္ဒဝံသ-ဂါထာ)

၁၁။ သမတိံ သတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
 ဝရ ဗောဓိ ဒုမေ စတု သစ္စ ဒသံ။
 ဝရ မိဒ္ဓိ ဂတံ နရဒေဝ ဟိတံ၊
 တိဘဂူ ပဿမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။
 (တောဒုက-ဂါထာ)

၁၂။ သတပုညဇ လက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
 ဂဂန္တု ပမဒိံ မိတိ မေရသမံ။
 ဇလဇူပမ သီတလ သီလယုတံ၊
 ပထဝီ သဟနံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

(တောဒူက- ဂါထာ)

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ, သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရော၊
 သောတာဓဿော, ရတိဇနုနေ သိလာသနဋ္ဌိ။
 အာသိန္ဓော, သိဝသုခဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
 ဒေဝါနံ, တ မသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

(ပဟသိဏိ-ဂါထာ)

၁၄။ ယော ပါဒပဏ်ဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
 တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာဂုလေဟိ။
 သမ္မာပုဏော နိရူပမေယျ တ မေဝ နာထော၊
 တံ သဗ္ဗလောကမဟိတံ အသမံ နမာမိ။

(ဝသန္တတိလကာ- ဂါထာ)

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ သမော သရဏံ မိတတ္ထံ၊
 ပညာ ပဒိပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
 အတ္ထာဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာ ဝဟံတံ။
 ဝန္ဓာမိ ကာရုဏိက မဂ္ဂ မနန္တညာဏံ။

(ဝသန္တတိလကာ- ဂါထာ)

၁၆။ အဝိလ ဂုဏ နိဓာနော ယော မုနိန္ဒော ပဂတ္တော။
 ဝန မိသိပတနဌံ သညတာနံ နိကေတံ။
 တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
 တ မတုလ မာဘိကန္တံ ဝန္ဓနေယျံ နမာမိ။

(မာလိနိ-ဂါထာ)

၁၇။ သုစိ ပရိဝါရိတံ သုရုစိရ ဗ္ဗတာယိ ရတ္တံ၊
 သိရိ ဝိသရာ လယံ ဂုပိတ မိန္ဒြိယေဟု ပေတံ၊
 ရဝိ သသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပ စိတ္တံ၊
 သုရ နရ ဂူဇိတ သုဂတ မာဒရံ နမာဓိ။

(ဝါဏိနီ-ဂါထာ)

၁၈။ မဂ္ဂေါ ဠုဗ္ဗေ၊ န ရဟ ပဋိဃာ၊ သာဒိ ဥလ္လောလ ဝိစိ၊
 သံသာရောဃံ၊ တရိတ မဘယံ၊ ပါရပတ္တံ ပဇာနံ။
 တာဏံ လေဏံ၊ အသမ သရဏံ၊ ဧကဘိတ္တံ ပတိဗ္ဗံ၊
 ပုညဓေတ္တံ၊ ပရမ သုခနံ၊ ဓမ္မရာဇံ နမာဓိ။ ။

(မန္ဒုက္ကန္တာ-ဂါထာ)

၁၉။ ကဏ္ဍမ္မ မူလေ၊ ပရဟိတ ကရော၊
 ယောမုနိန္ဒော နိသိန္ဒော၊
 အတ္ထေရံ သီဃံ၊ နယန သုဘဂံ၊
 အာကုလ ဣဂ္ဂိဇာလံ။
 ဒုဇ္ဈာ လန္တံ သံ၊ မုနိတိ ဇဟိတံ၊
 ပါဠိဟေရံ အကာသိ၊
 ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ၊ ပရမ ရဘိဇံ၊
 ဣန္ဒြိယေ ဟုပေတံ။ ။

(ကုသုမိတ လတာ ဝလ္လိတ- ဂါထာ)

၂၀။ မုနိန္ဒက္ခော ယေကော၊ ဒယုဒယ ရုဏော၊
 ဥာဏာ ဝိတ္ထိဏ္ဏ ဗိမ္ဗော၊
 ဝိနယျ ပ္ဍါဏောဃံ၊ ကမလ ကထိတံ၊
 ဓမ္မရံသီ ဝရေဟိ။
 သုဗောဓေသီ သုဒ္ဓေ၊ တိဘဝ ကုဟရေ၊
 ဗျာပိ တက္ကိတ္တိနဉ္စ၊
 တိလောကေ ကဗ္ဗန္တု ခုခမသာနံ၊
 တံ မဟေသိ နမာဓိ။ ။

(မေဃဝိဗ္ဗုဇ္ဇိတာ- ဂါထာ)

၂၁။ ယော ဇိနော အနော ဇာဘိယံ
 သ ပုတ္တ ဒါရ မဂ် ဇိဝိတဋ္ဌိ၊
 ဗောဓိ ပေမတော အလဂ္ဂ မာနသော
 အဒါသိ ယေဝ အတ္တိကဿ။
 ဒါနပါရမိံ တတော ပရံ အပ္ပရိ သီလ ပါရမာဒိ ကဋ္ဌိ၊
 တာ သမိဇ္ဈိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ
 တ မေက ဒိပကံ နမာဏိ။ ။

(ဂုတ္တ-ဂါထာ)

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါ တိဒေဝံ၊ နိဓေန ဝပုဓရံ၊
 မာရဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ။
 ဒိပံ ဒိပံ ပဇာနံ၊ ဇယ ဝရ သယနေ၊
 ဗောဓိပတ္တိံ ဓိပတ္တိံ။
 ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာ ဂတာနံ၊ ဝရဂိရ ကထိတံ၊
 ပါပ ဟိနံ ပဟိနံ၊
 လောကာ လောကာ ဘိရာမံ၊ သတတ မဘိနမေ၊
 တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။ ။

(အာချန္တ ယမကာ သဒ္ဓရာ-ဂါထာ)

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဠောဓဗိဇ္ဈော၊ မုဒု ကရ စရဏော၊
 ဗြဟ္မာ ဧဝာသေ ဣ ဇဗော၊
 ကောသလ္လာဒ ဂံဇာတော၊ ပုန ရဝိ သုဂတော၊
 သုပ္ပဘိဋ္ဌိတ ပါဒေါ။
 မူဒေါ ဒါတုဏ္ဏ လောမော၊ အထ မဝိ သုဂတော၊
 ဗြဟ္မဇူ ဂုတ္တ ဘာဝေါ၊
 နိလက္ခိ ဒိဃပဏ္ဍိ၊ သုခုမ မလ ဆဝိ၊
 ထောမျ ရသဂ္ဂ သဂ္ဂိ။

(သဒ္ဓရာ-ဂါထာ)

၂၄။ စတ္တလီသဂ္ဂ ဒန္တော၊ သမက လပနဇော၊
 အန္တရံသ ပ္ပ ဝိဏော၊
 စက္ကေန ကိတ ပါဒေါ၊ အဝိရဠ ဒသနော၊
 မာရဇုဿဗိ ပါဒေါ။
 တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တော၊ တယ ကရ မုဒုနာ၊
 ဇ္ဈောကနာမ သန္တော၊
 ဝဠုက္ခန္တော ဖိနော ဂေါ၊ တရုဏ ပခုမကော၊
 သီဟ ပုဗ္ဗဗ္ဗ ကာယော။

(သဒ္ဓရာ-ဂါထာ)

၂၅။ သတ္တ ပြိနောစ ဒိဃ၊ ဂိုလိ မထ သုဂတော၊
 လောမ ကူပေက လောမော၊
 သမ္ပန္နော ဒါတ ဒါဌော၊ ကနက သမ တစော၊
 နိလ မုဒ္ဒဂ္ဂ လောမော။
 သမ္ပုဇ္ဈေါ ထူလဖိဌေါ၊ အထ သီဟ ဟနုကော၊
 ဇာလိကပ္ပါဒ ဟတ္ထော၊
 နာထော ဥဏ္ဍိသ သီသော၊ ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ၊
 တံ မဟေသိ နမာမိ။ ။

(သဒ္ဓရာ-ဂါထာ)

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ တိဗောသော၊ အတိ ဒုလဘ တရော၊
 ကာ ကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊
 လောကေ တဿာ ဝိဘာဝိ၊ ဝိဝိဓေဟိတ သုခံ၊
 သာဝေါ ပတ္တယန္တော။
 ဣတ္ထံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ၊ သုရနရ မဟိတံ၊
 နိတ္တယံ ဒက္ခိဏေယျံ။
 လောကနံ နန္ဒိ ဝဗ္ဗံ၊ ဒသဗလ မသမံ၊
 တံ နမဿန္တု နိဗ္ဗံ။

(သဒ္ဓရာ-ဂါထာ)

၂၇။ ပုညေန တေန ဗဿဟံ၊ နိပုဏ မဘိ သတော၊
သမ္မရာယေစ ဘိက္ခော၊

ဒက္ခော ဒိဋ္ဌ၊ ဇ္ဇ၊ ပညော၊ အဝိကလ ဝိပရိယော၊
ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။

တိက္ခော သူဇော မိတက္ခော၊ သ ပရဟိတ ဓရော၊
ဒိဏံ ဇိဝိ အ ရောဂေါ၊

ဓညော ဝဏ္ဏော ယသသိ၊ အဘိ ဗလဝ ဓရော၊
ကိတ္တိမာ ခန္တ၊ ပေတော။

(သဒ္ဓရာ-ဂါထာ)

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂပေတော၊ ပရမ သိရိဓရော၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရက္ခော၊

လဇ္ဇိ ကလျာဏ မိက္ခော၊ အဘိရတ ကုသလော၊
ပဉ္စသီလာဒိ ရက္ခော။

အပ္ပိန္နော အပ္ပကောဓော၊ အဘိ ဂုဗဟဒယော၊
ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊

ပါသံသော ပေမ ဝါဂော၊ သုဇန ဂုဏဝိဒ္ဓ၊
မာမကော သော ဘဝေယျံ။

(သဒ္ဓရာ-ဂါထာ)

၂၉။ ဣတ္ထံ အသင်္ခယေနာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏာ ဒိပိတေ၊
ဂါထာသု သူစကာ သွေကာ၊ ဂါထမ္ဘိ သရ တေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုရာ ပါယ မက္ခောသော၊ သာဓကတ္ထ ခွယဿ ဣ၊
ဗဟူ ပဒ္ဒဝ ဇာလောစ၊ လာဘိ ဟိတ သုခဿ ဣ။

၃၁။ အဓိပေါ နရဒေဝါနံ၊ စတုဒိပိဿရော ပိ ဝါ၊
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ တမညံ သေတ ဆက္ကဏံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာနမာရယျ၊ သမ မေဿတိ သုဗ္ဗတော။
 ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ ပိ၊ အရောဂေါ ဒိဿ ဇိဝိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ၊
 ဘာဝနာ ဘိရတိ မနော။
 ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊
 ကာကထာ ခိလ ဓာရဏေ။

၅-နိမက္ကိဘရ အနက်

၁။ သုဂတံ-ကောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်
 ထသော၊ သုဂတံ-ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်
 မူတတ်ထသော၊ သေဋ္ဌံ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်
 မူထသော၊ ကုသလံ ကုသလံ-ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို၊ ဧဟံ-
 ပယ်စွန့်တော် မူပြီးထသော၊ အမတံ- သေခြင်းလည်းကင်းတော်
 မူထသော၊ အမတံ- အမြိုက် နိဗ္ဗာန် နှင့် လည်း ပြည့်စုံတော်
 မူထသော၊ သန္တံ- ကိလေသာ တည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းတို့မှ
 ငြိမ်းအေးတော် မူပြီးထသော၊ အသမံ- သီလအစရှိသော ဂုဏ်
 တို့ကြောင့် တစုံ တယောက်သော သူနှင့် တူတော် မမူထသော၊
 အသမံ-လောကီတရားနှင့် မတူသော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဒံ-
 ဒေသနာ ဥာဏ်တော်ဖြင့် ပေးတော် မူထသော။ ။သရဏံ-
 သတ္တဝါအပေါင်း၏ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်း ဖြစ်
 ရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ လောကံ- လောက သုံးပါးကို၊
 သရဏံ- သိတော် မူတတ်ထသော၊ အရဏံ- ကိလေသာဟု ဆို
 အပ်သော မြူမှ ကင်းစင်တော် မူထသော၊ အရဏံ- ဝေနေယျ
 တို့၏ သန္တာန်၌ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူ၏ မရှိခြင်းကို၊
 ကရံ- ပြုတော် မူတတ်ထသော၊ အဘယံ- ဇာဘိစသော ဘေး
 လည်း မရှိထသော၊ အဘယံ-ဘေးမရှိသော၊ ဌာနံ-နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့

နာယကံ- ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော၊ နာယကံ- လူသုံးဦး
တို့၏ အမှူးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ နမေ=နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနုသုဘဂ ကာယင်္ဂံ- သတ္တဝါတို့၏ မျက်စိအား
တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် လည်း ပြည့်စုံ
တော်မူထသော၊ မရုရဝရ သရောပေတံ- သာယာ နှစ်သက်
အပ်သော မြတ်သော အသံတော် နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူထ
သော၊ အမိတဂုဏဂဏာဓာရံ- မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော ကျေးဇူး
တော် အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ အတု
လံ- သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သော
သူတို့နှင့် တူတော် မမူထသော၊ ဒသဗလံ- ဆယ်ပါးသော အား
တော် နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္ဓေ=ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဝိတိမာ-တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော် မူထ
သော၊ အညဇာရကော- အရ ဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်
မူတတ်ထသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
သံသာရေ- သံသရာ၌၊ လောကတော- လူသုံးပါးကြောင့်၊
ကာယိကံ- ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ- ဆင်းရဲကို
လည်းကောင်း၊ စေတသိကံ- စိတ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော၊
ဒုက္ခဉ္စ- ဆင်းရဲ ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောသိ- အဖန် တလဲလဲ
ခံစားတော် မူလေပြီ၊ နရဒေဝ မင်္ဂလံ- လူ့နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်
တော်မူသော၊ တံဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္ဓေ=ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗတ္တိံ သတိ လက္ခဏာ စိတြဒေဟံ- သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်
တော်လည်း ရှိတော် မူထသော၊ ဒေဟဇ္ဈာဘိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ-
ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် သွန်း

တောက်ပ တော် မူထသော၊ ပညာ မိတ် သီလဂုဏော စာဝိဒ္ဓံ-
ပညာဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်
မူပြီး ထသော၊ အန္တိမဇာတိ ယုတ္တံ- အဆုံး စွန့်သော ဘဝနှင့်
လည်း ယှဉ်တော် မူပြီးထသော၊ မုနိ- မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဓေ=ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ-နံက်အခါ၌ တက်လတ်သော၊ ဗာလဒိဝါ
ကရံဝ-ထွက်သစ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့၊ ယတိနံ- ရဟန်းတို့၏၊
မဇ္ဈ- အလယ်၌၊ သိရိဟိ- ကြက်သရေ တို့ဖြင့်၊ လလိတံ-
တင့်တယ်တော် မူထသော၊ ပုဏ္ဏိန္ဒြသင်္ကာသမုခံ- လပြည့်ဝန်းနှင့်
တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော် မူထသော၊ အနေဇ-
တဏှာလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော၊ သဗ္ဗညု- ခပ်သိမ်း
သော ဥေယျံတရား ငါးပါး ကိုလည်း သိတော် မူပြီးထသော၊
မုနိန္ဒ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုး
ပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော- ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်
မူသော၊ ယော သုဂတော- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝရ
ဗောဓိမူလေ- မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌၊ သသေန မာရံ-
စစ်သည် နှိပ်ပါ နှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဇိနိတွာ-
အောင်တော် မူပြီး၍၊ အရုဏောဒယမ္ပိ- နေအရုဏ် တက်သော
အခါ၌၊ ဗောဓံ- အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်ကို၊
အဗောဇ္ဈိ- သိတော် မူပြီး၊ မာရဇိနံ-မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်
တော် မူပြီးထသော၊ အဘင်္ဂံ-မာရ်စစ်သည် တို့သည် မဖျက်ဆီး
နိုင်ထသော၊ တံသုဂတံ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်
သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုး ပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါ မလဥာဏခဂ္ဂံ- ရာဂအစရှိသော ကိ
လေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်းသော

အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သန့်လျက်လည်း ရှိတော် မူထသော၊ သတိ သမညာ ဖလကာဘိဂါဟံ-သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာကို လည်း ဖြစ်စွာကိုင်စွဲတော် မူထသော၊ သီလောဃာ လင်္ကာရ ပိဘူသိတံ- သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချစ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်တော် မူပြီးထသော၊ အဘိညာဝရ မိဒ္ဓ၊ ပေတံ- အဘိညာဉ် တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီး ထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

ဂ။ ဒယာလယံ- မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထ သော၊ သဗ္ဗမိ- ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ ဒုက္ခရံ- ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးအစရှိသော အမှုကို၊ ကရံ- ပြုတော် မူတတ်ထသော၊ ဘဝဏ္ဏဝါ တိက္ကမံ- ဘဝ သုံးပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်တော် မူပြီးထ သော၊ အဂ္ဂတံ- မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဂတံ- ရောက်တော် မူပြီး ထသော၊ တိလောက နာထံ- လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ် တော် မူတတ် ထသော၊ သုဿမာ ဟိတံ- ကောင်းစွာ တည် ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဟိတံ- လူ၊ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွား ကိုလည်း ဆောင်တော် မူ တတ်ထသော၊ သမန္တစက္ခု- ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ အဓိတံ- မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော် မူထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

ဇ။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ- ထို ထို သို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ ပါရမီသဉ္ဇယံ- ပါရမီအပေါင်းကို၊ စယံ- ဆည်းပူး တော် မူတတ်ထသော၊ သဒ္ဓိ- သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတံ= ဆည်းကပ် အပ်ထသော၊ သုခပဒံ- ချမ်းသာခြင်း၏ အသို့ကို ဖြစ်စေတော်မူသော၊ ပဒံ- နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ- ရောက်တော် မူပြီး

ထသော၊ နရာနရာနံ-လူနတ်တို့၏၊ သုခသမ္ဘဝံ- ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဘဝံ- ဖြစ်စေတော် မူတတ်ထသော၊ အ နမာနံ- မရှိညွတ်သော၊ ဂဝံ- နွားနှင့် တူသော သူရိုက်ကို၊ ဇိနပုဂံ- အောင်တော် မူတတ်သော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-သည်၊ နမေ=နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဗိယံ- ဝိရိယတည်းဟူသော တက်မကို၊ ဥာဏ ကရေန- ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်၊ ဂါဟ ကော- ကိုင်စွဲတော်မူသော၊ ယော မုနိဒက္ခနာဝိကော- အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘော လှေ မှူးသည်၊ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ- မဂ္ဂင်္ဂှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘော လှေ ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ-တက်စီးတော်မူပြီး၍၊ တာယ- ထိုမဂ္ဂင်္ဂှစ် ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်၊ ဗဟု-များစွာ ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဘဝဏ္ဏဝါ- ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော မဟာ သမုဒ္ဒရာမှ၊ တာရေသိ- ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ အဗ္ဘပ္ပဟံ- သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ- သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော၊ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမှူးကြီးကို၊ အဟံ- သည်၊ နမေ=နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမ တိသတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ- အမျှ သုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော၊ ဝရဗောဓိဒုမေ- မြတ်သော ဗောဓိ ပင်၏အနီး၌၊ စတုသစ္စဒသံ- သစ္စာလေးပါးကို သိမြင် တော် မူပြီးထသော၊ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ- မြတ်သော တန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ နရဒေဝဟိတံ- လူ၊ နတ်တို့၏ အစီး အပွားကိုလည်း ဆောင်တော် မူပြီးထသော၊ တိဘဂူပသမံ- ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော်မူပြီးထသော၊ ဇိနံ-မြတ်စွာဘုရား ကို၊ အဟံ-သည်၊ ပဏမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇ္ဇ လက္ခဏီကံ- များစွာ ကုန်သော ဘုန်းကြောင့်ဖြစ်သော လက္ခဏာလည်း ရှိတော်မူပြီးထသော၊ ဝိရဇ-ရာဂဟူသော မြို့လည်း ကင်းစင် တော်မူပြီးထသော၊ ဂဂနူပမဓိ- ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဓိတိ မေဇ္ဈသမံ- မြင့်မိုရ်တောင်မင်း နှင့် တူသော မတုန် မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော် မူထသော၊ ဇလဇူပမ သီတလ သီလယုတံ-ကြာနှင့် တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီလသတင်း နှင့်လည်း ယှဉ်ထသော၊ ပထဝီသဟနံ- မြေကြီး နှင့် တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော် မူထသော၊ ဇိနံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမဘိ- ကောင်းသော ပညာ ရှိတော်မူသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ- အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဒိဝေ- နေ့အခါ၌၊ ဒိဝါကရောဝ- နေ့မင်းကဲ့သို့၊ သောဘန္တော- တင့်တယ်တော် မူသည် ဖြစ်၍၊ ရတိ ဇနုနေ- မွေ့လျော် ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော၊ သိလာသနမှိ- ပဏ္ဍု ကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌၊ အာသိန္နော- နေမံတော် မူလျက်၊ သိဝ သုခဒံ- နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော် မူတတ်ထသော၊ ဓမ္မံ- အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို၊ ဒေဝါနံ- နတ်တို့အား၊ အဒေသိ- ဝါထွင်းဆုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ၊ အသဒိသံ- တုဘက်လည်းကင်းတော်မူသော၊ တံပုဗ္ဗံ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ- သည်၊ နိဗ္ဗံ- အ ဖြ၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အဝိကလေဟိ- မချို့တဲ့ကုန်သော၊ နိရာကုလေဟိ- နှောင့်ယှက်ခြင်း ကင်းကုန်သော၊ ပါဒပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ- ခြေတော် တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သော အပြင်၌ တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော် အရေးတို့ဖြင့်၊ တိဟိ လောကေဟိ- သုံးဘုံ သူတို့ နှင့်၊ နိရုပမေယျတံ- မနှိုင်းယှဉ် အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊

သမ္မာ ပုဏ္ဏဇေ- ကောင်းစွာ ရောက်တော် မူသည် သာလျှင် တည်း၊ သဗ္ဗလောက မဟိတံ- ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော် အပ်ထသော၊ အသမံ-အတုမရှိထသော၊ တံ နာထံ-ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရ သမောသ ဣံ-လူ, နတ်တို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်တော် မူထသော၊ မိတတ္တံ-တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော် မူထသော၊ ပညာ ပဒိပ ဇုတိယာ- ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီဒီးရောင် ဖြင့်၊ ဝိဟတန္ဓကာရံ- ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူ သော မှောင်လည်း ရှိထသော၊ အတ္တာဘိကာမံ- လူ, နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန်အလိုရှိတော် မူထသော၊ နရဒေဝ ဟိတာ ဝဟံ- လူ, နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ရှက်ဆောင်တော် မူတတ် ထသော၊ ကာရုဏိကံ- ကြီးမြတ်သော မဟာကာရုဏာ တော် နှင့် ယှဉ်တော်မူထသော၊ အဂ္ဂံ-မြတ်ထသော၊ အနန္တညဏံ-အဆုံး မရှိသော ဥာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အဝိလ ဂုဏ နိဓာနော- ခပ်သိမ်းသော လောကီ လော ကုတ္တရာ ဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ ယောမု နိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သညတာနံ- ကိုယ်နှုတ် နှလုံးကို စောင့်သုံးကြကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏၊ နိကေတံ- ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော၊ ဣသိပတနာဝှံ- ဣသိ ပတန အမည်ရှိသော၊ ဝနံ- မိဂဒါဝုန် တောသို့၊ ဥပဂတံ- ကြွတော်မူ၍၊ တဟိံ- ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌၊ အကုသလဆေခံ- အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော၊ ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစကြာ တရားတော် ကို၊ ပဝတ္ထော- ဟောတော်မူလေပြီ၊ အတုလံ-အတုမရှိထသော၊ အဘိကန္တံ- အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်သော ကိုယ်ကာယ၏ အဆင်း တော်လည်း ရှိထသော၊ ဝန္ဓနေဗျံ- ရှိခိုးခြင်းကို၊ ခံတော်မူထိုက် ထသော၊ တံမုနိန္ဒံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိ ပရိဝါရိတံ- သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အခြံအရံ လည်း ရှိတော်မူထသော၊ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ-ပြီးပြီးပြက် နှစ်သက် သွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်၊ ရတ္တံ- ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော် လည်း ရှိထသော၊ သိရိ ဝိသရာ လယံ-ဘုန်းကြက်သရေအပေါင်း တို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ ဂုပိတ မိန္ဒြိယေဟိ- စောင့်ရှောက် အပ်သော စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြိယတို့နှင့်၊ ဥပေတံ- ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ ရဝိ သသိ မဏ္ဍလပ္ပဘူဟိ လက္ခဏော ပစိတ္တံ-နေဝန်း၊ လဝန်း အစ ရှိသော စက် လက္ခဏာ တော်ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ သုရ နရ ပူဇိတံ-နတ် လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်တော် မူထသော၊ သုဂတံ- မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အာဒရံ-ရိုသေစွာ၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ-အကြင် တရားမင်း ဘုရားသည်၊ မဟ ပဒိုဃာ သာဒိ ဥလ္လောလ ဝိစိ- မောဟ၊ ပဒိုဃ၊ လောဘ အစ ရှိသော လှိုင်းတံပိုးကြီး၊ လှိုင်းတံပိုးငယ်တို့ရှိသော၊ သံသာရော ဃံ- သံသရာ တည်းဟူသော ပင်လယ် ရေအလျဉ်ကို၊ မဂ္ဂေါဠု မွေ့န- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောတောင်ဖြင့်၊ တရိ- ကူးတော် မူလေပြီ၊ အဘယံ-ဘေးလည်း မရှိထသော၊ ပါရပတ္တံ- နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော် မူထသော၊ ပဇာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ တာဏံ- ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ လေဏံ-ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ အသမ သရဏံ-အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထ သော၊ ဧကဘိတ္တံ- နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ သွားရောက် ကုန်သော သူတို့၏ မြတ်သော ရေဆိပ် သဘွယ် လည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ ပဘိဇ္ဇံ- ဖိုခိုရာ ကျွန်း နှင့် လည်း တူတော် မူထသော၊ ပုညဓေတ္တံ- ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာ မြေကောင်း သဘွယ်လည်း ဖြစ်

တော် မူထသော၊ ပရမ သုခံ- မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကို
လည်း ပေးတော် မူတတ်ထသော၊ တံ ဓမ္မရာဇံ- ထို တရားမင်း
ဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော- သူတပါးတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ရှက်ဆောင် တော်မူတတ်ထသော၊ ယော မုနိန္ဒော- အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဏ္ဍမ္ဘမူလေ- ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်
စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏ အနီး၌၊ နိသိန္ဒော-
နေတော် မူလျက်၊ အစ္ဆန္တံ ရံ- အံ့ဘွယ် ရှိထသော၊ နယန သုဘင်္ဂ-
လူ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာထသော၊ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိ
ဇာလံ- ရောယှက်သော ရေအလျဉ် မီးလျှံ ရှိထသော၊ ဒုဇ္ဈာလန္တံ
သံ- မိစ္ဆာအယူ တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်တော်
မူထသော၊ မုနိဘိ- ဘုရား ရှင်တို့သည်၊ အ ဇဟိကံ- မစွန့်အပ်
ထသော၊ ပါဒိုဟေရံ- ရေ၊ မီး အစုံအစုံ အစ ရှိသော တန်ခိုးပြာဋိ
ဟာကို၊ သီဃာ- လျင်စွာ။ အကာသိ- ပြုတော် မူလေပြီ၊ သေဋ္ဌံ-
အသူးသဖြင့် ချိုးမွမ်းအပ် မြတ်တော် မူထသော၊ ပရမ ရတိဇံ-
မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ- တန်ခိုး
ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ- ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ တံမုနိန္ဒံ- ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒေ = ဝန္ဒာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယာ ရုဏော- မဟာကရုဏာ သမာပတ် တည်း
ဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊
ဥာဏာ ဝိတ္ထိဏ္ဏဗိဓ္မော- ဥာဏ်တော် တည်းဟူသော ကျယ်စွာ
သော အဝန်းလည်း ရှိတော် မူထသော၊ ဧကော- တုဘက် မပြု
တဆူ တည်းသာ ဖြစ်တော် မူသော၊ ယောမု နိန္ဒက္ကော- အကြင်
မြတ်စွာ ဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်၊ သုဒ္ဓေ- စင်ကြယ်
စွာသော၊ တိဘဝကုဟရေ- ဘုံသုံးပါးတည်းဟူသော ကြာအိုင်
၌၊ ကမလကထိတံ- ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဝိနေယျပ္ပါဏော
ဃာ- ဆုံးမအပ်သော သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ ဓမ္မရံ သိဝရေဟိ-

မြတ်သောတရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ သုဗောဓေသိ- သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော အားဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဗျုပ္ပိတက္ကိတ္တိနုဉ္စ- ပျံ့နှံ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ တိလောကေကဏ္ဍက္ခု- ဘုံသုံးပါးတို့၏ တလုံးတည်းသော မြတ်သော မျက်စိဖြစ်တော် မူထသော၊ ဒုခမသဟုနံ- သူတပါးတို့ သည်းခံ နိုင်ခဲ့သော အရာကိုလည်း သည်းခံတော်မူထသော၊ မဟေသိ- သီလက္ခန္ဓ စသည် ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာဖွေတော် မူထသော၊ တံမုနိန္ဒက္ကံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနော- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဗောဓိပေမတော- သဗ္ဗညုတ ဥပဇာတ်ကို ချစ်တော် မူခြင်းကြောင့်၊ အလဂ္ဂမာနသော- ပြိတွယ်ခြင်း ကင်းသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အနောဇာဘိယံ- များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ သပုတ္တဒါရံ- သား၊ မယား နှင့် တကွသော၊ အင်္ဂဇိဝိတဗ္ဗိ- အင်္ဂါ ကြီး၊ ငယ် အသက်ကို စဉ်လျက်လည်း၊ အတ္ထိကာဿ- အလိုရှိသော သူအား၊ အဒါသိယေဝ- ပေးလှူတော် မူသည့် သာလျှင်တည်း၊ ဒါနပါရမီ- ဒါနပါရမီကို၎င်း၊ တတော- ထိုဒါနပါရမီမှ၊ ပရံ- တပါးသော၊ သီလပါမာဒိကဗ္ဗိ- သီလပါရမီ အစရှိသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို၎င်း၊ အပူရိ- ဖြည့်တော် မူလေပြီ၊ တာသံ- ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာ- ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂကံ- မြတ်သော အဖြစ်သို့၊ ဥပယာတံ- ရောက်တော် မူပြီးထသော၊ ဧကဒိပကံ- လူ၊ နတ်တို့၏ ကိုးကွယ် ခိုခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျွန်း သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ တံဇိနံ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါဘိ ဒေဝံ- သမ္မုဘိ နတ်၊ ဥပ ပတ္တိ နတ်တို့ ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော် မူထသော၊ နိဓေနဝပုဓေရံ-

အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော် ကိုလည်း ဆောင်တော် မူထသော၊
မာရဘက် - မာရငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော် မူထသော၊ အဘက် -
မာရစစ်သည် တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင် ထသော၊
ပဇာနိ - သတ္တဝါတို့၏၊ ဒိပံ - ပညာ တည်းဟူသော ဆီမီး တန်
ဆောင်ကို၊ ဒိပံ - ပြောင်ပြောင် တောက်အောင် ထွန်းညှိတော်
မူပြီးထသော၊ ဇယဝရသယနေ - မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်
မူရာ ဖြစ်သော မြတ်သော ဗောဓိ ပလ္လင် နေရာ၌၊ ဗောဓိပတ္တိ -
သဗ္ဗညုဘဉာဏ်သို့ ရောက်တော် မူပြီးထသော၊ အဓိပတ္တိ - အလုံး
စုံသော နတ်၊ လူ တို့ ထက် ကြီးမြတ် လွန် ကဲသည့် အဖြစ်သို့
ရောက်တော် မူထသော၊ ဗြဟ္မာ - ဗြဟ္မာဂတာနိ - ဆည်းကပ်
ရောက်လာ ကုန်သော ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်ပရိသတ်တို့အား၊ ဝရဂရ
ကထိတံ - မြတ်သော တရားကို ဟောတော် မူတတ်ထသော၊
ပါပဟိနိ - ညစ်ငြမ်း ယုတ်မာ ကိလေသာကို၊ ပဟိနိ - ပယ်ခွါတော်
မူပြီးထသော၊ လောကာ လောကာ ဘိရာမံ - လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော် မူထသော၊ မုနိန္ဒ - ရဟန်း
တကာတို့ကို အစိုးရတော် မူထသော၊ တံ မုနိန္ဒ - ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ သတတံ - အမြဲ၊ အဘိနမေ =
အဘိနမာမိ - ရိုသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ နိဂြောဓ ဗိဇ္ဇော - အရပ်နှင့်
အလံ မျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ မုဒုကာရ စရဏော - အကြိမ် တရာ
ဖပ်အပ်သော ဝါဂ္ဂန်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဘဝါး၊ ခြေ
ဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဗောသော - ဗြဟ္မာမင်း၏
အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော အသံလည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဇေတိဇဗော - ဇေတိအမည် ရှိ
သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်
လည်း ရှိတော် မူ၏၊ ကောသန္တာ ဒင်္ဂဇာတော - ရွှေပဒုမာကြာ

ချပ်နှင့် တူသောအခါ၌ဖြင့် ဖု်းလွှမ်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်
လှသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
ပုနရပိ- တတန်လည်း၊ သုဂတော- မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
သုပ္ပဘိဋ္ဌိတ ပါဒေါ- ရွှေခြေနင်း အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်
သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏ-
လောမော- မျက်မှောင် နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ ဖြူစင်သော
ဥဏ္ဏဇုံမွေးရှင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထမပိ- ထိုမှတပျိုး
လည်း၊ သုဂတော- ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မဇုဂ္ဂဘူတာဝေါ- ဗြဟ္မာမင်း
၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်ဖြူး တည့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိ
တော်မူ၏။ နိလက္ခိ- ညီသော မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ
၏။ ဒိဃပဏ္ဍိ- ရှည်သွယ် ပြည့်ဖြိုးသော ဖနောင့် တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ သုရမ မလဆဝိ- သိမ်မွေ့ လှစွာသော အညစ် အ
ကြေး မတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေတော်လည်း ရှိ
တော်မူ၏။ ထောဗျ ရသဂ္ဂ သဂ္ဂိ- ချီးမွမ်းအပ်သော၊ နှမ်းစေ့
ပမာဏ အာဟာရပင် ဖြစ်သော်လည်း လျှာဖျားဝယ် တင်ထား
ခါမျှ၌ အရသာကို ဆောင်နိုင်သော ရနစ်ထောင်သော အကြော
တို့၏ ပေါင်းစွဲရရုံးသော အဖျားလည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ စက္ကာလီ သဂ္ဂ
ဒေန္တာ- အမျှလေးဆယ်သော မြတ်သော သွားတော်လည်း ရှိ
တော်မူ၏။ သမက လပန ဇော- လွှဖြင့်ဖြတ်၍ ထားအပ်သကဲ့သို့
ညီမျှသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံ သပ္ပဝိနော-
ပရုံးတော် နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ ပြည့်ဖြိုးသော ကျောက်တုန်း
ပြင်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနက်တ ပါဒေါ-ဘရဒ္ဒ ရှစ်ကွက်
ကပ်လက္ခဏာ တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါး
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠ ဒသနော- မကြံသော သွား
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ- မာရငါးပါးကို အောင်တော်

မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဿင်္ဂပါဒေါ- ခြေတော်၏ အထက်၌ တည်သော ခရုသင်းကဲ့သို့သော ဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော- ရပ်တော် မူလျက်၊ နော နမန္တော- မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ ဥဘယ ကရ မုဒုနာ- သိမ်မွေ့ နူးညံ့လှစွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်၊ ဇန္တုကာနိ- ပုဆစ်ဖူးတော် နှစ်ဘက် တို့ကို၊ အာမသန္တော- သုံးသပ်တော် မူနိုင်၏။ ဝဇ္ဇကဗျော- ခွေမု ရိုးစည်ငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်လည်း ရှိတော် မူ၏။ ဂေါတရုဏ ပခုမကော- ထိုခဏ၌ ဖွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့် အတူ သိမ်မွေ့နုပျို ညှိသော မျက်မွေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗစုကာယော- ခြင်္သေ့ မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက် သော ကိုယ်နှင့် အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိ တော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော- ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော် မူတတ် သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သတ္တဝါဏောစ- ခုနစ် ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော် မူ၏။ ဒိဃာဂုံလိ- ရှည်သွယ်သော လက်ချောင်းခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ- ထိုမှတစ်ပါး၊ လောမဏ္ဍပေကလောမော- တခု တခုသော မွေးဘွင်းတော်၌ တချောင်း တချောင်း စီသာ ရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပဒန္နာ ဒါတ ဒါဌော- ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနက သမတဘော- ဇမ္ဗူရစ် ရွှေစင်ကဲ့သို့သော အရေတော် လည်းရှိတော်မူ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော- မျက်နှာတော်ကို မျှော် ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ တက်သော လက်ျာရစ် လည်၍ တည် သောအလွန်ညှိသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပု- ခ္ဋေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထူလစိဌေါ- ကြီးပြန့်သော လျှာ တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတစ်ပါး၊ သီဟ ဟနူကော- ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း

ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော- လေသွန် တံခါး၌ လက်
သွားတတ် စိထား အပ်သော ရွာပွတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ
ရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်း တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
နာထော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဏ္ဍိသသီသော-နဖူးသင်းကျစ်
ချယ်လယ် သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်း တော်လည်း ရှိ
တော်မူ၏။ ဣတိဂုဏ် သဟိတံ- ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး
အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံမဟေသိ- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ-လောက၌၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ-
ဗုဒ္ဓေါတိဗောသော- ဘုရား ဘုရားဟူသော အသံကိုမျှလည်း၊
အဘိ ဒုဗ္ဗတတရော- အလွန် ကြားရခဲတုံ၏။ ဗုဒ္ဓ ဘာဝေါ-
ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား၊ ကဒကထာ- အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့
နည်း၊ တသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ ဝိဘာဝိ-ပညာရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဓ
ဟိတသုခံ- အထူးထူး အပြားပြားသော စီးပွား ချမ်းသာကို၊
ပတ္တယန္တာ-တောင့်တကုန်သော၊ သာခဝေါ-သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ ဣဇ္ဇံ- အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ- အကျိုး စီးပွားကို၊
ဝဟန္တာ- ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော၊ သုရ နရ မဟိတံ-
လူ၊ နတ် တို့သည် ပူဇော်အပ်တော် မူထသော၊ နိဗ္ဗယံ-ဘေး
လည်း မရှိထသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ- မြတ်သော အလှူကို ခံတော်
မူထိုက်သော၊ လောကာနံ- လူသုံးပါးတို့၏၊ နန္ဒဝဇနံ- နှစ်လို
ခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော၊ ဒသဗလံ- ဆယ်ပါးသော အား
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အသမံ၊ ဘုတက်လည်း ကင်းပြီးထ
သော၊ တံဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဇ္ဈံ- အမြဲ၊ နမဿန္တာ- ရှိခိုး
စေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေန ပုညန- ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်း
တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်၊ သောအဟံ- ထိုငါ
သည်၊ သမ္မရာယေ- တမလွန် ဘဝ၌၊ နိပုဏ မဘိစ- သိမ်မွေ့

သောပညာရှိသည်၎င်း၊ သဘောစ-သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊
 တိက္ခောစ- ရောင့်ရဲလွယ်သည်၎င်း၊ ဒက္ခောစ- လိမ္မာသည်၎င်း၊
 ဒိဋ္ဌဇု ပညောစ- ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာ ရှိသည်၎င်း၊ အဝိ
 ကလ ဝိရိယောစ- မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်၎င်း၊ ဘောဂ
 ဝါစ- စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသည်၎င်း၊ သံဝိဘာဂါစ- ခွဲခြား ဝေဘန်
 တတ်သည်၎င်း၊ တိက္ခောစ- ထက်မြက် သည်၎င်း၊ သူရောစ-
 ရဲရင့်ခြင်း သည်၎င်း၊ မိတက္ခောစ- တံညကြည့်သော စိတ်ရှိသည်
 ၎င်း၊ သ ပရဟိတစရောစ- မိမိအကျိုးစီးပွား သူတပါး အကျိုး
 စီးပွားကို ကျင့်ဆောင် တတ်သည်၎င်း၊ ဒီဃဇိဝါစ- ရှည်သော
 အသက်ရှိသည်၎င်း၊ အရောဂေါစ- အနာမရှိသည်၎င်း၊ ဓညော
 စ- ဘုန်းရှိ သည်၎င်း၊ ဝဇ္ဇောစ- အဆင်း လှသည်၎င်း၊ ယသ
 သီစ- များသော အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း၊ အတိဗလဝ ဓရောစ-
 အလွန်သော အားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း၊ ခန္တ ပေတောစ-
 သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ ဘဝေယျံ- ဖြစ်ရပါလိ၏။

၂၈။ သော အဟံ- ထိုငါသည်၊ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မေ- မျက်မှောက်
 သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓေါစ- သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း၊
 ဒါတဂုံ ပေတောစ- ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်၎င်း၊ ပရမသိရိစ- မြတ်သော ဘုန်းကြွက်သရေရှိသည်၎င်း၊
 ဒယောစ- သူတပါးကို သနားခြင်း ရှိသည်၎င်း၊ ဝိရက္ခောစ၊
 တပ်ခြင်း ကင်းသည်၎င်း၊ လန္တီစ- မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်
 သည်၎င်း၊ ကလျာဏ မိက္ခောစ- ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း
 ရှိသည်၎င်း၊ အဘိရတ ကုသလောစ- ကုသိုလ် ကောင်းမှု ထို့၌
 အလွန် မွေ့လျော် တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စ သီလာ တိရက္ခောစ-
 ငါးပါးသော သီလကို အလွန် စောင့်ရှောက် နိုင်သည်၎င်း၊
 အပ္ပိစ္ဆောစ- နည်းသော အလို ရှိသည်၎င်း၊ အပ္ပကောဓောစ-
 နည်းသော အမျက်ရှိသည်၎င်း၊ အတိ ဂုဏဟဒယောစ- အလွန်
 ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိမာစ- တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ

သည်၎င်း၊ အပ္ပမေယျောစ- မနိုင်းယှဉ် အပ်သော ဂုဏ်ရှိ
သည်၎င်း၊ ပါသံသောစ- ချိုးမွမ်း ထိုက်သည်၎င်း၊ ပေမဝါ
စောစ- ချစ်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သည်၎င်း၊ သုဇန
ဂုဏ်ဝိဒူစ- သူတော် ကောင်းတို့၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို သိတတ်
သည်၎င်း၊ မာမကောစ- သူတော် ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်
သည်၎င်း၊ ဘဝေယျံ- ဖြစ်ရပါလိမ့်။

၂၆။ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာ ဂုတ္တ ပွကာရေန- ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော အပြားအားဖြင့်၊ အသင်ယေ- ဤ၍ ဤမျှ ရှိ၏ဟု မရေတွက်
နိုင်ကုန်ထသော၊ လက္ခဏာဒွိပိတေ- အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏာ
နည်းအားဖြင့် ပြအပ် ကုန် ထ သော၊ နာထ ဂုဏေ- မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် တို့ကို၊ သူစကားသု- ပြတတ်ကုန်သော၊
ဂါထာသု- ဂါထာတို့တွင်၊ ဧကဂါထမ္ဘိ- တဂါထာကိုမျှ သော်
လည်း၊ ဗုဓေ- ပညာရှိသော၊ ယောကုလပုတ္တော- အကြင်
အမျိုးကောင်း သားသည်၊ သရတေ- အောက်မေ့ ရှာ၏။

၃၀။ သောကုလပုတ္တော- ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ စတုရာ
ပါယ မုတ္တောစ- အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်လည်းကောင်း၊
အတ္တ ခွယဿ- ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုး စီးပွား နှစ်ပါးကို၊
သာကောစ- ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင် သည်လည်းကောင်း၊
ဟတော ပဒ္ဒဝ ဇာလောစ- ဖျောက်အပ် ပြီးသော ဘေးရန်
တည်းဟူသော ကွန်ရက် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟိတသုခဿ-
စီးပွား ချမ်းသာကို၊ လာဘီစ- ရသည်လည်းကောင်း-

၃၁-၃၂။ နရဒေါနံ- လူ့ နတ်တို့ကို၊ အဓိပေါစ- အစိုးရသော
နတ်မင်း အဖြစ် သည်လည်းကောင်း၊ စတုဒိပိဿရောပိဝါ-
လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ကြွယ်ဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဘဝေ- ဖြစ်ရာ၏၊ အန္တိမေဒေဟေ- အဆုံးစွန်
သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သုဗ္ဗတော- ကောင်းသော အကျင့်ရှိ

- ၁၄။ ဇလ ပွမာဏံ ကုမုဒ မာလံ၊
 ကုလ ပွမာဏံ ဝိနယော ပမာဏံ။
 ဗျတ္တိ ပွမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
 ပထဝီ ပမာဏံ တိဏ ဖိလာတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿတော သုတံအပ္ပံ၊ ဗေဒု မညတိ မာနဝါ။
 သိန္ဓုဒက မပဿန္တော၊ ကူပေ တောယံ ဝ မဏ္ဍုကော
- ၁၆။ ပဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊ ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
 တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊ စတုတ္ထံ ကိံကရိဿသိ။
- ၁၇။ ဗျတ္တော ပုတြော ကိ မာလဿ၊
 အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရိကော၊
 ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊
 ဗျတ္တော ပုတြော ဒိနေ ဒိနေ။
- ၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဝေရိ၊
 ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
 သ ဘာ မဇ္ဈေန သောဘဘိ၊
 ဟံသ မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။
- ၁၉။ ကဏ္ဍကာင်ရိ ကော တိက္ခဘိ၊
 ကော အဉ္ဇနံ ဝိဂ ကိယံ။
 ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
 ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိ သမာဘိ ဘာဝေါ။
- ၂၀။ န ရသံ အကောတမ္ဗုလံ၊ အဓနဿာ လက်တမ္ဗိ။
 အလောဏကန္တု ဗျဉ္ဇနံ၊ ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။
- ၂၁။ သုဿုသာ သုတ သမ္ပန္နော၊ သုတ ပညာယ ပစုတိ။
 ပညာယအတ္ထိဇာနာတိ၊ အတ္ထောညတောသုခါဝဟော။

- ၂၂။ တောဇနံ မေထုနံနိဒ္ဒါ၊ ဂေါဏေ ပေါသေ ပိ ဝိဇ္ဇာဘိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟိနော ဂေါဏသမောဘဝေ။
- ၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာသမံ ဂိတ္တံ၊ န စ ဗျာဓိ သမော ရိပု။
န စ အတ္တသမံ ဗေမံ၊ န စ ကမ္မသမံ ဗလံ။
- ၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုန္ဒံ န သောဘတေ။
ဂဒြိဘ မဇ္ဈေ တုရဂေါ၊
ဗာလ မဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅။ ယာဝဇိဝံပိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိ ရူပါသဘိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာဘိ၊ ဒဗ္ဗိ သူပ ရသံ ယထာ။
- ၂၆။ မဟုတ္တ မပိ စေဝိညူ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသဘိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာဘိ၊ ဇိဝှိ သူပ ရသံ ယထာ။
- ၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊ သူရော သင်္ဂါမ ဘူမိယံ။
ပဏ္ဍိတွဒ္ဓဂ ဝါဏိဇော၊ ဝိဒေသ ဂမနော စာထာ။
- ၂၈။ ခန နာသံ မနော တာပံ၊ စာရေ ဒုစ္စရိတာနိစ။
ဝဠုနဉ္စ အဝမာနံ၊ ပဏ္ဍိတော နပကာသယေ။
- ၂၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါကျံ၊ သဘာဝ ရူပကံ ပီယံ။
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓံ၊ ယောဇာနာဘိ သ ပဏ္ဍိတော။
- ၃၀။ အ ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊ အ ဗလဿ ဟတာရတာ။
အ ပုညဿ ဝါကျရတာ၊ ဥမ္မတ္တက သမာ ဣမေ။
- ၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော၊ အ ပုစ္ဆာ ဗဟု ဘာသကော။
အတ္တ ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊ ဘိဝိဓံ ဟိန လက္ခဏံ။
- ၃၂။ အပ္ပ ခူပေါ ဗဟု ဘာသော၊
အပ္ပ ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ ပူရော ယဇော ခေါဘော၊
အပ္ပ ဝီရာ ဂါဝိ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥဏ္ဍြေသီဟေ၊ ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အ ပဏ္ဍိ ပိ ပဏ္ဍိ ဟုတွာ၊ ဓီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍုကေ ပိ ဥဏ္ဍြေသီဟေ၊ သူကရေ ပိ ဥဟေ ဒိပေ။
ပိဇ္ဇာရေ သဒိသေ ဗျန္တေ၊ သဗ္ဗ ဓီရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ မနုဗ္ဗိ၊ ပိဏ္ဍိတော ပိ သုဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယ ဒဿနေ၊ ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရူပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊ ပိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ။
ပိဇ္ဇာ ဟိနာ နသောဘန္တိ၊ နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိသုကာ။

၃၇။ ဟိန ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊ ဗာလ ပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။
အ ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊ ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပ လောဘောန၊
ဗဟု ဂဏှာတိ တံသိပ္ပံ။
မူဂေါ ဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ဘိ န ဥဿဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘံ ကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ စာဓုတိ။
န ဝိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုဒ္ဓိ ကာရဏာ။

၄၀။ တဂရဉ္စာ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယုတိ။
ပတ္တာပိ သုရတိ ဝါယန္တိ၊ ဇေ ဓီရူ ပသေ ဝနာ။

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

- ၄၁။ သန္တိရေဝ သမာသေထ၊
သန္တိ ကုဗ္ဗေထ သန္တံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟော တိ န ပါပိယော။
- ၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇန သံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊ သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။
- ၄၃။ ယထာဥဒုမ္မရ ပက္ကာ၊ ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။
အန္တော ကိဓိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊ ဇေံ ဒုဇ္ဇန ဟဒယာ။
- ၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ကာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝစ။
အန္တော အမတ သမ္ပန္နာ၊ ဇေံ သုဇန ဟဒယာ။
- ၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန တဉ္စ န ဇဟာဘိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရ မုခေ နဇဟာထိ လိဋ္ဌံ။
ယန္တာဂတော မရုရသံ နဇဟာဘိ ဥစ္ဆိ၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော နဇဟာဘိ ဓမ္မံ။
- ၄၆။ သီဟောနာမ ဇိဏန္တောပိ၊ ပဏ္ဏာဒိနိ န ခါဒဘိ။
သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊ နာဂ မံသံ နခါဒဘိ။
- ၄၇။ ကုလ ဇာတော ကုလ ပုပ္ဖော၊
ကုလ ဝံသ သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခ ပပ္ဖောပိ၊
ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။
- ၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒောဝ သီတလော။
စန္ဒနံ စန္ဒ သီတဌာ၊ သာဓု ဝါကျံ သုဘာသိတံ။

- ၄၉။ ဥဒေသိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊ မေရုရာဇာပိ နမာဓိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဗတ ဂ္ဂေ စ ဥပ္ပလံ၊
ဝိကဿ န ဝိပရိတံ၊ သာဓု ဝါစာ ကုဒါစနံ။
- ၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတောဉာဘိ မာတာ ပိတု။
တတော အာစရိယော ရဗြော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကာဝ။
- ၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖမိစ္ဆန္တိ၊ ဂုဏမိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
မက္ခိကာ ပူဘိ မိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။
- ၅၂။ မာတာ ဟိနဿ ဒုပ္ပာသာ၊ ဝိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ဝိတာ ဟိနာ၊ ဒုပ္ပာသာစ ဒုက္ခိရိယာ။
- ၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
ဝိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ဝိတာ သေဋ္ဌာ၊
သုဘာသာစ သုကိရိယာ။
- ၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိ သုခံ ကုတူဟလေ။
ဝိယဉ္ဇ အန္တ ပါနေသု၊ အတ္ထ ကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။
- ၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊ ဒန္တံ ဒေသတိ ဟိံသိတုံ။
ဒုဇ္ဇနော သုဇနံ ဒိသွာ၊ ရောသယံ ဟိံသ မိစ္ဆတိ။
- ၅၆။ မာ စ ဝေဂေ န ကိစ္စာနိ၊ အကာသိ ကာရာပေသိဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊ မန္တော ပစ္ဆာ နုတပ္ပာဘိ။
- ၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတွာ ကဒါမိ န သောစဘိ၊
မက္ခ ပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသ ဝါစံ ခမယ၊
ဧတံ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။

- ၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္ဘာဓေ၊ ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိတ္တိ အပ္ပိယေ၊ တတော ပိ အ ကတညုနာ။
- ၅၉။ ဩဝါဒေယျာ နှိသာသေယျ၊
အသတ္တာ စ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အ သတံ ဟောတိ အိပ္ပိယော။
- ၆၀။ ဥတ္တမ ဣ နိဝါတေန၊ သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဈယေ။
နိစံ အပ္ပက ဒါနေန၊ ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁။ နဝိသံ ဝိသ ဝိစ္စာဟု၊ ဓနံ သံဃဿ ဥပ္ပတေ။
ဝိသံ ဧကံ ဝ ဟနတိ၊ သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနဟိ။
- ၆၂။ ဇေဝန ဘဒ္ဒိဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန၊
ဒုဟေန ဓေဇ္ဇံ ဇာနန္တိ၊ ဘာသမာနေန ပဏှိတံ။
- ၆၃။ ဓန မဠုတ္တိ သာရူနံ၊ ကူပေ ဝါရိ ဝ နိဿယော။
ဗဟု အပိ အ သာရူနံ၊ နစ ဝါရိ ဝ အဏ္ဏဝေ။
- ၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊ ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကွစိ နော မေဃာ၊ ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။
- ၆၅။ အ ပတ္တေယျံ နပတ္တေယျ၊ အ ဝိန္တေယျံ နဝိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုဝိန္တေယျ၊ ကာလံ မောဓံ နဇ္ဈန္တယေ။
- ၆၆။ အ ဝိန္တိတတ္ထိဘဝတိ၊ ဝိန္တိတတ္ထိ ဝိနဿဘိ။
န ဟိဝိန္တိာ မယာ ဘောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။
- ၆၇။ အ သန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အ သတံ ဓမ္မံ ရောဂတိ၊ တံ ပရောဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဗ္ဗိတံ။

၃-ဗာလ ဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍ

- ၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတု ဟလံ ကရော။
သိရဿ ဝဟမာနော ပိ၊
အဗုပ္ပရော စာဓော ယထာ။
- ၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တော သဗေဟိ သောသပ္ပေါ၊ ခလော ကေန ပသမ္ပတိ။
- ၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလော ဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
သဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။
- ၇၁။ မရူ ဝ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံနိဂစ္ဆတိ။
- ၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
သာဟဿ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃။ စာရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကော စ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌော စ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌော စ ပြိဟ္မဏော။
- ၇၄။ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒိဃံ သန္တဿ ယော ဇနံ။
ဒိဃော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အ ဝိဇာနတံ။
- ၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံ ဝ၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ဘိ သ ဒေါသံ၊ ခလ ဇာတော နပဿတိ။

- ၇၆။ နတ္တ ဒေါသံ ပရေ ဇညော၊
 ဇညော ဒေါသံ ပရဿ တု။
 ဂုယေ ကုမ္မာ ဝ အင်္ဂါနိ၊
 ပရ ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယုတေ။
 ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတောနေဝ၊ ဝဏ္ဏိတော သုဝဏ္ဏိတော။
- ၇၈။ လုဒ္ဓံအတ္ထေန ဂဏှေယျ၊ ထန္တံ အဉ္ဇလိ ကမ္မနာ။
 ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မုဋ္ဌံ၊ ယထာ ဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။
 ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

- ၇၉။ ဟိတကရော ပရော ဗန္ဓု၊
 ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော။
 အဟိတော ဒေဟ ဇော ဗျာဓိ၊
 ဟိတံ အရည မောသဓံ။
- ၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ ဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ဝိယ ဝါဒိနံ။
 ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ဝိသ ကုဇ္ဈေ ယထာ မရံ။
- ၈၁။ နေ ဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊ ပုတ္တ ဒါရာ သဟော ဒရာ။
 နေဝဇ္ဇေ ဝသေဝဇ္ဇိ၊ နေံ လောကေ မဟာ သခါ။
- ၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊ ဗန္ဓုဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
 အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘဝ က္ခယေ။
- ၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
 ဝိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
 တံမိတ္တံ ယတ္ထ ဝိသောသော၊
 သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

- ၈၄။ နုပိဿသေ အ မိတ္တဿ၊ မိတ္တဉ္စာပိ နု ပိဿသေ။
ကဒါမိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊ သဗ္ဗ ဒေါသံ ပကာသဘိ။
- ၈၅။ သင်္ကိံ ဒုဋ္ဌဘိ ယော မိဏှာ၊ ပုန သန္ဓိတုမိစ္ဆဘိ။
သော မစ္စင်္ဂ ဥပဂဏှဘိ၊ ဂစ္ဆော အဿတရိံ ယထာ။
- ၈၆။ ဝဟေ အ မိတ္တ ခန္ဓေန၊ ယာပ ကာလံ အနာဂတံ၊
တ မေဝ အာဂတေ ကာလေ၊ သေလေ ဘိန္ဓေ ဃဋ်ဣဝ။
- ၈၇။ ဣဏသေသော အဂ္ဂိ သေသော၊
ရောဂ သေသော တထေဝ စ။
ပုနပ္ပုနံ ပိဝဗုန္တိ၊ တသ္မာ သေသံ န ကာချယေ။
- ၈၈။ ပဒုမံ ဝ မုခံယဿ၊ ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိသံ နော ပသေဝေယျ၊ ဟဒယေ တု ဟလာ ဟလံ။
- ၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊ န စ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊ နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။
- ၉၀။ သိက္ခိ ပညာသ ဟတ္ထေန၊ သတေန ဝါ ဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိဒန္တိံ သဟသေန၊ ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။
- ၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကု ကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
- ၉၂။ ရောဂါ တုရေ စ ဒုပ္ပိက္ခေ၊ ဗျသနေ စ သတြုဂဟေ။
ရာဇဒွါရေ သုသာနေစ၊ သခါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။
- ၉၃။ သီတ ဝါစော ဗဟု မိတ္တော၊ ရုမ္ဘသော အပ္ပ မိတ္တကော။
ဥပမံ ဧတ္ထ ဉ္ဇတဗ္ဗိံ၊ သူရိယ စန္ဒ ရာဇနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅-အတ္ထိ ကဏ္ဍ

၆၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓ ဂ္ဂပံ၊ နာရိဂ္ဂပံ ပဘိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာဂ္ဂပံ အဂ္ဂပါနံ၊ ခမာဂ္ဂပံ တပဿိနံ။

၆၅။ အတ္ထိနဉ္စ ဇနံ ဂ္ဂပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဇနံ။
ဘိက္ခုနဉ္စ ဇနံ သီလံ၊ ရာဇာနဉ္စ ဇနံ ဗလံ။

၆၆။ ကိသာ သောတာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောတာဝ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောတာဝ၊
အတ္ထိ သောတာဝ သာမိကာ။

၆၇။ ပဉ္စ ရတနာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
သတ္တ ရတနာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ဧက မာသာ သုဘရိယာ၊
အဗ္ဗ မာသာ သိဿာ မလာ။

၆၈။ ဟိမဝရတိ ပင်၊ ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပု၊ ခုရမတိ ငံ။

၆၉။ ဇိဏ္ဏမန္တ ပသံသေယု၊ ဒါရဉ္စ ဂတ ယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုနာဂတာ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟ မာဂတံ။

၁၀၀။ ဗွိတရိ ပဘိ နာရိစ၊ ဝိဟာရ ဗွိတရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဗွိ-တြိ ပါသဉ္စ၊ ကတ မာယာ ဗဟူတရံ။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊ မိတ္တံ ဒန္တိ အဘဏိကာ။
အတ္ထိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊ ရာဂိနံ အပ္ပ ဘောဇနံ။

၁၀၂။ ရတ္ထိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊ ဝိစိ ဝိနာစ အဏ္ဏဝေဂါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေက္ခရဏိ၊ ပတိဝိနာ ကညာ သောဘော။

- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ တောဝံ၊ ဣတ္ထိယာ ဝ သံ ဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဝ ဟိ ပဓာနော၊ ဣတ္ထိ သူစိ သုတ္တံ ယထာ။
- ၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒိ ဝဏ် နဒိ၊ သဗ္ဗေ ဝနာ ကဋ္ဌမယာ။
သဗ္ဗိတ္ထိ ယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။
- ၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလိ ဥဿုယ၊
ဘာဏိနိ ပဿ တဏှိ ဗဟုပိကတ္တနိ။
အဂ္ဂန္တ ဘုတ္တိ ပရဂေဟ ဝါသိ၊
နာရိ စတ္တာ ပုဗ္ဗ သဘံပိ ပုမာ။
- ၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
ဂုပ္ပေသု ဌာနေသု ဘဂိနိ ဝ ဟိရိ၊
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရိ ဝ ဒါသိနိ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတိ။
ရူပိသု သိက္ခိ ကုပ္ပနေသု၊
ခမနိ သာ နာရိ သေဋ္ဌိတိ။
ဝဒန္တိ ပဏှိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။
- ၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနု မဏ္ဍဂတ္တာ၊
သူဉ္ဇ သုကောသိ သမ ပန္တိ ဒန္တိ။
ဂန္တိရ နာဘိ ယုဝသီလိ၊
ဟိန ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။
- ၁၀၈။ သရဒံ ရတုကာလာနံ၊ ဘရိယာနံ ရူပဝတိ၊
ဇေဋ္ဌ ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတြပ္ပဓာနံ။
- ၁၀၉။ ယာဇ္ဇန္တေ ပုရိသံ နာရိ၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊ ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

- ၁၁၀။ ယောဣန္ဒြေပုရိသံ ပေါသော၊ ဇာတိံဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ခေတ ပါဒေါ ဣဒမံ။
- ၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊ အာနေတိ တိဗ္ဗရုတ္တနိ။
ကဿာ ဣဿာ နသဒ္ဓဟတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဗ္ဗိတော။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

- ၁၁၂။ ဧကယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒွိယာမ ညေဝ ပဏှိတော။
ဓာရာ ဝါသော တိယာမောဝ၊
စတုယာမောတု ယာစကော။
- ၁၁၃။ ဇနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊ နဒိ ဝေဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
ပဉ္စယတ္ထ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ နတတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။
- ၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ နမာနေ၊ နပေမံနစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာ ဂမော ကောဓိ၊ နတတြ ဒိဝသံ ဝသေ။
- ၁၁၅။ အပုတ္တကံ စာရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗသုညံ ဒလိဒ္ဓကံ။
- ၁၁၆။ နေမိန္ဒေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊ ဝိဇ္ဈမိန္ဒေ ဘဇေသုတံ။
ပုတ္တမိန္ဒေ တရုဏိတ္ထံ၊ ရာဇာ မဉ္စိန္ဒြောဂတေ။
- ၁၁၇။ နဋ္ဌောယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊ မဟိပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊ နိလ္လဇ္ဇာ စ ကုလဇီတာ။
- ၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလမာကာသော၊ မဉ္စိန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုပ္ပလဿ ဗလံရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရုနံ ဗလံ။
- ၁၁၉။ ခမာဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဇေတေ၊ ဣတ္ထိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။
- ၁၂၀။ သင်္ကံဝဒန္တိ ရာဇာနေ၊ သင်္ကံသမဏ ပြာဟ္မဏာ။
သင်္ကံသပ္ပုရိသာ လောကေ၊ ဇေသဓမ္မော သနန္တနေ။

- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိကာမ တောဂီ န သာဓု၊
အ သညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အ နိသမ္ပကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါယတ္ထ နေတ္တာရော၊ သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တ မိစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊ ကတာ ကတံ သယံ ဇညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ဝိဗ္ဗိတော ဣန္ဒြိယေဝေယျ၊ ကုန္တိနာ ဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗ ဘာဂေန၊ ပရ လောကံ အ မောဟံဝ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဋ္ဌော၊ သပ္ပေါ ရာဇ ကုလာနိစ။
အပယန္တေ န ဂန္တဗ္ဗော၊ အစ္စေက ပါဏဟရာနိ။
- ၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊ ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော။
သ သပ္ပေ စ ဗာရေ ဝါသော၊ မစ္စုဇေ န သံသယော။
- ၁၂၇။ သမ္ပုဋ္ဌ သိသော ပဒေသေန၊ ကုနာရိ ဘရဏေနစ။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ ပဏ္ဍိတော ပျဝသီဒတိ။
- ၁၂၈။ မာတာပုတ္တ ကရံ ပါပံ၊ သိဿပါပံ ဂုဉ္ဇတထာ။
ရာဇာရဋ္ဌ ကရံ ပါပံ၊ ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉။ အ ကောဓေန ဇိနေ ကောသံ၊ အသာဓု သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ဒါနေန ကဒရိယံ၊ သစ္စေနာ လိက ဝါဒိနံ။
- ၁၃၀။ အဒန္တံ ဒမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊
ဒါနေ ပိယ ဝါစာယ၊ ဥန္နမန္တိ နမန္တိ စ။
- ၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟ တေသန္တံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေါသနော သဓံ။
ဒါနံ ယသသိ တေသန္တံ၊ မစ္ဆေရံ ကပ္ပနော သဓံ။
- ၁၃၂။ ဗဟုန မပ္ပသာရာနံ၊ သမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တ၊ တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။

- ၁၃၃။ သဟာသယာ အသမတ္ထောပိ၊
 တေဇသာ ကိဏ္ဍိယသတိ။
 နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
 သယ မေ ဂူ ပသမ္ဘာတိ။
- ၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဒ္ဓေ၊ ကာမ အောဂံ ဂုဒါစနံ။
 အာကပ္ပံ ရသ ဘုတ္တိဝါ၊ မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
 ဝတ္ထံ သဗ္ဗ မလင်္ကာရံ၊ န ရညာ သဒိသံ ကရေ။
- ၁၃၅။ န မေရာဇာ သခါ ဟောဘိ၊
 န ရာဇာ ဟောဘိ မေထုနော။
 ဇေယျာ သာဓိကော မဿန္တိ၊
 စိတ္တေ နိဗ္ဗံ သုဌာပယေ။
- ၁၃၆။ နာတိဒ္ဓရေ ဘဇေ ရညော၊
 နတ္ထာ သန္ဓော ပဝါတကေ။
 ဥဇာကေ နာဘိနိန္ဓေ စ၊
 န ဘဇေ ဥစ္စ မာသနေ။
 ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
 အဂ္ဂိဝ သံယကော တိဋ္ဌေ။
- ၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောပိ၊
 န သောဘတိ အနိဿယော။
 အနုပ္ပမပိ မဏိနာ၊
 ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။
 ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ပဏိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

- ၁၃၈။ ဣတ္ထိ ဖိဿေ ကုတော သီလံ၊
 မသ ဘက္ခေ ကုကော ဒယာ။

သုရာ ပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘေ ကုတော လန္တုာံ။
မဟာတန္ဓေ ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ ပိကာလေသ စ၊
သမဇ္ဇ ဓရဏာ ဂ်တော။
ဓိန္ဒာ ဓုတ္တော ပါပ မိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာ ဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ရတ္တော နာ ဝစနေန စ၊
သဉ္ဇရတိ ဘယာ ဘိတော၊ ဝနေ ဝန စရိ ယထာ။

၁၄၁။ ဇိဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊ ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ဗျာမိတော မုဋ္ဌော၊
ဣဏဝါနိဗျ သေဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသွာ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသွာ၊
အ ဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ စ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣန္ဒြိယော ကမ္မာရာမော စ၊
သတ္တေတေ သတ္တ ဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္န၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိ နံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။

၆-လောကနိပါတ် ပါဠိ

- ၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။
- ၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလ ဇာတိကော။
တတော ဝုဗ္ဗ မနောဝါဒေ၊
ပမာဒေ ဗုဒ္ဓ သာသနေ။
- ၁၄၇။ ပါသာဏ ဆတ္တ ဂရုကံ၊ တတော ဒေဝါနာ စိက္ခဏံ။
တတော ဝုဗ္ဗာန မောဝါဒေ၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။
- ၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထော၊
ဒါသော ဣေ ကဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍိ စာနာန မက္ခိနံ၊
ဝါမ ဟတ္ထော ပါဒဒါသော။
- ၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေပတ္တေ၊ ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမ္ပိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမ္ပိ စ ကာလကဏ္ဍိ။
တာနိ ဘုဇ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊ သိရိဇေ ပဝဗ္ဗတိ။
- ၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဏ ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အဇ္ဈရက္ခော စ ဝိဿဏော။
တသ္မာဟိ တေ ပူဇယန္တိ၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။
- ၁၅၁။ ဂေါဏာဟိ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ၊
ပေါသကာ တောဂ ဒါယကာ။
တသ္မာဟိ မာတာ ပိတု ဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျာ။

- ၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊ မာတု မံသံ ဝ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊ ဒဒေ သောတေ စ ဝါဟယေ။
- ၁၅၃။ ဂုရုသိန္ဓေါ သိပ္ပါရန္တော၊ ရဝိ သောကြာ စ မန္တိမော။
နသိပ္ပေ၊ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော၊ သောရိ အင်္ဂါ စ မရဏံ။
- ၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရုံ ဟန္တိ၊ သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊ နာတာ၊ ပိတာ စ ပုဏ္ဏဇီ။
- ၁၅၅။ နာလိကံ သတ္တနံ ဘုဉ္ဇေ၊ န လာဗုံ နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသ ပြိန္နံ ဩဇီနံ၊ ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနုဿာဘိ။
- ၁၅၆။ စဇေ ကုလ အတ္ထံ ဧကံ၊ စဇေ ကုလံ ဂါမ အတ္ထံ။
ဂါမ ဇနပဒ အတ္ထံ၊ အတ္တတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။
- ၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေ ဝ နိဇ္ဇေ ယန္တိ၊
ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။
- ၁၅၈။ ယဒ္ဓိ ပဒေသေ နမာနော၊ န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာ ဂါဟော ကောစိ၊ န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
- ၁၅၉။ စရ တေျ ကေန ပါဒေန၊ တိဋ္ဌတေျ ကေန ပဏ္ဍိတော။
အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊ န ပုပ္ဖ မာလယံ ဇဟေ။
- ၁၆၀။ ဓန ဓည ပယောဂေသု၊ တထာ ဝိဒ္ဓာ ဂမေသု စ။
ဒူတေသု အပစာရေသု၊ စန္ဒာ လန္ဒာ တဒါဘဝေ။
- ၁၆၁။ နိဂုဏော ထိန မာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမောတွဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝေ။

- ၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေခန္တု၊
 ဝိသေသ ရသဝါ ဂ္ဂတော။
 တထာ သု မေတ္တိကော သာဓု၊
 ဝိပရိတော ဝ ဒုဇ္ဇနော။
- ၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မဂ္ဂော၊
 သမဏော သုတ သီလဝါ။
 တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
 ရဋ္ဌံပိ ပုပိလံ သိယာ။
- ၁၆၄။ အသန္တာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဋ္ဌာနံ မလာ ဃာရာ။
 မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။
- ၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊ ဝိရာနံ ဝ သန္တကတ္တံ။
 ဝဒန္တိ စ ဟိနာ ဇနာ၊ ပုပ္ဖ ကမ္မပ္ပဓာနာဘိ။
- ၁၆၆။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊ ဝါယမိံသု သဗ္ဗ ကမ္မေ။
 နစေ သိဇ္ဈဘိ တံကမ္မံ၊ အ ဖလံဝေ ကိံဒေါသော။
- ၁၆၇။ နိဂ ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊ နိ ဂ္ဂပံ နိ ဗလံ သမံ။
 ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တ ကာလံ၊ နေ မေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊ ဒုဇ္ဇနော နိတ္တ ဣတ္ထိ ဝ။
 ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာဘိ၊ သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
 ဝက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊
 သောမိတော ကာသိကေ သတေ။
 ဆနောဗျ ဒုဘိယာသဠေ၊
 ကာလ သတ္တမ အာဒိဟေ။

၆-လောကနီတိ အနက်

၁-ပဏှိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ- ငါသည်၊ ရတနတ္ထယံ-ရတနာ သုံးပါး တို့၏ အပေါင်းကို၊ ဝန္ဒိတွာ-ရှိခိုးပြီး၍၊ နာနာ သတ္တသမုဒ္ဓဋ္ဌ-အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်အပ်သော၊ လောကနီတိ- လောကနီတိ အမည် ရှိသော ကျမ်းကို၊ မာဂဓေနေဝ- မာဂဓဘာသာဖြင့် သာလျှင်၊ သံခေဝံ သံခေပေန- အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ- ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ-ဂုဏ်အထူးကား၊ နီတိ-နီတိ ကျမ်းသည်၊ လောကေ-လောက၌၊ ပုရိသဿ- ယောကျ်ား၏၊ သာရော- အနှစ်လည်းမည်၏၊ မာတာပိတာစ-အမိအဘလည်းမည်၏၊ အာစရိယောစ-ဆရာလည်း မည်၏၊ ဖိတ္တောစ- အဆွေ ခင်ပွန်းလည်းမည်၏၊ တဿ- ထိုကြောင့်၊ နီတိ- နီတိကျမ်းကို၊ ဧညာ- တတ်သော၊ ပုရိသော- ယောကျ်ားသည်၊ ဗဟုသုတော- များသောအကြား အမြင်ရှိသော၊ မဟာ- မြတ်သော၊ ဉာဏိ- ပညာ ရှိသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ-ပျင်းသောသူအား၊ ကုတောပိပ္ပံ- အတတ်အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း၊ အသိပ္ပဿ- အတတ် မရှိသော သူအား၊ ကုတော ဓနံ- ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း၊ အ ဓနဿ- ဥစ္စာ မရှိသော သူအား၊ ကုတောမိတ္တံ- အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း၊ အမိတ္တဿ- အဆွေခင်ပွန်း မရှိသော သူအား၊ ကုတောသုခံ- ချမ်းသာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း၊ အသုခဿ- ချမ်းသာ မရှိသော သူအား၊ ကုတောပုညံ- ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုအံ့နည်း၊ အပုညဿ- ကောင်းမှု မရှိသော သူအား၊ ကုတော နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ- အတတ်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ခနံ- ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သိပ္ပံ- အတတ်ကို၊ စောရာ-ခိုးသူတို့သည်၊ နဂဏ္ဌိ- မယူနိုင်ကုန်၊ ဣလောကေ- ဤလောက၌၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည် ကား၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏၊ ပရလောကေ- တမလွန်ဘဝ၌၊ သုခါဝဟံ- ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ- အကြားအမြင် ပညာကို၊ အပ္ပကံ- နည်း၏ ဟူ၍၊ နာဘိမညေယျ- မအောက်မေ့ရာ၊ စိတ္တေ- စိတ်၌၊ နိဝေပယေ- ထားရာသလျှင် ကတည်း၊ ဝဇ္ဇိကောဝ- တောင်ပို၊ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဥဒကဗိန္ဒု- ရေပေါက်သည်၊ စိရေန-ကျဘန်များစွာ ရှည်ကြာ သဖြင့်၊ ပရိပူရတိဣဝ- ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိန္ဒူဝါ- နှုတ်မှု ပညာကိုလည်းကောင်း၊ အထ-ထိုမျှ၊ သိပ္ပံဝါ- လက်မှု ပညာ ကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒေါဘိ- ငယ်၏ ဟူ၍၊ နာဘိမညေယျ- မအောက်မေ့ရာ၊ ပရိယောဒါတံ- ကုန် စင်အောင် တတ်မှုကား၊ ဧကန္တိ-တခုသော အတတ်သည်လည်း၊ ဇိဝိတ ကပ္ပ ကာရဏံ- အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါသလျှင် ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ-တောင်တောင်ဟူသမျှ၌၊ နမာဏိက္ကံ- ပတ္တမြားမရှိ၊ ဂဇေဂဇေ- ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌၊ နမုတ္တိကံ- အမြူတေ မရှိ၊ ဝနေဝနေ-တောတော ဟူသမျှ၌၊ နာန္ဒနံ- စန္ဒကူးမရှိ၊ ဌာနေ ဌာနေ- အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌၊ နပဏ္ဍိတံ- ပညာရှိ သူခမိန် မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော- သုတ နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာ ရှိသည်၊ ယတ္ထ- အကြင်အရပ်၌၊ အတ္ထိဘိ- ရှိ၏ ဟူ၍၊ စေသုဘော- အကယ်၍ ကြားငြားအံ့၊ တံဌာနံ- ထိုအရပ်သို့၊ သုတေသိနာ- သုတကို ရှာသော အမျိုးကောင်း သားသည်၊ မဟုဿာဟေန- သည်းစွာ အသးထုတ်သဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ- သွားရာ သလျှင်ကတည်း။

၆။ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ သနေး- ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏၊ နေ-
ဥစ္စာကို၊ သနေး- ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏၊ ပဗ္ဗတံ- တောင်ကို၊ အာရ
ဟံ အာရဟန္တာ- တက်သော သူသည်၊ သနေး- ဖြည်းဖြည်း
တက်ရာ၏၊ ကာမဿ-ကာမဂုဏ်ကို၊ သနေး- ဖြည်းဖြည်း တစ
တစသာ အလိုရှိရာ၏၊ ကောဓဿ- အမျက်ကို၊ သနေး- ဖြည်း
ဖြည်း ထွက်ရာ၏၊ ဣမေပဉ္စ- ဤငါးပါးတို့ကို၊ သနေး သနေး-
ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ- အကြားအမြင် အတတ်လည်းကောင်း၊ သမ္မု
တိစ- ဓမ္မသတ်အတတ်လည်းကောင်း၊ သင်္ချာစ- ဂဏန်းအတတ်
လည်းကောင်း၊ ယောဂါစ-တစည်း၊ စူး၊ ဆောက် အတတ်လည်း
ကောင်း၊ နိတိစ- နိတိကျမ်း အတတ်လည်းကောင်း၊ ဝိသေ သ
ကာစ- ယာယီ၊ ယတြာ စသော ဗျာကရိုဏ်း အတတ်လည်း
ကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗာစ- စောင်း၊ ညှင်းစသော ကဗျာလင်္ကာ အတတ်
လည်းကောင်း၊ ဂဏိကာစေတ-လက်ပစ်အတတ်လည်းကောင်း၊
ဓနုဗေဒါစ- နူးလေး၊ လင်းလေးအတတ်လည်းကောင်း၊ ပူရဏာ
စ- စကားဟောင်း အတတ်လည်းကောင်း။

၁၁။ တိက္ခိစ္ဆာစ- ဆေးအတတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာ
သာစ- ရယ်ရှင်မှု အတတ်လည်းကောင်း၊ ဇောတိစ- ဗေဒင်
အတတ်လည်းကောင်း၊ မာယာစ- လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်
လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတိစ- သဒ္ဓါကျမ်း အတတ် လည်းကောင်း၊
ကေတုစ- သံတမန် အတတ် လည်းကောင်း၊ မန္တာစ- မန္တန်အ
တတ် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါစ- သဒ္ဓါကျမ်း အတတ်လည်း
ကောင်း၊ ဣမေ- ဤသည်တို့ကား၊ အဋ္ဌာရသကာ- တဆွဲရှစ်ပါး
ကုန်သော၊ သိပ္ပါ- အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ- လောက၌၊ ပဇ္ဈိတော- ပညာ ရှိသည်၊
အပုဋ္ဌော- သူမမေးမူကား၊ ဘေရိ- စည်ကြီးသဘွယ်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏၊ ပုစ္ဆိတော- သူ တည်းမေးမူကား၊ ပဇ္ဇူန္နော- မိုဃ်းကြီး

သဘွယ်၊ ဟောဘိ-ဖြစ်၏၊ ဗာလော-သူ ခိုက်သည်၊ ပုဋ္ဌောပိ-
မေးသော်လည်းကောင်း၊ အပုဋ္ဌောပိ-မမေးသော်လည်းကောင်း၊
သဒါ-အခါ ခပ်သိမ်း၊ ဗဟုမ္ဘိ-များစွာလည်း၊ ဘဏတေ၊ ဘဏ
တေဝ-ဟောပြောတတ် သလျှင် ကတည်း။

၁၃။ လောကေ-လောက၌၊ ပေါတ္တကေသု-ပေတို့၌၊ ယံ
သိပ္ပန္တ-အကြင် အတတ် သည်လည်း ကောင်း၊ ပရဟတ္တေသု-
သူကပါး တို့၏ လက်တို့၌၊ ယံနေဉ္စ-အကြင် ဥစ္စာ သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ယထာကိစ္စေ-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္နေ-
ဖြစ်လတ်သော်၊ တံသိပ္ပံ-ထိုပေ၌ ရှိသော အတတ်သည်၊ နသိပ္ပံ-
အတတ်မမည်၊ တံနေဉ္စ-ထိုသူကပါးတို့၏ လက်၌ ရှိသော ဥစ္စာ
သည်လည်း၊ န ခနံ-ဥစ္စာ မမည်။

၁၄။ လောကေ-လောက၌၊ ဇလပ္ပမာဏံ-ရေဘိမ်၊ ရေနက်
ကိုကား၊ ကုမုဒမာလံ-ကုဒြောကြားကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏၊
ကုလပ္ပမာဏံ-အမျိုး ယုတ်၊ မြတ်ကိုကား၊ ဝိနယောပမာဏံ-
ကိုယ် အမူ အရာ၊ နှုတ် အမူ အရာအားဖြင့် သိအပ်၏၊ (ထိုသူ၏
အကျင့် အားဖြင့် သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ၊) ဗုတ္တိပ္ပမာဏံ-
ပညာရှိ၊ မရှိကိုကား၊ ကထိတ ဝါကျံ-ဆိုသော စကားဖြင့် သိ
အပ်၏၊ ပထဝိပမာဏံ-မြေ ကောင်း၊ မကောင်းကိုကား၊ တိဏ
မိလာတံ-မြက် ညှိုး၊ မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ-လောက၌၊ အပ္ပဿတော-နည်းသော
သုတ ရှိသောသူသည်၊ အပ္ပံ-အနည်းငယ်သော-သုတံ၊ သုတကို၊
ဗဟံ မညတိ-အများအောက်မေ့ တတ်၏၊ မာနဝါ-မာန် ရှိတတ်
၏၊ ကိဝေဝ-အဘယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သိန္နုဒက-သမုဒြာ
ရေကို၊ အပဿန္တော-မမြင်ဘူးသော၊ မဏ္ဍုကော-ဘားသူ
ငယ်သည်၊ ကူပေ-တွင်းဝ၌၊ တောယံ-ရေကို၊ ဗဟု မညတိ
ဣဝ-အများထင်သကဲ့သို့ တည်း။

၁၆။ လောကေ-လောကန္တိ၊ ပဌမံ-ပဌမအရှယ်၌ကား၊
န ပရာဇိတော သိပ္ပံ-အတတ် မရတုံအံ၊ ဒုတိယံ-ဒုတိယအရှယ်
၌ကား၊ န ပရာဇိတော ဓနံ-ဥစ္စာ မရတုံအံ၊ တတိယံ-တတိယ
အရှယ်၌ကား၊ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ-တရား မရ တုံအံ၊ စတုတ္ထံ-
စတုတ္ထ အရှယ် တိုင် မှ ကား၊ ကိံကရိဿတိ-အဘယ်မူ ရအံ
နည်း။

၁၇။ ပုတြိာ-ချစ်သားတို့၊ ဗျတ္တာ-အတတ် ပညာ သင်ကုန်
လော့၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ အလဿေ-ပျင်းဘိသနည်း၊ ပုတြိာ-
ချစ်သားတို့၊ ဒိနေဒိနေ-နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ ဗျတ္တာ-အတတ်ပညာ
သင်ကုန်လော့၊ အဗျတ္တာ-အတတ်ပညာ မရှိသော သူသည်၊
ဘာရ ဟာရိကော-သူ၏ ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏၊ ဗျတ္တကော-
အတတ် ပညာ ရှိသောသူကို၊ လောကေ-လောကန္တိ၊ ပူဇိတော-
သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ-အကြင် အမိသည်၊ ဗာလော-သားငယ်ကို၊
နသိက္ခိတော-အတတ်ပညာ သင်၍ မပေး၊ သာမာတာ-ထို
အတတ် ပညာ သင်၍ မပေးသော အမိသည်၊ သတြု-ရန်သူ
မည်၏၊ ယေန-အကြင် အဘသည်၊ ဗာလော-သားငယ်ကို၊
နသိက္ခိတော-အတတ်ပညာ သင်၍ မပေး၊ သောပိတာ-ထိုအ
တတ်ပညာသင်၍ မပေးသော အဘသည်၊ ဝေရိ-ရန်သူမည်၏၊
သော-ထို အတတ် ပညာ မရှိသော သူသည်၊ ဟံသ မဇ္ဈေ-
ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌၊ ဗကော ယထာ-မျှင်းကဲ့သို့၊ သဘာ
မဇ္ဈေ-သဘင် အလယ်၌၊ နသောဘတိ-မတင့်တယ်၊ တသ္မာ-
ထိုသို့အတတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်၊ ဝေရိ-ရန်သူ မည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ-တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော ဆူး
ကို၊ ကောတိက္ခတိ-အသူ ထက်စီမံ ချွန်သနည်း၊ သမတိတာဝေ-
မိမိအလိုလို သာလျှင် ထက် ပချေ၏ ရှင့်၊ မိဂက္ခိယံ-သမင် တို့၏

မျက်စိ၌၊ ကောအဉ္စနံ- အသူ မျက်စဉ်း ခပ်၍ ကြည် သနည်း၊
သ မတိ ဘာဝေါ- မိမိ အလိုလို သာလျှင် ကြည် ပချေ၏ ၎င်း၊
ပလ္လလေ- ညွှန်၌၊ ဥပ္ပလဿ- ကြာကို၊ ကောသုဂန္ဓံ- အသူအနံ
ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း၊ သ မတိဘာပေါ- မိမိ အလိုလိုသာ
လျှင် အနံ ကောင်းတို့၏ ၎င်း၊ ကုလပုတ္တ ချပေါ- အမျိုး ကောင်း
သားတို့၏ သဘောသည်၊ ကော ပဝတ္တတိ- အသူ ပြု၍ ဖြစ်
သနည်း၊ သ မတိ ဘာဝေါ- မိမိ အလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ ၎င်း။

၂၀။ အကောတဗ္ဗုလံ-ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်၊ န ရသံ-အရ
သာမရှိ၊ အ ဓနဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏၊ အလင်္ကာတမ္ဗိ-တန်းဆာ
ဆင်ခြင်း သည်လည်း၊ န ရသံ-အရသာမရှိ၊ အလောဏကံ-ဆား
မရှိသော၊ ဗျဉ္စနံတု-စားတွယ်သည်လည်း၊ န ရသံ- အရသာမရှိ၊
အသိပ္ပဿ- အတတ် မရှိသော သူ၏၊ ဗျာကရဏံ- ဖျါ ကဗျာ ဘွဲ့
ခြင်းသည်လည်း၊ န ရသံ- အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုသာ-နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်
သောသူသည်၊ သုတသမ္ပန္နော-သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သုတပညာ
ယ-သုတပညာဖြင့်၊ ဝစုဘိ-ပွား၏၊ ပညာယ- သုတပညာဖြင့်၊
အတ္ထံ- အနက်ကို၊ ဇာနာဘိ-သိ၏၊ ဉာတော- သိအပ်သော၊
အက္ခော- အနက်သည်၊ သုခါဝဟော- ချမ်းသာကို ဆောင်
တတ်၏။

၂၂။ လောကေ-လောက၌၊ ဘောဇနံ- အစာစားခြင်း သည်
လည်းကောင်း၊ မေထုနံ- မေထုန် ဖိုဝဲ ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
နိဒ္ဒါ- အိပ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါဏေဝီ- နွား၌ လည်း
ကောင်း၊ ပေါသေဝီ- ယောက်ျား၌ လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဘိ-ရှိ၏၊
ဝိဇ္ဇာ- အတတ် ပညာသည်ကား၊ ပေါသဿ- ယောက်ျား
အား၊ ဝိသေသော- အထူးပေတည်း၊ ဟိနော- အတတ် ပညာမှ
ယုတ်ခဲ့ မူကား၊ ဂေါဏသမော- နွားနှင့် တူသည်၊ ဘဝေ- ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇာသမံ-အတတ်နှင့် တူသော၊
 ဝိတ္တ-အဆွေ ခင်ပွန်း မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဗျာဓိသမော-အနာနှင့်
 တူသော၊ ရိပု-ရန်သူမည်သည်၊ နစအတ္ထိ-မရှိ၊ အတ္တသမံ-ကိုယ်
 နှင့် တူသော၊ ပေမံ-ချစ်သောသူ မည်သည်၊ နစအတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မ
 သမံ-ကံ နှင့် တူသော၊ ဗလံ-အားမည်သည်၊ နစအတ္ထိ-မရှိ။

၂၄။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဟံသော-ဟင်္သာသည်၊ ကာကာ
 နံ-ကျီးတို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊
 သီဟော-ခြင်္သေ့သည်၊ ဂုနံ-နွားတို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊
 နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ တုရဏံ-မြင်းသည်၊ ဂဒြာမဇ္ဈေ-
 မြည်းတို့၏ အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ ဗာလမဇ္ဈေ-
 သူမိုက်တို့၏ အလယ်၌၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ နသော
 ဘတေ-မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော-သူမိုက်သည်၊ ယာဝဇိဝံပိ-အသက်ထက်ဆုံး
 လည်း၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေပယိ ရူပါသတိ-အကယ်၍
 ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ သောဗာလော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ဓမ္မံ-တရား
 ကို၊ နဝိဇာနာတိ-မသိ၊ ကိမိဝ-အဘယ် ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊
 ဒဗ္ဗိ-ယောက်မသည်၊ သူပရသံ-ဟင်း၏ အရသာကို၊ နဝိဇာနာ
 တိယထာ-မသိ သကဲ့သို့ တည်း။

၂၆။ ဝိညူ-ပညာရှိသည်၊ မဟုတ္တမပိ-တခဏမျှလည်း၊
 ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေပယိ ရူပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်းကပ်
 ငြားအံ့၊ ဝိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဝိဇာနာတိ-သိ၏၊ ကိမိဝ-
 အဘယ် ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဇိဝှါ-လျှာသည်၊ သူပရသံ-ဟင်း
 ၏ အရသာကို၊ နဝိဇာနာတိ ယထာ-မသိ သကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော-ရဲရင့်သောသူသည်၊ သတ္တံ-လက်နက်ကို၊
 ဝိနာ-ကင်း၍၊ သင်္ဂါမဘူဇိယံ-စစ်မြေအရပ်သို့၊ နဂစ္ဆေယျ-

မသွားရာ၊ တထာ-ထို့အတူ၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ သတ္တံ- ကျန်းဂန်ကို၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ နဘာသေယျ- စကားမဆိုရာ၊ အဒ္ဓဂ- အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော၊ ဝါဏီဇော- ကုန်သည် သည်၊ သတ္တံ- အဘော်ကို၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ နဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ၊ ဝိဒေသဂမနော- အရပ်တပါးသို့ သွားသော သူသည်၊ သတ္တံ- အဘော်ကို၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ န ဂစ္ဆေယျ- မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ- လောက၌၊ ဓနနာသဉ္စ- ဥစ္စာ ပျက်ခြင်း ကို လည်းကောင်း၊ မနောတာပဉ္စ- နှလုံးပူပန်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဃာရေ- အိမ်၌၊ ဒုစ္စရိတာနိစ- မကောင်းမှုကို ပြုကျင့် ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝဉ္စနဉ္စ- လှည့်ပတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဝမာ နဉ္စ- မထေ့မြင်ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိ သည်၊ န ပကာသယေ- ထင်ရှား မပြီရာ။

၂၉။ လောကေ- လောက၌၊ ပတ္တာနု ရူပကံ- အရေး အခွင့် ရောက်သည်နှင့် လျော်သော၊ ဝါကျံ- စကားကို လည်းကောင်း၊ သဘာဝရူပကံ- ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော၊ ပိယံ-ချစ်အပ် သောသူကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနု ရူပကံ- ကိုယ်နှင့်တန်ရုံသော၊ ကောဓံ- အမျက်ကို လည်းကောင်း၊ ယော- အကြင် သူသည်၊ ဇာနာတိ- သိတတ်၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိ မည်၏။

၃၀။ အဓနဿ- ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်၊ ရသံခါဒါ- အရသာ စား ကြူးသောသူ၊ အဗလဿ- ခွန်အား မရှိဘဲလျက်၊ ဟတာရတာ- အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ၊ အပ္ပညဿ- ပညာမရှိဘဲ လျက်၊ ဝါကျရတာ- စကား လိုလားသောသူ၊ ဣမေ- ဤသူ တို့ကား၊ ဥဗ္ဗတ္တက သမာ- သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ-သူမခေါ်ဘဲလျက်၊ ဂမယန္တော-သူ့ အိမ်သို့ သွားဘန်များသောသူ၊ အပုစ္ဆာ-သူမမေးဘဲ၊ ဗဟုဘာသကော-

များစွာ ပြောဟောတတ်သောသူ၊ အတ္တဂုဏ်- မိမိဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို၊ ပကာသေန္တော- ပလ္လားတတ်သောသူ၊ ဣဒံတိဝိဓံ- ဤသုံး
ပါးသည်၊ ဟိနုလက္ခဏံ- သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ-အဆင်းမလှသောသူသည်၊ ဗဟု ဘာသော၊
စကားများတတ်၏၊ အပ္ပပညော- ပညာနည်းသော သူသည်၊
ပကာသကော- ထင်ရှားပြီတတ်၏၊ အပ္ပပူရော- ရေမပြည့်သော၊
စာဇော- အိုးသည်၊ ခေါတော- ချောက်ချားတတ်၏၊ အပ္ပခီရာ-
နို့ရည် မထွက်သော၊ ဂါဝီ- နွားမသည်၊ စလေ- ကျောက်ကန်
တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေဝိ- ဘားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြေ-ဆောင့်
ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမူ၊ သီဟေ- ခြင်္သေ့ ဟုထင်၏၊ ကာကဂ္ဂ
ဟေ- ကျီးကို ဖမ်းမှုကား၊ ဝိယေ ဝိယေ- ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု
မြည်တတ်၏၊ အပဏ္ဍိဝိ- ပညာမရှိသော သူမိုက် သည်လည်း၊
ပဏ္ဍိဟုတွာ- မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်ခြင်းကြောင့်၊ ဓီရာ-
ပညာရှိတို့သည်၊ ပုစ္ဆေ- မေးလတ်သော်၊ ငယေ ငယေ- ငါ့ရှင်
ငါ့ရှင်ဟု ချစ်တွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေဝိ- ဘားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြေ-ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်တတ်မှုကား၊ သီဟေ-ခြင်္သေ့ ဟူကောင်းအံ့လော၊
သူကရေဝိ- ဝက်သည်လည်း၊ ဥဟေ-အုတ်အုတ်မြည်တတ်ကာ
မူ၊ ဒိပေ- ကျားသစ်ဟူကောင်းအံ့လော၊ ဗိဇ္ဇာရေ-ကြောင်သည်
လည်း၊ သဒိသေ- အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမူ၊ ဗျဠေ- ကျားဟူ
ကောင်းအံ့ လော၊ သဗ္ဗဓီရေ- ခပ်သိမ်းသော ပညာ ရှိသည်
လည်း၊ သိပ္ပသမေ- အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ-မင်းတို့သဘောမည်သည်၊ ဓနမ္ဘိ-ဥစ္စာ၌၊ နဘိတ္ထိ-
ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ ပဏ္ဍိတောဝိ- ပညာရှိ သည်လည်း၊ သုဘာ
သိတေ- စကားကောင်း၌၊ နဘိတ္ထိ- ရောင့်ရဲခြင်း မရှိ၊ စက္ခုဝိ-

မျက်စိ သည်လည်း၊ ဝိယဒဿနေ- ချစ်သောသူကို မြင်ခြင်း၌၊ န
တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ သာဂရော-သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဇလေ-ရေ၌၊
န တိတ္ထိ- ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ဘန္ဓာ- အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်
မူလည်း၊ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ- ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသောအမျိုး၌
ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ- အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား၊
နသောတန္တိ- မတင့်တယ်ကုန်၊ ကိံသုကာ- ပေါက်ပန်းတို့
သည်၊ နိ ဂန္ဓာ ဣဝ- အနံ့မှကင်းကုန် သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ- လောက၌၊ ဟိနပုတ္တော- အမျိုး ယုတ်သော
သူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ရာဇမစ္စော-မင်း၏ အမတ်ဖြစ်တတ်
၏၊ ဗာလပုတ္တောစ-သူမိုက်၏သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော-
ပညာရှိတတ်၏၊ အနဿ- ဥစ္စာမရှိသော သူ၏သား ဖြစ်လျက်
လည်း၊ ခနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု-များတတ်၏၊ တသ္မာ- ထိုကြောင့်၊
ပုရိသာနံ- ယောက်ျားတို့အား၊ နမညထ- မထေမဲ့ မြင် မပြုရာ။

၃၈။ ယော သိဿော- အကြင် တပည့်သည်၊ သိပ္ပလော
ဘေန- အတတ်ကို လိုသဖြင့်၊ ဗဟု- အထူးထူး အပြားပြား
များစွာ၊ ဂဏှာတိ- သင်တတ်၏၊ သောသိဿော- ထိုတပည့်
သည်၊ တံသိပ္ပံ-ထိုအတတ်ကို၊ သုပိနံ- အိမ်မက်ကို၊ ပဿန္တော-
မြင်သော၊ မူဂေါဇ-သူအကဲ့သို့၊ ကထေတုမ္ပိ- ပြန်ဆို ခြင်း၌
လည်း၊ န ဥဿဟေ- မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော- အိုးထိန်းသည် ယည်၊ ကုမ္ဘံ- အိုးကို၊
ဘိဇ္ဇတုံ- ကွဲစိမ့်သော၌၊ နဃဒုတိ-မပုတ်ခတ်၊ သောဘေတု-
တင့်တယ်စိမ့်သော၌၊ ဃဒုတိ- ခတ်၏၊ အာဂရိယော- ဆရာ
သည်၊ သိဿာနံ-တပည့်တို့အား၊ အပါယေသု-အပါယ်ဆင်းရဲ
တို့သို့၊ ဝိပေတု- ကျစေခြင်း၌၊ နဃဒုတိ- မပုတ်ခတ်၊ ဝုဒ္ဓိကာ
ရဏာ-အတတ်ပညာအစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
ဃဒုတိ- ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော- အကြင်သူသည်၊ တုဂရဉ္စ- တောင်ဇလပ်
ပန်းကိုလျှင်၊ ပလာသေန- ပေါက်ဘက်နှင့်၊ ဥပနယုတိ- ထုပ်၏၊
တဿ-ထိုသူ၏၊ တဂရောဇေ-တောင်ဇလပ်ပန်းသည် သာလျှင်၊
သုရဘိ- ကောင်းသောအနံ့ကို၊ ဝါယတိ- လှိုင်စေသည်ကား၊
န-မဟုတ်၊ ပတ္တာပိ- ပေါက်ဘက် တို့သည်လည်း၊ သုရဘိ-
ကောင်းသော အနံ့ကို၊ ဝါယန္တိ- လှိုင်စေကုန်၏၊ ဧဝံ တထာ-
ထိုအတူ၊ ဓိရူပသေဝနာ- ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဘက်မှီဝဲရသော
သူတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ- မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ - ပညာရှိကို ဆိုသော အခန်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သန္တိရေဝ- သူတော်ကောင်း တို့နှင့် သာလျှင်၊ သမာ
သေထ- ပေါင်းဘက်ရာ၏၊ သန္တိ-သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္ဓ
ဝံ- ပေါင်းဘက်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ- ပြုရာ၏၊ သတံ- သူတော်
ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မ - တရားကို၊ အညာယ- သိ၍၊ သေယျော-
မြတ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ပါပိယော- ယုတ်မာသည်၊ နဟော
တိ- မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဈနသံသဂ္ဂံ- သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို၊ စဇ
စဇာဟိ- စွန့်လေ့၊ သာဓုသမာဂမံ- ပေါင်းဘက် အပ်သော
သူတော်ကောင်းသို့၊ ဘဇဘဇာဟိ- ဆည်းကပ်လေ့၊ အဟော
ရတ္တိံ- နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပုညံ- ကောင်းမှုကို၊ ကရ- ကရောဟိ၊
ပြုလေ့၊ အနိစ္စတံ- သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသော အဖြစ်ကို၊
နိစ္စံ- အမြဲ၊ သရ=သရာဟိ- အောက်မေ့လေ့။

၄၃။ ဥဒုမ္ပရပက္ကာ-ရေသဖန်းသီးမှည့် တို့သည်၊ ဗဟိ-အပဉ္စ၊ ရတ္တက မေဝစ- နိစ္စာသာလျှင် ကတည်း၊ အန္တော- အတွင်း၌ ကား၊ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ- ပိုးအတိ ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ- ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ- ထိုအတူ၊ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ- သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသ ပက္ကာပိ- ပိန္နသီးမှည့် သည်တို့ကား၊ ဗဟိ- အပဉ္စ၊ ကဏ္ဍက မေဝစ- ဆူးသာထင်ကုန်၏၊ အန္တော- အတွင်း၌ ကား၊ အမဘသမ္ပန္နာ- အမြန်အရသာ နှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ- ဖြစ်ကုန် သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ- ထိုအတူ၊ သုဇနဟဒယာ- သူတော် ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ- လောက၌၊ စန္ဒနတရ- စန္ဒကူးပင်သည်၊ သုက္ခောပိ- ခြောက်သွေ့သော်လည်း၊ ဂန္ထိ- အနံ့ကို၊ နုဇဟဘိ- မစွန့်၊ နာဂေါ- ဆင်ပြောင်သည်၊ ဂတောပိ- စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း၊ နရမုခေ- လူတို့၏ မျက်မှောက်၌၊ လိဋ္ဌိ- တင့်တယ်ခြင်းကို၊ နုဇဟဘိ- မစွန့်၊ ဥစ္ဆု- ကြံသည်၊ ယန္တာဂတောပိ- ယန္တာရူးစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း၊ မရရသံ- ချိုသော အရသာကို၊ နုဇဟဘိ- မစွန့်၊ ပဏ္ဍိတဇနော- ပညာရှိ သူတော် ကောင်းသည်၊ ဒုက္ခောပိ- ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဓမ္မိ- သူတော်ကောင်း တရားကို၊ နုဇဟဘိ ဇေ- မစွန့် သလျှင် ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ- ခြင်္သေ့မည်သည်၊ ဇိဃန္တောပိ- မွတ်သိပ်သော်လည်း၊ ပဏ္ဏာဒိနိ- သစ်ရွက် စသည်တို့ကို၊ န ခါဒတိ- မစား၊ သီဟောနာမ- ခြင်္သေ့ မည်သည်ကား၊ ကိသောစာပိ- ကြိုလှီသော်လည်း၊ နာဂမံသံ- ဆင်သားကို၊ န ခါဒတိ- မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော- မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ထသော ကုလဝံသ သုရက္ခန္တော- အမျိုး အနွယ်ကို စောင့်တတ် ထသော၊

ကုလပုတ္တော- အမျိုးကောင်း သားသည်၊ အတ္တနာ- မိမိသည်၊
ဒုက္ခ ပတ္တောပီ- ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဟိနကမ္မ-
ယုတ်သော အမှုကို၊ န ကာရယေ- မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ-လောက၌၊ စန္ဒနံ-စန္ဒကူးသည်၊ သီတလံ-
ချမ်းမြေ့စွာ၏၊ တတော-ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ စန္ဒောဝ-
လ, သည် သာလျှင်၊ သီတလော- ချမ်းမြေ့၏၊ စန္ဒနံ စန္ဒ သီတမှာ-
စန္ဒကူး, လ, ချမ်းမြေ့ သည်ထက်၊ သုဘာသိတံ- ကောင်းစွာ ဆို
အပ်သော၊ သာဓုဝါကျံ- သူတော်ကောင်း တို့၏ စကားသည်၊
သီတလံ- ချမ်းမြေ့၏။

၄၉။ ဘာဏု- ရောင်ခြည် အထောင် ဆောင်သော နေမင်း
သည်၊ ပစ္ဆိမေ- အနောက် မျက်နှာ၌၊ ဥဒေဘိ-တက်ရာ၏၊ မေရု
ရာဇာပိ- မြင့်မိုရ်တောင် မင်းသည်လည်း၊ နမတိ- ညွတ်ရာ၏၊
ယဒိ- အကယ်မလွဲ၊ နရဂ္ဂိ-ငရဲမီးသည်၊ သီတလံ- ချမ်းမြေ့ ရာ၏၊
ပဗ္ဗတဂ္ဂေ- တောင်ထိပ်၌ လည်း၊ ဥပ္ပလံ- ကြာသည်၊ ဝိကသေ-
ပွင့်ရာ၏၊ သာဓုဝါစာ-သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊ ကုဒါ
စနံ- တရံ တဆစ်မျှ၊ န ဝိပရိတံ- မဘောက် ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ- သစ်ပင်၏၊ ဆာယာဝ- အရိပ် သည်လျှင်၊
သုခါ- ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်
ထက်၊ ဉာဘိ မာတာ ပီတု- ဆွေမျိုး, မိဘ၏၊ ဆာယာ- အရိပ်
သည်၊ သုခါ- ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုဆွေမျိုး, မိဘ၏ အရိပ်
ချမ်းသာ သည်ထက်၊ အာစရိယော- ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်၊
သုခါ- ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုဆရာသမား၏ အရိပ် ချမ်းသာ
သည်ထက်၊ ရညော- မင်း၏၊ ဆာယာ- အရိပ်သည်၊ သုခါ-
ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုမင်း၏ အရိပ် ချမ်းသာ သည်ထက်၊
ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဆာယာ- အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော
တရားတော်သည်၊ အနေကဓာ- များစွာသော အပြားအားဖြင့်၊
သုခါ- ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ-ဝိတုန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗ-ပန်းကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ-သူတော် ကောင်းတို့သည်၊ ဂုဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ-ယင်တို့သည်၊ ပူဘိ-အပုပ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဈနာ-သူယုတ် တို့သည်၊ ဒေါသံ-အမျက်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ-အမိ ယုတ်သော သူအား၊ ဒုပ္ပာသာ-မကောင်းသော စကား ရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ပိတာဟိနဿ-အဘ ယုတ်သော သူအား၊ ဒုတ္တိရိယာ-မကောင်းသော အမူအကျင့် ရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဥဘောမာတာ ပိတာဟိနာ-မိဘ နှစ်ပါးစုံ ယုတ်မှုကား၊ ဒုပ္ပာသာစ-မကောင်းသော စကား ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဒုတ္တိရိယာစ-မကောင်းသော အမူ အကျင့် ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ-အမိ မြတ်သော သူအား၊ သုတာသာ-ကောင်းသော စကား ရှိ၏၊ ပိတာသေဋ္ဌဿ-အဘ မြတ်သော သူအား၊ သုကိရိယာ-ကောင်းသော အမူ အကျင့် ရှိ၏၊ ဥဘောမာတာ ပိတာသေဋ္ဌာ-မိဘ နှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား၊ သုတာသာစ-ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏၊ သုကိရိယာစ-ကောင်းသော အမူ အကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ-စစ်မြေပြင် အရပ်၌၊ သူရံ-ရဲရင့်သော သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ ဂုတူဟလေ-ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အခါ၌၊ မန္တိသုခံ-စကား၌ လိမ်မာသော သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ အန္တပါနေသု-ထမင်း အပျော်ကောင်း စားသောက်သော အခါတို့၌၊ ပိယံ-ချစ်သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ အတ္တကိစ္စသု-အနက် သဒ္ဓါ ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စ ရှိသော ကာလတို့၌၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိသော သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ-ခွေးတကောင်သည်၊ သုနခံ-ခွေးတကောင်ကို၊
ဒိသွာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုတ်ချယ်လျက်၊ ဟိံသိတုံ-ညှဉ်းဆဲ
အံ့သောငှာ၊ ဒန္တံ - သွားကို၊ ဒဿတိ-ပြု၏၊ ဒုဇ္ဈနော- သူယုတ်
သည်၊ သုဇနံ-သူတော်ကောင်းကို၊ ဒိသွာ- မြင်၍၊ ရောသယံ-
ချုတ်ချယ်လျက်၊ ဟိံသံ-ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို၊ ဣစ္ဆတိ-ပြုခြင်း
ငှာ အလို ရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ကိဗ္ဗာနိ- အမှုကိစ္စ ဟူသမျှ တို့ကို၊
မာစ အကာသိ- မိမိလည်း မပြုလင့်၊ မာစ ကရာပေသိဝါ- သူ
တပါးကိုလည်း မပြု စေလင့်၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ သဟသာ- အဆော
တလျင်၊ ကာရိတံ- ပြုမူကား၊ မန္တော-ပညာနည်းသော သူသည်၊
ပစ္ဆာ- နောက်မှ၊ အနုတပတိ- ပူပန်တတ်၏။

၅၇။ လောကေ-လောက၌၊ ကောဓံ- အမျက်ကို၊ ဝိဟိတွာ-
ပျောက်နိုင် မူကား၊ ကဒါစိ- တရံ တဆစ်မျှလျှင်၊ န သောစတိ-
မစိုးရိမ်၊ မက္ခပ္ပဟာနံ- သူ့ ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သော သူကို၊
ဣသယော-ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ -
ချီးမွမ်းတတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ- ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ ဖရ
သဝါစံ- ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ ခမေထ- သည်းခံကုန်လော့၊
ဧတံ ခန္တိံ - ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို၊ ဥတ္တမံ- မြတ်၏ဟူ၍၊
သန္တော- ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ အာဟု-
ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ- လောက၌၊ အသုစိ သင်္ကတေ- မစင်အတိ
ပြည့်သော၊ သမ္မာဓေ- ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဌာနေ- အရပ်၌၊
နိဝါသော- နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော- ဆင်းရဲ၏၊ တတော- ထို
ထက်၊ အပ္ပိယေ-မချစ် မနှစ်သက် လိုသော၊ အရိပ္ပိ- ရန်သူ့ ထံ၌၊
နိဝါသော- နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော- ဆင်းရဲ၏၊ တတောဝိ-
ထိုထက်လည်း၊ အင်္ဂတညှနာ- သူ့ ကျေးဇူးကို မသိတတ်သော
သူနှင့်၊ နိဝါသော- နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော- ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ ဩဝါဒေယျ-ဆုံးမသင့်သော အရာ၌ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ- မပြတ် ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပါစ- ယုတ်မာသော အကျင့်မှလည်း၊ နိဝါရယေ- တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ- ထိုစကား သင့်စွာသော- ထိုဆုံးမတတ်သော သူကို၊ သတံ- သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပိယော- ချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောဘိ- ဖြစ်၏။ အသတံ- သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်၊ အပိယော- မချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောဘိ- ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥက္ကမံ- ကိုယ်ထက် မြတ်သောသူကို၊ အတ္တနိဝါတေန- ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်၊ နိဇ္ဈယေ- အောင်ရာ၏။ သူရံ- ရဲရင့်သောသူကို၊ ဘေဒေန- သင်းခွဲသဖြင့်၊ နိဇ္ဈယေ- အောင်ရာ၏။ နိစံ- ကိုယ်အောက် နှိမ့်သော သူကို၊ အပ္ပက ဒါနေန- တစိုးတစိ ပေးသဖြင့်၊ နိဇ္ဈယေ- အောင်ရာ၏။ သမံ- ကိုယ်နှင့် တူသောသူကို၊ ဝါယာမေန- လုံ့လပြုသဖြင့်၊ ဇယေ- အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ- လောက၌၊ ဝိသံ- အဆိပ်ကို၊ ဝိသံ ဣဘိ- အဆိပ်ဟူ၍၊ န အာဟု- မဆိုကုန်၊ သံဃဿ- သဃီဿ၏။ ဓနံ- ဥစ္စာကို၊ ဝိသံဣဘိ- အဆိပ်ဟူ၍၊ ဥစ္စတေ- ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ- အဆိပ်သည်၊ ဧကံ ဟနဘိ- တကြိမ်သာလျှင်သတ်ဘတ်၏။ သံဃဿ- သဃီဿ၏။ ဓနံ- ဥစ္စာသည်ကား၊ သဗ္ဗံ- အကြိမ်ကြိမ် အတန်တန်၊ ဟနဘိ- သတ်ဘတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန- လျင်မြန် ခြင်းဖြင့်၊ အဿဘဒ္ဒိ- မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏။ ဝါဟေန- လေးသော ဝန်ကို ရွက်ဆောင်သဖြင့်၊ ဗလိဗဒ္ဓံ- နွားကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏။ ဒုဟေန- နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဓေနံ- နို့ထွက်သော နွားမ၏ ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန- ကြံစည် ဖျံ့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတံ- ပညာရှိ ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ- သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ- ဥစ္စာသည်၊ အပ္ပမိ- အနည်းငယ်သော် မူလည်း၊ ကုပေ- ငွေငွေ၊ ဝါရိဝ- ရေကဲ့သို့၊ နိဿယော- သူတပါးတို့ မှီခိုရာ ရ၏၊ အသာဓုနံ- သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော သူတို့၏၊ ဓနံ- ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု အပိ- များသော်လည်း၊ အဏ္ဏဝေ- သမုဒ္ဒါသို့၊ ဝါရိဝ- ရေကဲ့သို့၊ န စ နိဿယော- သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ- ရေကို၊ နန္ဒော- မြစ်တို့သည်၊ နောပိဝန္တိ- မသောက်ကုန်၊ ရုက္ခာ- သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလံ- အသီးကို၊ နောခါဒန္တိ- မစားကုန်၊ မေဃာ- မိန်းမတို့သည်လည်း၊ ကွစိ- အချို့သောအရပ်၌၊ နောဝဿန္တိ- မရွာကုန်၊ သတံ- သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ- ဥစ္စာသည်လည်း၊ ပရတ္ထာယ- သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္တေယျံ- မတောင့်တ အပ်သည်ကို၊ နပတ္တေယျံ- မတောင့်တရာ၊ အစိန္တေယျံ- မကြံ အပ်သည်ကို၊ န စိန္တေယျံ- မကြံရာ၊ ဓမ္မေမေဝ- တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်၊ သုစိန္တေယျံ- ကောင်းစွာကြံရာ၏၊ မောဃံ- အချည်းနှီးသော၊ ကာလံ- ကာလကို၊ န ဣစ္ဆယေ- အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ- မကြံဘဲလျက်လည်း၊ ဘဝတိ- ဖြစ်တတ်၏၊ စိန္တတမ္ပိ- ကြံသော်လည်း၊ ဝိနဿတိ- ပျက်တတ်၏၊ ဟိ- ထိုစကားသင့်စွ၊ ဣတ္ထိယာဝါ- မိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ပုရိသဿဝါ- ယောက်ျားအား လည်းကောင်း၊ ဘောဂါ- စည်းစိမ် တို့သည်၊ န စိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော- အကြင်သူသည်၊ အသန္တဿ- သူတော် မဟုတ်သောသူသည်၊ ပိယော- ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ သန္တိ- သူတော်ကောင်းကို၊ ပိယံ- ချစ်ခြင်းကို၊ န ကုရုတေ- မပြု၊

အသတံ- မသူတော်တို့၏၊ ခမ္ဘံ- တရားကိုသာလျှင်၊ ရောစတိ-
နှစ်သက်၏၊ တဿ- ထိုသူ၏၊ တံ- ထိုအမှုအကျင့်သည်၊ ပရာ
ဘဝတော- ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ- အကြောင်းတည်း၊

သုဇန ကဏ္ဍ -သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာ
အခဏ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော- သူယုတ်ကို၊ အတိဝိယော- အလွန် ချစ်အပ်
သည်ကို၊ နကာတဗ္ဗော- မပြုအပ်၊ သိရဿ- ဦးခေါင်းဖြင့်၊
ဝယမာနောပိ-ရှက်ဆောင် အပ်သော်လည်း၊ အစုပ္ပရော-မပြည့်
သော ရေရှိသော၊ ဃဇ္ဇောယထာ- အိုးကဲ့သို့၊ ကောတုဟလံ-
အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို၊ ကရော- ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ- မြွေသည်၊ ဒုဋ္ဌော- အမျက်လွန်၏၊ ခလော-
သူယုတ်သည်လည်း၊ ဒုဋ္ဌော- အမျက်လွန်၏၊ သပ္ပေါ- မြွေထက်၊
ခလော- သူယုတ်သည်ကား၊ ဒုဋ္ဌတရော- အမျက်လွန်၏၊ သော
သပ္ပေါ- ထိုမြွေကိုကား၊ မန္တောသကေဝိ- မန္တရား ဆေးဝါး
တို့ဖြင့် သမ္ဘတိ- ငြိမ်းစေနိုင်၏၊ ခလော- သူယုတ်ကိုကား၊
ကေန- အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်၊ ဥပသမ္ဘတိ- ငြိမ်းစေနိုင်
အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော- အကြင် သူမိုက်သည်၊ ဗာလျံ- မိမိ
မိုက်သော အဖြစ်ကို၊ မညာတိ- သိ၏၊ တေန- ထိုသို့ သိခြင်း
ကြောင့်၊ သောဝါပိ၊ ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း၊
ပဏ္ဍိဘော- ပညာရှိမည်၏၊ ယော ဗာလော- အကြင် သူမိုက်
သည်ကား၊ ဗာလောဝ- မိုက်လျက်လျှင်၊ ပဏ္ဍိတမာနိ- မိမိ
ကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်၏၊ သ သော- ထိုသူသာလျှင်၊ ဝေ-
စင်စင် ဗာလောတိ- သူမိုက်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ- ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော- သူမိုက်သည်။ ယာဝ- အကြင် မျှလောက်၊ ပါပံ-မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ နပစ္စတိ-အကျိုးမပေးသေး၊ တာဝ- ထိုမျှလောက်၊ မရူဝ-ပျားရည်ကဲ့သို့၊ မညှတိ- အောက် မေ့တတ်၏၊ ယဒါစ- အကြင်အခါ၌ကား၊ ပါပံ- မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ- အကျိုးပေး၏၊ အထ- ထိုအခါ၌၊ ဒုက္ခံ- ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ- ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော- သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ- ကိုယ်အားရှိမှု၊ နသာ ရ-မကောင်း၊ သာဟသာ- အနိုင်အထက်၊ ဓနံ- သူ၏ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္နတေ- ရအောင် ယူတတ်၏၊ ဒုပ္ပညော- ပညာနည်းသော၊ သောဗာလော- ထိုသူမိုက်သည်၊ ကာယဿ- ကိုယ် ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ- ပျက်သည်မှ၊ ပရံ- နောက်၌၊ နိရယံ- ငရဲသို့၊ ဥပ ပဇ္ဇတိ- ရောက်တတ်၏။

၇၃။ စာရေ- အိမ်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ- ဖျက်ဆီး တတ်သည်ကား၊ မူသိကော- ကြွက်တည်း၊ ဝနေ- တော၌၊ ဒုဋ္ဌောစ- ဖျက်ဆီး တတ်သည်ကား၊ ကာကော- ငှက်တည်း၊ နရေ- လူ၌၊ ဒုဋ္ဌောစ- ဖျက်ဆီး တတ်သည်ကား၊ ဗြဟ္မဏော- ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော- နိုးကြားသောသူအား၊ ရတ္တိ- ည၌သည်၊ ဒိဃာ- ရှည်၏၊ သန္တဿ- ခရီးပန်းသော သူအား၊ ယောဇနံ- တယူဇနာ ခရီးသည်၊ ဒိဃံ- ရှည်၏၊ သဒ္ဓမ္မံ- သူတော်ကောင်း တရားကို၊ အဝိဇာနတံ- မသိကုန်သော၊ ဗာလာနံ- သူမိုက်တို့ အား၊ သံသာရော- သံသရာသည်၊ ဒိဃော- ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော- ယုတ်သော သဘော ရှိသော သူသည်၊ ပရေသံ- သူတပါးတို့၏၊ တိလမတ္တံဇေ- နှမ်းစေ့ ခန့်မျှသာ ရှိ သော၊ အပ္ပ ဒေါသဉ္စ၊ အပ္ပဒါသံဇေ- အနည်းငယ်သော အပြစ် ကိုလျှင်၊ ပဿတိ- မြင်တတ်၏၊ နာဠိကေရံ- အုန်းသီးလောက် ရှိသော၊ သဒ္ဓေါသံပိ- မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား၊ နပဿတိ- မမြင် တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသော သူသည်၊ အတ္တဒေါသံ- မိမိ အပြစ်ကို၊ ပရေ- သူတပါးတို့ကို၊ န ဇညာ- မသိစေရာ၊ ပရဿ- သူတပါး၏၊ ဒေါသံတု- အပြစ်ကိုကား၊ ဇညာ- သိအောင် ပြု ရာ၏၊ ကိမိဝ- အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ကုမ္မာ- လိပ်တို့သည်၊ အင်္ဂါနိ- လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်း တို့ကို၊ ဂုယုန္တိဇ္ဇဝ- လျှို့ဝှက်ကုန် သကဲ့သို့၊ အတ္တဒေါသံ- မိမိအပြစ်ကို၊ ဂုယေ- လျှို့ဝှက်ရာ၏၊ ပရ ဒေါသဉ္စ- သူတပါးတို့၏ အပြစ် ကိုလည်း၊ လက္ခယေ- မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန- သူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတဿ- ပညာ ရှိသူအား၊ ပသံသာယ- ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဒဏ္ဍော- ဒဏ်ကို၊ ဒိယျတေ- ပေး သည်မည်၏၊ ပဏ္ဍိတံ- ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတေနော- ပညာရှိသည် သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏိတော- ချီးမွမ်းခြင်းသည်၊ သုဝဏ္ဏိတော- ကောင်း စွာ ချီးမွမ်းခြင်း မည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ- လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို၊ အတ္ထေန- တံစိုးလက်ဆောင် ပေးသဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေယျ- ယူရာ၏၊ ထဒ္ဓံ- မာန် ခက်ထန်သော သူကို၊ အဉ္ဇလိ ကမ္မနာ- လက်အုပ် ချီသဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေယျ- ယူရာ၏၊ မဠ- သူမိုက်ကိုကား၊ ဆန္ဒာနု ဝတ္တိယာ- အလိုသို့ လိုက်သဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေယျ- ယူရာ၏၊ ပဏ္ဍိတံ- ပညာရှိကို၊ ယထာ ဘုတေန- အဟုတ် အမှန် ဆိုသဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေယျ- ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍံ- သူမိုက်၊ သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော
အခဏ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ- ပြီးပြီ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရေ- စီးပွားကို ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ပရောပိ- သူတပါးသည်လည်း၊ ဗန္ဓု- အဆွေမည်၏၊ အဟိတော- စီးပွား ကို မဆောင်မူ၊ ဗန္ဓုပိ- အဆွေ သည်လည်း၊ ပရေ- သူတပါး

မည်၏၊ ဗျာဓိ-အနာသည်၊ ဒေဟဇော-ကိုယ်၌ ဖြစ်လျက်၊ အဟိ
တော-စီးပွားကို မဆောင်လေ၊ ဩသဓံ- ဆေးကား၊ အရည်-
တော၌ ဖြစ်လျက်၊ ဟိတံ- စီးပွားကို ဆောင်လေသလျှင်
ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ-မျက်ကွယ်၌၊ ဂုဏ္ဏဟန္တာရံ- ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော၊ ပစ္စက္ခေ-မျက်မှောက်၌၊ ဝိယဝါဒိနံ- ချစ်ဘွယ်
သော စကားကို ဆိုတတ်သော၊ တာဒိသံ- ထိုသို့သသောရှိသော၊
မိတ္တံ-အဆွေ ခင်ပွန်းကို၊ ဝိသကုဗ္ဗေ-အဆိပ်ဒဏ်း၌၊ မရံ-ပျားကို၊
ဝဇ္ဇေယျ ယထာ- ကြဉ်သကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇေယျ- ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ခနုဟိနေ- ဥစ္စာတည်း ယုတ်မှုကား၊ မိတ္တော-အဆွေခင်
ပွန်းသည်၊ စဇေ- စွန့်တတ်၏၊ ပုတ္တဒါရာ- သားမယား တို့သည်
လည်းကောင်း၊ သဟောဒရာ-ညီ သားအစ်ကို တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ စဇန္တိ- စွန့်တတ်ကုန်၏၊ ခနုဝဇ္ဇေဝ- ဥစ္စာရှိသော သူ
တို့ကိုသာလျှင်၊ သေဝဇ္ဇိ- မှီဝဲကုန်၏၊ တသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ ခနံ-
ဥစ္စာသာလျှင်၊ လောကေ-လောက၌၊ မဟာသခါ- ခင်ပွန်းကြီး
တည်း။

၈၂။ လောကေ- လောက၌၊ ဘဗ္ဗံ- ကျွန်စေားကို၊ ပေသေန-
စေခိုင်း ခန့်မှသာလျှင်၊ ဇာနေယျ-ကောင်း မကောင်းကို သိရာ၏၊
ဗန္ဓဝါပိ-ဆွေမျိုးတို့ ကိုလည်း၊ ဘယာဂတေ- တေးရောက်သော
အခါ၌၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏၊ တထာ-ထိုမျှ၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း
ကို၊ အပ္ပကာသု-ဥစ္စာ နည်းသော အခါတို့၌၊ ဇာနေယျ- သိရာ၏၊
ဒါရဗ္ဗ-မယားကိုလည်း၊ ဝိဘဝက္ခယေ-စည်းစိမ် ကုန်မှ သာလျှင်၊
ဇာနေယျ- သိရာ၏။

၈၃။ ယော-အကြင်သူသည်၊ ဟိတေ-အစီးအပွား၌၊ ယုတ္တော-
ယှဉ်စေတတ်၏၊ သော- ထိုသူသည်၊ ဗန္ဓု-အဆွေ ခင်ပွန်း မည်၏၊
ယော- အကြင်သူသည်၊ ပေါသကော- ကျွေးမွေး တတ်သည်၊

ဟောဘိ-ဖြစ်၏။ သော- ထိုသူသည်။ ပိတရော- မိဘမည်၏။
ယတ္တ- အကြင်သူ၌၊ ဝိဿာသော- ချစ်ကျမ်းဝင်၏။ တံ- ထိုသူ
သည်။ မိတ္တံ- ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္တ- အကြင်သူ၌၊ နိဗ္ဗုတိ- နှလုံး
ငြိမ်း၏။ သာ- ထိုသို့ငြိမ်းစေတတ်သော သူသည်။ ဘရိယာ-
မယား မည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ- ရန်သူ နှင့် လည်း၊ န ဝိဿသေ- အကျမ်း
မဝင်ရာ၊ မိတ္တဉ္ဇာပိ-အဆွေခင်ပွန်း နှင့်လည်း၊ န ဝိဿသေ-အကျမ်း
မဝင်ရာ၊ ကဒါစိ-တရံတခါ၊ မိတ္တေ- အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ကုပိ
တေ- အမျက်ထွတ်လတ်သော်၊ သဗ္ဗဒေါသံ- ခပ်သိမ်းသော
အပြစ်ကို၊ ပကာသဘိ- ထင်ရှား ပြတတ်၏။

၈၅။ ယော- အကြင်သူသည်၊ မိတုာ- ခင်ပွန်းနှင့်၊ သကိံ-
တကြိမ်၊ ဒုဗ္ဗတိ- အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော- ထိုသူသည်၊ ပုန-
တဘနိ၊ သန္တိတုံ- စေ့စပ် ခြင်း၌၊ ဣဇ္ဈတိ- အလို ရှိငြားအံ့၊
ဂစ္ဆော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ အဿဘရိ ယထာ- အသလိုရခြင်းကို
ဘွားအံ့သော မြင်းမ ကိုယ်ကဲ့သို့၊ မစ္စု- သေမင်းနိုင်ငံသို့၊ ဥပ
ဂဗ္ဘာဘိ- ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ- အကြင်မျှလောက်၊ ကာလံ- မိမိ၏ အကြံကာလ
သည်၊ အနာဂတံ- မရောက်သေး၊ တာဝ- ထို ရွှေ့လောက်၊
အမိတ္တံ-ရန်သူကိုလျှင်၊ ခန္ဓေန-ပခုံးဖြင့်၊ ဝဟေ-ရှက်ဆောင်ရာ၏။
ကာလေ- မိမိ အကြံ ကာလသည်၊ အာဂတေ- ပြည့်စုံ ခြင်းသို့
ရောက်လေ ပြီးသော်၊ တမေဝ- ထို ရန်သူကိုလျှင်၊ သေလေ-
ကျောက်၌၊ ဃဒု- ရှက်ဆောင်သော အိုးကို၊ ဘိန္ဒေဣဝ- ခွဲသကဲ့
သို့၊ ဘိန္ဒေ-ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော- မြီကြွင်း လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိသေ
သော- မီးကြွင်း လည်းကောင်း၊ တထေဝာ- ထို အထူလျှင်၊
ရောဂသေသော- ရောဂါကြွင်း လည်းကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ- အဘန်

တလဲလဲ၊ ပိဝဗန္ဓု-ပွားတတ်ကုန်၏။ တသွာ-ထိုကြောင့်၊ သေသံ-
အကြွင်းကို၊ န ကာရယေ- မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ-အကြွင်း သူ၏။ မုခံ-မျက်နှာကား၊ ပဒုမံ-ပဒုမံ
ဣဝ-ပဒုမာကြာကဲ့သို့ရှင်၏။ ဝါစာ-ဆိုသောစကားသည်လည်း၊
စန္ဒနသီတလာ- စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယေတု- နှလုံး၌
ကား၊ ဟလာဟလံ- လျင်စွာ သေစေတတ်သော အဆိပ် ကဲ့သို့
ရှိ၏။ တာဒိသံ- ထိုသို့ သဘောရှိသော သူကို၊ နောပသေဝေယျ-
မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရသံ-ကြမ်းကြုတ်သော၊ သာမိံ- အရှင်ကို၊ နသေဝေ-
မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထိုထက်၊ မစ္ဆရိံ-ဝန်တိုသော၊ သာမိံ- အရှင်
ကို၊ နာသေဝေယျ-မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထိုထက်၊ အပဂ္ဂဏှံ-မချီး
မြှင့် တတ်သော၊ သာမိံ- အရှင်ကို၊ နသေဝေယျ- မမှီဝဲရာ၊
တတော-ထိုထက်၊ နိဂ္ဂဟိတံ-နှိပ်စက်တတ်သော၊ သာမိံ-အရှင်
ကို၊ နေဝ သေဝေယျ- မမှီဝဲရာ သလျှင် ကတည်း။

၉၀။ သိက္ခိ-ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာသဟတ္ထေန-
အတောင်ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ-
မြင်းကိုကား၊ သတေန- အတောင် တရာမှ၊ ဝဇ္ဇေ- ကြဉ်ရာ၏။
ဟတ္ထိဒန္တံ-အစွယ် ရှိသော ဆင်ကိုကား၊ သဟဿေန-အတောင်
တထောင်က သလျှင်၊ ဝဇ္ဇေ- ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ-သူမကောင်း
ကိုကား၊ ဒေသစာဂေန-အရပ်ကို စွန့်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ- မကောင်းသော အရပ်ကို လည်းကောင်း၊
ကုမိတ္တဉ္စ-မကောင်းသော ခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုကုလဉ္စ-
မကောင်းသော အမျိုးကို လည်းကောင်း၊ ကုဗန္ဓုဉ္စ-မကောင်း
သော အဆွေခင်ပွန်းကို လည်းကောင်း၊ ကုဒါရဉ္စ- မကောင်း
သော မယားကို လည်းကောင်း၊ ကုဒါသဉ္စ- မကောင်းသော
ကျွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုရတော- ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-ကြဉ်
ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ- အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်၊ ရောဂါ တုရေစ-
အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဒုန္တိက္ခေစ-ငတ်မွတ်
ခေါင်းပါးသော ကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဗျသနော- စည်းစိမ်
ပျက်စီးသော ကာလ၌လည်းကောင်း၊ သတြိဂဟေ-ရန်သူတမ်း
မိသော ကာလ၌လည်းကောင်း၊ ရာဇဒွါရေစ- မင်းအိမ်တံခါး၌
လည်းကောင်း၊ သုသိာနော- သုသာန်တစ်ပြင်၌ လည်းကောင်း၊
တိဋ္ဌာ-တည်ရပ်ပေကုန်၏၊ တေ သခါ- ထိုခင်ပွန်း တို့သည်သာ
လျှင်၊ သုမိတ္တကာ- ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော-နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသောသူသည်၊
ဗဟုမိတ္တော- များသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ ဖရသော- ကြမ်း
ကြုတ်သောသူသည်၊ အပ္ပမိတ္တကော- နည်းသော အဆွေခင်ပွန်း
ရှိ၏၊ သူရိယ စန္ဒရာဇူနံ- နေမင်း၊ လမင်းတို့၏၊ ဥပမံ- ဥပမာကို၊
ဧတ္ထ- ဤအရာ၌၊ ဉာတဗ္ဗံ- သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော- ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအခင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတော- ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ- ဥဩတို့၏၊ ရူပံ- အဆင်းကား၊ သဒ္ဓံ-
အသံလျှင်တည်း၊ နာရိရူပံ- မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား၊ ပတိဗ္ဗတာ-
လင်ကိုမြတ်နိုးခြင်းတည်း၊ အရူပဂါနံ- ရုပ်သဏ္ဌာန်မကောင်းသော
သူတို့၏၊ ရူပံ- အဆင်းကား၊ ဝိဇ္ဇာ- အတတ်တည်း၊ တပသဒိနံ-
ရသေ့တို့၏၊ ရူပံ- အဆင်းကား၊ ခမာ- သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ- မိန်းမတို့၏၊ ခနံ- ဥစ္စာကား၊ ရူပံ- အဆင်းတည်း၊
ပုရိသနံ- ယောက်ျားတို့၏၊ ခနံ- ဥစ္စာကား၊ ဝိဇ္ဇာ- အတတ်လျှင်
တည်း၊ ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏၊ ခနံ- ဥစ္စာကား၊ သီလံ- သီလတည်း၊
ရာဇနံ- မင်းတို့၏၊ ခနံ- ဥစ္စာကား၊ ဗလံ- ရဲမတ်မိုတ်ပါကည်း။

၆၆။ တာပသာ- ရသေ့, ရဟန်းတို့သည်ကား၊ ကိသာဝ-
 ကြိုကုန်မှသာလျှင်၊ သောတာ- တင့်တယ် ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ-
 အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ထူလာဝ- ဆူကုန်
 မှသာလျှင်၊ သောတာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပုရိသာစ- ယောက်ျား
 တို့သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်ပညာရှိကုန်မှသာလျှင်၊ သောတာ-
 တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထိစ- မိန်းမတို့သည်ကား၊ သာမိကာဝ-လင်
 ရှိကုန်မှသာလျှင်၊ သောတာ- တင့်တယ်ကုန်၏။

၆၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ- တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်၊ ပဉ္စ
 ရတနာ-ငါးရက်မျှစောင်းနှံ့ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်၏၊ ခနုဂ္ဂဟာ-
 တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်၊ သတ္တရတနာ- ခုနစ်ရက်မျှ
 လေးနှံ့ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်၏၊ သုဘရိယာ- တော်လှစွာသော
 မယား ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ဧကမာသာ- လင်နှင့် တလ ကင်းမှု၊
 မလာ-ပျက်၏၊ သိဿာ- တပည့်တို့ကား၊ အနုမာသာ- လခွဲမျှ
 ဆရာနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ- ပျက်၏။

၆၈။ ဟိ-ကျွဲကား၊ ပင်-ညွှန်မှသာလျှင်၊ ရမတိ-မွေ့လျော်
 ၏၊ ဟင်-ဟင်္သာငှက်သည်ကား၊ ပေါက်-ရေကန်ရှိမှ သာလျှင်၊
 ရမတိ- မွေ့လျော်၏၊ ထိ- မိန်းမကား၊ ပု- ယောက်ျားရှိမှသာ
 လျှင်၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ခု-ရဟန်းကား၊ ခံ- တရားရှိမှသာလျှင်၊
 ရမတိ- မွေ့လျော်၏။

၆၉။ အန္တိ-ထမင်းကိုကား၊ ဇိဏ္ဏ -အစာကြေမှ-ပသံသေယျ-
 ချီးမွမ်းရာ၏၊ ဒါရဉ္စ-မယားကိုလည်း၊ ဂတယောဗ္ဗနံ- အရွယ်လွန်
 မှ၊ ပသံသေယျ- ချီးမွမ်းရာ၏၊ သူရံ- ရဲမက်ကိုကား၊ ရဏ ပုနာ
 ဂတာ- စစ်အောင်၍ ပြန်မှ၊ ပသံသေယျ- ချီးမွမ်းရာ၏၊ သဿံ-
 ကောက်ကို၊ ဂေဟမာဂတံ- အိမ်သို့ ရောက်မှ၊ ပသံသေယျ-
 ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ခွိတရိပတိ- နှစ်လင် သုံးလင် ကွာပြီးသော၊ နာရီစ-
 မိန်းမ သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရ ခွိတရိ- နှစ်ကျောင်း သုံး

ကျောင်းပြောင်းပြီးသော၊ ဘိက္ခုစ-ရဟန်း သည်လည်းကောင်း၊
 ခွံငြိပါသံ- ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လွှတ်ပြီးသော၊ သကု
 ဏောစ- ဌာနသည်လည်းကောင်း၊ ကတမာယာဗဟုတရံ- ပြု
 အပ်သော မာယာများသလျှင် ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဈနံ-သူယုတ်ကို၊ ပဟရာ-ပုတ်ခတ်သဖြင့်၊ ဒန္တိ-ယဉ်စေ
 ရာ၏၊ အမိတ္တံ- မကောင်းသေခင်ပွန်းကို၊ အဘာဏ်ကာ၊ စကား
 ဆို၍ မဆိုသဖြင့်၊ ဒန္တိ-ယဉ်စေရာ၏၊ ဣတ္ထိနံ- မကောင်းသော
 မိန်းမတို့ကို၊ ဗျသနာ-စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်းသဖြင့်၊ ဒန္တိ-ယဉ်စေ
 ရာ၏၊ ရာဂိနံ-အစာခွဲတပ်မက်မောတတ်သော သူကို၊ အပ္ပဘော
 ဇနာ- အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်၊ ဒန္တိ- ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂ စန္ဒိမာ-လမှ၊ ဝိနာ-ကင်းသော၊ ရတ္တိ-ညဉ့်သည်၊ နသော
 ဘတေ-မတင့်တယ်ရာ၊ ဝိစိဝိနာ-လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော၊ အဏ္ဏ
 ဝါစ- သမုဒ္ဒြာ သည်လည်း၊ နသောဘတေ- မတင့်တယ်ရာ၊
 ဟံသဝိနာ- ဟင်္သာမှ ကင်းသော၊ ပေါက္ခရဏီ- ရေကန်သည်၊
 နသောဘတေ- မတင့်တယ်ရာ၊ ပတိဝိနာ- လင်မှ ကင်းသော၊
 ကညာ- သတို့သွီးသည်၊ နသောဘတေ- မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ- လင်သည်သာလျှင်၊ ဘောဂံ-စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊
 ဇနိတံ-ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမမူကား၊ သံ ဂုတ္တနံ-လုံစေ
 သည်သာတည်း၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ပုရိသောဝ- ယောက်ျား
 သည်သာလျှင်၊ ပဓာနော- ပဓာနတည်း၊ ဣတ္ထိ- မိန်းမကား၊ သူမိ
 သုတ္တံယထာ- အပ်၌ ချည်နှံသော တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒိ- ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်၊ ဝင်္ကနဒိ- မြစ်
 ကောက်သင့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝနာ- ခပ်သိမ်းသောတောတို့သည်၊
 ကဋ္ဌမယာ-ထင်းဖြင့်သာပြီးကုန်၏၊ သဒ္ဓိတ္ထိယော- ခပ်သိမ်းသော
 မိန်းမတို့သည်၊ နိဝါတကေ- ဆတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို၊ လတ
 မာနေ- ရသည်ရှိသော်၊ ပါပံ- မကောင်းမှုကို၊ ကရေ- ပြု၍
 တည်း။

၁၀၅။ ယာ နာရီ- အကြင် မိန်းမသည်၊ ဝိဝါဒသီလီ- ငြင်းခုံ
တတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဥဿယဘာဏီနီ- ငြူစူစောင်းမြောင်း၍
ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏ္ဍီ- မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်၏-ဗဟု
ပါကတ္တနီ- များစွာလည်းချက်၍စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တီ- လင်၏
အဦးစားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ- သူ့အိမ်သို့
သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာရီ- ထိုမိန်းမကို၊
ပုတ္တသတံပိ- သား တရာပင် မြင်ငြား သော်လည်း၊ ပုမာ-
ယောက်ျားသည်၊ စတ္တာ- စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ- အကြင်မိန်းမသည်၊ ဘုတ္တေသုစ- စားသော
အခါတို့၌ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေသုစ- အဝတ်တန်းဆာ ပြုပြင်
ဆင်ယင်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း၊ ဇနီဝ- အမိကဲ့သို့၊ ကန္တီ
နီ- နှစ်သက်သွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု- လျှို့ဝှက် အပ်ကုန်
သောဌာနေသု- မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌၊ ဘဂိနီဝ- နှမကဲ့
သို့၊ ဟိရီ- လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကဗ္ဗေသု- အမှုလုပ်သော အခါ၌
လည်းကောင်း၊ ပတ္တေသု- လင်၏အပါးသို့သွားသော အခါတို့၌
လည်းကောင်း၊ ဒါသိနီဝ- ကျွန်မကဲ့သို့၊ ကရီ- ရှိသေစွာ ပြုတတ်
၏။ ဘယေသု- ဘေးရှိသောအခါတို့၌၊ မန္တီ- တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။
သယနေသု- အိပ်သောအခါတို့၌၊ ရမ္မတိ- မွေ့လျော် စေတတ်၏။
ရူပီသု- အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌၊ သိက္ခိ- တင့်တယ်
စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု- အမျက်ထွက်သောအခါတို့၌၊ ခမနီ- သည်းခံ
တတ်၏။ သာနာရီ- ထို မိန်းမကို၊ သေဋ္ဌိတိ- မြတ်၏ ဟူ၍၊
ပဏ္ဍိတာ- ပညာရှိတို့သည်၊ ဝဒန္တီ- ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ- ထို
မိန်းမသည်၊ ကာယဿဘေဒါစ- သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း၊
ဒီဝေ- နတ်ပြည်၌၊ ဘဝေယျ- ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာယုဝတီ- အကြင်မိန်းမငယ်သည်၊ သာမာ- ရွှေသော
အသားအရေလည်း ရှိ၏။ ဖိဂက္ခိ- သမင်မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော
မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ- ခါးစည်းတင်ကျယ်ငယ်သော

ဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရှု-ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျား
တိုင်အောင် သွယ်သော ပေါင်ရှိ၏။ သုကေသီ- ဖြေ၍ နောက်သို့
လှန်သော် ရှည်သော အဖျား ကော့တက်သော ဆံလည်း ရှိ၏။
သမပန္နိဒန္တိ- ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်း
ရှိ၏။ ဂန္တိရနာဘိ-နက်သော ချက်လည်းရှိ၏။ သုသီလီ- ကောင်း
သော အလေ့ အကျင့်လည်း ရှိ၏။ သာယုဝတိ- ထိုသို့သော
မိန်းမငယ်ကို၊ ဟိနကုလေသု-ယုတ်သော အမျိုးတို့၌၊ ဇာတာပိ-
ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိဝါဟေ-ဆက်ဆံ ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၁၈။ ရတုကာလာနံ-ဥတုကာလတို့တွင်၊ သရဒံ-တန်ဆောင်
မုန်းလသည်၊ ပဓာနံ- မြတ်၏။ ဘရိယာနံ- မယားတို့တွင်၊ ရူပ
ဝတိ- အဆင်းလှသော မိန်းမသည်၊ ပဓာနံ- မြတ်၏။ ပုတ္တဘနံ-
သားတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌပ္ပဓာနံ-သားကြီးသာ မြတ်၏။ ဒိသာနံ-အရပ်
မျက်နှာတို့တွင်၊ ဥတ္တရပ္ပဓာနံ- မြောက်အရပ်သာ မြတ်၏။

၁၁၉။ ယာနာရိ-အကြင်မိန်းမသည်၊ ဇာဘိဇာတိ-ဖြစ်တိုင်း
ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ ပုရိသံ-ယောက်ျား အဖြစ်ကို၊
ဣန္ဒေ - အလိုရှိငြားအံ့၊ သာနာရိ- ထိုမိန်းမသည်၊ ပါရိစာရိကာ-
သိကြား၏ မယားသည်၊ ဣန္ဒ - သိကြားမင်းကို၊ အပာယာဘိ
ဣဝ-အရိုအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့၊ သာမိကံ-လင်ကို၊ အပစာ
ယေယု- အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော-အကြင် ယောက်ျားသည်၊ ဇာတိ
ဇာဘိ-ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ- အဘန်တလဲလဲ၊ ပုရိသံ-
ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒေ - အလိုရှိငြားအံ့၊ သောပေါ
သော- ထိုယောက်ျားသည်၊ ပရဒါရံ-သူတပါး၏ မယားကို၊
ဇောတပါဒေါ- ခြေဆေးပြီးသော၊ ပေါသော-ယောက်ျားသည်၊
ကဒ္ဒမံ ညွှန်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ- ကြည်သကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇေယျ-

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော-အရှယ်လွန်ပြီးသော၊ ပေါသော-
ယောက်ျားသည်၊ တိမ္မရတ္တနိ-တည်သီးမျှ ငယ်သော သားမြတ်
ရှိသော၊ ယုဝတိ- မိန်းမငယ်ကို၊ အာနေတိ-ယူဆောင် သိမ်း
ဆည်း၏၊ တဿာ-ထိုမိန်းမအား၊ ဣဿာ-မိမိအလိုရှိရာ မပေါ
သည်ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်း ငြူစူတတ်၏၊ နသဒ္ဒဟတိ-လင်အို
တယောက်၌သာ ဓမ္မလျော်လတံ ဟု မယုံကြည်ရ၊ ဣတိတသ္မာ-
ထိုကြောင့်၊ တံ-ထိုငယ်သော မလားကို သိမ်းဆည်း ခြင်းသည်၊
ပရာဘဝတော- ပျက်စီးအံ့ သည်၏၊ မုခံ-အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိ ကဏ္ဍော- မိန်းမကို ဆိုရာ ဖြစ်သော အခဏ်းသည်
နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ-မင်းကား၊ ဧကယာမံ-တယာမ်သာ၊ သယေ-
အိပ်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိကား၊ ဒွိယာမညေဝ-နှစ်ယာမ်
သာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏၊ ဃာရာဝါသော-အိမ်ရာထောင်
သော လူအပေါင်းကား၊ တိယာမောဝ-သုံးယာမ်သာလျှင်၊
သယေ-အိပ်ရာ၏၊ ယာစကောတု-ဘုန်းတောင်း ယာစကာကား၊
စတုယာ မောဝ-လေးယာမ်လုံးသာလျှင်၊ သယေ-အိပ်၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ဓနဝါ-ဥစ္စာရှိသော သူလည်း
ကောင်း၊ သုတိယောဝါ- အကြားအမြင် များသော ပညာရှိ
လည်းကောင်း၊ ရာဇာ-မင်းလည်းကောင်း၊ နဒိ- မြစ်လည်း
ကောင်း၊ တထာ-ထိုမျှ၊ ဝေဇ္ဇော-ဆေးသမား လည်းကောင်း၊
ဣမေပဉ္စ- ဤ ငါးပါးတို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိ-မရှိကုန်၊ တတ္ထ-
ထို အရပ်၌၊ ဒိဝသံ-တနေ့ တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ-အကြင် အရပ်၌၊ နမာနော-မြတ်နိုး
ခြင်းလည်း မရှိ၊ နပေမံ-ချစ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ နစဗန္ဓဝါ-အဆွေ

ခင်ပွန်းလည်း မရှိ၊ ကောစိ-ဘဝံ တယောက်မျှ၊ နာ ဝိဇ္ဇာ ဂမော-
အတတ်ပညာ သင်စိဒ္ဓိသော သူလည်း မရှိ၊ တတြပဒေသေ-ထို
အရပ်၌၊ ဒိဝသံ-တနေ့ တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေ့ရာ။

၁၁၅။ လောကေ- လောက၌၊ အပုတ္တကံ-သားမရှိသော၊
ဃရံ- အိမ်သည်၊ သုညံ-ဆိတ်ငြိမ်၏၊ အရာဇကံ- မင်းမရှိသော၊
ရဋ္ဌံ-တိုင်းသည်၊ သုညံ- ဆိတ်ငြိမ်၏၊ အသိပ္ပဿ- အတတ် မရှိ
သော သူ၏၊ မုခံ- ခံတွင်းသည်၊ သုညံ- ဆိတ်ငြိမ်၏၊ ဒလိဒ္ဓတံ-
ဆင်းရဲခြင်းကား၊ သဗ္ဗ သုညံ- အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ-လောက၌၊ ခနံ- ဥစ္စာကို၊ ဣစ္ဆေ- အလိုရှိ
ငြားအံ့၊ ဝါဏိဇေယျ-ကုန်သွယ်ရာ၏၊ ဝိချံ-အတတ်ကို၊ ဣစ္ဆေ-
အလိုရှိမှုကား၊ သုတံ-အကြား အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေ-
ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ပုတ္တံ- သားကို၊ ဣစ္ဆေ- အလိုရှိမှုကား၊ တရု
ဏိတ္ထိ-မိန်းမငယ်ကို၊ ဝသေ- နေရာ၏၊ ရာဇာ မဋ္ဌံ- မင်းအမတ်
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣစ္ဆေ- အလိုရှိမှုကား၊ ဣစ္ဆာဂတေ-မင်း၏ အလိုသို့
လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယဘိ- ရဟန်းသည်၊ အသန္တုဋ္ဌော- မရောင့်ရဲမှု၊
နဋ္ဌော- ပျက်၏၊ မဟိပဘိစ- မြေကြီးသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းသည်
လည်း၊ သန္တုဋ္ဌော-ရောင့်ရဲတတ်မှု၊ နဋ္ဌော-ပျက်၏၊ ဂဏိကာ-
ပြည့်တန်းဆာမသည်၊ လဇ္ဇာ- ရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌော-ပျက်၏၊ ကုလ
ဓီတာ- အမျိုးကောင်းသွီးသည်၊ နိလ္လဇ္ဇာ- မရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌော-
ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ- ဌက်တို့၏၊ ဗလံ- အားကား၊ အာကာသော-
ကောင်းကင်သည်၊ မစ္ဆာနံ-ငါးတို့၏၊ ဗလံ- အားကား၊ ဥဒကံ-
ရေသည်၊ ခုဗ္ဗလဿ- အားနည်းသော သူ၏၊ ဗလံ- အားကား၊
ရာဇာ- မင်းတည်း၊ အုမာရာနံ- သူငယ်တို့၏၊ ဗလံ- အားကား၊
ဗုဒ္ဓံ- ပိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ-သည်းခံ ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇာဂရိယံ-နိုးကြားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာနံ- ထကြွလုံ့လ ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂေါ- ဝေဘန် ပေးကမ်းခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒယာ- သနားခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣက္ခဏာ- မြှော်မြင် ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇေတေ- ဤ ခြောက်ပါးတို့ကား၊ နာယကဿ- မင်းစသော သူကြီး မိဘ၏၊ ဂုဏာ- ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ- လောက၌၊ ရာဇာနော- မင်းတို့သည်၊ သင်္က- တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ- ဆိုကုန်၏၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ- ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သင်္က- တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ- ဆိုကုန်၏၊ သမုရိသာ- ဘုရားအစ ဤသော သူတော် ကောင်း တို့သည်၊ သင်္က- တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ- ဆိုကုန်၏၊ ဇေယျေသေ ခန္ဓော- ဤသို့သော သဘော တရားသည်၊ သနန္တနော- ရှေးသူတော် ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ- လောက၌၊ အလသော- ပျင်းသော၊ ကာမဘောဂီ- အိမ်ရာထောင်သော၊ ဂိဟိ- လူသည်၊ နုဿာရ- မကောင်း၊ အသညတော- ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမစောင့်သော၊ ပဗ္ဗဇိတော- ရဟန်းသည်၊ နုဿာရ- မကောင်း၊ အနိသမ္ပကာရိ- မဆင် မခြင်ပြုလေ့ရှိသော၊ ရာဇာ- မင်းသည်၊ နုဿာရ- မကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသည်၊ ကောဓနော- အမျက် ထွက်တတ်၏၊ တံပိ- ထိုအမျက် ထွက်သော ပညာရှိ သည်လည်း၊ နုဿာရ- မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ- အကြင်အရပ်၌၊ နေတ္တာရေ- အကြီး အကဲတို့သည်၊ ဗဟဝေါ- များကုန်၏၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတ မာနိနော- ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ မဟတ္တံ- အကြီးအမြတ်၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏၊ တေသံ- ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မံ- အမှုသည်၊ ဝိနုဿတိ- ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ-မင်းမည်သည်ကား၊ အာယံ-အခွန်အတုတ်
၏ ထွက်၊ မထွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခယံ- မျိုးရိက္ခာကုန်၊ မကုန်
ကိုလည်းကောင်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ-သိအောင် ပြုရာ၏။
ကဘာကဘံ- အမှုထမ်းသည်၊ မထမ်းသည် ကိုလည်း၊ သယံ-
ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ- သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ- နှိပ်ခြင်းငှါ
ထိုက်သောသူကို၊ နိဂ္ဂဟေ- နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ- ချီးမြှောက်
ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို၊ ပဂ္ဂဟေ- ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ- လောက၌၊ အက္ကံ-နေမင်းကို၊ ပိဋ္ဌိတောဝ-
ကျောက်ဖြင့် သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ- ကပ်ရာ၏။ ဟုတာသနံ-
မီးကို၊ ကုန္တိနာဝ- ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ- ကပ်ရာ၏။
သာမိကံ-အရှင်ကိုကား၊ သဗ္ဗဘာဂေန-အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်၊
နိသေဝေယျ- ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ- တမသွန် ဘဝကိုကား၊
အမောဟံဝ-မချိက်သဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ- ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ- လောက၌၊ အဂ္ဂိ- မီးကို လည်းကောင်း၊
အာပေါ- ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို လည်းကောင်း၊
မုဋ္ဌော-သူချိက်ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပေါ- မြွေကိုလည်းကောင်း
ရာဇာကုလာနိ စ- မင်းမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ အပယန္တေန-
မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗော- သွားအပ်၏။ အစ္စေက
ပါဏဟရေနိ- လတ်တလော အသက်ကိုချဘတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ- လောက၌၊ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော-
မကောင်းသောမယားနှင့်ပေါင်းဘော်သော သူလည်းကောင်း၊
ဒေါသော စိတ္တရ ဒေါသကော- ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော
ကျွန်ကို စေသော သူလည်းကောင်း၊ သ သပ္ပေ- မြွေရှိသော၊
စာရေ-အိမ်၌၊ ဝါသော စ-နေသော သူလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈဇေ-
သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း၊ န သံသယော- ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ- လောက၌၊ သမ္ပုဋ္ဌ သိသော ပဒေသေန-
ချိက်သွစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြား သဖြင့်

လည်းကောင်း၊ ကုနာရီ ဘရဏေနှစ်- ယုတ်စွာသော မိန်းမကို
အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသတ် သမ္ပယောဂ
န- မသူတော်နှင့် ပေါင်းတော် သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိ
တောပိ- ပညာရှိသော သူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အဝသီဒဘိ-
နစ်တတ်ချေသမျှ ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ- လောက၌- ပါပံ-ယုတ်မာသော အမှုကို၊
ပုတ္တကရံ-သားတည်းပြုလေမှုကား၊ မာတာ- အမိပြုသည်မည်
၏၊ တထာ-ထိုအတူ၊ သိဿပါပံ- တပည့်တည်း မကောင်းမှု
ပြုမှုကား၊ ၇၅- ဆရာ ပြုသည်မည်၏၊ ပါပံ- မကောင်းမှုကို၊
ရဋ္ဌကရံ- ထိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား၊ ရာဇာ-မင်းပြုသည်
မည်၏၊ ရာဇပါပံ- မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား၊ ပုရောဟိ
တော- ပုရောဟိတ် မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာ နာမ- မင်း မည်သည်ကား၊ ကောဝံ- အမျက်
မာန်စောင် ကြီးလှသော သူကို၊ အကောဓေန- အမျက် နည်း
သဖြင့်၊ ဇိန- အောင်ရာ၏၊ အသာဓု- မတော်မမှန်သော သူကို၊
သာဓုနာပိ- မိမိက သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း၊ ဇိန-
အောင်ရာ၏၊ ကဒရိယဉ္ဇ- ဝန်တိုသော သူကိုလည်း၊ ဒါနေန-
ပေးကမ်းသဖြင့်၊ ဇိန- အောင်ရာ၏၊ အလိကဝါဒိနံ- စကား
မမှန်သောသူကို၊ သစ္စေန-အမှန်ဆိုသဖြင့်၊ ဇိန- အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ- လောက၌၊ ဒါနံ- ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အ
ဒန္တံ- မယဉ်ကျေးသောသူကို၊ ဒမနံ-ယဉ်ကျေးစေတတ်၏၊ ဒါနံ
ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ- ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို
ပြီးစေ တတ်၏၊ ဒါနေန- ပေးကမ်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
ဝိယဝါစာယ- ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့် လည်းကောင်း၊
ဥန္တမန္တိ- မိမိကလည်း သူ့ အပေါ် မိုမောက်နိုင်ကုန်၏၊ နမန္တိ စ-
မိမိသို့လည်း ရိုသွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ- လောကန္တိ၊ ဒါနံ- ပေးကမ်း ခြင်းသည်၊ သိနေဟတောသန္တံ- ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း၊ မစ္ဆေရံ- ဝန်တို့ ခြင်းကား၊ ဒေါသုနောသဓံ- မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း၊ ဒါနံ- ပေးကမ်းခြင်းကား၊ ယသသိ တောသန္တံ- အခြံအရံများသော ဆေးတည်း၊ မစ္ဆေရံ- ဝန်တို့ခြင်းကား၊ ကပဏောသဓံ- အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ-လောကန္တိ၊ ဗဟူနံ- များစွာကုန်သော၊ အဂ္ဂသာရာနံ- ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား၊ သာမဂ္ဂိယာ- ညှိညွတ်သည်ရှိသော်၊ ဇယံ- အောင်အပ်သော ရန်ကို၊ ဇယေ- အောင်နိုင်၏၊ ဘိဏေန- မြက်ဖြင့်၊ ယောတ္တံ- လွန်ကို၊ ဝနုတေ- ကျစ်အပ်၏၊ တေန- ထိုသွန်ဖြင့်၊ နာဂေါပိ- ဆင်ပြောင်ကိုလည်း၊ ဗန္ဓတိ- ဘွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ- ခိုလ်ပါသူရဲ သတဲအတော် ပြည့်စုံ ညှိညွတ် လျက်လည်း၊ အသမတ္ထော- ရန်ကိုမအောင် စွမ်းနိုင်သောမင်းကား၊ တေဇသာ- တန်ခိုးဖြင့်၊ ကိံကရိဿတိ- အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ နိဝါတေ- လေထောင့်သောအရပ်၌၊ ဇလိတော- ညှိအပ်သော၊ အဂ္ဂိ- မီးသည်၊ သယမေဝ- အလိုလိုသာ လျှင်၊ ဥပသမ္ဘတိ- ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ- ကာမ စည်းစိမ်ကို၊ ရညာ- မင်းနှင့်၊ သမကံ- အတူ၊ ကုဒါနံ- တရံတဆစ်မျှ၊ နဘုဉ္ဇေ- မခံစားရာ၊ အာကပ္ပံ- အသွင်ကိုလည်းကောင်း၊ ရသဘုတ္တိံဝါ- အရသာစားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ- ပန်းပန် ခြင်းနံ၊ သာလိမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ- ပုဆိုးအဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အလင်္ကာရံ- တန်းဆာ ဆင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဠံ- အလုံးစုံကို၊ ရညာ- မင်းနှင့်၊ သဒိသံ- အတူ၊ န ကရေ- မပြုရာ၊

၁၃၅။ ရာဇာ- မင်းကား၊ မေ- ငါ၏၊ သခါ- ခင်ပွန်းသည်၊
နဟောတိ- မဖြစ်၊ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေထုနော- ဂုဏ်ရည်တူ
သော အပေါင်းအတော်သည်၊ နဟောတိ- မဖြစ်၊ သော-ဤ
မင်းကား၊ မယှံ-ငါ၏၊ သာမိသော-အံ့ရှင်တည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊
စိတ္တ-စိတ်၌၊ နိဗ္ဗိ-အပြီး၊ သုဌာပယေ-ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော-မင်းခယောကျ်ားသည်၊ ရညော-မင်းအား၊
အတိဒ္ဓရေ-အလွန်ဝေးသော အရပ်၌၊ နဘဇေ-မစားရာ၊ အစွာ
သန္ဓေ- အလွန်နီးသည်၌၊ နဘဇေ- မစားရာ၊ ဥပဝါတကေ-
လေညာ၌၊ နဘဇေ-မစားရာ၊ ဥဇကေ-ရှေ့ရှု၌၊ နဘဇေ-မစား
ရာ၊ အတိနိန္ဒေစ- အလွန်နိမ့်ရာ အရပ်၌လည်း၊ နဘဇေ-မစား
ရာ၊ ဥစ္စမာသနေစ-မြင့်သော နေရာ၌လည်း၊ နဘဇေ-မစားရာ၊
ဣတိ- ဤသို့၊ ဆဒေါသေ- ခြောက်ပါးသော အပြစ် တို့ကို၊
ဝဇ္ဇေ- ကြဉ်ရာ၏၊ အဂ္ဂိဝ- မီးကဲ့သို့၊ သံယတော- စောင့်စည်း
လျက်၊ တိဋ္ဌေ-တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော-သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော၊
ဂုဏောပိ- ကျေးဇူးရှိသော သူဖြစ်လင့်ကစား၊ အနိဿယော-
မင်း တည်းဟူသော မှီခိုရာမရမှု၊ နသောဘတိ- မတင့်တယ်၊
မဏိနာ- ပတ္တမြားသည်၊ အနုဋ္ဌမပိ- အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်
သော်လည်း၊ ဟေမံ- ရွှေကို၊ နိဿာယ- မှီမှ သာလျှင်၊ သော
ဘတေ- တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍ - မင်းကိုဆိုရာ ဖြစ်သော အခန်းသည်၊
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

၇-ပက္ခိန္ဒက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိဝိသေ-မိန်းမနှင့်ရောနှောသော၊ တိက္ခမ္ဘိ-ရဟန်း၌၊
ကုတောသီလံ-အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း၊ မံသဘက္ခေ-အသား

စားကြွေးသော သူ၌၊ ရှိတော့ ဒဿာ- အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း၊ သုရာပါနေ- သေသောက်ကြွေးသော သူ၌၊ ကုတော သဗ္ဗံ- အဘယ်မှာ စကား မှန်အံ့နည်း၊ မဟာ လောဘော- အလို ရမက်ကြီးသော သူ၌၊ ကုတောလဇ္ဇာ- အဘယ်မှာ အရှက် ရှိအံ့ နည်း၊ မဟာတဇ္ဇေ- အပျင်းကြီးသော သူ၌၊ ကုတောသိပ္ပံ- အဘယ်မှာ အတတ် တတ်အံ့နည်း၊ မဟာ ကောဓေ- အမျက် ကြီးသော သူ၌၊ ကုတောဓနံ- ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာဃယာဂေါစ= သေသောက်ကြွေးသော သူသည် လည်းကောင်း၊ ဝိကာလော- အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ရှိ သော သူသည်လည်းကောင်း၊ သမဇ္ဇ စရဏဂီတောစ- သဘင် အသွားများသော သူသည်လည်းကောင်း၊ ခိဇ္ဇာရက္ခောစ- ကြွေ အန် အစရှိသော လောင်းတန်း ကစားကြွေးသော သူသည်လည်း ကောင်း၊ ပါပမိဒ္ဓောစ- မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသော သူသည် လည်းကောင်း၊ အလသံ- ပျင်းရိ ဖင့်နွှဲသော သူသည် လည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤသူတို့ကား၊ ဘောဂါနိ- စည်းစိမ်တို့၏၊ မုခံ- ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ-နေ့အခါ၌၊ အဒိက္ခာ- မရှုဦးဘဲ၊ နဝတ္တဗ္ဗာ-မဆို အပ်၊ ရက္ခောစ-ညဉ့်၌လည်း၊ အဝစနေန-မမေးဦးဘဲ၊ နဝတ္တဗ္ဗာ- မဆိုအပ်၊ ဘယာ-တေးမှာ၊ ဘိတော- ကြောက်သော၊ ဝနစရိ- တောမူဆိုးသည်၊ ဝနေ-တော၌၊ သဉ္ဇရဘိယထာ- လှည့်လည် သကဲ့သို့၊ (စရေ-ကျင့်ရာ၏။)

၁၄၁။ ဇိဝန္တောပိ-အသက်ရှင်လျက်လည်း၊ မတံ-သေသူဟူ ၍၊ ပဉ္စ-ငါးယောက်သောသူတို့ကို၊ ဗျာသေန- ဗျာသံဆရာသည်၊ ပရိကိဉ္စိတာ-ကြားအပ် ကုန်၏၊ ဒုက္ခိတော- ဆင်းရဲသောသူ၊ ဗျာဓိတော- အနာနှိပ်စက်သောသူ၊ မုဠော- မိုက်မဲသောသူ၊ ဣဏ ဝါ- ခြံများသောသူ၊ နိတုသေဝကော- မင်းဝယ် ကိုယ်ကြပ် စားသောသူ၊ ဣမေ-ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိတို့ သဘောကား၊ အနာဂတံ-
မရောက်သေးသော၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ဒိသွာ-မြင်သည်ရှိသော်၊
ဒုရတော-အဝေးကလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇယေ- ကြဉ်ရာ၏၊ အာဂတံ-
ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော၊ ဘယံ- ဘေးကို၊ ဒိသွာ- မြင်မှုကား၊
အဘိတော- ကြောက်ရွံ့ တတ်သော၊ သဘော မရှိသည်၊
ဟောတိ- ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ-လောက၌၊ နိဒ္ဒါလုကော-အခိပ်ကြူးသော
သူ လည်းကောင်း၊ ပမာဒေါစ- မေ့လျော့သော သူလည်း
ကောင်း၊ သုခိတောစ- ချမ်းသာစွာ နေတတ်သော သူလည်း
ကောင်း၊ ရောဂဝါ-အနာရှိသောသူလည်းကောင်း၊ အလသော-
ပျင်းသော သူလည်းကောင်း၊ ဣစ္ဆန္တော- အလို ကြီးသော သူ
လည်းကောင်း၊ ကမ္မာရာမောစ- အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သော သူ
လည်းကောင်း၊ ဇေတသတ္တ-ဤ ခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်၊
သတ္တဝဇ္ဇိတာ-ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလဘာ- အိုလဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ- သူဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆ-
သွားပါလေ၊ လာဘော- လာဘ်များသော သူသည်၊ လာဘေနာ
လာဘ်ဖြင့်၊ ပူရတိ- ပြည့်၏၊ ဟေပဇ္ဇန္တု- အိုပဇ္ဇန်နတ်၊ ထလေ-
ကြည်း၌၊ ဝဿထ- ရွာလေကုန်၊ အာပေါ- သမုဒြာသည်၊ အာ
ပေန- ရေဖြင့်၊ ပူရတိ- ပြည့်၏၊ ဣဒံဓမ္မဇာတံ- ဤသဘော တရား
သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မပ္ပဓာနံ-ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ- လောက၌၊ ကိစ္စေ- ပြုဘွယ် ကိစ္စသည်၊
ကတေ- ပြုပြီးသည် ရှိသော်၊ ကတ္တာရံ- ပြုတတ်သော သူကို၊
ကောစိ- တစုံ တယောက်သော သူသည်၊ နဟိသမုပေက္ခတေ-
တဘန် မရှု မကြည့်တတ်၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ-ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ကိစ္စာနိ- အမှုတို့ကို၊ သာဝသေသေန- အကြွင်းအား
ဖြင့်၊ ကာရယေ- ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ-လောကန္တံ၊ တူလံ-လဲဝါသည်။ သဗ္ဗဟုက-
ပေါ့၏။ တတော-ထိုထက်၊ စပလဇာတိကော-လျှပ်ပေါ်သော
သူသည်။ သဗ္ဗဟုကော-ပေါ့၏။ တတော-ထိုထက်၊ ဂုဗ္ဗမနောဝါ
ဒေါ-ဆရာ၊ မိဘ၊ ယိုး၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သဗ္ဗ
ဟုကော-ပေါ့၏။ တတော-ထိုထက်၊ ဗုဒ္ဓဿသနော-မြတ်စွာ
ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗာဒေါ-မေ့လျော့သော သူသည်။
သဗ္ဗဟုကော-ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ-လောကန္တံ၊ ပါသာဏဆတ္တံ-ကျောက်ထီး
သည်။ ဂရုကံ-လေး၏။ တတော-ထိုထက်၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏။
အဓိက္ခဏံ-ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ-လေး၏။ တတော-
ထိုထက်၊ ဂုဗ္ဗနံ-ဆရာ၊ မိဘ တို့၏။ ဩဝါဒေါ-အဆုံး အမသည်။
ဂရုကော-လေး၏။ တတော-ထိုထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရား၏။
ဝစနံ-ကကားတော်သည်။ ဂရုကံ-လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ-လောကန္တံ၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထော-လက်ျာလက်
ကား၊ ကာယဿ-ကိုယ်၏။ ဒါသော-ကျွန်မည်၏။ ဧတ္ထ-ဤ
လက်ျာလက်၌၊ ကဏိဋ္ဌကော-လက်သန်းကား၊ ကဏ္ဏဃာနာနံ-
နား၊ နှာခေါင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ အက္ခိနံ-မျက်စိတို့၏လည်း
ကောင်း၊ ဒါသော-ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော-လက်ဝဲ လက်
သည်ကား၊ ပါဒဒါသော-ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဘလဿ-ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ-အလယ်ဖြစ်သော၊ ပက္ခေ-
အရှက်၌၊ ကုဝေရော-ကုပေရ နတ်သည်။ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊
ရက္ခဘိ-စောင့်၏။ မူလဒွါ-အရင်း၌၊ ယက္ခော-ဘိလင်းသည်။ ရက္ခ
တိ-စောင့်၏။ အဂ္ဂိဓာ-အဖျား၌လည်း၊ ကာလကဏ္ဍိ-ဒေဝမိစ္ဆာ
နတ်သုတ်မာသည်။ ရက္ခဘိ-စောင့်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ တာနိ-
ထို အရင်း၊ အဖျားတို့ကို၊ ဆိန္နိတော-ဖြတ်၍၊ ဘုဒ္ဓေယျ-ကားငြားအုံး၊
သိရိဇေ-ကြက်သရေသည် သာလျှင်၊ ပဇနတိ-ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ-ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်၊ သမ္မုတ္တရက္ခော-သင်
ပုဏ်းကို စောင့်၏။ ဗိသုဏ္ဏောစ-ဗိသုဏ္ဏိးနတ်သည်လည်း၊ သစ္စု
ရက္ခော- ကမ္မလွေကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိတသ္မာဇေဝ-ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊ သိပ္ပဂါရုန္တာ- အတတ်သင်သော သူတို့သည်၊ တေ-
ထိုဗြဟ္မာ၊ ဗိသုဏ္ဏိး တို့ကို၊ ပူဇယန္တု-ပူဇော် ကေကုန်သတည်း၊
သဒါ- အခါ ခပ်သိမ်း၊ တံနရံ- ထို ပူဇော် တတ်သော သူကို၊
မာနေန္တိ- မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ- နွားတို့သည်၊ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ- ခပ်သိမ်းသော
လူတို့အား၊ ဟိယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်၊ ပေါသကာ- မွေးကျွေး
တတ်ကုန်၏။ ဘောဂ ဒါယကာ- စည်းစိမ်ကို ပေးတတ် ကုန်၏။
တသ္မာဟိတသ္မာဇေဝ- ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ မာတာပိတူဝ-
အမိ၊ အဘ ကဲ့သို့၊ တေ- ထိုနွားတို့ကို မာနယေ- မြတ်နိုးရာ၏။
သက္ကရေယျစ- အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ-အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါမံသံ-နွားတို့၏
အသားကို၊ ခါဒန္တိ- စားကုန်၏။ တေ- ထိုသူတို့သည်၊ မာတု
မံသံ-အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်၊ ခါဒယေ-စားသည်မည်ရာ၏။
တေသု- ထိုနွားတို့သည်၊ မတေသု- သေကုန်သည် ရှိသော်၊
ဂိဏ္ဍာနံ- လင်းတ တို့အား၊ ဒဒေ- ပေးရာ၏။ သောတေစ-
ရေအလျင်၌ သော်လည်း၊ ဝါဟယေ- မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု-ကြာသပတေးနေ့၌၊ သိပ္ပဂါရုန္တာ-အတတ်ပညာ
စ၍ သင်မှုကား၊ သိန္ဓေါ-ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ-တနင်္ဂနွေ နေ့၊
သောကြာ နေ့၌ သင်မှုကား၊ မဇ္ဈိမော-လျော်လျူ ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော-
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တနင်းလာ နေ့၌သင်မှုကား၊ နသိပ္ပေါ-အတတ်မတတ်
ရာ၊ သောရိ အင်္ဂါစ-စနေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၌ သင်မှုကား၊ မရဏံ-
သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ- လဆန်း ရှစ်ရက်၊ လဆုတ် ရှစ်ရက် နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မှုကား၊ ဂုရူဟန္တိ-ဆရာကို သတ်သည်မည်၏။

စထုဒ္ဓသ-လဆန်း ဣဆွဲ လေးရက်၊ လဆုတ် တဆဲ လေးရက်နေ့၌ အတတ်သင်မှုကား၊ သိဿဟန္တိ- တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ- လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ် ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား၊ သိပ္ပံဟန္တိ- အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏဝီ- လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား၊ မာတာ ပီတာ ဟန္တိ- အမိ၊ အဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ-လောက၌၊ သိပ္ပါရက္ခော- အတတ်ပညာ သင်သောသူတည်း။ သတ္တ-လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ် ခုနစ်ရက်၌၊ နာလိကံ- အုန်းသီးကို၊ နဘုဇ္ဇေ- မစားရာ၊ နဝမံ- ကိုးရက်မြောက်၌၊ လာဇုံ- အိမ်မှူးကို၊ တထာ-ထိုအတူ၊ နဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ ခွါဒသ- တဆဲ နှစ်ရက်မြောက်၌၊ ပြိန္ဒ- ကင်းပိန်ကို၊ နဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ ဩ- သုံးရက်မြောက်၌၊ ဇိနံ- ဟင်းမျိုးကို၊ နဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ ဘုဇ္ဇေ- စားမိငြားအံ့၊ သိပ္ပံ- အတတ်သည်၊ ဝိနဿတိ- ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ-လောက၌၊ ကုလအတ္ထံ-အမျိုး၏ အကျိုး၌၊ ကေ- တယောက်သောသူကို၊ စဇေ- စွန့်ရာ၏။ ဂါမအတ္ထံ- ရွာ၏ အကျိုး၌၊ ကုလံ-အမျိုးကို၊ စဇေ- စွန့်ရာ၏၊ ဇနပဒအတ္ထံ-ဇနပုဒ်၏ အကျိုး၌၊ ဂါမံ- ရွာကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ အတ္တတ္ထံ- မိမိ၏ အကျိုး၌၊ ပထဝီ- မြေအလုံးကို၊ စဇေ- စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ-လောက၌၊ သီဟော-ခြင်သည့်လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသော-သူတော်ကောင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဂဇော-ဆင်သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ ဒေသံ-အကျိုးမရှိသော အရပ်ကို၊ ဩသဇ္ဇ-စွန့်၍၊ ဂန္ထိန္တိ- သွားကုန်၏။ ကာကော- ကျီးလည်းကောင်း၊ ကာပုရိသော- ယုတ်မာသော ယောက်ျားလည်းကောင်း၊ မိဂေါ-သမင်လည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤ သတ္တဝါတို့သည်၊ တတ္ထေဝ- ထိုမိမိ ကျင်လည်ရာ အရပ်၌ သာလျှင်၊ နိဝနံ-ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ယန္တိ- ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယဒိပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ နမာနော-မြတ်နိုးခြင်း

မရှိ၊ နပေမံ- ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ နစဗန္ဓုဝါ- အဆွေ ခင်ပွန်း
လည်းမရှိ၊ ကောစိ- တစုံတယောက်သော၊ နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော-
အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သော သူသည်လည်းမရှိ၊ တတ္ထ- ထိုအရပ်
၌၊ ဝသနံ- နေခြင်းကို၊ န ကရေ- မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသဘောကား၊ ဇေကနပါဒေန-
လှမ်းသော ခြေတဘက် နှင့် တူသော အရပ်သစ်ကို မြှော်တင်း
သောစိတ်ဖြင့်၊ စရတိ- သွား၏၊ ဇေကနပါဒေန- ရပ်သောခြေ
တဘက် နှင့် တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသော စိတ်ဖြင့်၊
တိဋ္ဌတိ- ရပ်၏၊ ပရံဋ္ဌာနံ- အရပ်သစ်ကို၊ အနိသမ္ပ- မစူးစမ်းဘဲ၊
ပုဗ္ဗမာလယံ- နေရပ်ဟောင်းကို၊ နဇဟေ- မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ- လောက၌၊ နေဉ္ဇေ ပယောဂေသု- ဥစ္စာ
စပါးရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌လည်းကောင်း၊ တထာ- ထိုမှ
တပါး၊ ဝိဒ္ဓာဂမေသုစ- အတတ် သင်သော အခါတို့၌ လည်း
ကောင်း၊ ခူတေသု- တမန်အစေ အပါးခံသော အခါတို့၌လည်း
ကောင်း၊ အပစာရေသု- မေထုန် နှိပ်သော အခါတို့၌ လည်း
ကောင်း၊ တဒါတေသုကာလေသု- ထိုအခါတို့၌၊ လဇ္ဇာ- အရှက်
အကြောက်ကို၊ စဇ္ဇာ- စွန့်သည်၊ ဘဝေ- ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ- မိန်းမတို့၏၊ အာဟာရော- အာာ စားခြင်းကား၊
ပုရိသာနံ- ယောက်ျားတို့ထက်၊ ဒွိဂူဏော- နှစ်ဆ လွန်သည်၊
ဘဝေ- ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိဘဝိ- ပညာ သည်လည်း၊ စတုဂ္ဂုဏော-
လေးဆလွန်၏၊ ဝါယာမော- လုံ့လကား၊ ဆဂ္ဂုဏော- ခြောက်
ဆလွန်သည်၊ ဟောဘိ- ဖြစ်၏၊ ကာမောတု- ကာမဂုဏ်ကို တပ်
မက်ခြင်းကား၊ အဋ္ဌဂူဏော- ရှစ်ဆလွန်သည်၊ ဘဝေ- ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ- လောက၌၊ ဥစ္ဆု- ကြံသည်၊ အဂ္ဂတော-
အဗျားမှ၊ ကမေန- အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ- အဆစ်တိုင်းအဆစ်
တိုင်း၊ ဝိသေသရသဝါ- လွန်သော၊ ထူးသော အရသာရှိသည်၊
ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ သုမေတ္တိကော- ခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော၊
သာဓု- သူတော် သူမြတ်သည်လည်း၊ ဟထာ- ထိုကြံ၏ အဗျားမှ

အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ ချိုသည်နှင့် တူ၏။ ဒုဇ္ဈနော-
ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းသည်ကား၊ ဝိပရိတောဝ- အရင်း၊
အစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသော ကြံ၏ သဘော
နှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော- လယ်လုပ်သော သူလည်းကောင်း၊ ဝါ
ဏီဇော- ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ အမဇ္ဈော- အမတ်လည်း
ကောင်း၊ သုတသီလဝါ- အကြားအမြင် သိတင်းသီလ နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ သမဏော- ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဟေသု- ထို
လေးပါးတို့သည်၊ ဝိပုလဇာတေသု- ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်
သော်၊ ရဗ္ဗဝိ- တိုင်းနိုင်ငံ သည်လည်း၊ ဝိပုလံ- ပြန့်ပြောသည်၊
သိယာ- ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ- မသရဇ္ဈာယ်သော သူအား၊ မန္တာ-
ပညာသည်၊ မလာ- ပျက်၏၊ အနုဋ္ဌာနံ- ထကြွလုံ့လ ဝီရိယ
မရှိသောသူ၏၊ စာရာ- အိမ်သည်၊ မလာ- ညစ်နွမ်း ပျက်စီး၏၊
ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသော သူအား၊ ကောသဇ္ဇံ- ပျင်းရိခြင်း
သည်၊ မလံ- အညစ်အကြေးတည်း- ရက္ခတော- ဣန္ဒြေကို
စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား၊ ပမာဒေါ- မေ့လျော့ခြင်း
သည်၊ မလော- အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ- လောက၌၊ ဟိနာနံ- ချို့သောလုံ့လရှိကုန်
သော၊ ဇနာနံ- လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ- ဥစ္စာကား၊ ဝိရာနံ- ကြီးသော
လုံ့လ ရှိကုန်သောသူတို့၏ သာလျှင်၊ သန္တကတ္တံ- ဥစ္စာ၏ အ
ဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတေ- ရောက်တတ်၏၊ ဟိနာဇနာ- ယုတ်မာသော
သူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓနာတိ- ရှေးကံသာ ပဓာနဟု၊ ဝဒန္တိစ-
ဆိုကုန်သလျှင် ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ- ပညာရှိတို့ကား၊ ဇဝံ- ဤသို့၊ နဝဒန္တိ- မဆိုကုန်၊
သဗ္ဗကမ္မေ- ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါယမိံသု- လုံ့လ
ပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ စေ- အကယ်၍၊ ကံ ကမ္မံ- ထိုအမှု
သည်၊ နသိဉ္ဇတိ- မပြီးခဲ့အံ့၊ အဖလံဇေ- ရည်တိုင်း အကျိုး

မဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း၊ ကိံဒေါသော- အဘယ် အပြစ် ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနုရော- အကြင် ယောကျ်ား မိန်းမသည်၊ နိစကု လံ- နိမ့်သောအမျိုး၌ လည်းဖြစ်၏၊ နိပ္ပညဝါ- နှုတ်ပညာ လက် ပညာ အတတ်လည်း မရှိ၊ နိရူပံ- အရုပ်အရည်လည်း မတင့် တယ်၊ နိဗလံသမံ- အစွမ်းအားလည်း မရှိ၊ တထာပိ- ထိုသို့ အပြစ် ထင်သော်လည်း၊ ဣမံကာလံ- ဤ ကာလကား၊ ဆုတ္တ ကာလံ- ကာလဆုတ်တည်း၊ ဓနမေဝ- ဥစ္စာ သည် သာလျှင်၊ ဝိသေသကံ- အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော- ပြီးပြောင်းကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော- ပြီးပြီ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော- ပညာရှိကို ဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း၊ သုဇနော ကဏ္ဍော- သူတော် ကောင်းကို ဆိုရာ အပိုင်းလည်း ကောင်း၊ ဒုဇ္ဈနော- သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တ ဣတ္ထိစ- အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာ အပိုင်း မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်း လည်းကောင်း၊ ရာဇ ပကိဏ္ဍကောစ- မင်းကို ဆိုရာ အပိုင်း ပြီးပြောင်းသောစကားကို ဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ သတ္တကဏ္ဍဝိဘူသိနော- ခုနှစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော လောကနိတိကျမ်း၏ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ- စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မ ဓမ္မဟာ ဓမ္မရာဇာမိ ရာဇဂုရု အမည်ရှိတော် မူသော မဟာ အောင်မြင်စုံစုံ အုတ်ကျောင်းဆရာတော်သည်၊ သောမိတော- သုတ်သင်အပ်သော၊ အယံ လောကနိတိ နိဿယော- ဤလောက နိတိ နိဿယသည်၊ ကာသိကေ သတေဆနောတျံ- ၁၁၉၆ -ခု၊ ဒုတိယာသဠေ- ဒုတိယ ဝါဆိုလ၌၊ ကာလသတ္တမ အာဒိဟေ- လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌၊ နိဗ္ဗိတော- ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနိတိ ပါဠိ-အနက် ပြီး၏။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသဘာ-၏ ပရိတ်မေတ္တာစာ

၁။ မန္တိမတိုက်၊ ပြည်ကြီး နှိုက်ဝယ်၊ အောင်မြိုက်
သာစည်၊ ဝေသာပြည်တွင်၊ သုံးမည် လူ့ဖျား၊
မြတ်ဘုရားလျှင်၊ တရားဒေသနာ၊ မှန်လှစွာသည်၊
မေတ္တာ-ရတနာသုတ်၊ အဟုတ်လွှဲဘိ၊ ယံက်ဦးကို၊
မုနိရှင်တော်၊ အာနနိ၊ ဧဝံ၍၊ ဖျော်ဖျော် ရွတ်
မန်း၊ ရောင် ဖျန်းကာ၊ နေဝန်း ရောင်ကျောက်၊
အမှိုက် ပျောက်သို့၊ ရောက်တဲ့ အပြား၊ တေးသုံး
ပါးလည်း၊ ထွားထွားညက်ကြေ၊ ငြိမ်းဘူးလေ
သို့၊ ဟုတ်ပေ မှန်စွာ၊ ဤသစ္စာကြောင့်၊ ဖျားနာ
ပျောက်ပြယ်၊ မင်းမြတ် နွယ်သည်..... ပန်းနှယ်
လျင်ဆော-သန်းစေသောဦး။

၂။ ရမ္မက် ကိုလေ၊ ဆယ်ခု ဆွေသား၊ မြတ်ထွေ
အပေါင်း၊ ထေရ်မြတ် လောင်းတို့၊ ရိုက်ခြောင်း
ကြေ-ညာ၊ ချီးအံ့အာသည်၊ မဟာ ကဿပ၊
မြတ်ထေရ်လျှင်၊ မထ ပျောင်းအိ၊ နာဖျားရှိသော်၊
မုနိထွတ်တင်၊ တို့ချစ်ရှင်လျှင်၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ဦး၊
ရွတ်သံကျူး၍၊ ပြုံးပြုံး ချံ့မျှ၊ နားရင်း လွှဲကာ၊
အိမ် ကျန်းတော၊ လွတ်လျင်ဆော၏၊ မှန်သော
စကား၊ သနားအားဖြင့်၊ နာဖျားမရှိ၊ သမာဓိနှင့်၊
သဘိ သမ္မဇည်၊ သက်တော် ရှည်၍၊ ကြံစည်
မရှိုင်း၊ စီးပွား သိုင်းလျက်၊ မြန်တိုင်းထွန်းပေ၊
မင်းမြတ် ကျော်သည်..... ကိုယ်တော်လျင်ဆော-
ကျန်းစေသောဦး။

၃။ အခါတပါး၊ သုံးလူ့ ဖျားလျှင်၊ ငါးပါးခန္ဓာ၊
 လေးဖြာဓာတ်မ၊ မမျှသောအား၊ လွန်ချောက်ချား
 သော်၊ တရားဗောဇ္ဈင်၊ ခုနစ်အင်ကို၊ အရှင်ရန္တ၊
 ရှုတ်စေရက၊ ခဏ ခြင်းဝယ်၊ အဖျား ပြယ်သို့၊
 ဘုန်းကြွယ် မြတ်စွာ၊ သုံးလူ့ ခြာလျှင်၊ ဒီ သာရှင်
 လန်း၊ ကိုယ်တော် ကျန်းဟု၊ ဥဒါန်း သဘော၊
 ဤသို့ ဟော၏၊ ဟုတ်မော မှန်စွာ၊ ဤ သစ္စာ
 ကြောင့်၊ ဖျားနာ ပျောက်ကွေ၊ ကြာဖက် ရေသို့၊
 လျှောကြွ ရွေ့ရွေ့၊ တနေ့ တပါး၊ ကြွားကြွား
 ကြွကြွ၊ ကြောင်းကြောင်းထ၍၊ ရှင်ပျဉ်းရယ်၊
 မင်းမြတ် နွယ်သည်..... လ၊ နှယ် လျင်ဆော—
 ဆန်းစေသောဦး။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ သမန္တာစက္က-ဝါဠေဿ၊ အတြာဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ၊
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ-ရာဇဿ၊ သုဏန္တု သဂ္ဂ-မောက္ခ-နံ။
- ၂။ ဓမ္မဿဝန-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ၊
- ၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- ၄။ ယေ သန္တာ သန္တ-စိတ္တာ၊
ဘိ-သုရဏ-သရဏာ၊
ဧတ္ထ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာစ ဒေဝါ၊
ဂုဏ-ဂုဏ-ဂဟဏ-
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗ-ကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ၊
ဝရ-ကနက-မယေ၊
မေရ-ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တောသ-ဟေတုံ၊
မုနိ-ဝရ-ဝစနံ၊
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။
- ၅။ သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေဿ၊ ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြဟ္မနော။
ယံ အမှေဟိကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ။
- ၆။ သဗ္ဗေတံ အနု-မောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနော ရတာ၊
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။
- ၇။ သာသနဿ ဝိသေသကဿ၊ ဂုဏိဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနဗ္ဗိစ လောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊
 ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
 အနိဿာ သု-မနာ ဟောန္တု၊
 သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉှုတိဘိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ မနုဿတော ဝါ အ
 မနုဿတော ဝါ အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ ဗိသာစတော ဝါ
 ခါဏုကတော ဝါ ကဏ္ဍကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ ဇန
 ပဒ-ရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ အသဒ္ဓိဋ္ဌိတော ဝါ အ
 သပ္ပရိသတော ဝါ စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ-အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကုရ-
 အဟိ-ဝိန္တိက-မဏိသပ္ပ-ဒိဝီ-အန္တ-တရန္တ-သုကရ-မဟိံသ-
 ယက္ခ-ရက္ခသာဒိဟိနာနာ-ဘယတော ဝါ နာနာ-ရောဂတော
 ဝါ နာနာ-ဥပဗ္ဗဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏ္ဍန္တု။

မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒ္ဓေဝကာ။
 သောတ္ထာနံ နာမိဂန္တန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ၊
 ၁၁။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
 သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံဘဏာမ ဟေ။
 ၁၂။ ဧဝံ မေ သုတံ။

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝဏ္ဏိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ
 အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရမေ။

အထခေါအညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ
 အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ.....
 ယေန ဘဂဝါ တေနုပ သင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ
 အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ပြိတာခေါ သာ
 ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈတာသိ။

- ၁၃။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ပရိရူပ ဒေသ ဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိ စ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုတာသိတာ စ ယာဝါစာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၇။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာဂုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၈။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မာရိယာ စ၊ ဉာတကာနုဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၉။ အာရတိ ပိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇ ပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၀။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၁။ ခန္တိစသော ဝစဿတာ၊ သမဏာနုဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၂။ တပေါ စ ဗြဟ္မာရိယဉ္စ၊ အရိယ သစ္စာနဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သန္တိ ကိရိယာ စ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၃။ ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံယဿ န ကမ္မတိ။
အသောကံ ပိရဇေဝေမံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၄။ တောဒိသာနိ ကတုာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပ္ပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ ဘောဏိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံဘေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဌာယ တထာ ဂတဿ ဒဿ ပါရမိ
ယော ဒဿ ဥပပါရမိယော ဒဿ ပရမတ္ထ ပါရမိယော တိ သမ
တိံသ ပါရမိယော ပဉ္စ မဟာ-ပရိစ္ဆာဂေ လောကတ္ထ-စရိယာ
ဉာတတ္ထ-စရိယာဗုဒ္ဓတ္ထ-စရိယာတိတိသောစရိယာယော ပန္နိမ
ဘဝေ ဂဟ္တဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗေဒိ
ပလ္လင်္ဂေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ
နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ မေဗုဒ္ဓ ဂုဏေ အာဂဇ္ဇေတွာ
ဝေသာလိယာ ဟိသု ပါကာရန္တရေသု တိယာမ ရတ္တိံ ပရိတ္တံ
ကရောဇ္ဇော အာယသ္မာ အာနန္ဒ ဣရော ဝိယ ကာရုည စိတ္တံ
ဥပဋ္ဌပေတွာ-။

၂၆။ ကောဋီ-သတ-သဟဿေသု၊

စက္က-ဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာဏံ ပဋိ-ဂဏှန္တိ၊

ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါ မနုဿ-ဒုန္တိက္ခ၊ သမ္ဘူတံ တိရိစ္ဆံ ဘယံ။

ဝိပ္ပ မန္တရ-ဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာဗဟေ။

၂၈။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သ မာဂတာနိ၊

ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တ-လိက္ခေ။

သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သု-မနာ ဘဝန္တိ၊

အထောပိ 'သက္ကစ္စ သုဏန္တိ ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိ-သမေထ သဗ္ဗေ၊

မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ။

ဒိဝါစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊

တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

- ၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေဂါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
ဣဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဂ္ဂေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၁။ ခယံ ဝိ-ရာဂံ အ မတံ ပဏိတံ၊
ယ ဒဏ္ဍဂါ သကျ-မုနိ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒ္ဓိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဂ္ဂေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယိ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိက ည မာဟု၊
သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇာဒိ၊
ဣဒ္ဓိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဂ္ဂေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ-သတံ ပသတ္တာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
ဘေ ဒက္ခိဏေယျာ သု-ဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
ဣဒ္ဓိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဂ္ဂေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၄။ ယေ သု ပပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဋ္ဌေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမ- သာသနန္တိ။
တေ ပတ္တိ-ပတ္တာ အ-မတံ ဝိဂယျ၊
လဒ္ဓါ မဇ္ဇနိဗ္ဗာဒိ ဘုဒ္ဓမာနာ။
ဣဒ္ဓိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဂ္ဂေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒ-ဒီလော ပထဝီ သိတော သိယာ၊
 စတုတ္ထိ ဝါ တေဟိ အသမ္ပကမ္ဘိယော။
 တထူ ပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယောအရိယ-သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ဘိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂန္တိရ-ပညေန သု-ဒေသိတာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 နတေဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ဘိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝ သဒ္ဓဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယ သု ဓမ္မာ ဖဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိ ဝိစိ ကိန္တိတဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

၃၈။ စတူဟာ ပါယေဟိ သ ဝိပ္ပ မုတ္တေ၊
 ဆစ္စာဘိဋ္ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဣဒမ္ဘိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မကရေတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒစေတသာ ဝါ။
 အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္စဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ-ပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ဣဒမ္ဘိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပ ဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတ ဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္မာန မာသေ ပထမသ္မိ ဂိဗ္ဗေ။
 တထူပမံ ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာန-ဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
 ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတံနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတန သစ္စေန သု ဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရည။ ဝရ-ဒေါ ဝရာ ဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ။
 ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတံနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတန သစ္စေန သု ဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ဝိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိ-ရတ္တ-စိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ၊
 တေ ဝိဏာ-ဗိဇာ အဝိ-ရုဠိ-ဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထယံ ပဒိပေါ။
 ဣဒဗ္ဗိ သံဃေ ရတံနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတန သစ္စေန သု ဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာ နိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တ-လိက္ခေ။
 တထာ ဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သု ဝတ္ထိ ဟောဟု။

၄၄။ ယာ နိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ဗုဒ္ဓာနိ ဝ အန္တ-လိက္ခေ။
 တထာ ဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သု ဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာ နီစ ဘူတာနိ သ မာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 သံဃာ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ရတန သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-မေတ္တ သုတ်

- ၄၆။ ယဿာ နု-ဘာဝ တော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
 ယဉ္စိ စေဝါ နု ယုဉ္ဇန္တော၊
 ရတ္တိန္ဒြိဝ မ တန္တိတော။
- ၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊
 ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
 ဇေ မာဒိ-ဂုဏူ ပေတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၄၈။ ကရဏီယ မတ္တ-ကုသလေန၊
 ယန္တိ သန္တိ ပဒိ အဘိ-သ မေတ္တ။
 သက္ကော ဥဇူ စ သုဟူ ဇူ စ၊
 သူ-ဝစော စဿ မုဒု အနု တိမာနိ။
- ၄၉။ သန္တုဿကော စ သု-ဘရော စ။
 အပ္ပ-ကိစ္စော စ သလ္လဟုက-ဝုတ္တိ။
 သန္တိ နြိယော စ နိ-ပကော စ၊
 အပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသု နနုရိဒ္ဓေါ။
- ၅၀။ နစ ခုဒ္ဒ မာစရေ ကိဉ္စိ။
 ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပ-ဝဒေယျံ။

သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ-သတ္တာ တဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၁။ ယေ ကေမိ ပါဏ ဘူတာ ဣ၊
တသာဝါ ထာဝရာ ဝ နဝ-သေသာ။
ဒိဃာဝါ ယေဝ မဟန္တု၊
မဏ္ဍိမာရဿကာ အဏုက-ထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အ ဒိဋ္ဌ၊
ယေဝ ဒူရေ ပသန္တိ အ ဝိ-ဒူရေ၊
ဘူတာဝ သမ္ဘဝေ-သီ ဝ၊
သဗ္ဗ-သတ္တာ တဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၃။ န ပရော ပရံ နိ-ကုပ္ပေထ၊
နာတိ-မညေထ ကတ္တမိ န ကိဋ္ဌိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိ-ဃ-သည၊
နာည မညဿ ဒုက္ခ မိစ္ဆေယျ။

၅၄။ မာတာယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ဧက-ပုတ္တ မနု-ရက္ခေ။
ဝေဋ္ဌိ သဗ္ဗ-ဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အ ပရိ-မာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ-လောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အ ပရိ-မာဏံ၊
ဥဒ္ဓိ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္ဘာဝံ အဝေရ မသပတ္တံ၊

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိ-သိန္နော ဝ၊
သယာနော ယာဝတာ သာ ဝိတ-မိဒ္ဓေါ၊
ဧတံ သာဝိ အမိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မ မေတံ ဝိဟာရ ဝိဓမာဟု။

- ၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနု ပ ဂ္ဂမ္မ၊
 သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိဇာတု ဂ္ဂန္တသေယျ ပုန ရေတိ။
 မေတ္တ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

- ၅၈။ သဗ္ဗာ သီရိသ-ဇာတိနံ၊ ဒိဗ္ဗ-မန္တာ ဂဏံ ဝိယ။
 ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဧဝံရံ၊ သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
- ၅၉။ အာဏာခေတ္တံ ဖိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
 သဗ္ဗသောပိ နိ-ဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံဘဏာမ ဟေ။
- ၆၀။ ဝိဇ္ဇ-ပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဧရာ-ပထေဟိ မေ။
 ဆဗ္ဗာ-ပုက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ကဏ္ဍာ ဂေါတမ ကေဟိ မေ။
- ၆၁။ အ ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဇ္ဇိ-ပါဒကေဟိ မေ။
 စတု-ပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
- ၆၂။ မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိ၊
 မာ မံ ဟိံသိ ဇ္ဇိ-ပါဒကော။
 မာ မံ စတု ပ္ပဒေဂါ ဟိံသိ၊
 မာ မံ ဟိံသိ ဗဟု ပ္ပဒေဂါ။
- ၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။

သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပံ မာဂမာ။

၆၄။ အ ပွမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အ ပွမာဏော ဓမ္မော။
အ ပွမာဏော သံဃော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရိသပါနိ။
အဟိ-ဝိန္နိကာ သဏပဒ္ဒိ၊
ဥဏ္ဏ-နာဘိ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကဘာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တ ဗောဓိ-သန္တာရေ၊
နိဗ္ဗုတ္တံ မောရ-ယောနိယံ။
ယေန သံ-ဝိ-ဟိတာ ရက္ခံ၊
မဟာ-သတ္တံ ဝနေ စရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာ ပိ၊
နေဝသက္ခိံသု ဂဏှိဘုံ၊
ဗြဟ္မ-မန္တိ အာက္ခာတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေ တယံ စက္ခုမ ကေ-ရာဇာ၊
ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ ပူတာသော။

တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိ ပွတာသံ၊
တယာ ဇူ ဂုတ္တာ ဝိ-ဟရေ မု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါန နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာန နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော စရတိ သေနာ။

၇၀။ အပ တယံ စက္ခုမ ကေ-ရာဇာ၊
ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ ပွတာသော၊
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိ ပွတာသံ၊
တယာ ဇူ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါန နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာန နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရ သုတ္တ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋ-ဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
မဟာ-သတ္တံ ဝိ-ဝဇ္ဇယိ။

- ၇၃။ ထေရဿ သာရိ- ပုတ္တဿ၊
 လောက- နှစ်ထေရ် ဘာသိတံ။
 ကပ္ပ ဌာယိံ မဟာ- တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံမဏာမ ဟေ။
- ၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
 တေန သစ္စေန ကာယာဂါ၊
 သစ္စ- ကိရိယ မနုတ္တရံ။
- ၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ-ဗလံ၊
 သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဖိနေး။
 သစ္စ ဗလ မဝဿာယ၊
 သစ္စ- ကြိယ မကာသ ဟံ။
- ၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အ ပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အ ဝဉ္စနာ။
 မာတာ ပိတာ စနိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။
- ၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
 မဟာ- ပဇ္ဇလိတော သိဝိ၊
 ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ- ကရိသာနိ၊
 ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိဝိ။
 သစ္စေန မေ သမော နုတ္တိ၊
 သောမေ သစ္စ-ပါရဇီ။

ဝဋ် သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၇-ဓမ္မသုတ်

- ၇၈။ ယဿာ နု သရဏေနာ ပိ၊
 အန္တိ လိက္ခေပိ ပါဏိနော၊
 ပတိဋ္ဌ မဝိ ဂစ္ဆတိ၊
 ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၆။ သဗ္ဗပဒ္ဓဝ-ဇာလမ္ဘာ၊
ယက္ခ-စောရာ ဒိ-သန္တဝါ။
ဂဏနာ နှစ် မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဇေဝံ မေ သုတံ “ဇေဝံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ-နာထ-ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တဩခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ ‘ဘိက္ခဝေါ’
တိ၊ ‘ဘဒ္ဒန္တ’တိတေဘိက္ခု ဘဂဝတောပစ္စယောသုံ၊ ဘဂဝါ
ဇေ ဒဝေါစ ‘ဘူတပုဗ္ဗ’ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရ-သင်္ဂါမော သမု
ပဗ္ဗုဇော အဟောသိ၊ အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနု
မိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ မာရိသာ
ဒေဝါနံ သင်္ဂါမ ဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ ဘယံဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ
လောမ-ဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာတ၊ မမံ ဟိဝေါ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿ
တိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊ သော
ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာ
ပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ပဇာ
ပတိဿ ဟိဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝ ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ-
ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကေ ယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကေ ယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောက ယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံ သော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝ- ရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝ- ရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝ- ရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝ- ရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယေထာပိ၊ နော ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန မိန္ဒော အဝိတ-ရာဂေါ အဝိတ-ဒေါသော အဝိတ-မောဟော ဘိဉ္စ ဆန္တိ ဥတြာသိ ပလာယိ တိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဇေဝံ ဝဒါမိ၊ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရည-ဂတာနံ ဝါ ရုက္ခ-မူလ-ဂတာနံ ဝါ သုညာ ဂါရ ဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ- ဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောက-ဝိဒူ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ-ဒမ္မ-သာရထိ၊ သက္ကော ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ တိ။

၈၉။ မမံ ဟိဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ- ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ ယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မ' အနုဿရေ ယျာထ၊ အထ ဓမ္မ' အနုဿ
ရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊ အ-
ကာလိကော၊ ဖေါပဿိကော၊ ဩပ-နေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိ
တဗ္ဗော ဝိညုဟိ တိ။

၉၂။ ဓမ္မ' ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿ
တိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မ' အနုဿရေ ယျာထ၊ အထ သံဃံ အနုဿ
ရေယျာထ။

၉၄။ သု ပုဋိ- ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ ဥ
ဇုပုဋိ- ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ ဉာယ ပုဋိ- ပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ သာမိစိ ပုဋိ- ပန္နော ဘဂဝတော
သာဝက-သံဃော၊ ယဒိ ခံ စတ္တာရိ ပုရိသ-ယုဂါနိ၊ အဋ္ဌ ပုရိသ-
ပုဂ္ဂလာ၊ ဇေ ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော အာဟုနေယျော၊
ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဗ္ဘလီ- ကရဏီယော၊ အ
နုတ္တရံ ပုည က္ခေတ္တ လောကဿာ တိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ တထာ ဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရ
ဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတ-ရာဂေါ ဝိတ-ဒေါသော ဝိတ-မော
ဟော အဘိည အဆန္တိ အနုတြာသီ အ ပလာယိ"တိ။

၉၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတ္ထာနံ သုဂတော အထာ
ပရံ ဧတဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခ-မူလေ ဝါ၊
သုညာ ဂါရေ ဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ပုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမ္ဘာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက-ဇေဋ္ဌံ နရာ သဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာ နိကံ သု-ဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော ဂေဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုည က္ခေတ္တံ မနု ဣရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရက္ခာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါဆန္တိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမ-ဟံသော န ဟေဿဘိ။

ဇေဂ္ဂ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၈-အာဇာနည်နိဿယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာရ-သမ္ပတေ။
အ-မနုဿေဟိ စဇ္ဈေဟိ၊
သဒ္ဓါ ကိပ္ပိသ-ကာရိဘိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတ သန္တံ၊
အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာ-ဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

- ၁၀၄။ ဝိ-ပဿိဿ စ နမတ္ထု၊ စက္ခု-မုန့်ဿ သိရိမတော။
သိဝိဿာပိ စ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗ-ဘူတာ နှု-ကမ္ပိနော။
- ၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကု သန္ဓဿ၊ မာရ-သေနာ-ပမန္နိနော။
- ၁၀၆။ ကောဏာ-ဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသိမတော။
ကဿ ပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပ မုတ္တဿ သပ္ပဋိ။
- ၁၀၇။ အင်္ဂိုရသဿ နမတ္ထု၊ သကျ-ပုတ္တဿ သိရိမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗ-ဒုက္ခ ပုနုဒနံ။
- ၁၀၈။ ယေ စာပီ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာ ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေဇနာ အ ဝိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတ-သာရဒံ။
- ၁၁၀။ ဧတေ စ ဧညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ။
အနေက-သတ-ကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ-သမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိ ဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေ ဟု ပါ ဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိ-ဇာနန္တိ၊ အာသဘာ ဌာန မုတ္တမံ။
- ၁၁၂။ သီဟ-နာနံ နဒန္တေ တေ၊ ပရိသာသု ဝိ-သာရဒါ။
ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဝတ္တန္တိ၊ လောကေ အပ္ပ ဋိ-ဝတ္တိယံ။
- ၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ၊ အဗ္ဗာရသုဟိ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံသ-လက္ခဏူ ပေတာ၊ သီတာ နှု-ဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

- ၁၁၄။ ဗျာမ- ပွတာယံ သု ပွတာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိ- ကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဇေတေ၊ သဗ္ဗေ ဒိဏာ သဝါ ဇိနာ။
- ၁၁၅။ မဟာ- ပဘာ မဟာ- တေဇာ၊
မဟာ- ပညာ မဟ ဗ္ဗလော၊
မဟာ- ကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါ ဝဟာ။
- ၁၁၆။ ဒိပါ နာထာ ပဘိဋ္ဌာ စ၊
တာဏာ လောဏာ စ ပါဏိနံ၊
ဂဘိ ဗန္ဓု မဟေ သာသော၊
သရဏာ စ ဟိတေ-သိနော၊
- ၁၁၇။ သ-ဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဇေတေ ပရာယဏာ၊
တေသာ ဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္ဓာမိ ပုရိသုတ္တမေ။
- ၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊ ဝန္ဓာမေတေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ ဓာ ပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။
တေဟိ တွရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေဟိ စ။
- ၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗ သန္တာပ- ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ-ဝေရ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁။ တေသံ သဗ္ဗေန သီလေန၊ ခန္တိ-မေတ္တာ ဗလေန စ။
တေပိ အပ္ပေ နှ ရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၂။ ပုရုဏ္ဏမသ္မိံ ဒိသာ- ဘာဂေ၊ သန္တိ ဘုတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အပ္ပေ နှ-ရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေန သုခေန စ။

- ၁၂၃။ ဒက္ခိဏသို့ ဖိသာ-ဘာဂေ၊ သန္တိဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေဝိ အမေ နု-ရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၄။ ပစ္ဆိမသို့ ဖိသာ-ဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိ ဒ္ဓိကာ။
တေဝိ အမေ နု-ရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၅။ ဥတ္တရသို့ ဖိသာ-ဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိ ဒ္ဓိကာ။
တေဝိ အမေ နု-ရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓာရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိဂ္ဂဋ္ဌကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိဂ္ဂပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဖိသံ။
- ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာ-ရာဇာ၊
လောက-ပါလာ ယသသိနော။
တေ ဝိ အမေ နု-ရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊ ဒေဝါနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေဝိ အမေ နု-ရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေဝိ အမေ နု-ရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၃၀။ သဗ္ဗိ ဘိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာ တေ ဘဝတိန္တ ရာယာ၊
သုဝိ ဖိဃာ-ယုကော ဘဝ။
- ၁၃၁။ အဘိဝါဒန- သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဂုဇာ ပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
အာဓုနာဋိယ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၉-အင်္ဂုလိ-မာလာသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိဿိန္ဒ ဌာန-ဝေဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗ မေဝ ပရိဿယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဟ္တ ဝုဋ္ဌာနံ၊
ယဉ္ဇ သာဓေတိ တဏှိဏေ။
ထေရဿ ဂုံလိ- မာလုဿ၊
လောက-နာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယံ မဟာ-တေဇ၊
ပရိတ္တံ တံဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော တံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော
နာဘိဇာနာမိ သဗ္ဗိန္ဒ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ။
တေန သဗ္ဗေန သောတ္ထိ တေဟောတု သောတ္ထိ ဂဟ္တဿ။
အင်္ဂုလိမာလာသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗ-ဒုက္ခ-ဝိနာသနေ။
သတ္တ-ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရ-သေနာ ပမဒ္ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဒ္ဓိတွာ ယေစိ မေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံဂတာ။

၁၃၇။ ဝေ မာဒိ- ဂုဏှာ ပေတံ၊ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓ္ဓေ ဣပံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂိဉ္စ ဘာဏာမ ဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ- သင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ၊
ဝိနိယံ ဝီသိ ပဿန္တိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ ပရေ။

၁၃၉။ သမာရု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊

သတ္တေ တေ သဗ္ဗ-ဒဿိနာ။

မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊

ဘာဝိတာ ဗဟုလိ ကတာ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။

ဧတေန သစ္စ- ဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊

မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကဿပံ။

ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတု၊

ရောဂါ မုတ္တိံ သု တင်္ဂိတေ။

ဧတေန သစ္စ- ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၃။ ဧကဒါမ္ပေ- ရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာ ဘိ ဝိဇ္ဇိတော။

ဓုန္ဒုတ္တရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာ ဒရံ။

၁၄၄။ သမ္ဘောဒိတွာန အာဗာဓာ၊

တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။

ဧတေန သစ္စ- ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊

တိဏ္ဍန္တိ မဟေသိနံ၊

မဂ္ဂ-ဟတာ ကိလေသာ ဝ၊

ပတ္တာ- နုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ။

ဧတေန သစ္စ- ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂံ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၁-ပုဗ္ဗနှသုတ်

- ၁၄၆။ ယံ ဒု နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပ ဂ္ဂဟော ဒု သုပိနံ အ ကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါ နိဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
- ၁၄၇။ ယံ ဒု နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပ ဂ္ဂဟော ဒု သုပိနံ အ ကန္တံ၊
ဓမ္မော နိဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
- ၁၄၈။ ယံ ဒု နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပ ဂ္ဂဟော ဒု သုပိနံ အ ကန္တံ၊
သံဃာနိဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
- ၁၄၉။ ဒုက္ခ-ပ္ပတ္တာ စ နိ ဒ္ဓုက္ခာ၊
ဘယ-ပ္ပတ္တာ စ နိ ဣယာ။
သောက-ပ္ပတ္တာ စ နိ သောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေဝိ ပါဏိနော။
- ၁၅၀။ ဧဘဝတာ စ အဓေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုည-သမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နမောဒန္တု၊ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ။
- ၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။
- ၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလ-ပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ ဘေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

- ၁၅၃။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဗ္ဗေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၄။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဗ္ဗေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သဗ္ဗေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗံ မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ နိဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
သဗ္ဗ-ဓမ္မာ နိဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
သဗ္ဗ-သံဃာ နိဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၉။ မဟာ-ကာရု ဣကော နာထော၊
ဟိတာ ယ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သဗ္ဗောမိ မုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိတေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဇောမိယာ မူလေ၊ သကျာနံ နန္ဒိ-ဝဇ္ဇနော။
ဇေမေဝ ဇယောဟောတု၊ ဇယဿု ဇယ-မဂ်လေ။

၁၆၁။ အ-ပရာဇိတ-ပလ္လဏေ၊
သီသေ ပုထု ဝိ-ပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂ-ပုတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သု-နက္ခတ္တံ သု-မဂ်လံ၊ သု-ပ္ပဘာတံ သု-ဟုဋ္ဌိတံ။
သု-ခဏော သု-မဟုတ္တောစ၊ သု-ယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယ ကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနော-ကမ္မံ၊ ပဏိမိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာ နိ ကတွာန၊
လဘန္တ ဣ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္တ-လဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိ-ရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓ-သာသနော။
အ ရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉ္ဇတိဘိ။

ပုဗ္ဗန္တ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁။ သမန္တာ- ဤ စကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါ
ဌေသု-တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့
သည်၊ မုနိရာဇဿ-ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သဂ္ဂမောက္ခဒ- နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော် မူတတ်
သော၊ သဒ္ဓမ္မ- ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို၊ သောတု-
နာအံ့သောငှါ၊ အတြိ- ဤအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တု- လာလတ်ကုန်
လော့၊ သုဏန္တု- နာလင့် ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တ- အို နတ်များတို့.....၊ အယံ- ဤ အခါကား၊
ဓမ္မဿဝနကာလော-တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါတည်း။

၃။ အရဟတော- ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော် မူထိုက်
သော၊ အရဟတော- ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှုကို
ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော် မမူထသော၊ အရဟတော- သံသရာ
စက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော် မူပြီး ထ
သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တို့သည်
မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ ဖိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရား
တို့ကို သိတော် မူပြီးထသော၊ တဿဘဂဝတော- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ နမော- ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထ ဝါ- ဤ စကြဝဠာ၌ ၎င်း၊ လောကန္တရေဝါ-
စကြဝဠာ တပါး၌ ၎င်း၊ သန္တာ- ငြိမ်သက်ကုန်ထသော၊ သန္တ
စိတ္တာ-ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်ထသော၊ တိသရဏ သရဏာ-
ရတနာ သုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်ထသော၊ ဘုဗ္ဗာ- မြေ၌
တည်ကုန်ထသော၊ ယေဒေဝါစ- အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊
သဗ္ဗကာလံ- အခါ ခပ်သိမ်း၊ ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဇ္ဇာ-
လောကီ ကျေးဇူး၊ လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို
ယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြ ကုန်၏၊ ဧတေဒေဝါစ- ထိုနတ် တို့သည်
၎င်း၊ ဝရ ကနက မယေ- မြတ်သော ရွှေစိုင်းအတိဖြစ် ပြီးသော၊
မေရုရာဇေ- မြင့်မိုရ်တောင် မင်း၌၊ ဝသန္တော- နေကုန်သော၊
သန္တော- သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ် တို့သည် ၎င်း၊
သန္တောသ ဟေတု- ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထ
သော၊ အဂ္ဂံ- မြတ်ထသော၊ မုနိဝရဝစနံ- မြတ်စွာဘုရားစကား
တော်ကို၊ သောတုံ- နာအံ့သောငှါ၊ သမဂ္ဂါ- အညီ အညွတ်၊
အာယန္တု- လာလတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု- ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ စက္ကဝါ ငွေသု-
စကြဝဠာတို့၌၊ ယက္ခာ စ- ဘီလူးတို့သည် ၎င်း၊ ဒေဝါစ- နတ်

တို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မနောစ-ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သဗ္ဗ
သမ္ပတ္တိ သာဓကံ- ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်ထ
သော၊ ယံပုညံ- အကြင် ကောင်းမှုကို၊ အဗ္ဗေဟိ- ငါတို့သည်၊
ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ တံ ပုညံ-ထိုကောင်းမှုကို၊ အနုမောဒိတွာ-ဝမ်း
မြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂါ- ညီညွတ် ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
သာသနော- သာသနာတော်၌၊ ရတာ- မွေ့လျော် ကုန်သည်၊
ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်လော့၊ အာရက္ခာသု- စောင့်ရှောက်ခြင်း
တို့၌၊ ဝိသေသတော- အထူးသဖြင့်၊ ပမာဒ ရဟိတာ- မေ့
လျော့ ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿ စ- သာသနာတော်၏၎င်း၊ လောကဿ စ-
လူအများ၏၎င်း၊ ဝုဇ္ဇိ- စီးပွားခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်း
သောအခါ၌၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သာသနန္တိ စ-သာသနာ
တော်ကို၎င်း၊ လောကဉ္စ- လူအများကို၎င်း၊ ဒေဝါ- နတ်တို့သည်၊
သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ ရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ အတ္တနော-
မိမိ၏၊ ပရိဝါရေဟိ- အခြံ အရံတို့နှင့်၊ သန္တိ- တကွ၊ သုခိ-
ချမ်းသာ ကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗေ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ သဗ္ဗေဟိ- ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊
ဉာဘိဘိ- အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ- တကွ၊ အနိဗ္ဗာန ဆင်းရဲ
မရှိကုန်သည် ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုမနာ- ဝမ်း
မြောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ- မင်းဘေးမှ၎င်း၊ စောရတောဝါ- ခိုးသူ
ဘေးမှ၎င်း၊ မနုဿတောဝါ- လူဘေးမှ၎င်း၊ အမနုဿတောဝါ-
လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှ၎င်း၊ အဂ္ဂိတောဝါ- မီးဘေးမှ၎င်း၊
ဥဒက တောဝါ- ရေဘေးမှ၎င်း၊ ဝိသာစတောဝါ- မြေဘုတ်

ဘီလူးဘေးမှင်း၊ ခါဏုက တောဝါ- သစ်ငုတ် ဘေးမှင်း၊
 ကဏ္ဍကတောဝါ- ဆူးငြောင့် ဘေးမှင်း၊ နက္ခတ္တ တောဝါ-
 မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှင်း၊ ဇနပဒ ရောဂ တောဝါ-ဇန
 ပုဒ်၌ ဖြစ်သော အနာဘေးမှင်း၊ အသဒ္ဓမ္မ တောဝါ၊ မသူတော်
 တို့၏ တရားဘေးမှင်း၊ အသန္နိဋ္ဌိ တောဝါ- မှားသော အယူ
 ဘေးမှင်း၊ အသပ္ပုရိသ တောဝါ-မသူတော်ဘေးမှင်း၊ စဏ္ဍ
 ဟတ္ထိ- အဿ- မိဂ-ဂေါဏ- ကုက္ကုရ- အဟိ- ဝိန္နိက- မဏိ
 သပ္ပ- ဒိပိ- အစ္ဆ- တရစ္ဆ- သူကရ- မဟိသ- ယက္ခ- ရက္ခ
 သာ ဒိဟိ-ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်းသောသား၊
 ကြမ်းသောနွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသောမြွေ၊ ကြမ်းသော
 ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသော မြွေစိမ်း၊ ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသော
 ဝံ၊ ကြမ်းသော အောင်း၊ ကြမ်းသော ဝက်၊ ကြမ်းသော ကျွဲ၊
 ကြမ်းသော ဘီလူး၊ ကြမ်းသော ရေစောင့် ဘီလူး စသည်တို့
 ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဘယ တောဝါ- အထူးထူးသော
 အနာ ဘေးတို့မှင်း၊ နာနာရောဂ တောဝါ- အထူးထူးသော
 ရောဂါ ဘေးတို့မှင်း၊ နာနာ ဥပဒ္ဒဝတောဝါ-အထူးထူးသော
 ရောဂါဘေးဥပပါဒ်တို့မှင်း၊ အာရက္ခ - အစောင့်အရှောက်ကို၊
 ဂဏ္ဍန္တု- ယူကုန်လော့။

(မင်္ဂလသုတ် အနက်ကို အောက်၌ဖော်ပြခဲ့ပြီ)

၂-ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဝေနတော- ဒိပင်္ဂရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
 တော်၌ ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ- စ၍၊ တထာဂ
 တဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒသ ပါရမီယော- ဆယ်ပါးသော
 ပါရမီတို့ကို၎င်း၊ ဒသ ဥပပါရမီယော- ဆယ်ပါးသော ဥပ ပါ
 ရမီတို့ကို၎င်း၊ ဒသ ပရမတ္ထ ပါရမီယော- ဆယ်ပါးသော ပရ
 မတ္ထ ပါရမီတို့ကို၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့သော အပြား ရှိကုန်သော၊

သမတိံသ ပါရမိယော- အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမိတို့ကို၎င်း၊
 ပဉ္စမဟာ ပရိစ္ဆာဂေ- ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီး တို့ကို၎င်း၊
 လောကတ္ထစရိယာ- လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှါ
 ကျင့်ခြင်း၎င်း၊ ဉာတတ္ထစရိယာ- ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏အကျိုး
 စီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း၎င်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယာ- ဘုရား ဖြစ်ခြင်း
 အကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဿော စရိယာယော-
 သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကို၎င်း၊ ပစ္ဆိမဘဝေ- အဆုံးစွန်သော
 ဘဝ၌၊ ဂဟ္တဝေါက္ကန္တိ- အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို၎င်း၊
 ဇာတိ- ဘွားခြင်းကို၎င်း၊ အဘိနိက္ခမနံ- မြတ်သော တောထွက်
 ခြင်းကို၎င်း၊ ပဓာနစရိယံ- ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကို
 ၎င်း၊ ဗောဓိပလ္လက္ခေ- ဗောဓိပလ္လင်၌၊ မာရဝိဇယံ- မာရငါးပါး
 ကို အောင်ခြင်းကို၎င်း၊ သဗ္ဗညုတ ညာဏပ္ပဒိုဝေဓံ- သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်ကို သိတော် မူခြင်းကို၎င်း၊ ဓမ္မ စက္ကပ္ပဝတ္တနံ- ဓမ္မစကြာ
 တရားတော်ကိုဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ နဝလောကုတ္တရ ဓမ္မေ-
 ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို၎င်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊
 သဗ္ဗေပိ- အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ-ဤ
 ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ- ဆင်ခြင်၍၊
 ဝေသာလိယာ- ဝေသာလီပြည်၏၊ တိသု- သုံးထပ်ကုန်သော၊
 ပါကာရန္တရေသု- မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌၊ တိယာမရတ္တိ-
 ညဉ့်သုံးယာမ် ပတ်လုံး၊ ပရိတ္တံ- အရံအတားကို၊ ကရောဇ္ဇော-
 ပြုသော၊ အာယသ္မာ- ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ အာနန္ဒတ္ထေ
 ရောဗိယ- အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့၊ ကာရုညစိတ္တံ- သနားခြင်း နှင့်
 ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ- ဖြစ်စေဦး၍-

၂၆-၂၇။ ကောဋိသတ သဟဿေသု- ကုရေ တသိန်းမျှ
 လောက် ကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု- စကြဝဠာ တိုက်တို့၌၊
 ဒေဝတာ- နတ်တို့သည်၊ ယဿ- အကြွင် ရတနသုတ် ပရိတ်
 ဘော်၏၊ အာဏံ-အာဏာစက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟန္တိ-ခံကုန်၏၊ ဝေသာ
 လိယာ-ဝေသာလီအမည်ရှိသော၊ ပုရေ-ပြည်၌၊ ရောဂါမနုဿ

ဒုန္တိက္ခသန္တုတံ-အနာ၊ ဘိလူး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော
တိဝိဇံ- သုံးပါး အပြားရှိသော၊ ဘယံ- ဘေးကို၊ ယဉ္ဇ ယံ ဇေ
ပရိတ္တံ- အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်သာလျှင်၊ ခိပ္ပံ-
လျင်စွာ၊ အန္တရဓာပေသိ- ကွယ်စေတတ်၏၊ တံပရိတ္တံ-ထိုရတန
သုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ- အရှင် သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-
ငါတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာမ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ- မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ- ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ- ဖြစ်ကုန်
သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့သည်
၎င်း၊ ဣဓ- ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ် လာကုန်၏။
သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာဇေ- နတ်တို့သည်သာလျှင်၊
သုမနာ- ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု- ဖြစ်ကုန်
လော့၊ အထောပိ- ထိုမျှလည်း၊ ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်
သော တရားတော်ကို၊ သက္ကစ္စံ- ရှိသေစွာ၊ သုဏန္တု- နာ
ကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ- အိုနတ်တို့.....၊ ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်၊
သမာဂတာနိ- အညီအညွတ် အစည်းဝေးလာကုန်၏၊ တသ္မာဟိ
တသ္မာဇေ- ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့် သာလျှင်၊
သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တုမေ- သင်တို့သည်၊ နိသမေထ-
နာကုန်လော့၊ မာနုသိယာ- လူဖြစ်သော၊ ပဇာယ- သက္ကဝါ၌၊
မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းကို၊ ကရောထ-ပြုကုန်လော့၊ ဒိဝါစ-နေ၌၎င်း၊
ရက္ခောစ-ညဉ့်၌၎င်း၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ တုမ္မာကံ- သင်
တို့အား၊ ဗလိ- ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊
တသ္မာဟိ- တသ္မာဇေ ထိုသို့ဆောင်ကုန် သောကြောင့် သာ
လျှင်၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နေ-ထိုသူတို့ကို
ရက္ခထ- စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ- ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ- နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ- နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ- ခပ်သိမ်းသော၊ ယံဝိတ္တံဝါ- အကြွင်းသုံးဆောင် အပ်သော ဥစ္စာသည်၎င်း၊ ယံရတနံဝါ- အကြွင်း အလေး အမြတ် သိုထားအပ်သော ရတနာသည်၎င်း၊ ပဏီတံ- မြတ်၏၊ တံ- ထိုရတနာသည်၊ ကထာဂတေန- မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမံ- တူသော ရတနာသည်၊ နနော အတ္ထိ- မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း၊ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ အယဒ္ဓိ ရတန ဘာဝေါ- ဤ အရဟံ စသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော- မြတ်၏၊ ဇေတန သဂ္ဂေန- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ- သတ္တဝါ တို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ- သာကီ ဝင်မင်းတို့၏ အထွတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမာဟိတော- တည်ကြည်သော နှလုံး ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ခယံ- ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဝိရာဂံ- ရာဂ၏ ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ အမတံ- သေခြင်း ကင်းသော၊ ပဏီတံ- မြတ်ထသော၊ ယံ- အကြွင်း နိဗ္ဗာန်တို့၊ အဇ္ဈဂါ- သိတော်မူ၏၊ တေန ဓမ္မေန- ထိုနိဗ္ဗာန် ဖြစ်သော တရားနှင့်၊ သမံ- တူသော၊ ကိဉ္စိ- တစ်ခု တခုသော ရတနာသည်၊ နအတ္ထိ- မရှိသည် သာလျှင် ကတည်း၊ ဓမ္မဓမ္မဿ- နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏ ဣဒ္ဓိ ရတနံ- အယဒ္ဓိ ရတန ဘာဝေါ- ဤ ခယတာဂသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော- မြတ်၏၊ ဇေတန သဂ္ဂေန- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ- သတ္တဝါ တို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညံ- သောတာပတ္တိမဂ် သိသော အပိုင်း အခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ် ထသော၊

သုစိ-စင်ကြယ်စွာထသော၊ ယံသမာဓိ-အကြင် အရဟတ္တမဂ်
 နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ ပရိဝဏ္ဏယီ-ချီးမွမ်းတော်မူ၏၊ အာနန္တ
 ရိကံ-မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏ ဟူ၍၊ အာဟု-
 ဟောတော်မူပြီ၊ တေန သမာဓိနာ-ထို အရဟတ္တမဂ် သမာဓိနှင့်၊
 သမော-တူသော သမာဓိသည်၊ နဝိဇ္ဇည-မရှိ၊ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ-
 မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏၊ ဣဒမ္ဗိရတနံ အယမ္ဗိ ရတန
 ဘာဝေါ- ဤစင်ကြယ်ခြင်း စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော- မြတ်၏၊ ဇေတန သစ္စေန- ဤသို့
 မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ-
 ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက် ကုန်သော၊ ယေ ပုဂ္ဂလာ- အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သတံ-ဘုရားစသောသူတို့သည်၊ ပသတ္တာ- ချီးမွမ်း
 အပ်ကုန်၏၊ (တနည်းကား) အဋ္ဌသတံ-တရားရှစ်ယောက်ကုန်သော၊
 ယေပုဂ္ဂလာ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပသတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်
 ချီးမွမ်း အပ်ကုန်၏၊ တောနိ- ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်ကား၊ စတ္တာရိ ယုဂါနိ- လေးပါးသော အစုံ တို့သည်၊
 ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ သုဂတဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ-
 တပည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ- ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်ကား၊ (တနည်းကား) တေ- ထိုတရား ရှစ်ယောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဒက္ခိဏေယျာ-မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်
 ကုန်၏၊ ဇေတသု-ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နာနိ-
 ပေးလှူ အပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ မဟပ္ပလာနိ-များသော အကျိုး
 ရှိကုန်၏၊ သံဃေ သံဃဿ-သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ဗိရတနံ အယပ္ပိ
 ရတန ဘာဝေါ- ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော် မူအပ်သည့်
 ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-မြတ်၏၊ ဇေတန
 သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့
 အား၊ သုဝဏ္ဏိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်
 စေသတည်း။

၃၄။ ယေ-အကြင် ရဟန္တာတို့သည်၊ ဂေါတမ သာသနာရှိ-
 ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ ဒဋ္ဌေန- ပြင်းစွာ
 သော၊ မနုဿ- နှလုံးဖြင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ-ကောင်းစွာလုံ့လပြုကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ကာမိနော-ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ တေ-
 ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ အမတံ- နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယ- အာရုံပြု၍၊
 လဒ္ဓါ- ရသည်ဖြစ်၍၊ မုခေ- ကိလေသာ ကင်းကုန်လျက်၊
 နိဗ္ဗုတိ- နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ဘုဇ္ဇမာနာ- ခံစားကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 ပတ္တိ- အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ- ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏၊ သံစောသံဃဿ- ရဟန္တာဖြစ်သော သင်္ဃာတော်၏၊
 ဣဒ္ဓိရတနံ အယဒ္ဓိရတနံ ဘာဝေါ- ဤ အရဟတ္တ ဖလ သမာ
 ပတ် ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-
 မြတ်၏၊ ဧတေန သဇ္ဈေန- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊
 ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်း
 သည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိသီတော- မြေ၌ မြှုပ်သော၊ ဣန္ဒြိလော-
 ကျောက်စာတိုင်သည်၊ စတုတ္ထိ- အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်
 သော၊ ဝါတေဟိ- လေတို့သည်၊ အသမ္ပကန္တိယော- မတုန်မလှုပ်
 စေနိုင်သည်၊ သိယာယထာ- ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယော- အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အရိယ သစ္စာနိ- လေးပါးသော အရိယ သစ္စာတို့ကို၊
 အဝေစ္စ- သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ ပဿတိ- မြင်၏၊
 တံသပ္ပုရိသံ- ထိုသောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့် အရိယ သစ္စာတို့ကို မြင်
 ပြီးသော သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန် ဖြစ်သော သူတော်
 ကောင်းကို၊ တထူပမ - ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ ဟူ၍၊
 ဝဒါဗိ- ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏၊ သံစော သံဃဿ- သုံး
 ပါးသော သောတာပန် သင်္ဃာ၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ အယဒ္ဓိ ရတန
 ဘာဝေါ- ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သော သူ၏ အဖြစ် တည်းဟူသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော- မြတ်၏၊ ဧတေန
 သဇ္ဈေန- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ- သတ္တဝါ

တို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေ သတည်း။

၃၆။ ဂန္တီရ ပညေန- နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သုဒေသိတာန-ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်ကုန်
သော၊ အရိယသစ္စာနိ- လေးပါးသော အရိယသစ္စာ တို့ကို၊
ယေ-အကြင် သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဝိဘာဝယန္တိ-သိကုန်၏၊ တေ-ထိုသတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘုသံပမတ္တာ-ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့ကုန်
သည်၊ ကိဉ္စာဝိဟောန္တိ-အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တထာပီ-ထိုသို့
မေ့လျော့ ကုန်သော်လည်း၊ တေ- ထို သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသော
တာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌမ-ရှစ်ကြိမ် မြောက်သော၊ ဘဝံ-
ဘဝကို၊ နအာဒိယန္တိ-မယူကုန်၊ သံဃေ သံဃဿ- သတ္တက္ခတ္တ၊
ပရမဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ အယဒ္ဓိရတနံ
ဘာဝေါ- ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို မယူခြင်း တည်းဟူသော
ရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော- မြတ်၏၊
ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တ
ဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေ သတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ- အတ္တဟူသော ဇိဗ္ဗိကိုယ် ရှိ၏ ဟူသော
အယူ၎င်း၊ ဝိစိကိန္တိတဉ္စ- ရှစ်ပါးသော ဌာန၌ ယုံမှားခြင်း၎င်း၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါ ပိ- နွား၏ သီတင်းအကျင့်၊ ခွေး၏ သီတင်းအကျင့်
စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟူသော အယူ၎င်း၊
တယော- သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ-သဘောတရားတို့ကို၊ အဿ-
ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒဿန သစ္စဒါယ- သောတာပတ္တိ
မဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝ-တကွလျှင်၊ ဖဟိတာ-စွန့်အပ်
ကုန်သည်၊ အဿုဘဝန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိဉ္စိ- တစ်ခု တခုသော၊
ယံ-အကြင် မှားသော အယူသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တံပိ- ထိုမှား
သော အယူကိုလည်း၊ ဖဟိတံ-စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သသော သောတာပနော- ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ စတုဟိ-လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေတိ- အပါယ်တို့မှ၊ ဝိပဿေတော- သွတ်၏၊ ဆ- ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိဌာနာနိစ- လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း၊ ကတု- ပြုအံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗေ-မထိုက်၊ သံဃေ သံဃဿ-သုံးပါးသော သောတာ ပန်ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေ- ဤသုံးပါးသော သံဃောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်း အစရှိသော ရတ နာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော- မြတ်၏၊ ဇေတန သစ္စေန- ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့ အား၊ သုဝဏ္ဏိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ် စေသတည်း။

၃၉။ သော- ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေနဝါ- ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း၊ ဝါစာ ဝါစာယဝါ-ဝစိဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း၊ ဥဒ- ထိုမျှ၊ စေတသာဝါ- မနောဒွါရဖြင့်၎င်း၊ ပါပကံ- မကောင်း သော၊ ကမ္မံ- အမှုကို၊ ကိဉ္ဇာပိ- အကယ်၍လည်း၊ ကရေတိ- ပြုမိ၏၊ သော- ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ- ထို မကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆဒါယ- ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှာ၊ အဘဗ္ဗေ- မထိုက်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌပဒဿ- မဂ်ဖြင့် မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏၊ အဘဗ္ဗတော- မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်း ခြင်းငှါ မထိုက်သော အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ- ဟောတော် မူအပ်၏၊ သံဃေ သံဃဿ- သုံးပါးသော သောတာပန် သံဃာ၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ- ဤသို့ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်း ခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော- မြတ်၏၊ ဇေတန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာနမာသေ- နွေလေးလ အတွင်း၌၊ ပထမသို့ ဂိမ္မေ- အစစသော နွေလ၌၊ ဗုဿိတဂ္ဂေ- ပွင့်သော အပျားရှိသော၊

ဝနဗ္ဗဂုဗ္ဗေ-တောအုပ်သည်။ သိရိကောဗယထာ-အသရေရှိသကဲ့
သို့၊ ပရမံဟိတာယ-မြတ်သော လောကုတ္တရာ စီးပွား အလို့ငှါ၊
တယူပမံ- ထိုတောအုပ်နှင့် တူသော၊ နိဗ္ဗာနဂါမိ- နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်စေတတ်သော၊ ဓမ္မဝရံ- ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို၊
အဒေသယိ- ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဣဒဗ္ဗိရတနံ အယဗ္ဗိရတနဘာဝေါ- ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ
၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-မြတ်၏၊ ဇေတနသစ္စေ
န- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့အား၊
သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ
သတည်း။

၄၁။ ဝရော- မြတ်ထသော၊ ဝရညု- မြတ်သော တရားကို
လည်း သိတော် မူတတ် ထသော၊ ဝရဒေါ- မြတ်သော လော
ကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော် မူတတ်ထသော၊ ဝရာ ဟ
ရာ- မြတ်သော စီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ်ထသော၊
အနုတ္တရော- လွန်သောသူ မရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝရံ-
ပရိယတ္တိ တရားတော် မြတ်ကို၊ အ ဒေသယိ- ဟောတော်မူ၏၊
ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒဗ္ဗိရတနံ အယဗ္ဗိရတနဘာ
ဝေါ- ဤသို့ ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိဉာဏ် ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိ
ယတ္တိ ဓမ္မကို ဟောခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော- မြတ်၏၊ ဇေတန သစ္စေန- ဤသို့
မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ- အကြင် ရဟန္တာတို့သည်၊ အာယတိကေ- လာ
လတံ သော၊ ဘဝသ္မိံ-ဘဝံ၊ ဝိရတ္တဗိတ္တာ- တပ်ခြင်းကင်းသော
စိတ် ရှိကုန်၏၊ တေသံ-ထို ရဟန္တာတို့အား၊ ပုရာဏံ- ရှေး၌
ဖြစ်သော ကံသည်၊ ဝိဏံ- ကုန်ပြီ၊ နဝ သန္တဝံ- ဘဝသစ်၌
ဖြစ်လတံ သော ကံသည်လည်း၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဝိဏဗိဇာ- ကုန်ပြီး

သော ကံဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော၊ အဝိရုဋ္ဌိဆန္ဒာ- ဘဝသစ်၌ မဖြစ် ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ခဏ္ဍိရာ- ပညာလည်းရှိကုန်ထသော၊ တေ- ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ အယံ- ပဒီပေါ- ဤဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ- ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာယန္တိ- ငြိမ်းကုန်၏၊ သံစော သံစာဿ-ရဟန္တာဖြစ်သော သံစာတော်၏၊ ဣဒ္ဓိ ရတနံ အယသ္မိ ရတနဘာဝေါ- ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော- မြတ်၏၊ ဇေတန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ- မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- အကြင် ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ- ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ- ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ- အညီအညွတ် လာကုန်၏၊ တေမယံ- ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်၊ တထာဂတံ- ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော၊ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ- နတ်၊ လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿာမ- ရှိခိုးကုန်၏၊ ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွား ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ- မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ- ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ-ဖြစ်ကုန်သော ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- အကြင် ယာမာ စသော နတ် တို့သည်၎င်း၊ ဣဓ-ဤ အရပ်၌၊ သမာဂတာနိ-အညီ အညွတ်လာကုန်၏၊ တေမယံ- ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့

သည်။ တထာဂတ်- ရှေးဘုရားတို့ ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထ
သော၊ ဒေဝ မနုဿပူဇိတံ- နတ်, လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော၊
ဓမ္မ- တရားတော်ကို၊ နမဿာမ- ရှိခိုးကုန်၏၊ ပါဏိနိ- သတ္တဝါ
တို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေ သတည်း။

၄၅။ ဘုဒ္ဓာနိ- မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-
အကြင် ဘုရား၊ ရုက္ခစိုစေ့တရမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ- ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ- ဖြစ်ကုန်
သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- သကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်
၎င်း၊ ဣဓ- ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ- အညီအညွတ် လာကုန်၏၊
တေမယံ- ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန် သော
ငါတို့သည်၊ တထာဂတ်- ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်း
ထသော၊ ဒေဝ မနုဿပူဇိတံ- နတ်, လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော
သံဃံ- သံဃာတော်ကို၊ နမဿာမ- ရှိခိုးကုန်၏၊ ပါဏိနိ- သတ္တဝါ
တို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်
စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ- ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးပြီ။

၃-မေတ္တာသုတ်

၄၆။ ယဿ- အကြင် မေတ္တာ သုတ်၏၊ အာနုဘာဝတော-
အာနုဘော်ကြောင့်၊ ယက္ခာ- ဘိလူးတို့သည်။ ဝါ- ဘုဒ္ဓစိုးနတ်
တို့သည်၊ ဘိသနံ- ကြောက်မက်ရွယ်သော အဆင်းကို၊ နေဝ
ဒဿန္တိ- မပြုကုန်၊ ယဗ္ဗိစေဝယံဟိစဝေ- အကြင်မေတ္တာသုတ်
ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ရတ္တိံ- ညဉ့်၌၎င်း၊ ဒိဝံ- နေ့၌၎င်း၊ အ
တန္တိတော- မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဇ္ဇန္တော- လုံ့လပြုသော
သူသည်။

၄၇။ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ-အိပ်ရ၏၊ သုက္ကောစ-အိပ်ပျော်သော်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ပါပံ-မကောင်းသော အိပ်မက်ကို၊ န ပဿတိ-မမြင်မက်၊ ဇေ မဒိ ဂုဏူပေတံ-ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တံ ပရိတ္တံ-ထိုမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အရှင် သူတော်ကောင်းတို့.....၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ-ငြိမ်သက်စွာသော၊ ယံပဒံ-အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံပဒံ-ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိသမေတ္တ-အာရုံပြုသော အားဖြင့် ကပ်၍၊ ဝါ-လောကီ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ အတ္တကုသလေန-အစီး အပွား၌ လိမ်မာသော သူသည်၊ ကရဏီယံ-ပြုအပ်၏၊ သက္ကောစ-ပြုခြင်းငှါ တတ်အား သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဥဇ္ဇေ-ဖြောင့်မတ် သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ သု ဟုဇ္ဇေ-ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ် သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုစ-နူးညံ့ သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ အန တိမာနိ စ-မာန်မရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ-ရောင့်ရဲ လွယ်သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုတဇရာစ-မွေးမြူလွယ်သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပကိစ္စောစ-နည်းသော ကိစ္စ ရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗဟုက ဝုတ္တိ စ-ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ သန္တိန္ဒြေယောစ-ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ နိပကောစ-ရင့်သော ပညာ ရှိသည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပဂစ္ဆောစ-မကြမ်းတမ်း သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ ကုလေသု-ဒါယကာတို့၌၊ အနုနု ဝိဒ္ဓေါစ-မမက်မော သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန-အကြင် မကောင်းသော အမှုဖြင့်၊ ဝိညု-ပညာ ရှိကုန်သော၊ ပရေ-တပါးသော သူတို့သည်၊ ဥပဝဒေယျု-

ကဲ့ရဲ့ ကုန်ရာ၏။ ကိပ္ပိ- တစုံ တခုသော၊ တံ- ထိုပညာရှိတို့သည်
 ကဲ့ရဲ့ အံ့သော အမှုကို၊ ခုဒ္ဒတ္တိ- အနည်းငယ်မျှ သော်လည်း၊ နစ
 မာစရေ-မကျင့်ရာ၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ-သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ သုခိနောဝါ-ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၎င်း၊ ခေမိနော
 ဝါ-ဘေးမရှိကုန်သည်၎င်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိ
 တတ္တာ- ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဘဝန္တု-
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ- အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ယေကေစိ-
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏ ဘူတာဝါ- ထွက်သက် ဝင်သက်
 ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ တသာဝါ-လန့်တတ်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ထာဝရာဝါ-တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော
 သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ ဒိဃာ- ရှည်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ-
 အကြွင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ မဟန္တာဝါ-ကြီးသော သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း၊ မန္တိမာဝါ- မတို၊ မရှည်၊ မကြီး၊ မငယ်သော
 သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ ရဿကာ-တိုသော သတ္တဝါ တို့သည်
 ၎င်း၊ အဏုက ထူလာစ- ကြိုသော သတ္တဝါ၊ ဆူသော သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း၊

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ- မြင်အပ် ကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ- အကြွင်
 သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ အဒိဋ္ဌာ-မမြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာ
 ဝါ-အကြွင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဒူရေ-အဝေး၌၊ ဝသန္တိ-နေ
 ကုန်၏၊ တေသတ္တာဝါ- ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ အဝိဒူရေ-
 မနီး မဝေးသော အရပ်၌၊ ဝသန္တိ-နေကုန်၏၊ တေသတ္တာဝါ-
 ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ ဘူတာဝါ- ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့
 သည်၎င်း၊ သမ္ဘဝေ သီဝါ- နောင် ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့
 သည်၎င်း၊ (တနည်းကား) သမ္ဘဝေ-သုတ်၌၊ သီဝါ- ကိန်းသော
 သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ သတ္တာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာ-ချမ်းသာသော
 ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၅၃။ ပရော- သူတပါးသည်၊ ပရံ-သူတပါးကို၊ နနိကုပ္ပေ
ထ- အမျက်မထွက်ရာ၊ ကတ္တဗိ-တစုံ တခုသော အမှု၌၊ နံ-ထိုသူ
တပါးကို၊ ဗျာရောသနာ ဗျာရောသနာယ-ချုတ်ချယ်သော စကား
ဖြင့်၎င်း၊ ပဒိုဃ သညာ ပဒိုဃ သညာယ- အမျက် ထွက်သော
အမှတ်ဖြင့်၎င်း၊ ကိဉ္စိ-တစိုး တစီမျှ၊ နာဘိမညေထ-မထေမဲ့ မြင်
မအောက်မေ့ ရာ၊ အညမညဿ-အချင်းချင်း၏၊ ရုက္ခံ-ဆင်းရဲကို၊
နုဇ္ဈန္တေယျ- အလို မရှိရာ။

၅၄။ မာတာ- အမိသည်၊ နိယံပုတ္တံ- မိမိကို မှီ၍ ဖြစ်သော၊
ဧကမုတ္တံ-တယောက်ထည်းသော သားကို၊ အာယုသာ-အသက်
ကြောင့်၊ အနုရက္ခေယထာ- အဘန်တလဲလဲ စောင့်သကဲ့သို့၊
ဝေဓိ-ထို့ အတူ၎င်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊
အပရိမာဏံ- အတိုင်းမသိသော၊ မာနသံ-မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဘာဝ
ယေ- ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ- အထက်၌၎င်း၊ အဓောစ- အောက်၌၎င်း၊ တိရိ
ယဉ္ဇ- ဖိလာ၌၎င်း၊ သဗ္ဗလောကသ္မိံ- ခပ်သိမ်းသော လောက၌၊
အသမ္ဘာဝံ-ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိထသော၊ အဝေရံ- အ
တွင်း ရန်လည်း မရှိထသော၊ အသပတ္တံ- အပရန်လည်း မရှိထ
သော၊ အပရိမာဏံ- အတိုင်းမသိသော၊ မာနသံ- မြတ်နိုးခြင်း
တည်းဟူသော၊ မေတ္တဉ္စ- မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာဝယေ-ပွား
စေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ-အကြင်မျှလောက်၊ ဝိတမိဇ္ဈေ-ကင်းသော
ငိုက်မျည်းခြင်း ရှိသည်၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ တာဝတာ- ထိုမျှ
လောက်၊ တိဋ္ဌဝါ-ရပ်သော်၎င်း၊ စရံဝါ- သွားသော်၎င်း၊ နိ
သိန္နောဝါ- ထိုင်သော်၎င်း၊ သယာနောဝါ- လျောင်းသော်၎င်း၊
ဧတံသတိံ- ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သော သတိကို၊ အမိဇ္ဈေယျ-
အမြဲ ဆောက်တည် ရာ၏၊ ဧတံ ဝိဟာရံ- ထိုမေတ္တာ စိတ်နှင့်
ယှဉ်၍ နေခြင်းကို၊ ဗြဟ္မံ-မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ-နေခြင်းဟူ၍၊ ဣဓ-
ဤ သာသနာတော်၌၊ အာဟု- ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ-မှားသော အယူသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ္မ- မကပ်
မူ၍၊ သီလဝါ-သီတင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဿနေန- မဂ်ပညာနှင့်၊
သမ္ပန္နော-ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ကာမေသု-ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာ
ကာမတို့၌၊ ဂေခံ- တပ်ခြင်းကို၊ ဝိနေယျ- ပျောက်ရာ၏၊ သော-
ထိုသူသည်၊ ဂဟ္တသေယျံ- အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသို့၊ ပုန-
တတနိ၊ ဇာတု- အကယ် မလွဲသဖြင့်၊ န ဟိ ဇေတိ- မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ- မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ်

၅၈-၅၉။ သဗ္ဗာသီရိ သဇာတိနံ- ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်
လျင်သော မြွေလေးပါးတို့၏၊ စောရံ- ပြင်းစွာသော၊ ဝိသံ-
အဆိပ်ကို၊ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံဝိယ-နတ်၌ ဖြစ်သော ဆေးမန္တရားကဲ့သို့၊
ယံ-အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်၊ နာသေတိ-ပျောက်တတ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ-
ခပ်သိမ်းသော၊ အာဏာ ခေတ္တဌ်-အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဇေ
တသိန်းသော စကြာဝဠာ၌၊ သဗ္ဗပါဏိနံ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ
တို့၏၊ သေသံ- ထိုမြွေမှ ကြွင်းသော၊ ပရိဿယဉ္ဇာဝိ- တေးရန်
ကိုလည်း၊ သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ သဗ္ဗသောဝိ- ခပ်
သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း၊ နိဝါရေတိ- မြစ်တတ်၏၊
တံပရိတ္တံ- ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ- အရှင် သူတော်
ကောင်းတို့.....မယံ- ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ ရှုတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိဂ္ဂဟေယျ- ဝိဂ္ဂဟေယျ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တကွ၊
မေ- ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊
ရောပထေဟိ- ရောပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တကွ၊ မေ- ငါ၏၊
မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဆဗျာပုတ္တေ
ဟိ- ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တကွ၊ မေ- ငါ၏၊ မေတ္တံ-
ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ကဏ္ဍာဂေါတမ
ကေဟိ- ကဏ္ဍာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တကွ၊
မေ- ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကောဟိ- အခြေမရှိသော သတ္တဝါနှင့်၊ သဒ္ဓိ-
တက္က၊ မေ- ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ
သတည်း၊ နိပါဒကောဟိ- အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိ- တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း၊ စတုပ္ပဒေဟိ-အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိ- တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေဟိ- များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါ
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ- ငါ့ကို၊ အပါဒကော- အခြေမရှိသော သတ္တဝါ
သည်၊ မာဟိံသိ- မညှဉ်းဆဲ စေသတည်း၊ မံ- ငါ့ကို၊ နိပါ
ဒကော- အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မာဟိံသိ- မညှဉ်း
ဆဲစေသတည်း၊ မံ-ငါ့ကို၊ စတုပ္ပဒေ- အခြေလေးခု ရှိသော
သတ္တဝါသည်၊ မာဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲ စေသတည်း၊ မံ- ငါ့ကို၊
ဗဟုပ္ပဒေ-များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မာဟိံသိ-
မညှဉ်းဆဲ စေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ သတ္တာ- သတ္တဝါ တို့
သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏာ- ထွက်သက်ဝင်
သက်ရှိသော သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ ကေဝလာ- အကြွင်းမရှိ
ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာစ- ထင်ရှားဖြစ်
သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဘဒြာနိ- ကောင်းမြတ်သောအမြင်တို့ကို၊ ပဿန္တု- မြင်စေကုန်
သတည်း၊ ကိဗ္ဗိ-တစိုးတစီမျှ၊ ပါပံ-မကောင်းမှုသို့၊ မာအာဂမာ၊
မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပမာဏော- နှိုင်းရှည့်
ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ၊ ဓမ္မော- တရားတော်သည်၊
အပ္ပမာဏော- နှိုင်းရှည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာ မရှိ၊

သံဃော- သင်္ဃာတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော- နှိုင်းရှည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သောကိလေသာမရှိ၊ သရီသပါနိ- ကင်းသန်းတို့သည်၎င်း၊ အ
 ဟိ- မြွေသည်၎င်း၊ ဝိစ္ဆိကာ- ကင်းပုဇွန်သည်၎င်း၊ သတပဒီ-
 ကင်းခြေများသည်၎င်း၊ ဥဏ္ဏနာဘိ- ပင့်ကူသည်၎င်း၊ ပင့်ကူနက်
 လည်းဟူ) သရဗူ- တက်ဘူသည်၎င်း၊ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)၊
 မူသိကာ- ကြွက်သည်၎င်း၊ ပမာဏဝန္တာနိ- နှိုင်းရှည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော ကိလေသာ ရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ- ငါသည်၊ ရက္ခာ- အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ-
 ပြုအပ်ပြီ၊ မေ-ငါသည်၊ ပရိတ္တံ-အရံအတားကို၊ ကတံ- ပြုအပ်ပြီ၊
 ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဒိုက္ခမန္တု- ဖဲလေကုန်လော့၊ သော
 အဟံ-ထိုငါသည်၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော- ရှိခိုး
 ပါ၏၊ သတ္တန္တံ - ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ- ဝိပဿိ အစ
 ရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား၊ နမော- ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ- ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ- ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသန္တာရေ- သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်၏ အဆောက်
 အဦးဖြစ်သော ပါရမီ သုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ- ဖြည့်တော်မူထ
 သော၊ မောရယောနိယံ- ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ- ဖြစ်ထသော၊
 ယေန- အကြင်မောရပရိတ်ဖြင့်၊ သံဝိဟိတာရက္ခံ- စီရင်အပ်သော
 ကောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိထသော၊ မဟာသတ္တံ- ဘုရားလောင်းကို၊
 ဝနောရာ- တောမူဆိုးတို့သည်၊ စိရသံ- မြင့်ရှည်စွာသောကာလ
 ပတ်လုံး၊ ဝါယမန္တာပိ- လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း၊ ဂဏ္ဍိဘုံ- ဘမ်း
 ယူအံ့သော၌၊ နေဝသက္ခိံ သု- မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဗြဟ္မမန္တန္တိ- မြတ်
 သောမန္တရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ- ဟောတော်မူအပ်သော၊ တံပရိတ္တံ-
 ထို မောရပရိတ်ကို၊ ဟေ- အရှင် သူတော်ကောင်းတို့.....၊ မယံ-
 ငါတို့သည်၊ မဏာမ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ စက္ခုမာ- လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဧကရာဇာ- မြတ်သော မင်းလည်းဖြစ်ထသော၊ ဟရိဿဝဇ္ဇော၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းလည်းရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော- မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော၊ အယံ- ဤနေမင်းသည်၊ ဥဒေဘိ-တက်လတ်၏၊ တံတသ္မာ- ထိုကြောင့်၊ ဟရိဿဝဇ္ဇာ-ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ- မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော၊ တံ- ထိုရှင်နေမင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဒိဝသံ- တနေ့ပတ်လုံး၊ တယာ- အရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုက္ကာ- စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မယံ- ငါသို့သည်၊ ဝိဟရေမု- နေကုန်၏။

၆၁။ ဗြာဟ္မဏာ- မကောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီးထသော၊ ယေ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-ခပ်သိမ်းသောတရားကိုကို၊ ဝေဒဂ္ဂု-သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ တေ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ မေ- ငါ၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ တေ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ မေ- ငါ့ကို၊ ပါလယန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ- သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာ- အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနံ- ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာ- အရဟတ္တဖိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣဘိ- ဤသို့သော မောရော၊ ထိုဥဒေခင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံ အတားကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာယ-အစာ ရှာအံ့သောငှါ၊ စရတိ-သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ-လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဧကရာဇာ-မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဟရိဿဝဇ္ဇော-ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော-မြေ၌ ထွန်းသောအရောင်လည်း ရှိထသော၊ အယံ-ဤနေ့ မင်းသည်၊ အပေတိ-ဝင်၏၊ တံတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဟရိဿဝဇ္ဇာ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ-မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော၊ တံ-ထိုအရှင် နေမင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုး၏၊ အဇ္ဇယနေ၊ ရတ္တိ-တညဉ့်ပတ်လုံး၊ တယာ-အရှင် နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဝိဟရေမုနေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ-မကောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီးထသော၊ ယေ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗ ဓမ္မေ-ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို၊ ဝေဒဂု-သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ တေ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ တေ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ မံ-ငါကို၊ ပါလယန္တု-စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ-သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာ-အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်အားလည်း၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနံ-ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာ-အရဟတ္တဖိုလ်အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ-ဤအရံတားကို၊ ကထွာ-ပြု၍၊ ဝါသံ-နေခြင်းကို၊ အကပ္ပယိ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ-မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

၆-နဝသုတ်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦး ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ-ဖြည့်တော်မူထသော၊ ဝနဇာတိယံ-ငုံး၏ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်ထသော၊ မဟာသတ္တံ-ဘုရားလောင်းကို၊ ယဿ ပရိတ္တဿ-အကြင် ပရိတ်တော်၏၊ တေဇေန-တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒါဝဂ္ဂိ-တောင့်သည့်၊ ဝိဝဇ္ဇယိ-ကြည်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ-သာရိပုတ္တရာ အမည် ရှိတော်မူသော၊ ထေရဿ-မထေရ်အား၊ လောကနာထေန-လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်မူအပ်ထသော၊ ကပ္ပဋ္ဌာယံ-ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထသော၊ မဟာတေဇံ-ကြီးသော အာနုဘော် ရှိထသော၊ တံပရိတ္တံ-ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့.....၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြ ကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ-လောက၌၊ သီလဂုဏော-သီလ၏ ကျေးဇူးသည်၎င်း၊ သစ္စံ-သစ္စာသည်၎င်း၊ သောစေယျဉ္စ-ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း၊ အနုဒ္ဒယာစ-သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတေနသစ္စေန-ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်၊ အနုတ္တရံ-အတုမရှိသော၊ သစ္စကိရိယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ကာဟာမိ-ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ-သစ္စာတရား၏ အစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗကေ-ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ဇိနေ-မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ သရိတွာ-အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ-သစ္စာ၏ အစွမ်းကို၊ အဝဿာယ-အမှီပြု၍၊ သစ္စကိရိယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ- ဒို တောမီး.....၊ မေ- ငါအား၊ ပက္ခာ- အတောင် တို့သည်၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ အပတနာ- မပျံ့နိုင်ခဲ့၊ မေ- ငါအား၊ ပါဒါ- ခြေတို့သည်၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္စနာ- မသွား တတ်ခဲ့၊ မေ- ငါ၏၊ မာတာပီတာစ- အမိ၊ အဘ တို့သည်လည်း နိက္ခန္ဓာ- ထွက်သွား ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ- ဒို တောမီး.....၊ ပရိတ္တမ- ဖဲကြည့် လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ- သာရိပုတ္တရာ.....၊ ဣတိ- ဤသို့၊ မယှံမယာ- ငါငုံးမင်းသည်၊ သဗ္ဗေ- သစ္စာကို၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သစ္စ ကတေန- ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်၊ သဟ- တကွ၊ သိဒ္ဓိ- တောမီး သည်၊ ဥဒက- ရေသို့၊ ပတွာ- ရောက်၍၊ ဝဇ္ဇေသိယထာ- ဖဲကြည့် သကဲ့သို့၊ မဟာပဇ္ဇလိတော- ကြီးသော အလျှံရှိသော၊ သိဒ္ဓိ- တောမီးသည်၊ သောဠသ ကရိသာနိ- တဆဲ၊ ခြောက်မင်း ပယ် စာတို့တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေသိ- ဖဲကြည့်လေ၏၊ သာရိပုတ္တ- သာရိပုတ္တ ရာ.....၊ မေ- ငါ၏၊ သဗ္ဗေန- သစ္စာစကားနှင့်၊ သမော- တူသော တရားသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဇောပါရမီ- ဤ ပါရမီသည်ကား၊ မေ- ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ- သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇသုတ္တံ- ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ- ပြီးပြီ။

၇-ဇေဏ်သုတ်

၇၈။ ယဿ- အကြင် ဇေဏ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ အနုဿရ ဏေနာပိ- အောက်မေ့ကာမျှ တည်းဖြင့်လျှင်၊ အန္တလိက္ခေပိ- ကောင်းကင်၌ တည်ကုန် လျက်လည်း၊ ပါဏိနော- သတ္တဝါ တို့သည်၊ ဘူမိယံဝိယ- မြေ၌ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗထာ- ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌံ- တည်ရာကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ- ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခ စောရာဒိ သန္တဝါ- ဘိလူး ခိုးသူ စသည်တို့ ကြောင့် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗ၊ ပဒ္ဒဝဇာလမှာ- ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒ

ဝေဂါတည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ၊ မုတ္တာနံ-သွတ်ကုန်သော သူတို့
ကို၊ ဂဏနာ-ရေတွက်ခြင်းသည်၊ နစအတ္ထိ- မရှိသမျှကတည်း၊
တံပရိတ္တံ-ထိုဇော်သုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို အရှင်သူတော်
ကောင်းတို့.....၊ မယံ ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ-အရှင် မဟာ ကဿပ.....၊
ဣဒံ ဇေတုံ၊ ဤဇော်သုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ မေ မယာ အာနန္ဒေန-
အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဇေ- ဤသို့၊ သုတံ- ကြားလိုက်
ရ၏၊ (တနည်းကား) ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿ
ပ.....၊ ဣဒံ-ဤဇော်သုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ-မျက်မှောက်တော်မှာ၊ မေ-ငါ၏၊ သုတံ-ကြား
ခြင်းသည် ကား၊ ဇေ- ဤသို့လျှင် တည်း၊ ဇေ- တပါးသော၊
သမယံ- အခါ၌၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-
သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ- အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏၊ အာ
ရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်စွယ် ရှိသော၊ ဇေတဝနေ- ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ- နေတော် မူ၏။ ။တဩခေါ-
ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌လျှင်၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ ဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခဝေါတိ- ရဟန်းတို့..... ဟူ၍၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို
အာမန္တေသိ အာလပတိ- ခေါ်တော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒန္တဘိ- ဪ
အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စသောသု- 'ဝန်ခံကုန်၏၊ ဘဂဝါ- မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဇေ-ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါဂ- မိန့်တော်
မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့.....၊ ဘူတပုဗ္ဗံ- ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်
ကား၊ ဒေဝါ သုရသင်္ဂါမော- တာဝတိံသာ နတ်၊ အသုရာနတ်
တို့၏ စစ်သည် သည်၊ သံမုပဗျူဠော- ကောင်းစွာ တက်သည်၊
အဟောသိ- ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ အထခေါ- ထို
အခါ၌၊ ဒေဝါနံ- နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒော- အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော-
သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသေ- တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌
နေကုန်သော၊ ဒေဝေ-နတ်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်တော် မူ၏။

မာရိသာ- ငါနှင့် တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့.....၊ သင်္ဂါမ ဂတာ
 နံ- စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော၊ ဝေါဒေဝါနံ- သင်နတ်တို့
 အား၊ ဘယံဝါ- ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ ဆန္တိ တတ္ထံဝါ- ကိုယ်
 ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ် သည်၎င်း၊ လောမဟံ သောဝါ-
 ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ-အကယ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ
 ယျ- ဖြစ်ငြားအံ့၊ တသ္မိံ သမယေ- ထိုသို့ ဖြစ်သော အခါ၌၊
 မမေဝ- ငါ၏သာလျှင်၊ ဓဇ္ဇိ- တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာ
 ထ- ကြည့်ကုန်လော့၊ ဟိ-သင့်စွ၊ မမ- ငါ၏၊ ဓဇ္ဇိ- တံခွန်ဖျား
 ကို၊ ဥလ္လောက ယတံ- ကြည့် ကုန်သော၊ ဝေါ- သင်တို့အား၊
 ယံ ဘယံ ဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ ယံ ဆန္တိတတ္ထံ
 ဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက် တရော် ရှိသော အဖြစ် သည်၎င်း၊
 ယော လောမ ဟံသော ဝါ- အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
 သည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်တုံအံ့၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆန္တိတတ္ထံ၊
 လောမဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ် သတည်း။

၈၂။ မေ-ငါ၏၊ ဓဇ္ဇိ- တံခွန်ဖျားကို၊ စေ- အကယ်၍၊
 နော ဥလ္လောကေယျာထ-မကြည့်မိကုန်အံ့၊ အထ-ထိုသို့ မကြည့်
 မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည် ရှိသော၊
 ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇိ- တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေ
 ယျာထ- ကြည့်ကုန်လော့၊ ဟိ-သင့်စွ၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ
 အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇိ- တံခွန်ဖျားကို၊
 ဥလ္လောကယတံ- ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေါ- သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံ
 ဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ ယံ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ-
 အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ် သည်၎င်း၊ ယောလော
 မဟံသော ဝါ- အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း သည်၎င်း၊
 ဘဝိဿတိ- ဖြစ်တုံအံ့၊ သော- ထိုဘယ၊ ဆန္တိတတ္ထံ၊ လောမဟံ
 သသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ် သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာ
 ဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇိ- တံခွန်ဖျားကို၊ စေ- အကယ်၍၊ နော

ဥဇ္ဈောကေယျာထ-မကြည့်မိကုန်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မကြည့်မိ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝရုဏဿ- ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာ
ဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဇေဝံ- တံခွန်ဖျားကို။ ဥဇ္ဈောကေယျာထ-
ကြည့်ကုန်လော့၊ ဟိ-သင့်စွ၊ ဝရုဏဿ- ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊
ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေဝံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယထံ-
ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေ- သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံ ဝ- အကြင်
ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ ယံဆန္တိ တတ္တံဝ- အကြင်ကိုယ်ခက်
တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသော ဝ-
အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်
တုံအံ့၊ သော- ထိုဘယ၊ ဆန္တိတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်၊ ပဟိ
ယိဿတိ- ပျောက်လတ်သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ- ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ-
နတ်မင်း၏၊ ဇေဝံ-တံခွန်ဖျားကို၊ စေ-အကယ်၍၊ နောဥဇ္ဈောကေ
ယျာထ- မကြည့်မိကုန်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မကြည့်မိ ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ ဤသာနဿ- ဤသာနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်
မင်း၏၊ ဇေဝံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကေယျာထ- ကြည့်ကြကုန်
လော့၊ ဟိ- သင့်စွ၊ ဤသာနဿ- ဤသာနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာ
ဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဇေဝံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယထံ- ကြည့်
ကုန်သော၊ ဝေ-သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝ-အကြင်ကြောက်ခြင်း
သည်၎င်း၊ ယံဆန္တိတတ္တံဝ- အကြင်ကိုယ်ခက် တရော် ရှိသော
အဖြစ်သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝ- အကြင်ကြက်သီး
မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်တုံအံ့၊ သော- ထို
ဘယ၊ ဆန္တိတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်
လတ် သတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သက္ကော- သိကြား မင်းသည်၊
တာဝတိံသေ- ဘာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဒေဝေ-
နတ်တို့ကို၊ အာမုန္တေသိ- မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့.....၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒဿ-
အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကဿ- သိကြားမင်း၏၊ တံခေဝါ ပန ဇေဝံ-

ထိုတံခွန်များကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ- ကြည့်သော နတ်တို့အား
 ၎င်း၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-
 နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ-တံခွန်များကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-ကြည့်သော
 နတ်တို့အား၎င်း၊ ဝရုဏဿ- ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာ
 ဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ- တံခွန်များကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-
 ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း၊ ဤသဉ္စဿ- ဤသဉ္စ အမည်
 ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇေ- တံခွန်များကို၊ ဥလ္လော
 ကယတံဝါ- ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း၊ ယံ ဘယံ ဝါ- အ
 အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ- အကြင်ကိုယ်
 ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသော
 ဝါ- အကြင်ကြောက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿဘိ-
 ဖြစ်တုံအံ၊ သော-ထိုဘဟ၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ လောမဟံသည်၊ ပဟိ
 ယေထာပိ- ပျောက်သည်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ နော ပဟိယေထာပိ-
 မပျောက်သည် မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ- ထိုပျောက်ခြင်း မပျောက်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေ
 တု- အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့.....၊ ဒေဝါနံ
 နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒြော-အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော- သိကြားမင်းသည်၊
 အ ဝိတ ရာဂေါ- မကင်းသော ရာဂရှိ၏၊ အ ဝိတ ဒေါသော-
 မကင်းသော ဒေါသရှိ၏၊ အ ဝိတ မောဟော-မကင်းသော မော
 ဟရှိ၏၊ ဘိဉ္စု- ကြောက်တတ်၏၊ ဆန္ဒိ-ကိုယ်ခက်တရော်ရှိတတ်
 ၏၊ ဥဗ္ဘာသိ- လန့်တတ်၏၊ ပလာယိ- ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့.....၊ အဟဉ္စု- ငါသည် ကား၊
 ခေါ- အကယ်မလွဲ သဖြင့်၊ ဇေ-ဤသို့၊ ဝဒါမိ-ဟော၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ- ရဟန်းတို့.....၊ အရညဂတာနံ ဝါ- တော၌ မူလည်းနေ
 ကုန်ထသော၊ ရုက္ခမူလ ဂတာနံ ဝါ- သစ်ပင်ရင်း၌ မူလည်းနေ
 ကုန်ထသော၊ သုညာဂါရ ဂတာနံ ဝါ- ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ မူ
 လည်း နေကုန်ထသော၊ တုမှာကံ- သင်တို့အား၊ ဘယံ ဝါ-
 ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ- ကိုယ်ခက် တရော်

ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ လောမဟံသောဝါ- ကြက်သီး မွေး
ညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ-အကယ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-ဖြစ်တုံ
အံ၊ တသ္မိံ သမယေ- ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမဟံသ ဖြစ်
သော အခါ၌၊ မမေဝ မမဇေ- ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို သာလျှင်၊
အနုဿရေယျာထ- အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၈၈။ သောဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဝိ- ဤသို့
ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း၊ ဝါ- ကိလေ
သာရန်တို့ကို သတ်တော် မူတတ်သော ကြောင့်လည်း၊ ဝါ-
သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သောကြောင့်
လည်း၊ ဝါ- ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော် အထူးကို ခံတော်
မူထိုက်သော ကြောင့်လည်း၊ ဝါ- ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှု
ကိုပြုတော် မမူသောကြောင့်လည်း၊ အရဟံ- အရဟ မည်တော်
မူ၏။ ။သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ- ဤသို့
ကောင်းစွာ သယမ္ဘူ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာ လေးပါး
တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သော ကြောင့်လည်း၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ ။သောဘဂဝါ- ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဝိ-ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊
စရဏ တဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော ကြောင့်လည်း၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။ ။သော
ဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဝိ-ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွား
တော် မူတတ်သော ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော- သုဂတ မည်
တော်မူ၏။ (တနည်းကား) ဣတိ ဝိ-ဤသို့ ကောင်းသော စကား
ကိုဆိုတော် မူတတ်သော ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော- သုဂတ
မည် တော်မူ၏။ ။သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣ
တိဝိ- ဤသို့ ကာမလောက၊ ရူပလောက၊ အရူပ လောက
(တနည်းကား) သတ္တလောက၊ သင်္ခါရ လောက- ဩကာသ
လောက ဟူသော လောက သုံးပါးကို သိတော် မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ- လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ ။

သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ပိ- ဤသို့အတုမရှိ
သောတရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သော ကြောင့်လည်း၊
အနုတ္တရော- အတုမရှိသော၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ- ပုရိသ ဒမ္မသာ
ရထိမည်တော်မူ၏။ (တနည်းကား) သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိ ပိ- ဤသို့လွန်သောသူမရှိသောကြောင့်လည်း၊
အနုတ္တရော- အနုတ္တရမည်တော်မူ၏။ ဣတိ ပိ- ဤသို့ဆုံးမတော်
မူအပ်သော ဝေဒနယျ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း၊ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ- ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်
တော်မူ၏။ ။သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ပိ-
ဤသို့ နတ်၊ လူ တို့၏ ဆရာဖြစ်တော် မူသော ကြောင့်လည်း
သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ- သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ
၏။ ။သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ပိ- ဤသို့
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သော ကြောင့်
လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ (တနည်းကား) ဣတိ ပိ- ဤသို့
နတ်လူတို့ကို သိစေတတ်သော ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ- ဗုဒ္ဓမည်
တော်မူ၏။ ။သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိ ပိ-
ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော် မူသော
ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ- ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ- ဤသို့၊
မမေဝ- ငါ၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊ အနုဿရေယျာထ- အောက်
မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ- သင့်စွ၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ မမံ- ငါဘုရား၏
ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ- အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေါ- သင်တို့
အား၊ ယံဘယံဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိ
တတ္ထံဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊
ယော လောမဟံသောဝါ- အကြင် ကြိုက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
သည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်တုံအံ့၊ သော- ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ
လောမဟံသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ်သတည်း။

၉၀။ မံ-ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို၊ စေ- အကယ်၍၊ နော အနုဿ
ရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်မေ့
မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ဓမ္မံ- ငါဟောတော် မူအပ်သော တရား
တော်၏ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ- အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဓမ္မော- တရား
တော်ကို၊ သုက္ခတော- ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်၏။ ။
ဓမ္မော- တရားတော်သည်၊ သန္တုဋ္ဌိကော- မျက်မှောက်၌ အကျိုး
ကို ပေးတတ်၏။ ။ အကာလိကော- အခါ မလင့် အကျိုးကို
ပေးတတ်၏။ ။ ဇေတိပဿိကော- လာလှည့် ရှုလှည့် ဟူသော
စကားကို ဆိုထိုက်၏။ ။ ဩပနေယျိကော- နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့
ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ။ ပစ္စတ္တံ- ပဋိအတ္တံ- အသီးအသီး မိမိ
မိမိတို့၌၊ ဝိညုဟိ- မဂ္ဂဌာန် လေးယောက် ဖလဌာန် လေးယောက်
ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- သိအပ်ခံစားအပ်၏။
ဣတိ- ဤသို့၊ ဓမ္မံ- တရားတော် ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-
အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ- သင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မံ- တရား တော်
ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ- အောက်မေ့ ကုန်သော၊ ဝေဝါ- သင်တို့
အား၊ ယံ ဘယံ ဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိ
တတ္ထံ ဝါ- အကြင်ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊
ယော လောမဟံသော ဝါ- အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်း
သည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်တုံ အံ့၊ သော- ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊
လောမဟံသံသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၃။ စေ- အကယ်၍၊ ဓမ္မံ- တရားတော် ဂုဏ်ကို၊ နော အ
နုဿရေယျာထ- မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်
မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်၊ သံဃံ- ငါတပည့် သံဃာတော်၏
ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ- အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော- တ
ပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော- ကောင်းစွာ ကျင့်

တတ်၏။ ။ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော-
 တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ဥဇုပ္ပဒိုပဇ္ဇော- ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်
 တတ်၏။ ။ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-
 တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ဉာယပ္ပဒိုပဇ္ဇော- အသင့် အား
 ဖြင့်ကျင့် တတ်၏။ ။ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက
 သံဃော- တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ သာမိဗ္ဗိပ္ပဒိုပဇ္ဇော-အ
 ရိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင်ကျင့်တတ်၏။ ။ဝတ္ထာရိ-လေး
 ပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသ ယုဂါနိ- အကြင် ယောက်ျား
 မြတ်၏ အစုံ တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေ ပုရိသ ပုဂ္ဂလာ-ထို
 လေးပါး အစုံဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ် တို့သည်ကား၊ အဗ္ဗု-
 ရှစ်ယောက် တို့တည်း။ ။ဘဂဝတော- မြတ်စွာ ဘုရား၏၊
 ဧသ ဧသော သာဝကသံဃော- ထို တပည့်ဖြစ်သော သံဃာ
 တော်သည်ကား၊ အာဟုနေယျော- ဆောင်၍ ပူဇော် ခြင်းကို
 ခံထိုက်၏။ ။ပါဟုနေယျော- ဧည့်သည် တို့အား ရည်၍ထား
 သော ပစ္စည်းအထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ။ဒက္ခိဏေ
 ယျော- မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်၏၊ အဗ္ဗုလီ ကရဏိယော-
 လက်အုပ် ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ။လောကဿ- လူအများ၏၊
 အနုတ္တရံ- အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ- ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ
 လယ်တာမြေကောင်း သဘွယ်လည်းဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤ သို့၊ သံဃံ-
 သံဃာ တော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ- အောက်မေ့
 ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ-သင့်စွ၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သံဃံ- သံဃာတော်၏
 ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ- အောက်မေ့ ကုန်သော၊ ဝေ- သင်တို့
 အား၊ ဗမံဘယံဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း၊ ယံဆန္တိ
 တတ္ထံဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ် သည်၎င်း၊
 ယော လောမဟံသောဝါ- အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
 သည်၎င်း၊ ဘဝိဿာဘိ-ဖြစ်တု အံ့၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆန္တိတတ္ထံ၊
 လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿာဘိ- ပျောက်လတ် သတည်း။

၆၆။ တံ- ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမဟံသ ပျောက်ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတု- အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်း တို့၊ တထာဂတော- ဝိပဿီအစရှိသော ဘုရားတို့၏ လာခြင်း ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရား သည်။ အရဟံ- ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါ- ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သဗ္ဗလေးပါး တရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝိတရာဂေါ- ကင်းသော ရာဂရှိ၏။ ဝိတ ဒေါသော- ကင်းသော ဒေါသ ရှိ၏။ ဝိတ မောဟော- ကင်းသော မောဟရှိ၏။ အဘီရု- မကြောက်တတ်၊ အဆန္ဒိ- ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်၊ အနုတြာသီ- မလန့်တတ်၊ အပလှာ ယီ- မပြေးတတ်၊ ဣဘိတသ္မာ- ထိုကြောင့်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ် သတည်း။

၆၇။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ- ဤသို့သော စကား ကို၊ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ သု ဂတော- မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣဒံ- ဤသို့သော စကားကို၊ ဝတ္ထာန- ငိန့်ဦး၍၊ အထ- ထိုနောင် ၌၊ အပရံ- တပါးသော၊ ဇေတံ- ဤသို့သော စကားကို၊ သတ္ထာ- မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။

၆၈။ ဘိက္ခဝေါ- ရဟန်းတို့.....၊ အရညေဝါ- တော၌၎င်း၊ ရုက္ခ မူလေဝါ- သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း၊ သုညာဂါရေဝါ- ဆိတ် ကွယ်ရာအရပ်၌၎င်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို၊ တုမေ- သင်တို့သည်၊ အနုဿရေထ- အောက်မေ့ ကုန်လော့၊ တုမှာကံ- သင်တို့၏၊ ဘယံ- ကြောက်ခြင်းသည်၊ နော သိယာ- မဖြစ်ရာ။

၆၉။ လောကဇေဋ္ဌံ- လူတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော၊ နရာ သတံ- လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓ - မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို၊ စေ- အကယ်၍၊ န သရေယျာထ- မအောက်မေ့ ငိကုန် အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်၊ နိယျာနိကံ- သံသရာမှ ထုတ်ဆောင်၍ သွားတတ်ထသော၊ သု ဒေသိတံ-

ကောင်းစွာ ဟောအပ် ထသော၊ ဓမ္မ- တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို၊
သရေယျာထ- အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ- သံသရာမှ ထုတ်၍ ဆောင်သွား တတ်ထ
သော၊ (ဝဇ္ဇဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သော လည်းပေး)၊ သုဒ္ဓေသိတံ-
ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မ-တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို၊
စေ-အကယ်၍၊ နောသရေယျာထ-မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့၊ အထ
ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုတ္တရံ- အတု မရှိ
သော၊ ပုညက္ခေတ္တံ- ကောင်းမှု၏ ပွားရာ လယ်တာ မြေကောင်း
သဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ သံဃာ- သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊
သရေယျာထ- အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ- ရဟန်းတို့.....၊ ဇေ- ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ- ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို၎င်း၊ ဓမ္မဉ္စ- တရားတော်၏
ဂုဏ်ကို၎င်း၊ သံဃာဉ္စ- သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၎င်း၊ သရန္တာနံ-
အောက်မေ့ ကုန်သော သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံ ဝါ- အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္တံဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်
တရော် ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း၊ ဇော လောမဟံ သောဝါ-
အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သော-
ထို ဘယဆန္ဒိတတ္တ လောမဟံ သသည်၊ န ဟေသဘိ- မဖြစ်
လတံ သတည်း။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ-ဇေရ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

၈-အာရုဓနာနိယသုတ်

၁၀၂။ နာထဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဓုသမ္ပတေ- ကောင်း
၏ဟူ၍ သမုတ်အပ် ထသော၊ သာသန္ဓေ- သာသနာ တော်၌၊
အပ္ပသန္ဓေဟိ- မကြည်ညို ကုန်ထသော၊ စဇ္ဈေဟိ- ကြမ်းကြုတ်
ကုန်ထသော၊ သဒါ- ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ ကိပ္ပိသ ကာရိတိ-

ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ အမနုဿဟိ-
ဘိလူးတို့သည်-။

၁၀၃။ စတဿန္တံ- လေးပါး ကုန်သော၊ ပရိသာနံ- ပရိသတ်
တို့ကို၊ အဟိံသာယစ- မညှဉ်းဆဲ စိမ့်သောဌာငါး၊ ဂုတ္တိယာစ-
စောင့်စိမ့် သောဌာငါး၊ မဟာဝိရော- ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံ ပရိတ္တံ-အကြင်အာဇာနည်
ဦးယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ တံ ပရိတ္တံ-
ထို အာဇာနည် ဦးယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အရှင် သူတော်
ကောင်းတို့.....၊ မယံ- ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ- စက္ခု ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထ
သော၊ ဝိပဿိဿစ- ဝိပဿိ မြတ်စွာ ဘုရား အားလည်း၊ မေ-
ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗ
ဘူတာ နုကမ္ဘိနော- ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်
မူတတ်သော၊ သိဒ္ဓိဿာပိစ- သိဒ္ဓိ မြတ်စွာ ဘုရား အားလည်း၊
မေ-ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ- မကောင်းမှုကို ဆေးပြီး ထသော၊
တပဿိနော- ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ် ထသော၊
ဝေဿဘုဿစ- ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-ငါ၏၊
နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေ သတည်း၊ မာရသေနာ
ပမန္နိနော- မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော၊ ကကုသန္ဓဿ-
ကကုသန္ဓ် မြတ်စွာ ဘုရားအားလည်း၊ မေ- ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုး
ခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ-မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော၊ ဝုဿီ
မတော-ငါးပါးသော ဝုဿီဘော် နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဝါ-သုံးပြီး
သော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော၊ ကောဏာ ဂမ
နဿစ- ကောဏာဂုံ မြတ်စွာ ဘုရား အားလည်း၊ မေ- ငါ၏၊
နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေ သတည်း၊ သဗ္ဗမိ-အလုံး

စုံသော အရာ၌၊ ဝါ-ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာမှ၊ ဝိပုဗ္ဗတ္တဿ-
ကင်းလွတ်တော် မူပြီးသော၊ ကဿပဿ စ- ကဿပ မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း၊ မေ- ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော- အကြင် ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခပ္ပနုဒနံ-အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ပျောက်တော် မူ
တတ်သော၊ ဣမံ ဓမ္မံ-ဤတရားကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ၏၊
အင်္ဂီရသဿ-ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင် ရှိထသော၊ သိရိ
မတော- ဘုန်းကြွက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ တဿ-
ထို ဂေါတမ ဘုရား သခင်အား၊ မေ- ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်း
သည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ- လောက၌၊ နိဗ္ဗုတာ- ငြိမ်းလေကုန်ပြီး
သော၊ ယေစာပိဇနာ- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ ယထာ
ဘူတံ- ဟုတ်သော အလျောက်၊ ဝိပဿိသုံ- မြင်ကုန်ပြီ၊ တေဇ
နာ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊ အပိသုဏာ- ချောပစ်သော
စကားကို မဆိုကုန်၊ အထ- ထိုမျှ၊ မဟန္တာ- မြတ်ကုန်၏၊ ဝိတာ၊
သာရဒါ- ကင်းသော ရှုံကြောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ
တဆဲ့ ငါးပါး နှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ မဟန္တာ- မြတ်စွာ
ထသော၊ ဝိတာသာရဒံ- ကင်းသော ရှုံကြောက်ခြင်း ရှိထသော၊
ဒေဝ မနုဿာနံ-နတ်၊ လူ တို့၏၊ ဟိတံ-အစီး အပွားလည်း ဖြစ်ထ
သော၊ ဂေါတမံ- ဂေါတမ နွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ ယံ ဗုဒ္ဓံ-
အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ နမဿန္တိ- ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဇေတေစ- ထိုဝိပဿီ အစ ရှိသော မြတ်စွာ ဘုရား
ခုနစ်ဆူ တို့သည်၎င်း၊ အညေ- တပါးကုန်သော၊ အနေကသတ
ကောဋီယော- အကုဋေ အရာမက များကုန်သော၊ သမ္ပုဒ္ဓါစ-
မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-
မြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊ အသမသမာ- ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ သာဝက

တို့နှင့် မတူ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရား ချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ- မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ မဟိဒ္ဓိကာ-
ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ- မြတ်စွာ ဘုရား
တို့သည်၊ ဒသဗလူပေတာ-ဆယ်ပါးသော ဌာနဌာန အစရှိသော
အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ- ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တို့
နှင့်၊ ဥပါဂတာ- ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊
တေ- ထို မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ ဥတ္တမ- မြတ်စွာသော၊ အာ
သဘ - ပုရိသ ဥသဘ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော၊ ဌာန- အရာဖြစ်
သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တိ- ဝန်ခံ ကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ- ထို မြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊ ပရိသာသု- ပရိ
သတ်တို့၌၊ ဝိတသာရဒါ- ရဲရင့် ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သီဟနာဒံ-
ကေသရာ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို၊ နဒန္တိ- ဆိုကုန်
၏။ လောကေ- လောက၌၊ အပ္ပဋိ ဝတ္တိယံ- သူတပါးတို့ မလည်
စေနိုင်သော၊ ဗြဟ္မစက္ကံ- မြတ်သော ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို၊
ပဝတ္တေန္တိ- လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏-ဟူလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ- လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော် မူသော
ဘုရားရှင် တို့သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိ- တဆွဲရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ
ဓမ္မေဟိ- ဘုရား၏ ကျေးဇူး တရားတို့နှင့်၊ ဥပေတာ- ပြည့်စုံကုန်
၏။ ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ- သုံးဆွဲ နှစ်ပါးသော လက္ခဏာ
ကြီးနှင့် လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသီတာ နုဗျဉ္ဇနာရော- ရှစ်ဆယ်
သော လက္ခဏာ ငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ တေ- ထို မြတ်စွာ ဘုရား
တို့သည်၊ ဗျာမပဘာယ- တလံ မျှလောက်သော ကိုယ်တော်၏
အရောင်ဖြင့်၊ သုပဘာ- ကောင်းစွာ ထွန်းပ ကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ-
ရဟန်းတို့ ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဧတေဗုဒ္ဓါ- ထို မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗညုနော- ခပ်သိမ်း

သော တရားကို သိတတ် ကုန်၏။ ခိဏ္ဍသဝါ- ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ ဖိနာ- မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပတာ- များသော ကိုယ်တော် အရောင်လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ- ကြီးသော တန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာပညာ- ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလာ- ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ- များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓိရာ- လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ- ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ- ချမ်းသာကို ဆောင်တတ် ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့၏၊ ဒိပါစ- ကျွန်းလည်း မည်ကုန်၏။ နာထာစ- ကိုးကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ- တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ တာဏာစ- စောင့်ရှောက် ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ- ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတိစ- လားရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဗန္ဓု စ- အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ- မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာစ- အောက်မေ့ ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေ သိနော စ- စီးပွား ကိုလည်း ရှာကြံလေ့ ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေတေ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ သဒ္ဓေဝကဿ- နတ် နှင့် တကွသော၊ လောကဿ- လူ၏၊ ပရာယဏာ-လည်း လျောင်း ရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ- ငါသည်၊ ပုရိသုတ္တမေ ပုရိသုတ္တမာနံ-ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော၊ တေသံ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊ ပါဒေ- ခြေတော် တို့ကို၊ သိရဿ- ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဇေတေ တထာဂတေ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ကို၊ သယနေ- အိပ်သော အခါ၌၎င်း၊ အာသနေ- ထိုင်သော အခါ၌၎င်း၊ ဌာနေ- ရပ်သော အခါ၌၎င်း၊ ဂမနေစာပိ- သွားသော အခါ၌၎င်း၊

သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ ဝစသာ စေဝ- ဝစိဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း၊
မနသာ စေဝ- မနောဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း၊ ဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ- ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ တုဝံ- သင့်ကို၊ သဒါ-
ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ သုခေန- ချမ်းသာသဖြင့်၊ ရက္ခန္တု-
စောင့်စေကုန် သတည်း၊ တေဟိ- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊
ရက္ခိတော- စောင့်အပ်သော၊ တွံ- သင်သည်၊ သန္တောစ-ငြိမ်
သက်သည်၎င်း၊ သဗ္ဗ ဘယေဟိ- ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ၊
မုတ္တောစ- ကင်းလွတ် သည်၎င်း၊ ဘဝါဟိ- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ- သင်သည်၊ သဗ္ဗ ရောဂဝိနိမုတ္တောစ- ခပ်သိမ်း
သော အနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း၊ သဗ္ဗ သန္တာပ ဝဇ္ဇိတောစ-
ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်၎င်း၊ သဗ္ဗဝေရံ- ခပ်သိမ်း
သောရန်ကို၊ အတိက္ကန္တောစ- လွန်နိုင်သည်၎င်း၊ နိဗ္ဗုတော စ-
ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝ ဘဝါဟိ- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သီလေနစ-သီတင်း
ဖြင့်၎င်း၊ သစ္စေနစ- သစ္စာဖြင့်၎င်း၊ ခန္တိ မေတ္တာ ဗလေနစ-
သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ တေဝိ-ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား တို့သည်လည်း၊ အရောဂေနစ- အနာ မရှိ သဖြင့်၎င်း၊
သုခေနစ- ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အမေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု-
စောင့်စေ ကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- အရှေ့ မျက်နှာ အဘို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဘူတာ- ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့
သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ- ထိုဂန္ဓဗ္ဗ နတ်တို့ သည်လည်း၊
အရောဂေနစ- အနာ မရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ- ချမ်းသာသဖြင့်
၎င်း၊ အမေ-ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- တောင်မျက်နှာ အဘို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ-ကုမ္ဘဏ်နတ်
တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း။

အရောဂေန စ-အနာမရှိ သဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ-ချမ်းသာသဖြင့်
၎င်း၊ အမွေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန် သတည်း။

၁၂၄။ ပန္နိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- အနောက် မျက်နှာ အဘို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နဂါ- နဂါးတို့သည်၊
သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ တေပိ- ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ အရောဂေန စ-
အနာ မရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာ သဖြင့်၎င်း၊ အမွေ-
ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေ ကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- မြောက်မျက်နှာ အဘို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ- ဘီလူးတို့
သည်၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ တေပိ- ထို ဘီလူးတို့ သည်လည်း၊ အ
ရောဂေန စ- အနာမရှိ သဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာ သဖြင့်
၎င်း၊ အမွေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေ ကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန- အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ ဓတရဋ္ဌော- ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း၊ ဒက္ခိဏေန- တောင်
မျက်နှာအရပ်၌၊ ဝိရုဋ္ဌကော စ- ကုမ္ဘဏ် နတ်တို့ကို အစိုးရသော
ဝိရုဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း၊ ပန္နိမေန- အနောက်မျက်နှာ အရပ်၌၊ ဝိရူ
ပက္ခော စ- နဂါးတို့ကိုအစိုးရသော ဝိရူပက္ခနတ်မင်း၎င်း၊ ဥတ္တရံ
ဒိသံ- မြောက်မျက်နှာ အရပ်၌၊ ကုဝေရော စ- ဘီလူးတို့ကို အစိုး
ရသော ကုဝေရ နတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ- လူတို့ကို စောင့်တတ် ကုန်သော၊
ယသသိနော- အခြံအရံ များကုန်သော၊ စက္ကာရော- ဇလး
ယောက်ကုန်သော၊ ဇေတမဟာရာဇာ- ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်၊
ဝသန္တိ- နေကုန်၏၊ တေပိ- ထိုနတ်မင်းကြီးတို့ သည်လည်း၊ အ
ရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာ သဖြင့်၎င်း၊
အမွေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေ ကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ- ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော၊ ဒေ
ဝါစ- နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဘူမဋ္ဌာ- မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ဒေဝါစ-

နတ်တို့သည်၎င်း၊ နာဂါစ-နဂါးတို့သည်၎င်း၊ မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီး
သော တန်ခိုးရှိကုန်၏၊ တေပိ- ထိုနတ် နဂါးတို့ သည်လည်း၊
အရောဂေနစ- အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ- ချမ်းသာသဖြင့်
၎င်း၊ အမေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣန္ဒြိမန္တောစ- တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ယေဒေဝါစ- အကြင် နတ်တို့သည်လည်း၊ ဣဓ သာသနေ- ဤ
သာသနာတော်၌၊ ဝသန္တာ- နေကုန်၏၊ တေပိ- ထိုနတ်တို့သည်
လည်း၊ အရောဂေနစ- အနာမရှိ သဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ- ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း၊ အမေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော- ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဓဝေါ တို့သည်၊
ဝိဝဇ္ဇန္တု- ကင်းစေကုန်သတည်း၊ သောကော- စိုးရိမ်ခြင်းသည်
၎င်း၊ ရောဂေါ- အနာသည်၎င်း၊ ဝိနဿတု- ပျောက်စေသတည်း၊
တေ- သင့်အား၊ အန္တရာယာ- အန္တရာယ်တို့သည်၊ မာဘဝန္တု-
မဖြစ် စေကုန်သတည်း၊ သုခိ- ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
၍၊ ဒိဃာယုကော- ရှည်သော အသက်ရှိသည်၊ ဘဝ- ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ- ရတနာ သုံးပါးအား ရှိသေ
စွာ ရှိခိုးသော အလေ့ ရှိသော၊ နိစ္စံ- အမြဲလျှင်၊ ဂုဗ္ဘာပစာယိ
နော- သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသော သူကို ရှိသေသော
အလေ့ ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ- ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာယု- အသက်
သည်၎င်း၊ ဝဇ္ဇော- အဆင်းသည်၎င်း၊ သုခံ- ချမ်းသာသည်၎င်း၊
ဗလံ- ခွန်အားသည်၎င်း၊ စက္ကာရော- လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ-
ကျေးဇူးတို့သည်၊ ဝဗ္ဘန္တိ- ပွားကုန်၏။

အာဇာနည်သုတ္တံ-အာဇာနည်သုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ယံ ပရိတ္တံ- အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ် တော်ကို၊
ဘဏ္ဍာသ- ရွတ်သော ထေရ်၏၊ နိဿိန္ဒဌာန ဓောဝနံ- နေရာ
အရပ်ကိုဆေးသော၊ ဥဒကမ္ပိ- ရေမျှသည်လည်း၊ သဗ္ဗံ- ခပ်သိမ်း
သော၊ ပရိဿယံ- ဘေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိဇေ- ပျောက်စေ
သလျှင် ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ- အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်သည်၊ သောတ္ထိနာ-
ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဂန္ထရုဌာနဉ္စ- ကိုယ်ဝန်ဘွားခြင်းကိုလည်း၊ ဘဒ္ဒိ
ဏေ- ထိုခဏ၌၊ သာဓေတိ- ပြီးစေတတ်၏၊ အင်္ဂုလိမာလသ-
အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော၊ ထေရဿ- မထေရ်အား၊ လောက
နာထေန- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ- ဟောတော် မူအပ်ထ
သော၊ ကပ္ပဌာယိ- အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်ထသော၊ မဟာ
တေဇံ- ကြီးသော တန်ခိုးလည်းရှိထသော၊ တံပရိတ္တံ- ထိုအင်္ဂု
လိ မာလပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ- အရှင်သူတော် ကောင်းတို့.....၊
မယံ- ငါတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာသ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ- နှမ၊ အဟံ- ငါသည်၊ ယတော- အကြင်အခါ
မှ၊ ပဌာယ- စ၍၊ အရိယာယ- မြတ်သော၊ ဇာတိယာ- အဖြစ်ဖြင့်၊
ဇာတော- ဖြစ်၏၊ တတော- ထိုအခါမှစ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ- သေစေလို
သော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏံ- အသက်ရှိသော သတ္တဝါ
ကို၊ ဇိဝိတာ- အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတာဇ္ဇတိ- ချဘူး၏ ဟူ၍၊
နာဘိဇာနာမိ- ငါမသိ၊ တေန သစ္စေန- ထိုသို့ မှန်သော စကား
ဖြင့်၊ တေ- သင့်အား၊ သောတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေ သတည်း၊ ဂန္ထဿ- ဝမ်း၌ ရှိသော သတ္တဝါအား၊
သောတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ- အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ- ပြီးပြီ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ-သံသရာဋ္ဌ၊ သံသရန္တာနံ- ကျင်လည်ကုန်သောသူတို့၏၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓ ဝိနာသနေ- ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ် ကုန်ထသော၊ မာရဿေနာ ပမဒ္ဒနေ- ကိလေသာ ဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ် ကုန်ထသော၊ သတ္တ- ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ- အရဟတ္တမဂ်၏ အင်္ဂါ ဖြစ်ကုန် ထသော-၊

၁၃၆။ ယေဣမေ ဓမ္မေ- အကြင် တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာဝ- သိ၍ သာလျှင်၊ သတ္တာ- သတ္တဝါတို့သည်၊ တိဘဝါ- သုံးပါးသော ဘဝမှ၊ မုတ္တကာ- ကင်းလွတ်ကုန်၏၊ ဥတ္တမာ- မြတ်ကုန်၏၊ အဇာတိ- ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း မရှိထသော၊ အဇေ- အိခြင်း မရှိ ထသော၊ အဗျာဓိ- နာခြင်း မရှိထသော၊ နိဗ္ဗယံ- ဘေးလည်း မရှိထသော၊ အမတံ- သေခြင်း မရှိထသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတာ- ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမာဒိဂုဏူပေတံ- ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အနေက ဂုဏသင်္ဂဟံ- များသော ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွယူရာ ဖြစ်ထသော၊ ဩသဓဉ္စ- ဆေးလည်းဖြစ် ထသော၊ မန္တဉ္စ- မန္တရားလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဣမံ- ဗောဇ္ဈင်္ဂေ- ဤ ဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း၊ ပော- အရှင်သူတော် ကောင်းတို့.....၊ မယံ- ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သဘိ သင်္ခါတော- သတိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ- သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း၊ တထာ- ထိုမျှ၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော- ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း၊ ဝိရိယဉ္စ- ဝိရိယ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း၊ ဝီတိက- ဝီတိ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း၊ ပဿန္တိက- ပဿန္တိ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း၊ တထာ- ထိုမျှ၊ အပရေ- တပါးကုန်သော.....။

၁၃၉။ သမာရပေက္ခာ-သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ- သမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း၊ သတ္တ- ခုနစ်ပါး ကုန်သော၊
ဇေတ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ- ထို သမ္မောဇ္ဈင် တို့ကို၊ သဗ္ဗဒဿိနာ- ခပ်သိမ်း
သောတရားတို့ကို မြင်တော် မူတတ်သော၊ မုနိနာ- မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သမ္မာ- ကောင်းသော အပြားဖြင့်၊ အက္ခာတာ-ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏၊ ဘာဝိတာ- ပွားစေ အပ်ကုန်၏၊ ဗဟုလိကတာ-
အကြိမ် များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ-ရှေ့ရှု သိအပ်သော တရားတို့ကို သိခြင်း
အကျိုး၌၎င်း၊ နိဗ္ဗာနာယစ- ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်း အကျိုး
၌၎င်း၊ ဗောဓိယာစ- အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုး၌၎င်း၊ သံ
ဝတ္တန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန- ထိုသို့မှန်သော စကား
ကို ဆိုသဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ တေ- သင်၏၊
သောတ္ထိ- စီးပွားချမ်းသာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိ- တပါးသော၊ သမယေ- အခါ၌၊ နာထော-
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂလနန္တ-မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို၎င်း၊
ကဿပဉ္စ- ကဿပ မထေရ် ကို၎င်း၊ ဂိလာနေ- နာကုန်သော၊
ဒုက္ခိတေ- ဆင်းရဲကုန်သော၊ တေ- ထို မထေရ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-
မြင်၍၊ သတ္တ- ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ- ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊
အဒေသယိ-ဟောတော် မူပြီ။

၁၄၂။ တေ စ- ထို မထေရ်တို့သည်လည်း၊ တံ- ထိုဟော
တော် မူသော ဗောဇ္ဈင် တရားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ- အလွန်
နှစ်လို၍၊ တဒိဏေ- ထိုခဏ၌၊ ရောဂါ- အနာမှ၊ မုတ္တိံသု-
လွတ်ကုန်၏၊ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန- ထိုသို့မှန်သော စကားကို ဆို
သဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ တေ- သင်၏၊ သောတ္ထိ-
စီးပွားချမ်းသာ ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ဧကဒါ- တပါးသော အခါ၌၊ ဓမ္မရာဇာပီ- တရားမင်း
ဘုရားသည်လည်း၊ ဂေလညေန- အနာသည်၊ အဘိဝိဇ္ဇိတော-

လွန်စွာ နှိပ်စက်သည် ဖြစ်၍၊ ရုန္ဒတ္ထေရေန- ရုန္ဒမထေရ်ကို၊ တံ
ယေဝ- ထိုဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး တရားကို သာလျှင်၊ သာဒရံ-
ရိုသေခြင်းနှင့် တကွ၊ ဘဏာပေတွာန- ဟောစေလတ်၍-၊

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန- နှစ်လိုတော် မူ၍၊ ဌာနသော- ဟော
သောခဏ၌၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ- ထိုအနာမှ၊ ဝုဋ္ဌာသိ- ထတော်
မူ၏၊ ဇေတန သစ္စဝဇ္ဇေန- ထိုသို့မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်၊
သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ တေ-သင်၏၊ သောတ္ထိ- စီးပွား
ချမ်းသာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဍန္နမ္ပိ- သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသီနံ-
မဟာကဿပ မထေရ်၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့
အား၊ တေ အာဗာဓာစ- ထို အနာတို့ သည်လည်း၊ ပဟိနာ-
ပျောက်ကုန်၏၊ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ- မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော
ကိလေသာ တို့ကဲ့သို့၊ အနုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ- တဘန် မဖြစ်ကောင်း
သော သဘောသို့၊ ပတ္တာဝေ- ရောက်ကုန် သည်သာတည်း၊
ဇေတန သစ္စဝဇ္ဇေန- ထိုသို့မှန်သော စကားကိုဆိုသဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါ-
ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ တေ- သင်၏၊ သောတ္ထိ- စီးပွားချမ်းသာ
သည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ သတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ္တံ-ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၁၁-ဗုဒ္ဓသုတ်

၁၄၆-၇-ဂ။ ယံဒုန္နိ မိတ္တဉ္စ- အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်
သည်၎င်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ- အကြင် မကောင်းသော အမင်္ဂလာ
သည်၎င်း၊ သကုဏ္ဍဿ- ဌက်၏၊ အမနာပေ- မနှစ်လိုသော၊
ယောသဒ္ဓေါစ- အကြင် အသံသည်၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ-
အကြင် မကောင်းသော ကြိတ်သည်၎င်း၊ အကန္တံ- မနှစ်လိုဘွယ်
သော၊ ယံဒုဿပိနဉ္စ- အကြင် မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း၊

အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဇေတ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော- ထိုမကောင်းသော နိမိတ်
အစရှိသည် တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန-မြတ်စွာဘုရား၏ အာနု
ဘော်ကြောင့်၊ ဓမ္မာနုဘာဝေန-တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊
သံဃာနုဘာဝေန-သံဃာတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-
ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဇန္တု-ရောက်စေ ကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ-ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ-
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော- သတ္တဝါတို့သည်၊
နိဒ္ဒုက္ခာ စ- ဆင်းရဲ မရှိကုန် သည်လည်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်
သတည်း၊ ဘယပ္ပတ္တာ- တေးသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ-
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော- သတ္တဝါတို့သည်၊
နိတ္တယာစ- 'တေးမရှိ ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်
သတည်း၊ သောကပ္ပတ္တာ- စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေဝိ- အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော- သတ္တဝါ
တို့သည်၊ နိဿောကာစ- စိုးရိမ်ခြင်း မရှိ ကုန်သည်လည်း၊
ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ- ဤမျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်၊ အမေ
ဟိ- ငါတို့သည်၊ သမ္ဘတံ- ဆည်းပူး အပ်သော၊ ပုညသမ္ပဒံ-
ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ-
နတ်တို့သည်၊ အနုမောဒန္တု- ဝမ်းမြောက် စေကုန် သတည်း၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ- ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ-

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ-ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဒါနံ- အလှူကို၊ ဒဒန္တု-
ပေးစေကုန် သတည်း၊ သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ သီလံ-
သီတင်းကို၊ ရက္ခန္တု- ကောင့်စေကုန် သတည်း၊ ဘာဝနာ သီရ
တာ- ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန် မွေ့လျော် ကုန်သည်၊
ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အာဂတံ- တရားနာအံ့သော
ငှါ လာကုန်သော၊ ဒေဝါ- နတ်တို့သည်၊ ဂုဇ္ဈန္တု- သွားကြ
ကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပ္ပတ္တာ- အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၎င်း၊
ပစ္စေကာနဉ္စ- ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ- ရဟန္တာ
တို့၏၎င်း၊ ယံဗလံ- အကြင်ဉာဏဗလသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တဿ
ဉာဏဗလဿ- ထိုဉာဏဗလ၏၊ တေဇေန- တန်ခိုးဖြင့်၊ သဗ္ဗ
သော- ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ၊ ရက္ခံ- အစောင့် အရှောက်
ကို၊ ဗန္ဓာမိ- ဘွဲ့၏၊

၁၅၃-၄-၅။ ဣဝေါ- ဤလူပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ- နဂါးပြည်၊
ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ- နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ- အမှတ်
မရှိသော၊ ဝိတ္တံ- နှစ်သက်အပ်သော၊ ပဏိတံ- ကောင့်တ အပ်
သော၊ ယံရတနံ- အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တံ ရတနံ-
ထို ရတနာသည်၊ တထာဂတေန- မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမံ- တူ
သော ရတနာသည်၊ နနောအတ္ထိ- မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း၊
ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ- တရားတော်၏၊
သံဃေ သံဃဿ- သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ- အယဓိ ရတန
ဘာဝေါ- ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-
မြတ်၏၊ ဇံတေန သစ္စေန- ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်၊ ပါဏိနံ-
သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်၊
ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ- သင့်အား၊ သဗ္ဗမင်္ဂလံ- ခပ်သိမ်းသော
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗ ဒေဝတာ- ခပ်
သိမ်းသော နတ်တို့သည်၊ တံ- သင့်ကို၊ ရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်
သတည်း၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရား
တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန- ခပ်သိမ်း
သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာ
နုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်
ကြောင့်၊ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်၏
အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ တေ- သင့်အား၊

သုခိ- ချမ်းသာခြင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တု- ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း၊
(နှစ်ဂါထာကား မွောနုဘာဝေန- သံဃာ နုဘာ ဝေနသာ
ထူးသည်)

၁၅၉။ မဟာကာရုဏီကော- မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်
ထသော၊ (တနည်းကား)များသော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော၊
နာထော- မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပါဏီနံ- ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ- အစီးအပွား အလို့ငှါ၊ သဗ္ဗာ- ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ ပါရမီ-ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ-
ဖြည့်တော်မူ၍၊ ဥတ္တမံ- မြတ်စွာသော- သမ္မောဓိ- အရဟတ္တမဂ်
ဥာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်သို့၊ ပတ္တော-ရောက်တော်မူပြီ၊ ဇေတန
သစ္စဝဇ္ဇေန- ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ တေ-သင်
၏၊ သောတ္ထိ-စီးပွား ချမ်းသာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ- သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဝဇုနော- နှစ်လို
ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိယာ-
ဗောဓိပင်၏၊ မူလေ- အရင်း၌၊ ဇယန္တောယထာ- မာရ်ငါးပါး
ကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ- ထိုအတူ၎င်း၊ ဇယော-
အောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဇယမဂ်လေ-
အောင်အပ်သော မဂ်လာ၌၊ တဝ- သင်အား၊ ဇယဿု- အောင်
စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါနံ- ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊
အဘိသေကေ- ဗုဒ္ဓါဘိသေက မဂ်လာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထသော၊
ပုထုပ္ပိပုက္ခလေ- မြေပြင်၌ အထူး တင့်တယ် ထသော၊ သီသေ-
မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ အ ပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ-
မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော-
လူသုံးပါးထက်မြတ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကျေးဇူးသို့ ရောက်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမောဒဘိ- ဝမ်းမြောက်
တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဇေဝံ- ဤအဗျာဓိကင်း၊ တဝ- သင်အား၊ သုနက္ခတ္တ- ကောင်းသောနက္ခတ်သည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သုမဂ္ဂိလံ- ကောင်းသော မဂ္ဂိလာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သုပဘာတံ- ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သုဟုဠိတံ- ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သုခဏော စ- ကောင်းသော ခဏသည်လည်း၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သုမုဟုတ္တော စ- ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗြဟ္မစာရိသု- မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား၊ သုယိဇ္ဇံ- ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ- မြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ- ကာယကံသည် ၎င်း၊ ပဒက္ခိဏံ- မြတ်သော၊ ဝစီကမ္ပံ- ဝစီကံသည် ၎င်း၊ ပဒက္ခိဏံ- မြတ်သော၊ မနောကမ္ပံ- မနောကံ သည် ၎င်း၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ (ပဒက္ခိဏေ- မြတ်သော ကာယကံ မနောကံ၌၊ တေ- သင်၏၊ ပဏိမိ- ဆောက်တည် ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။)

၁၆၄။ တေ- ထို ခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်၊ ပဒက္ခိဏာနိ- မြတ်သော အမှုတို့ကို၊ ကဟ္တာန- ပြု၍၊ ပဒက္ခိဏေ- မြတ်ကုန်သော၊ အတ္ထေ- အကျိုးတို့ကို၊ လဘန္တိ- ရကုန်၏၊ အတ္ထလန္တု- ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော၊ တေ- ထို သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သုခိတာ- ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ- မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဝိရုဠာ- ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ သဗ္ဗေဟိ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥာတိဘိ- အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ- တကွ အရောဂါ- အနာကင်းကုန်သည်၊ သုခိတာ- ချမ်းသာ ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောထ- ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗနုသုတ္တံ- ပုဗ္ဗနုသုတ် ပရိတ်တော်သည် နိဗ္ဗိတံ- ပြီးပြီ။

ပရိတ်တော်ကြီး နိဿယ ပြီး၏။

ဂ-တောင်ဘီလာဆရာတော်၏

ဆုံးမစာ

မျက်စု-၂၀။

- ၁။ စေတီမှန်းထား၊ မြတ်ဘုရား၊ တည်ထား ကောင်းလျက်၊
ညောင်ပင် ဖျက်သည်။
- ၂။ မြစ်ရေ မနက်၊ သောင်ပြင် ဖျက်သည်။
- ၃။ မင်းကောင်းပါလျက်၊ အမြှောင် ဖျက်သည်။
- ၄။ လက်ဆုံစား၊ မယားကောင်းလျက်၊ အပြောင် ဖျက်
သည်။
- ၅။ မောင်းသွင်း ခူနင်း၊ ရေလျှင် သွင်း၊ ပျိုးခင်း ကောင်း
လျက်၊ မြောင်းတောင် ဖျက်သည်။
- ၆။ လက်ဆက်တကူ၊ လှေမူခိုင်လျက်၊ မီးပိုးဖျက်သည်။
- ၇။ လက်တီးကြမ်းပြင်၊ ဆင်ဝင်ကောင်းလျက်၊ ဝဲလင် ဖျက်
သည်။
- ၈။ ဣတ္ထိယမူ၊ ရှုပကောင်းလျက်၊ ဆံထူး ဖျက်သည်။
- ၉။ ဓမ္မသတ် ကရား၊ ရှိပါ၊ ငြားလည်း၊ တိမ်းပါး ငဲ့ကွက်၊
လက်ဆောင် ဖျက်သည်။
- ၁၀။ ရဟန်းတရား၊ ကျင့်ပါငြားလျက်၊ အစား ဖျက်သည်။
- ၁၁။ သီလငါးပါး၊ ကျင့်သူအားကို၊ စီးပွားရမက်၊ လောဘ
ဖျက်သည်။
- ၁၂။ သုခမိန်ဟု၊ ကျော်ရှိနန္ဒသီ၊ ပညာရှိ၊ ကြီးဘိ အမျက်၊ ဒေါ
သ ဖျက်သည်။
- ၁၃။ တိုက်နှင့် ကျီကျ၊ ထုပ်လျှောက်စသည်၊ ခိုင်လှပေလျက်၊
ပေါင်းကွပ် ဖျက်သည်။
- ၁၄။ ပြည်ရွာ တိုင်းကား၊ စည်ပင် ငြားလည်း၊ ခေါင်းပါး
ခေါင်လျက်၊ စပါးဖျက်သည်။
- ၁၅။ ပဉ္စင် တူရိယာ၊ နှံ့ခရာ၊ သာယာပေလျက်၊ လင်းကွင်း
ဖျက်သည်။

- ၁၆။ လက်သင် လှော်ကား၊ လှော်ပေ ငြားလည်း၊ အသွား
ကောင်းလျက်၊ လှေပဲ့ ဖျက်သည်။
- ၁၇။ ဘောဇဉ် ငါးပါး၊ ပျားအရသာ၊ ကောင်းပါ ပေလျက်၊
ဆားငံ ဖျက်သည်။
- ၁၈။ ဆီမီး တန်ဆောင်၊ ဝင်းပြောင် ပေလျက်၊ လေဆိုး
ဖျက်သည်။
- ၁၉။ ဣတ္ထိယမူ၊ ရူပလက္ခဏာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊ ရောဂါ
နှိပ်စက်၊ အနာ ဖျက်သည်။
- ၂၀။ သူကောင်း ဖြစ်ငြား၊ မူထား ကောင်းလျက်၊ အပေါင်း
ဖျက်သည်။

ခက်စု-၂၄

- ၁။ တင်ပေဘူးသည်၊ ကျေးဇူးရှိလျက်၊ အဆပ်ခက်။
- ၂။ မယား ရှိလျက်၊ အလှည့် ခက်။
- ၃။ ဧည့်သည် ညည့်နက်၊ အအိပ် ခက်။
- ၄။ ပစ်ခွါခဲ့လျက်၊ အပြန်ခက်။
- ၅။ လာခဲ့ခေ်လျက်၊ အနှင်ခက်။
- ၆။ ပေးပြီးပါလျက်၊ အယူခက်။
- ၇။ ချောင်းရေ လျှံတက်၊ အကူးခက်။
- ၈။ ရင်ဆိုင် ထွေလျက်၊ အပြေးခက်။
- ၉။ သံသာချိုမြွက်၊ စကားခက်။
- ၁၀။ ကြောက်လန့် ပြေးတက်၊ အဆင်းခက်။
- ၁၁။ ကန့်ကူ ကျောက်ထွက်၊ အရေးခက်။
- ၁၂။ မျဉ်းတံ ကောက်လျက်၊ အသားခက်။
- ၁၃။ သန္ဓေ ပြည့်နှက်၊ ဆေးကုခက်။
- ၁၄။ ခရီးညွှန့်ထက်၊ အသွားခက်။
- ၁၅။ တံတား ကျိုးပျက်၊ အလျှောက်ခက်။
- ၁၆။ ရေအိမ် ပြိုပျက်၊ အပြင်ခက်။

- ၁၇။ သားမြေး ဆိုးလျက်၊ အစွန့်ခက်။
 ၁၈။ ထွေးပြန် ပြီးလျက်၊ အမျှခက်။
 ၁၉။ မြတ်သည် သုံးပါး၊ မှန်းထားပြီးလျက်၊ အသုံးခက်။
 ၂၀။ ဆူးညောင့် တွင်းကျင်း၊ ကျုံးတွင်း ပြည့်နှက်၊ အဝင်ခက်။
 ၂၁။ အသား မည်းနက်၊ အဆင်ခက်။
 ၂၂။ ဆိုးသည် သတင်း၊ သားချင်း ရှိလျက်၊ အပြောခက်။
 ၂၃။ ပက်ပယ် လှေဖျက်၊ အတိုက်ခက်။
 ၂၄။ ကွဲပြားအယူ၊ နားကင်းထူ၊ သုံးလူ ရှင်လျက်၊ အဟောခက်။

ခဲစု-၁၀

- ၁။ လူအဖြစ်ကို၊ စင်စစ်မလွဲ၊ ရမည်ခဲ။
 ၂။ ရလှည့် ပါလည်း၊ အင်္ဂါ ပြည့်ဝ၊ ပုရိသဟု၊ မချမလွဲ
 ရမည်ခဲ။
 ၃။ ပုရိသစစ်၊ ဖြစ်လင့် ကစား၊ မြတ်တရားကို၊ ထိုးပွား နှိုက်နဲ
 သိမည်ခဲ။
 ၄။ သိငြားသော်လည်း၊ ပျက်ချော်မလွဲ၊ တော်မည်ခဲ။
 ၅။ တော်ငြားပါလည်း၊ ရှေ့ နောက် စိတ်ထဲ၊ တတ်မည်ခဲ။
 ၆။ ဂဘိ လေးပါး၊ ထိုတရားကို၊ စွန့် စားရှောင်လွှဲ၊ ကျင့်
 မည်ခဲ။
 ၇။ ဖိစ္ဆာယူမှား၊ အပါယ် လားသော်၊ တရားမစွဲ၊ ကျွတ်
 မည်ခဲ။
 ၈။ အရှင်မင်းက၊ မှူးမတ် စသည်၊ ပြည်မလူများ၊ မဘာရား
 က၊ ထိုင်းကား ပြည်ထဲ၊ စည်မည်ခဲ။
 ၉။ ဝေဘူ တောင် ဖျား၊ ပတ္တမြားကို၊ စွန့်ထား ညွှန်ပေ၊
 နှစ်တုံ့သော်လည်း၊ တေဇော်ညွှန်ထဲ၊ နစ်မည်ခဲ။
 ၁၀။ ပညာ လွန်ကြူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်၊ ကျေးဇူးရှိသူ၊ ထိုသသူ
 အား၊ ခေါင်းပါး ဆင်းရဲ၊ ရှိမည်ခဲ။

မမြဲစု-၆

- ၁။ ရူပလက္ခဏာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ များစွာတော်လွှဲ၊ တည်မမြဲ။
 - ၂။ လောကီ ဥစ္စာ၊ ရတနာကို၊ များစွာသိမ်းဆဲ၊ နေမမြဲ။
 - ၃။ ပုထုဇဉ်လူ၊ မောဟထူကို၊ အယူစွပ်စွဲ၊ မှတ်မမြဲ။
 - ၄။ သူမြတ်တို့အား၊ ချစ်သနား၍၊ ခြီးစား မြှောက်ကဲ၊ ရာမမြဲ။
 - ၅။ သစ်ကိုင်း ခက်မြိုင်၊ ကမ်းမနိုင်း၊ ပြိုယိုငို ရေထဲ၊ တည်မမြဲ။
 - ၆။ ငါတကားဟု၊ ကြိမ်း ဝါးမောင်းမဲ၊ မှတ်မမြဲ။
- ဗျက်စု၊ ခက်စု၊ ခဲစု၊ မမြဲစုတို့ကို ကြည့်ရှု မှတ်သားတော်မူကြပါ။ ပညာသတိ၊ စိစိ ကြပ်ကြပ်၊ စက်လျှင် ဖြတ်သို့၊ လျောက်ပတ် တော်လျော်၊ လူသူတော်တို့၊ တော်ဇော် မှန်ကင်းမင်းထက် မင်းလျှင် လက်ရင်းထားတော် မူလိမ့်တည်း။

၉-ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ

- ၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်းသော်၊ ရှစ်သောင်း၊ လေးထောင်၊ အမြင့် ဆောင်သား၊ တောင်မြင့် မိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မွေးမိ၊ ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ဂုဏ်လုံးသွင်၊ စိတ်က ထင်လျက်၊ ဦးတင်လက်ထား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူ ရေအေး၊ လိုရာ ပေး၍၊ မွေးကျွေး ကြပေ၊ တထွေ မှတ်သား၊ အခါအချို့၊ သူတို့ ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွား၊ မိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြသဆိုထွေ၊ ပျိုတတ်စေ။
- ၂။ အစ်ကိုကြီးအား ညီငယ် များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊ ဘာကိုမျှ မဆို ရှိသေကြစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝကို၊ မိဘကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။

- ၃။ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးရီးသားချင်း၊ ဘထွေး
ရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ရုဇာ၊ ပစာယန၊ စိတ်ကသိစေ၊
ပြစ်မှားမိက မသင့်ချေ။
- ၄။ ပေါက်ဖေ ၏ သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊
ဘွေစိစစ်၍၊ အပြစ်ရပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အူစုံဖြစ်က ချစ်
ကြလေ။
- ၅။ သေတူရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊
အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာ
ကုန်း၍ ရုန်းကြလေ။
- ၆။ ရှေးက စွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊
သူ့ဂုဏ် ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင် သူ့အိမ်၊
ရောက်ချိန် ကြိမ်က၊ မထိမ်မပြု၊ ဘ၊ ရာပြုသို့၊ ကျေးဇူး
ရှိထွေ သိတတ်စေ။
- ၇။ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိ အဆင်၍၊ မောင်တို့ ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့ ချို
လှစေ။
- ၈။ မထွေချိန်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ မထွက်
ရအောင်၊ မာန်မာန်ကို ချုပ်ကြလေ။
- ၉။ သေနှင့် အရက်၊ စီးပွား ပျက်ကို၊ တစက် ကယ်မျှ၊
မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့်
အဆိပ်ရေ။
- ၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊ သူ့
အသက်ကိုလည်း ချစ်ပါစေ။
- ၁၁။ သူ၏ ဥစ္စာ၊ သူ့ တဏှာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးငါ၊
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမေ
မိစ္ဆာ၊ သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ခါခဏ၊ သူသတ်ကြူးသည့်၊
ဘိလူးမသို့၊ စိတ်ကမသွေ ထင်မိစေ။

၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကားစမြည်၊ မြွက်သည် စ၊စ၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။

၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့် အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊ စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြ ပါလေ၊ ဆွေစိစစ်၍၊ အပြစ် စုပုံ၊ မခြား တုံသည်၊ သေလှုံ ထုတ်ချောက်၊ ငရဲရောက်မည် ကြောက်ရွံ့စေ။

၁၄။ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဖျားသဃ်၊ အရိယာကို၊ မကွာ နေ့ည ဟတ္ထအဉ္ဇလီ၊ မြှောက်ပင့် ချီသည်၊ ကိုယ်စီ နေ့ည ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရားကို၊ ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်၊ ဆောက် တည် ကြလေ၊ လည်တွင်တပ်ဆွဲ၊ ကျောက်ပုလဲသို့ မြဲလှစေ။

၁၆။ စာတက် စာသင်၊ ရှင်သာမဓဏ၊ ထွေထွေ ကောင်းမှု၊ ဂုဏ်တခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေမဘောက်၊ ကြီးရာ ရောက်သော်၊ လျောက်လျောက် ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ်ပြီထွေ၊ ကိုယ်ကိုထိန်း၍၊ ဆိမ်းဆည်းလေ။

၁၇။ ဖုန်းတောင်း ယာစကာ၊ ခံရောက် လာသော်၊ သဒ္ဓါ သုံးဝ၊ ထက်သန်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြဲ၍ လှူရဲစေ။

၁၈။ နောင် သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အယူ ဆိုက၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပ စေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသည့် ရေအိုး၊ ကျကြိမ်တိုးက၊ ပြည့်ဖြိုးသည်သာ၊ ထုံးဟောင်း စာကို၊ ထေစက်စါလေ။

၁၉။ သူတော် ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဘော် ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲ ကို၊ ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ထပ် ကြမ်းကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလှန်သည်၊ ကေနံ ဆတ်ဆတ်၊ လှူသုံးရပ်ကို၊ သိတတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့သင်္ကြိုက်၊ ဆိုလည်းမထိ၊ မသဘီအောင်၊ ဟိရိ ဩတ္တပ်၊ ကောင့်ကြပ်မဆို၊ ဗိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စဒ္ဓိရ်လျှင်၊ ဖြစ်လို့ ဖြစ်စေ၊ ငါမထေဟု၊ အသရေမဆောင်၊ လူမုန်းအောင်လျှင်၊ မောင်တို့ မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်စုန္တေ၊ တည်ကြည် ထွေဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်း
မွန်၊ တော်လွန် မှန်လျက်၊ စိတ်မှာမနှောင့်၊ နှုတ်လက် စောင့်သည်၊
သူကောင်း သွေးရေ ပြီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူ ရွာသား၊ သူကောင်းများ၏၊ နားမှာမဆံ့၊ မခံ
မလေး၊ သူမုန်း ဆေးလျှင်၊ ဆဲရေး ညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်လက်
နွမ်းအောင်၊ မသွမ်းမကျင့် ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဘွယ် လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်း
ခပ်သို့၊ လျှပ်လျှပ် ပေပေ၊ လော်လော် လည်လည်၊ မတည်
မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်ဟု၊ သည့်နှယ် မဆိုရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာ မရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြာဘိ၊ မိမိ
သဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်းအောင်၊
သတင်းမပုပ် ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်တွင်၊ လိုဘွယ်ရရန်၊
ဘိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘကိုက်၍၊ လူမိုက်
မဆိုရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊ လူဖြစ်
မှားဟု၊ အများမဆို ရစေနှင့်။

၂၇။ မပြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလား၍သူ၊ မပြုဟူ၍၊
မိုလ်လူ ခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ၊ ရဇာပင်စေ။

၂၈။ အတည် အကျွေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်းရှင်ခမ်း၊
လူတို့တမ်းကို၊ အော်အမ်း နိုင်ထွေ၊ လောက ဝတ်ကိုလည်း
သိတတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၊
အပေါင်းစည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပွဲလမ်းကြိုငြား၊ အသွား
အလာ၊ ဂ္ဃုဒါန်းခါလည်း၊ လကျာဘက်က၊ အင်္ဂါလက်ကို၊
တဘက်ချလျက်၊ ကပ်ထုံအပါး၊ ဝပ်လျှိုး သွား၍၊ ကျောင်းသား
ပြီထွေ ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀။ ကြီးသူတမြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကားထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွနု်ပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်လှပေ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဋ္ဌာရဿ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊ ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်းကို၊ ခိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလည်လည်း ဖိုလှစေ။

၃၂။ အပေအလွင်၊ ပျော်ရွှင်အပါး၊ လောင်းစား ကြက်ငှက်၊ မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း မပျင်းမရိ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကျင့်လက္ခဏာ၊ လူ့ဘာသာလျှင်၊ ဥစ္စာရှိကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလယ်သွား၊ မနေနားနှင့်၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရက်ယူသို့၊ လစဉ်မှီအောင် ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင်၊ ကြွက်ကိုစား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါးသို့၊ ယောက်ျားပြီထွေ၊ ဝိရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီးလောဘကိုလည်း မျှလှစေ။

၃၅။ အမွေအနှောက်၊ အကောက်အကျစ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊ မစဉ်းလဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်စေ၊ သူ့အကျင့်ကိုလည်း သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြူသောနှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ မှန်လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျားဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလှိုက်လျော၊ စစ်ပြော၍၊ နှိုးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်ခဲ့မလွဲ၊ လိပ်ခဲတန်းလမ်း၊ မှန်းဆမယုတ်၊ မှတ်၏ကေနံ၊ မှန်သည်သန္တေ၊ မရှိချေက၊ မှတ်ဘွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှုပါမပြတ် အိမ်တွင်ဘတ်။

၃၉။ ဘတ်ပြန်သော်ကာ၊ ဘတ်ဖန်မျှားက၊ သားမယားပင်၊
မိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက၊
ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်၊ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်က၊ သ
မင်၊ ကျွဲ၊ နွား၊ တောသူလားသို့၊ မပွားပညာ၊ မလိမ္မာဘဲ၊ မိစ္ဆာ
စိတ်ခိုင်း၊ လူထိုင်းရှိုင်းသည်၊ ရိုင်းစိုင်းတောင်သူ၊ မိလက္ခန္ဓာ၊
တူလိမ့်မည်။

၄၀။ ရင်ဝယ် ဖြစ်ငြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘွားမိခင်၊
ဆုံးမသင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငယ်ကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊
ကောင်းပါစေလို၊ ဆိုပါသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊
မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊
ဆက်မျှားစွာ၌၊ ရှေးဘယ်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်
ကြံစည် လွတ်ပါမည်။

၄၁။ နားလည် စေကြောင်း၊ သို့ကျင့် ကောင်းစွာ၊ သောင်း
ပြောင်း နှံ့စပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာလျှင်၊
ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမ
သင်သည်၊ ဤတွင် တခဏ်း ပြီး၏ သောဝ်။

ရှင်မဟာ ရဋ္ဌ သာရ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

၁၀-ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမစာ

၁။ ကိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရတနာ၊ ရှိသေရာသည်၊ မာတာပိတ၊ ဆရာ စသား၊ တပည့်
မျှားတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊
ဝမ်းတွင် ကြပ်ကြပ်- စွဲ၍ မှတ်။

၂။ ကုယောက် ကယက်၊ ကျက်ကျက် ပျေ့လျော်ပျောက်၊
စားသောက် အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေ သတ်သတ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍
အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာ သမား၊ မိဘ အားကို၊ နိုးကြား မပြတ်၊ မျက်ဆစ် တံပူ၊ လုံ့လထူသည့်၊ ယူ၍ မပြတ်- နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရား ခြေရင်း၊ ကျောင်း တလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင် မဖွယ်၊ မသပ္ပာယ်သော်၊ လည်၍ မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင် ရေနံ့၊ သောက်ရေ အိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင် သော်၊ ခေါင် ညှိညှိတ်- သွား၍ ခပ်။

၆။ နေ့ည နံနက်၊ ကျိန်းစက်မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းလာ ယူငြား- သွင်းခေါက်ထား။

၇။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ထသွား ခါသော်၊ ယူရာ သည်များ- ပြင်၍ ထား။

၈။ ခရီး ပန်းပင်၊ လာသည် မြင်သော်၊ အလျင် လှမ်းယူ၊ ဝတ် သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမူကား၊ နေပူ မှာလွှား- သွင်းခေါက် ထား။

၉။ ရေချမ်း ကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီး ငယ်ကို၊ လွှဲဖယ် မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍- နေထံပါး။

၁၀။ ကိုယ်လက် ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက် ပျော်ရာ၊ တစာစာနှင့်၊ ပြာပြာ လောင်လောင်၊ တဖေါင်ဖေါင်နှင့်၊ မည်အောင် ကြမ်း ကို- မနင်းနှင့်။

ရှိုင်းစိုင်း နိုးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်ရပ်၍၊ မသွား နှင့်။ (တမူရှိ)

၁၁။ ကပ်ဖွယ် ကပ်ရာ၊ ရှိသော ခါလျှင်၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊ ခြေစုံ နေ၍၊ ရှိသေ ကိုင်းညွတ်- ချဉ်း၍ ကပ်။

၁၂။ ဘုဉ်းပေး ဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည် လားဟု၊ စကား သည့်နှယ်- မမေးနှင့်။

၁၃။ မိဦး၊ ဖဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍ အလျင်- မစားနှင့်။

၁၄။ မိဘ၊ ဆရာ၊ ထားသည် ဟာကို၊ မျက်နှာ ကွယ်မြင်၊ မယူချင်နှင့်၊ လိုချင် သောအား၊ စားချင် ငြားက၊ ဝပ်တွား ခယ- တောဦးပါကြ။

၁၅။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းခွက်
ကို၊ ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမတင်အောင်-စင်အောင်ဆေး။

၁၆။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသင့်မြင်သော်၊ ယူငင်သိမ်းဆဲ၊
အထဲသို့ငြား- သွင်းခေါက်ထား။

၁၇။ အမှုနည်းများ၊ ခံ့ငြားမို့သေ၊ တခွန်းခေါ်ကာ၊ ကြား
သော ခဏ-လာပါကြ။

၁၈။ ကိစ္စရှိငြား၊ စေပါငြားသော်၊ လျင်မြန်ခဏ-ပြန်ပါကြ။

၁၉။ တပါးတပို၊ သွားကြလိုသော်၊ ငါ့ကိုပန်မှ-သွားပါကြ။

၂၀။ မိဘဖူးမြင်၊ ရွာသို့ဝင်သော်၊ ခြေမြင် လက်မြင်၊ ချိန်ခါ
တွင်၌၊ လျင်လျင်ခဏ-ပြန်ပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာ ကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့ချင်သော်၊ ကြင်ကြင် နာနာ၊
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍- လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ခင်ပြင်း၍၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီသွင်
အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကို၊ အဘ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက် ကြီးငယ်၊ ဝါကြီး ငယ်ကို၊ လွှဲပယ် နှိမ်ချ-
ရိတုပ်ကွ။

“ကြီးသူ ခေါ်ကာ၊ ကြွကြွ လည်းလာ၊ ဖျာဖျာ ကျွန်ုပ်၊
လက်အုပ်ချီ၍- ရိတုပ်ကွ။” (တမူရှိ)

၂၄။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာ မစောင့်၊
အလွန်မှောင့်၍၊ တထောင့် စကား- မပြောနှင့်။

၂၅။ ညှာဘွယ် တန်းဘွယ်၊ ရောက်လာ ဝယ်လည်း၊ လှယ်၍
ခဏ၊ သူ့ခွက်ရောက်ကို၊ ပေးလိုက်ကြ၊ “ဆေးနှင့် မီးကို၊ ညှော်
သည် မြင်ကာ၊ အလျင်ခဏ၊ တည်ပါကြ။” (တမူရှိ)

၂၆။ မင်းသွား ငါသွား၊ အချင်းများ၍၊ ဇနား တောက်ဆုတ်
မဆိုအပ်။

၂၇။ မပြတ်မချာ၊ သူလှည့်လာ၍၊ ငါ၏ ထံပါး၊ လေးစားသိုရ
နေပါကြ။

၂၈။ ရဟန်း သံဃာ၊ တည်းခို လာသော်၊ သင့်ရာ အယူ၊
သင်ဖြူး နှင့်ဖျာ၊ လာ၍ဖြဖြ- ခင်းပါကြ။

၂၉။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ် ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင် တထွေ-
မြဲအောင်နေ။

၃၀။ တပြည် တရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ကောင်းစွာရုံပတ်၊
ကိုယ်ရှိန်သတ်၍- နေတတ်ကြ။

၃၁။ မလျှပ် မပေ၊ ခေတ်ရင် လည်းရ၊ ထကြွ တစေ့၊ လွန်
သိမ်မွေ့သည်- ငြိမ်ငြိမ်နေ။

၃၂။ မျက်မှောနှုန်း ကောင်းငြား၊ ပြင် တပါးတွင်၊ တခြား
ဖောက်ပြန်- မကျင့်နှင့်။

၃၃။ တစိုးစီစီ၊ တဟိဟိနှင့်၊ ကျီစား၍လည်း- မနေနှင့်။

၃၄။ အယုတ် ညစ်အား၊ မဆဲ ငြားဘဲ၊ ခံသည်း မြဲနှင့်၊ နှင်ဘဲ
ကိုမျှ-မဆိုနှင့်။

၃၅။ ရန်စ ရှပ်ရှဲ၊ ရှောင်လွှဲ ဖယ်ရှား၊ သတ်မည် လားဖြင့်၊
လက်ဖျားကိုမျှ- မထိနှင့်။

၃၆။ ချစ်ခင် ရိုသေ၊ သင့်တတ် စေ၍၊ မအေဘရင်း၊ တဝမ်း
တွင်းသို့၊ သားရင်းလိုက- မှတ်ပါကြ။

၃၇။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ခါ ပစ်လေ၊ မရိုသေဘဲ၊ ကစေ
ကဝ၊ မသုတ်ချဘဲ၊ သူ့အဝတ်ကို- မဝတ်နှင့်။

၃၈။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ် ကြသော်၊ ကြည့်ကြလျက်
သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ လုပ်ဆောင်ဆိုက-ညီညာကြ။

၃၉။ ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်း
ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်- မထိုင်နှင့်။

၄၀။ ရှေ့က စူးစူး၊ နူးလက် ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့် ကြောင့်
နှင့်၊ ပေါင်လက် ကူးယား၊ ထံပါးရှေ့ရပ်- -မနေအပ်။

“ရှာန်း သံဃာ၊ အရိယာကို၊ သာမဏေကံ၊ သူငယ်
စသား၊ တပည့်များကို၊ ချိုးချိုးငဲ့ငဲ့၊ တုလွှဲ မဆို၊ ရိုသေ လှစေ၊
မြွေပွေးမြွေဟောက်၊ မထိပေါက်သို့- ရွံ့ကြောက်လေ”

“မွေတော် ဓါတ်တော်၊ ရုပ်တု တော်ကို၊ ပူဇော် မပြတ်၊
ရှေ့ကျောင်းဦးမှာ၊ ထား၍ မပြတ်၊ ဝတ်ကင်ကြ” (တမူရှိ)

၄၁။ ရှင်နှင်းသူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြား တယ်၊ သုံး
သည်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသုံးနှင့်။

၄၂။ မိစဉ်ဘာဉ်၊ ဆရာစဉ်ကို၊ မယှဉ်ပြုကြ၊ ခု ကာလဟု
တုတု ပပ၊ ပြစ်မှားကြသော်၊ မိဒဏ် ဘဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရ
မည်ပ-မယွင်းခွ။

၄၃။ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ခါ ရောက်သော်၊ လက်အုပ်
၍၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာ၊ မြတ်သုံးမြှာအား၊ ဂုဏ်တော်
များကို၊ ကြိုးစား လုံ့လ - ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ခါခါ သည်စာ၊ ဤဂါထာကို၊ မြွေကျက်မှတ်၊ ဆရာ
အပ်သည်၊ တတ်ပါစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ စိတ်တွင် လည်းရှုတ်၊
လျင်လျင်ရအောင်- တိုး၍ကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မအံတခါ၊ အံတခါ နှင့်၊
မျက်နှာ တခြား၊ စာတပါးနှင့်၊ စကား ပြောဟော၊ တသော
သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၆။ တယောက် တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ
သင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၄၇။ နပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံ လည်းထား၊ ဆံဖါး ရားနှင့်၊
မြို့ထွားခေါင်းပေါင်း၊ နားခောင်း ဝတ်ကာ၊ ပန်း ပန်ကာ နှင့်၊
နံ့သာလိမ်းကျံ၊ ဟန်ပန်ရူပ၊ ခုန်က မြူးရှင်၊ ရွှေငွေ ဆင်၍၊ ရှင်
တို့သည်နှယ်- မကျင့်နှင့်။

၄၈။ သင်္ကန်း မှာလည်း၊ ပိန္နုအပြင်၊ လှစေ့ချင်၍၊ လွင် လွင်
ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နန္ဒင်းဆိုးကို- မဝတ်နှင့်။

၄၉။ ဒသသီ ဆယ်ပါး၊ ဘုရားနှုတ်ခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့် ဝတ်ကို
စောင့်ကြပ်မြဲထွေ-ညီလှစေ။

၅၀။ မပြတ်အံ့၊ တညံညံနှင့်၊ စာအံ စာတတ်၊ ကျက်မှတ်
မြဲမြဲ၊ သည်လည်း (ည)သတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆို
ထွေ-ပြီသစေ။

၅၁။ သင်ပုန်း ပေမှာ၊ အက္ခရာကို၊ သေချာ စေ့စေ့၊ တလုံး
ကိုမျှ၊ မကျရအောင်၊ သတ်ဆောင်၍၊ ကောင်းအောင် ရေးလေ၊
စာလုံးကိုလည်း- လှ လှ စေ။

၅၂။ ကျောင်းကန်ဆိုကာ၊ မတိတ် မဆိတ်၊ မအိပ် မနေ၊ စာသင်
ကိုလည်း- ခြံလှစေ။

၅၃။ မပျင်းမနိုး သို့လှိမ္မာ၊ နှလုံးဝမ်းထဲ၊ အရိုး စွဲအောင်၊
တဖေါင်ဖေါင်နှင့်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ ကျက်မှတ် သမျှ၊ စစ
ကုန်အောင်၊ နှုတ်ငုံဆောင်၍- ရွတ်နိုင်ကြ။

၅၄။ ပဉ္စင်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်တို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဘတ်
စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်အောင်၊ ရည်းယောင် ထွေပြော၊
တသောသောနှင့်၊ ရယ်မော၍လည်း- မနေနှင့်။

၅၅။ ပဉ္စသီ ငါးပါး၊ ဘုရား နှုတ်ခပါ၌၊ လူ့ကျင့် ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြမြဲစေ- ရှိကြစေ။

၅၆။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပါစေချင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ သင်သာ
ခိုက်ကို-သင်လိုက်ကြ။

၅၇။ သို့ပင် တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းက ခွါသော်၊
နောင်ခါနောင်တ- ရှိတတ်စွ။

၅၈။ အတတ် ပညာ၊ ရမှာသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုး-
နပ်မည်ပ။

၅၉။ ဆုံးမစကား၊ ဤသည်များကို၊ မှတ်သား ဝမ်းထဲ၊ စိတ်
မှာစွဲ၍- အမြဲမှတ်။

၆၀။ သဲဒဏ် ဧရုဒဏ်၊ ပေးရ မှန်သည်၊ ခံမည် ကြံတော့-
မင်းတို့ကေ။

၆၁။ ဗေဒ အခါ၊ သာသနာဝယ်၊ လူဖြစ် မည်ပ၊ လွန်ခဲ့
လှ၏။

၆၂။ လူထက် သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေ မြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်း သင်္ဃာ၊
ဖြစ်ပြန်ပါသော်၊ ဆရာမရှိ- မြတ်ခေါင်ထိ။

၆၃။ သိကြာ ပါစေ၊ သည်ထက် သည်သာ၊ မြတ်ရာ ရာကို၊
လွယ်ကာလော- လှမ်းပါကြ။

၆၄။ အထက်မြင့်စွာ၊ တုသိတာသို့၊ မကြာခဏ၊ မျော်နေကြ။

၆၅။ မိမ္မေ ဘမ္မေ၊ ဆရာ မွေကို၊ မကျန်စေရ- ပေးဝေငှ။

၆၆။ ပဌမဝယ်၊ ငယ်ရွယ်သောခါ၊ သားပုတ္တဘကို၊ မွေးဘ မိ
ခင်၊ တတ်စေချင်၍၊ သွန်သင်စိမ့်ငှါ၊ မြတ်ဆရာ၏၊ ပညာရင်နို့၊
သောက်စို့ ကုန်ပါ၊ အပ်နှံလာသည်၊ ဆရာသင်၏၊ မှတ်ကုန်ကြ။

၆၇။ ရိုးရိုးခြံခြံ၊ ဆရာထံဝယ်၊ သင်အံလို့ လ၊ အားထုတ်မှ။

၆၈။ စကား ပြောဟော၊ တသောသော နှင့်၊ ရယ်မော၍
လည်း မနေနှင့်။

၆၉။ ဆရာခေါ်လျှင်၊ လျင်လျင်ခဏ၊ ရောက်ပါကြ။

၇၀။ သူငယ်ဖေချင်း၊ နိုင်နင်းကလူ၊ ငယ်သောသူကို၊ ကြီး
သူ အနိုင် မကျင့်နှင့်။

၇၁။ တပျိုတပါး၊ ရေခပ်သွားသော်၊ ကစား၍လည်း မနေနှင့်။

၇၂။ ကစား ၍သာ၊ ရေမှာ ကြာသည်၊ ဆရာသိပြန်၊ ဒဏ်
ထိုက်ပြန်က၊ သဲဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာစော-
မင်းတို့ကျော။

၇၃။ မိထံ၊ ဘထံ၊ အိမ်သို့ ပြန်သော်၊ ဆရာကိုလျှင်၊ တိုင်ပင်
ပြီးကာ၊ ဝန္တနာပဉ္စ၊ ဦးနှိမ်ချ၍- ပြန်ပါကြ။

၇၄။ မတိုင်မဆို၊ အလိုလိုသာ၊ သွားပါလေမူ၊ ပြန်ကာ ရိုက်
လေ၊ ညက်ညက်ကျေမည်၊ သားရေသာလွှမ်းတော့မင်းတို့ကျော။

၇၅။ သားတို့ မှာလည်း၊ ပညာလိုချင်၊ ကျောင်း ထာန် ဝင်
သော်၊ မသင်တခါ၊ သင်တခါနှင့်၊ မလာတနေ့ လာတနေ့နှင့်၊
ဆို၍မနိုင်၊ ပျင်းခေါင်တိုင်သည်၊ တွေ့မှိုင်း- လျက်သာ၊ နေ့ရက်
ကြာလျှင် တခါရိုက်လေ၊ ညက်ညက် ကျေမည်၊ သားရေသာ
လွှမ်းတော့- မင်းတို့ကျော။

၇၆။ ရှေးဆရာမှန် သီလဝံ မည်ရ၊ ထေရ်ဂုဏ်ဟု၊ နို့မျှ
အကျော်၊ မိန့်တော်မူနှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက် သာ
သာ၊ ပါဠိဝါထာဖြင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုး ထုတ်ကို၊ နှုတ်
ဖြင့် မှတ်ဘွယ်၊ များသူငယ်မှာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ ဥာဏ်နှင့်
လောင်းသည်..... ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

ဘိုးသူတော်-ဦးနု စကားပုံ

မြန် ဓမ္မပေ၊ ဥာဏ်ယူမြော်သည်၊ သူတော် ကျွန်ုပ်၊
နာ၏ဆည်းပူးရာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လင်္ကာပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်
ချိုမြိန်ကားပုံသရုပ်တမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်ကိုပြခဲ့မည်။ ။
ဗုဒ္ဓဆာယာကိုကွယ်ရမည်၊ ယုတ်လွှတာကိုပယ်ရမည်၊ ဗုဒ္ဓဆာ
ယာကိုကွယ်မှ၊ မြေရာသည်၊ ယုတ်လွှတာကိုပယ်မှ၊ ဘေးပ
ကွာမည်။ ။ သေရည်ကို မသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကို မနှောက်
နှင့်၊ သေရည်ကို သောက်က၊ အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်၊
ရေကြည်ကို နှောက်က၊ အနယ်အမှုတို့ ထ တတ်သည်။ ။
ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်၊ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍ မမျှနှင့်၊
ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက၊ ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်၊ ဝင်တိုင်း
သိပ်၍ မျှက၊ အန္တရာယ် များတတ်သည်။ ။ ဂေါဏ် ပံသံကို
လည်း မကားနှင့်၊ ကောဓဇြိရုံကိုလည်း မပွားနှင့်၊ ဂေါဏ်ပံသံကို
ကားက၊ မိဘသဘွယ် ဖြစ်ပေသည်၊ ကောဓဇြိရုံကို ပွားက၊ အထိ
ကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။ ။ အယုတ် တရားကို အလိုမရှိနှင့်၊
မဟုတ်စကားကို မဆိုဘဲနှင့်၊ အယုတ် တရားကို အလိုရှိက၊ ဘ
ဂဝါ၏ စကားကို ပယ်ရာကျချေသည်၊ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိ
က၊ သမာဓိတရားတို့ ကွယ်လွှာရလေသည်။ ။ မြူသလို ပုံနှင့်
ကလေးတို့မကနှင့်၊ လူကို ယုံသဖြင့် အကြွေးမချနှင့်၊ မြူသလိုပုံ
နှင့် ကလေးကို အကြွေးမချနှင့်၊ ကလေး အမိုက်မိုက် ဆဲတတ်သည်၊ လူကို
ယုံသဖြင့် အကြွေးချက၊ အရေးမစိုက်သဖြင့် ခွဲတတ်သည်။ ။
အမျိုးယုတ် သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထား၊ တန်ခိုးနှုတ်သူ ထမင်း
ဝလျှင်ကြည့်ကားနှင့်၊ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက၊ နာမတန်

တတ်သည်။ တန်ခိုးနုတ်သူ ထမင်းဝက၊ မာနဏန်တတ်သည်။ ။
အဟုတ် အမှန် ကိုလည်း သိမှ၊ အလုပ်အကြံယည်းရှိမှ၊ အဟုတ်
အမှန်ကို သိကာ၊ သံသရာ ဘေးပ၍ အနေ ကျယ်ကြံစည်၊ အလုပ်
အကြံရှိကာ၊ ဆံရှာရေးလှ၍ အခြေ တယ်ကြံသည်။ ။ သဌေးလို
ကြွယ်သော်လည်းမာန်စွယ်မထ နှင့်၊ မွေးပွေးကို ငယ်သော်လည်း
အလမ္ဘာယ် မပြီနှင့်၊ သဌေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထကာ၊ အ
ရိုအသေနဲ့လို့ ပြေမုန်းတတ်သည်။ မွေးပွေးကို ငယ်သည်ဟု အ
လမ္ဘာယ်ပြကာ၊ ထိုမွှေးခဲလို့ မကြာခဏသေဆုံး တတ်သည်။ ။
မတော်ဘဲ မဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်၊ * တော်ဘဲကို ဝယ်
လေကာ၊ သပြာနေ ရှုးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲကို လယ်ချေကာ၊ မ
ကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။ ။ မတော်တာကို မမြီးမစားနှင့်၊ အ
တော် မပါလျှင် ခရီးမသွားနှင့်၊ မတော်တာကို မြီးစားကာ၊ ဘေး
ရလို့ ရောဂါ ပွားတတ်သည်။ အတော်မပါဘဲ ခရီးသွားကာ အ
ရေး မလှသမို့ သောက များတတ်သည်။ ခရီးကိုလည်း အ
ပြင်းမသွားနှင့်၊ မီးကိုလည်း အကြွင်းမထား နှင့် ခရီးကို အပြင်း
သွားကာ၊ မှားတတ်သည်။ မီးကို အကြွင်းထားကာ ပွားတတ်သည်။ ။
ဆရာပြောသလို အပြီးမမှား လေနှင့်၊ အနာရောဂါကို မကြီးပွား
စေ နှင့်၊ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားကာ၊ မချမှောက်တတ်သည်။
အနာ ရောဂါကို ကြီးပွားစေကာ၊ ဒုက္ခ ရောက်တတ်သည်။ ။
စကားစကား ပြောဖန်များကာ၊ စကားထဲက ဇာတိပြု၍၊ မာနတံ
ခွန်ထူတတ်သည်။ ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များကာ၊ တရား ထဲက
ပဲငြိရ၍၊ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။ ။ အမျိုး မြတ်မှ အရိုးကြံ
ရာသည်။ တန်ခိုးလျှင်မှ အဘိုး တန်ပါသည်။ ။ သံသရာလော
က၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊ ဦးနှုမည်ချေ
ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊ ဆုံးမစဉ် တကာ၊ တရာမ
မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည လေ့ကျက် ကြကုန်လော။

ဘိုးသူတော် ဦးနှု စကားပုံ ပြီး၏။
ဆယ်စောင်တွဲ ဤတွင် ပြီးပြီ။

